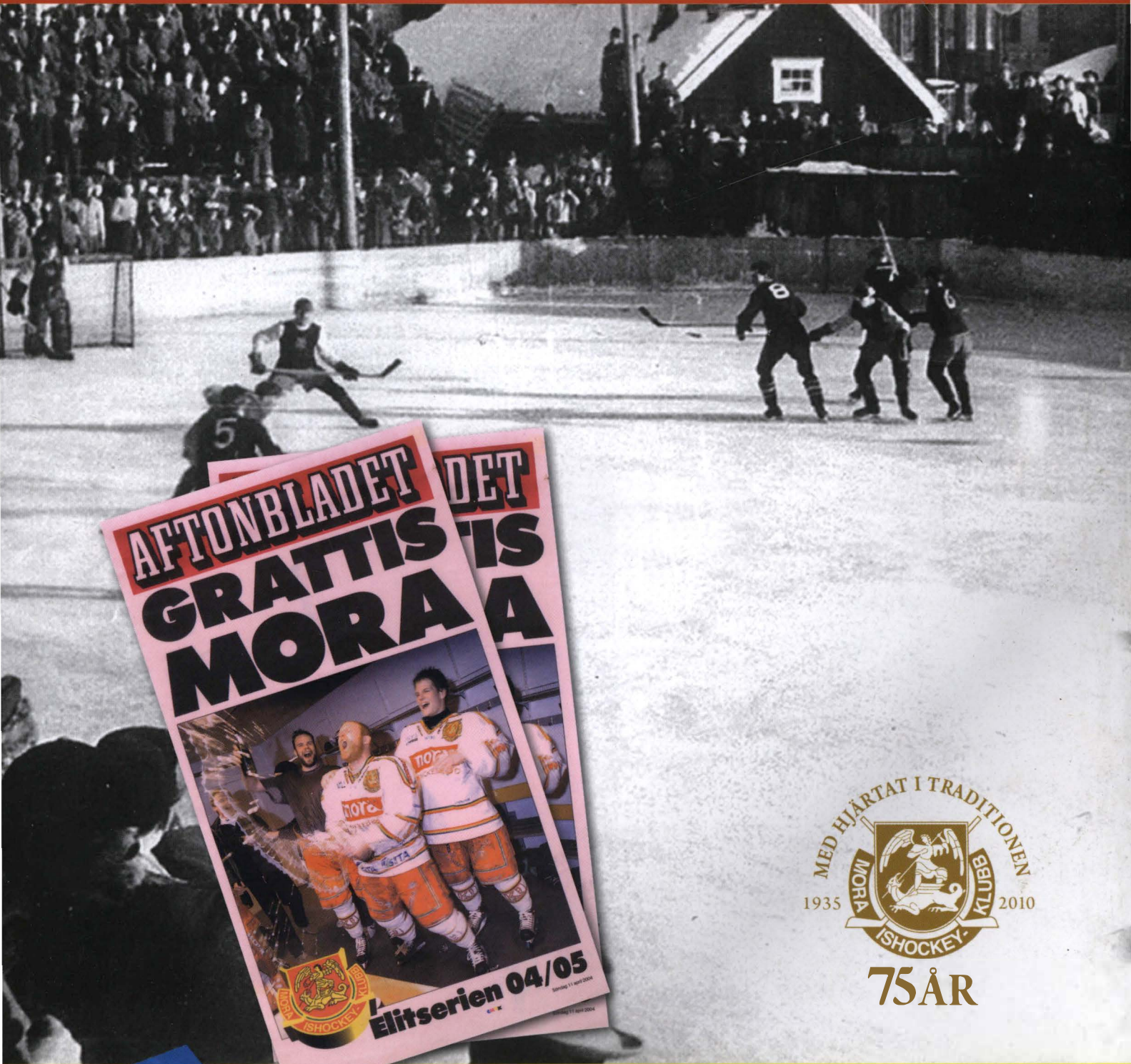

INGENTING ÄR OMÖJLIGT

Stellan Kvärre
Anders Norin

75ÅR

STELLAN KVÄRRE, född 1943, står för flertalet av jubileumsbokens intervjuer. Stellan var under åren 1968–2004 sportjournalist på Dagens Nyheter. Han är numera bosatt på Sollerön och har efter flytten till Dalarna bl.a. bevakat Mora IK för Expressens räkning samt skrivit en bok till IFK Moras 100-årsjubileum 2009.

ANDERS NORIN, född 1966, skrev Mora IK:s senaste jubileumsbok (60 år, 1995). I denna utgåva bidrar han med flera intervjuer samt med en genomgång av klubbens öden säsong för säsong. Anders finns sedan 1987 på Falu-Kuriren. De första 20 åren arbetade han på sportredaktionen (sportchef 2001–06). Idag är han tidningens kommunreporter. Gift med Cecilia. Barn: Erik och Anna.

Ingenting är omöjligt

Ingenting är omöjligt

Stellan Kvarre

med årskrönikor av Anders Norin

Idrottsförlaget i Västerås AB
Fallhammargatan 3B
721 33 Västerås
Telefon: 021-35 94 00
E-post: info@idrottsforlaget.se
Hemsida: www.idrottsforlaget.se

Ett stort tack till de fotografer som har hjälpt oss med bilder till jubileumsboken samt till fotografer som genom åren varit med och byggt upp Mora IK:s eget arkiv.

Ingenting är omöjligt

© Mora IK och Idrottsförlaget i Västerås AB

Redaktionskommitté:
Torsten Kjellgren
Stellan Kvärre
Anders Norin
Jan Simons
Martin Wattberg

Redaktör och faktagranskare: Gunnar Persson
Formgivning: Gyllene Snittet AB, Helsingborg
Foto: Dalarnas Tidningars fotografer: Gunnar Bäcke, Jörgen Wåger, Nisse Schmidt,
Lars Dafgård, Mora IK:s eget arkiv, Bildbyrån

ISBN: 978-91-977326-5-9

Att mångfaldiga innehållet i denna bok, helt eller delvis, utan medgivande av Idrottsförlaget är förbjudet enligt lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära verk. Förbudet gäller varje form av mångfaldigande, såsom tryckning, kopiering, bandinspelning etc.

Innehåll

INLEDNING	
Vi ger oss aldrig	9
Ingenting är omöjligt	12
"Simons är ju gift med Mora IK"	14
DEN UNDERBARA NATTEN	
Du måste brinna för det du gör	23
Så minns vi den underbara natten	29
Poängkungen Patrik slutade när han nått målet	35
ELITSERIEN	
Ny ishall och NHL-stjärnor	39
Harald är bästa värvningen	48
Märkligaste minnet: "Är du leksing, din jävel?"	53
Fyra dramatiska elitserieår	55
Hälsningar från Nordamerika	60
PÅ ISEN	
Faleij berättar om starten	63
Wayne Gretzky och Håkan Bogg	66
Mas-Åke spelade SM-final mot Djurgården*	69
Carl Olans: Renare spel utan sarg	72
Börje Marcus: Den siste dubbel- spelaren	74
Revansch efter arton år	78
De klassiska spelarprofilerna	80
Snillen spekulerar: Tolv prominenta tar ut sitt drömlag	88
Granath och Hansen centrar i var sin drömkedja	91
Det var som sjutton, Hasse	93
Drömvärvningen: "Lill-Strimma"	96
Malte Steen: Hockeygymnasiets bas	98
En sorgens dag: Bengt Åkerbloms dödsfall skakade klubben	101
En finstämd kväll vi aldrig glömmer	103
Mikael Simons: Moras meste spelare *	106
Stora evenemang: JVM, JEM och FM Mattsson Cup	110
I BÅSET	
Leif Boork	113
Randy Edmonds *	116
Tommy Sandlin	119
Harri Rindell *	121
Johan Legranäs: "Leggan – vår största legend!"	128
VID RINKSIDE	
Mora IK:s trotjänare	131
Olle Matsson: Trivsel-Olle tar priset	133
Värvarningen Gunnar Palm	136
Nisse Norin har ett 60-årigt perspektiv på Mora IK	139
Drakarna: Supporterklubben som fick fart på publiken **	142
Nye förbundskaptenen beundrar Mora	147
Johan Sares	149
FAKTADEL	
Ordföranden genom åren	151
Tränare genom åren	152
Mesta Moraspelarna	155
Moraspelare i landslagen	156
Elitserieåren i siffror	158
ÅRSKRÖNIKA 1935–2010 *	168
Stellan Kvärre är jubileumsbokens huvud- författare. För övriga artiklar står Anders Norin (*) och Martin Wattberg (**)	

Tack

Vi stödjer Mora IK genom projektet med jubileumsboken

Advokatfirman Sylwan &

Fenger-Krog AB

Amtech

AssRe Service AB

B Liljedals Åkeri

BVSE Konsult i Mora

Byggvaruhuset i Älvdalen

Conny Guth Träteknik

CW Lundberg Industri AB

Dala Elmontage AB

Dala Hushållsservice AB

Dala Vibrationskonsult AB

Däckia i Mora AB

E.ON Värme Sverige AB

Eklunds VVS AB

FALK LACK AB

Fiskarhedenvillan

Fjäll & Natur Butiken i Mora

GARANTUM Fondkommission

Gudmunds Tunnbrödsbageri

Gärdesgårdsspecialisten

GÖTE W SWÉN AB

Handlar'n - Älvdalen

Heljes Måleri

HOLGERS EXPRESS AB

Hånåkni Bygg AB

ICA Supermarket Mora

Kajas Vårdshus

Kringdata AB

Liljedal Geodesi AB

Malungs Bokhandel AB

Martin Olsson Dalbergs Gross AB

Mats Mårten Entreprenad i Mora AB

Mora Brunnsborring AB

Mora Bryggeri AB
Mora Glasmästeri AB
Mora Golv & Hantverk
Mora kommun
Mora Orsa Ekonomikonsult &
Revision AB
Mora Parken AB
Mora Schakt & Gräv AB
Mora Siljan Byggkonsult /
Lars-Åke Hansson
Murarjohan
NCC
New Cab i Mora AB
NL City Data AB
Nordea
Näséns Byggnads AB
Peab Sverige AB
Per Wikstrand AB
RADONETT
Reebok JOFA AB
Roger Hedlund Ljud AB
SIEMENS
Siljans Glasmästeri AB
SITA Sverige AB
Språngs Måleri & Golv AB
Svenska Flytblock AB
Synsam i Mora & Malung
SÅ Kontorsprodukter Mora AB
Winlöfs El & Kyl AB
ÅF Consult AB
ÅmåsängsGården
Öhrlings PricewaterhouseCoopers

Vi ger oss aldrig

Vid Siljans södra strand betraktas Mora IK som en lillebror till Leksands IF. Det är dessvärre ett önsketänkande – och till på köpet en felaktig historiebeteckning.

Mora IK var Dalarnas första lag i de högre sammanhangen. Mora IK, som bildades 1935, är rent av den äldsta svenska ishockeyföreningen på landsorten.

Som en konsekvens av detta påstås att det var moringarna som lärde leksandsfolket att spela ishockey. Nåja. Så här gick det till.

I Leksand spelade man bandy. Men söndagen den 16 januari 1938 skulle Leksands IF spela sin första ishockeymatch. Mora IK, som kunde gamet, skulle stå för introduktionen (och lektionen).

Men leksingarna såg aldrig Mora som läromästare. Leksand ledde med 7–0 efter tre perioder. ”Vi tar en period till”, sade Mora-spelarna som ville få en chans att snygga till siffrorna. Men efter fyra perioder stod det 11–0. Då var det leksingarna som ville spela en period till. Mora IK avböjde dock.

Känslorna har sedan dess svallat mellan klubbarna. Ibland har de svämmat över.

Men i grunden finns en ömsesidig respekt. Det är därför jag bland annat valt ut en äkta leksing, Olle Öst, att berätta om och betygssätta Mora IK:s starke man Janne Simons.

Ni kan förstå känslan i Mora våren 2004 när MIK nådde Elitserien, och samtidigt bytte plats med Leksand. Och att det också var Leksand som i sin sista kvalmatch slog

Skellefteå och därmed hjälpte Mora att nå Elitserien.

Snacka om en påksmäll som hördes över hela Siljan. Mora klev in i den fina salongen som lag nummer 21 i Elitseriens historia, och bet sig kvar i fyra säsonger.

Det var dock ingen publikfest när klubben tog det historiska steget. Bara 760 åskådare fanns på plats i ett öde Globen. De flesta var säkert från Mora. Och stridsropet var givet: Vi ger oss aldrig. De stannade kvar efter slutsignalen när Mora slagit Hammarby. Man väntade på slutresultatet från Leksands match mot Skellefteå.

Leksand vann och saken var klar. Plötsligt var Mora IK ett lag av riksintresse. Det är en utmaning att hålla ett elitlag på en sådan liten ort.

Derbymatcherna mellan de båda dalaklubbarna, som kallas ”Slaget vid Siljan”, har naturligtvis förstärkt det stora intresset för ishockeyn i Dalarna. Men ibland får jag en känsla av att en leksing gläds mer över Moras förluster än över sitt eget lags seger. Och vice versa.

Det kanske skall vara så med den äkta lidelse som supportrarna känner för sin klubb. Bara det inte svämmar över. För ishockey är sporten nr 1 i Dalarna, skidfolket och Vasaloppet får ursäkta.

Och i år, 2010, hurrar vi alltså för en 75-åring som satt sig i respekt i Ishockey-sverige. Vi vågar säga hela Idrottsverige. Det

gjorde Mora IK inte minst genom avancemanget till Elitserien. Den magiska kvällen i Globen får, som ni säkert förstår, stort utrymme i boken liksom jobbet inför den första succésäsongen, med de stora profilerna, och de tre följande åren i eliten.

Det var då lilla Mora skakade om flera av de etablerade storklubbarna. Inte minst Djurgårdens IF, som under ett av Moras elitserieår förlorade fem av sex matcher mot MIK. Den sjätte slutade oavgjord. Men Djurgården är bara ett exempel. Många andra lag fick känna på hur svårt det var att beseгра Mora.

Jag minns Timrås Henrik Zetterbergs ord efter en av Moras första hemmamatcher i Elitserien.

– Här kommer flera lag att få det svårt, inte bara vi. Mora blir Elitseriens stora överraskning.

Nu låter klubbens store profil Jan Simons stafettpippen gå vidare till sina efterträdare. Jag skriver pluralis för jag tror att det krävs mer än en person för att ersätta honom. Få idrottsledare i det här landet har så starkt förknipats med sin klubb som Jan Simons. Med träskor och allt.

Mora IK har aldrig varit främmande för att göra spännande värvningar, både på tränar- och spelarsidan.

Tränarprofiler som Leif Boork, Tommy Sandlin och inte minst Harald Lückner har gjort stora avtryck i föreningen.

På spelarsidan har arvet från Mas-Åke Larsson och de andra i grundargenerationen förvaltats av kanoner som Lennart ”Lill-Strimma” Svedberg, värvad från Brynäs, och Hasse Hansson, från Morgårdshammar, via nutida NHL-stjärnor som Shawn Horcoff, Dan Cleary, bröderna Marian och Marcel Hossa fram till den oberäknelige måltjuven Pavel Brendl.

Stora spelare med NHL-meriter fick Mora IK att lysa på elitseriescenen.

Självklart glömmar jag inte dagens spelare i MIK med Greger Artursson i spetsen. Ej att förglömma min egen stora favorit, norrman-

nen Anders Bastiansen. Han är ett bra exempel på hur en ny och stimulerande miljö kan bidra till att utveckla en spelare. Det går, man brinner för hockey och vill ge allt.

Flera stora spelare som haft Mora IK som språngbräda för en vidare karriär. Dan Cleary är ett bra exempel. Han hade spelat för Chicago, Edmonton och Phoenix, dock utan att få det stora genombrottet. Efter en vinter i Mora blev han en viktig kugge hos starka Detroit Red Wings, där han vann Stanley Cup 2008.

Mora IK gjorde entré i de större sammanhangen säsongen 1945/46 och spelade fyra år senare SM-final mot Djurgården på Östermalms IP i Stockholm. Mora IK var verkligen en storklubb, med 21 av 29 möjliga säsonger i högsta serien redan före Elitseriens tillkomst 1975.

Men Elitserien bildade ett tak som det föreföll omöjligt att bryta igenom. Mora blev bäst i Sverige på att inte gå upp. Under 24 säsonger i den nya seriepyramidens näst högsta serie toppade MIK 14 gånger, men utan att klara kvalen och kunna nå upp till den högsta nivån.

Sedan small det – den underbara kvällen i Globen i Stockholm 2004! Drömmen hade förverkligats och det gällde inte bara avancemanget till Elitserien, utan också ombyggnaden av arenan. Smidjegrav blev FM Mattsson Arena. TV-bolagens strålkastare kopplades på och Mora IK kunde i elitserien notera en omsättning på 75 miljoner.

Mycket har onekligen hänt sedan Gunnar Faleij i mitten av 1930-talet förmådde grabbarna på Saxvikens is att släppa bandyklubbarna för att istället ägna sig åt ishockey.

Men honnörsorden var säkert desamma då som de är nu hos Mora IK:

RESPEKT, ENGAGEMANG, UTMANING.

För mig har den familjära stämningen kring Mora IK varit en extra krydda. Det handlar om humorn, respektlösheten och den lättsamma stilen i det dagliga klubarbetet. Men det gäller inte om vi talar om träning och matcher. Det sägs att få lag i det här landet har varit så vältränade som Mora IK.

Stellan Kvärre, denna boks huvudförfattare, har en bakgrund som fast anställd sportjournalist på Dagens Nyheter. Han har också varit Expressens öga i Dalarna.

Det har varit roligt att jobba med klubben och att jobba med boken. Jag hoppas att den blir intressant att läsa. Tycker ni inte det så får ni pengarna tillbaka av Janne Simons. Nej, jag skojar.

Det är många jag har att tacka för bokens tillkomst. Ett speciellt tack till Anders Norin som skrivit några kapitel och även står bakom den utförliga statistiken, år från år, som finns längst bak.

Anders gjorde boken till 60-årsjubiléet, och i den har jag givetvis hittat en del matnyttigt.

I jubileumsboken tittar vi bakåt.

Men nu är det full fart framåt som gäller, med seger i blicken.

Ishockeyn kommer alltid att vara stark i Mora.

Sollerön våren 2010

Stellan Kvärre

Ingenting är omöjligt ...

Ordföranden har ordet

Det har gått 75 år sedan Gunnar Faleij övertalade Moras bandyspelande ungdomar att börja med ishockey. Faleij avskräcktes inte av den uppgiften. Ingenting var omöjligt i hans ögon. Med den inställningen lade han grunden till det Mora IK vi ser idag. 75 år med ishockey har varit år fyllda av arbete för att bygga upp en klubb som med tiden blivit en av Hockeysveriges mest traditionsrika. Mora IK är Sveriges äldsta ishockeyklubb på landsorten. Den positionen har genom alla år präglat klubben, och gör det än idag. Vi vill utma-

na Hockeysverige. Det gör vi genom att kombinera tradition och nytänkande. På så sätt kommer vi även fortsättningsvis att vara en förening att räkna med.

Vi har många att tacka för att vi kommit dit vi är idag, en resa som fört oss från Saxvikens is till FM Mattsson Arena. Gunnar Faleij lade grunden med sitt banbrytande arbete. Men jag vill också tacka alla som under åren arbetat ideellt för föreningen. Utan deras insatser hade vi inte kommit någonvart alls. Det lojala ideella arbetet är fortfarande den grund som hela föreningen vilar på.

Det går inte att summera våra 75 år utan att nämna Jan Simons, som under sina 36 år i Mora IK satt sin prägel på föreningen. I sin roll som klubbdirektör har han också varit med om att forma hockeyn i Sverige. Mora IK har mycket att tacka Jan Simons för.

Vi vill också tacka alla våra supportrar, som troget stöttat föreningen i både med- och motgång. Ett stort tack också till våra sponsorer, som aktivt bidragit till föreningens utveckling.

Torsten Kjellgren, Mora IK:s ordförande sedan 2008.

”Drömmen skall leva vidare och vara drivkraften som för oss framåt. Vi skall som förening fortsätta utvecklas framåt och vi skall visa att vi har kraft, vilja och förmåga att i framtiden tillhöra toppklubbarna inom svensk ishockey.”

”Ingenting är omöjligt” är ett passande motto för den bok du nu håller i din hand. Som klubb har vi vid flera tillfällen levt upp till den föresatsen, inte minst när vi 2004 tog steget upp till Elitserien 2004. Just den bedriften var en dröm som blev sann.

Drömmen skall leva vidare och vara drivkraften som för oss framåt. Vi skall som förening fortsätta utvecklas framåt och vi skall visa att vi har kraft, vilja och förmåga att i

framtiden tillhöra toppklubbarna inom svensk ishockey.

Jag hoppas att du ska få glädje av denna jubileumsbok, att den ger en bild av vår historia och våra profiler genom åren, att den blir en hyllning till alla dem som varit med och kämpat för föreningen.

Torsten Kjellgren
Ordförande Mora IK

”Simons är ju gift med Mora IK”

Vad händer med Mora IK när Jan Simons slutat? Men framförallt – vad händer med Jan Simons? Ställer han in en tältsäng i korridoren utanför sitt gamla tjänsterum, utifall att?

Vart ska Jan Simons ta vägen, utan sin dagliga dos av tio arbetstimmar på kansliet? Kommer han att saknas av sina två telefoner, som är vana att ringa oavbrutet? Hela Ishockey-sverige väntar med spänning på svaret.

För Mora IK är Jan Simons. Eller skall vi vända på det. Jan Simons är Mora IK. Både dag och natt. Frågan är om 24 timmar räcker. Undrar om någon hockeyledare i Sverige någonsin så starkt förknippats med sin klubb. Ingen med vita träskor i varje fall (med gummysula).

– Jag är förvarnad vad som kommer att hända när jag slutat, säger Simons. Min vän Denny Eriksson, som länge arbetade för HV71, har berättat att det blir så tyst.

Nuvarande ordföranden Torsten Kjellgren har alldeles rätt när han säger:

– Janne är ett unikum, inte bara i hockeyn utan i Idrottssverige totalt sett.

Leif Boork, en av de tränare som Janne Simons ger högsta betyg för sin insats under åren i Mora, säger så här om klubbens starke man:

– Janne Simons är en genuin idrottsmäniska och oerhört ärlig mot sin klubb. Han är genomärlig och jag tror jag skulle kunna lämna ut vilken hemlighet som helst till honom.

Hoppсан. Hur var det när Boorken lämnade Mora och plockade med sig de bästa spelarna till Frölunda? Men det är historia. Gammal historia.

Jan Simons rekryterades av Bengt Grännsjö och blev 1974 klubbens förste kanslist med fast anställning. Han insåg snabbt att arbetsdagarna skulle bli längre än åtta timmar.

Så här har han beskrivit sitt arbete hos Mora IK:

– Det har blivit en livsstil för mig. Jag går till jobbet på morgonen och vet aldrig när jag kommer hem. Det spelar ingen roll om det är lördag, söndag eller julafton. Men jag trivs. Medialt är det mest jag som syns. Men Mora IK har under mina år vuxit till en stor organisation. Utan en stark förening där många bidrar skulle vi inte kunna omsätta 75 miljoner om året, som vi gjorde i Elitserien.

Men har Janne Simons själv spelat ishockey? Visst har han det. I Bonäs, Orsa och sedan i Solerön-Bonäs. Han kallades för ”Helikoptern”. En fruktad center. Hur var han som ishockeyspelare? Varför kallades han för ”Helikoptern”? Sanningsvittnet Olle Matsson skingrar mystiken:

– Han kallades ”Helikoptern” för sitt sätt att hantera klubban. Jag vet inte om han såg dåligt, för han använde klubban som en vit käpp och hade den i ansiktshöjd på motståndarna. Det var många ögonbryn som rispades. Jag tror inte Janne Simons fick många julklappar för sitt ishockeyspel, säger Olle.

Här dödas en myt – den om att Leksands IF och Mora IK inte kan samarbeta. Olle Öst och Janne Simons i ömt samspråk. Det var i den andan man en gång snackade ihop sig och trissade priset på en spelare gentemot tredje part.

– Säger Olle så, skrockar Janne. Du vet väl vad Olle kallas? Jo Olle Boork, för han tror han vet och kan allt. Sanningen är att jag var före min tid i mitt spel och skyddade mig med klubban.

– Alla utvisningar då?

– Jag vann poängligan och utvisningsligan.

Jan Simons bror Sören erinrar sig:

– Det var en match mot Björbo där Janne satt utvisad i två perioder av tre.

Jan Simons tål att man skojar med honom.

Det är en av hans många positiva sidor. Och han är inte sen att bita tillbaka. Det är just det här som gör atmosfären på kansliet så speciell. En hemtrevlig atmosfär, för det ges och tas med gott humör.

Det finns säkert en och annan som retat sig på Jan Simons ibland kaxiga uttalanden. Som när han vid Elitserieupptakten i Globen hösten 2007 deklarerade att Mora IK skulle vinna SM-guld 2009. Det var naturligtvis med glimt och för att provocera.

”Simons är ju gift med Mora IK”

Då sade bland annat gamle tränaren och TV-profilen Niklas Wikegård, som själv inte brukar tveka att sticka ut hakan:

– Jag tror att många retar sig på Simons. Men det är ju han som är Moras hjärta.

Men de som retar sig är folk som inte fått chansen att lära känna Moras klubbdirektör. Som inte ser glimten. Som inte förstår skämten. Skämten kan vara grovkorniga, men de är alltid levererade med värme. Det är många som vittnat om den hjälp de genom åren fått av Janne Simons. Det var kanske sånt som fanns i bedömningen när han valdes till Årets Siljansbo (en utmärkelse som också Harald Lückner fått), vilket visar att ishockeyn står högt i kurs i Dalarna.

När folk säger att han håller för hårt i plånboken, han har dubbla gummiband runt om, så förstår de kanske inte att han bara vill Mora IK:s väl och ve. Alltför många idrottsklubbar i vårt land har genom åren spelat hasard med sin ekonomi, vilket ibland fått ödesdiga följder.

Det har föralldel blåst snåla ekonomiska vindar även över Mora IK. Men det gäller att kunna parera perioder av ekonomisk snålblåst för att överleva sportsligt.

För Mora IK är Janne Simons andra familj. Eller vad säger fru Birgitta?

– Men hon är ju lika hockeytokig som jag, eller kanske ännu mer, säger Janne.

Birgitta har blivit en ishockeyfru, men också en mamma med hårt knutna band till sporten. Sonen Mikael har tillhört de tongivande i laget. Under en lång karriär har han blivit den som spelat flest matcher i klubbens historia. Är det en tillfällighet att både pappa Jan och sonen Mikael blivit så långlivade i klubben?

Alla klubbar med självaktning har några tröjor upphängda i taket för att hedra spelare som förtjänat det. I FM Mattsson Arena hänger dock bara en tröja i taket – Hasse Hanssons. Det verkar litet fjuttigt. Det borde finnas plats för ytterligare tröjor, och i så fall kanske favören borde visas andra än enbart spelare?

Många förhandlare har, när det kört fast, svurit ve och förbannelse tvärs över bordet inne hos Janne Simons. Som en gammal spelare, den eldfångde Bengt-Arne "Laggen" Hinders, berättat:

– När man sitter där vid ena sidan av bordet och skall förhandla och ser hur Simons lutar sig tillbaka i fåtöljen och lägger träskorna på bordet, ja då vet man att det blir besvärligt att få betalt. Han intar den kroppsställningen då. Men till sist lyckades jag i alla fall få tre tusen. Tror jag det var.

– Värst är det när Simons börjar kli sig på magen, då är det någon stackare som begärt alldeles för mycket betalt, säger Olle "Boork" Matsson.

Den som haft de tuffaste förhandlingarna med Simons är Leksandsprofilen Olle Öst. Det var under den tid då Olle var sportchef i Färjestad. De två har rykt ihop så stickorna yrt och tonen har knappast varit barntillåten. Men deras respekt för varandra har varit djup och lett till en långvarig vänskap. Beviset på det kom i januari 2006, när Janne i ett krisläge var beredd att ta bort sina ordinarie tränare och sätta in Olle Öst istället.

– Jag är säker på att Mora inte varit där de är i dag, om inte Janne funnits, säger Olle. Han jobbar ju hela tiden. Han brinner för sin ishockey. Jag kan inte tänka mig att han har något annat intresse än ishockeyn och familjen. Hans styrka är givetvis det stora kontaktnätet. Här får Mora IK en del att jobba med när han slutat.

– Vi är nog ganska lika, Janne och jag. Ingen 40-timmarsvecka, snarare handlade det om 70–80 timmar. Det är väl en sjukdom och en lidelse vi har, och jag tror att vi båda har haft lika svårt för att delegera uppgifter.

Ja, det kan väl vara Janne Simons minuspoäng. Han tycker inte det finns någon anledning att andra skall utföra ett jobb, när han själv kan göra det mycket snabbare.

– Janne gör på ett par minuter vad andra kan behöva en hel dag för att göra, säger Öst. Skall jag säga något privat om honom så är det att han är väldigt generös och vänlig. Men

Janne Simons i kretsen av de namnkunniga förstärkningar som kom till Mora under den första säsongen i Elitserien, vintern då National Hockey League ställdes in. Från vänster Andreas Lilja, Marcel Hossa, Rastislav Pavlikovsky, Marian Hossa, Dan Cleary och Shawn Horcoff.

han är för jävlig att förhandla med. Han är duktig på att ta betalt.

Sånt gillar Janne Simons att höra och han skrockar förtjust när han börjar prata om när Johan Rosén gick till Luleå och inte till Leksand. Det handlade inte om att i första hand lura Leksand, det handlade om att lura Olle Öst.

Det var nog roligare förr, mitt i förhandlingshettan när ledarna visste att det var deadline sista juni. Efter det datumet kunde inget mera hända, trupperna var spikade. Idag ramlar ju folk in och ut ur lagen under hela säsongen. Det skall fan vara sportchef.

Till saken hör att båda de här flurerna, Janne och Olle, varit så fulla i fan att de vid ett tillfälle tillsammans, fast de var i olika klubbar, höjt priset för en Moraspelare som gick till en tredje klubb. Där fick Mora IK rejält bra betalt.

– Jag glömmer aldrig de tuffa förhandlingarna jag hade för Färjestad mot Simons, säger Olle. Det började med Håkan Nordin, det fortsatte med Mats Lusth och Leif Carlsson. Samma liv varje gång.

Replikskiftet bestod oftast av två meningar – ”Det är åt helvete för mycket/Nej, det är åt

helvete för litet”. Så där höll de på. De var som hund och katt och skällde på varandra. Men på något vis löste sig allt i sista minuten. Och de lärde av varandra.

I januari 2006 ville Janne Simons byta ut tränarparet Rindell-Djoos. Det blev ett snabb-samtal till Olle som undrade varför han som var pensionär skulle kliva in i båset.

Svaret kom rappt från Simons:

– Pensionär eller inte. Har du någon gång misslyckats!?

Olle hade hunnit packa bilen. Men då gjorde Mora plötsligt en jättematch och spöade Timrå. Då blev det känsligt att byta tränare. Mora spelade plötsligt bra och det var inte längre läge att plocka in Öst, som enligt Simons har största Leksandshjärtat av alla. Mora vann sedan fyra matcher på raken och nådde SM-slutspel!

– De sista sjutton matcherna hade vi flest poäng av alla lag, säger Simons. Inte sjutton kunde vi sparka några tränare i ett sånt läge.

Så det blev inget med Olle Öst i Mora IK. Men ryktet hade förstås spridit sig. Moras ordinarie tränarpar Harri Rindell och Pär Djoos gjorde inte vågen direkt.

Effektiviteten är ett av Janne Simons adelsmärken. När han jobbar skall det gå undan. Jag ger ett exempel från arbetet med den här boken. Jag föreslog litet försiktigt att det vore kul om Patrik Ross någon gång kom hit till Mora, så vi skulle kunna tala med honom.

I samma stund greppar Janne mobilen och ringer.

– Hördu. Sätt dig i bilen och kom hit. Vi vill prata med dig.

Vem ringde du?

– Patrik Ross förstås. Du ville ju att han skulle komma hit.

Men han bor ju i Jönköping?

– Ja, men det är klart han ville komma hit.

Eller den gången jag satt mitt emot Simons i tjänsterummet för en intervju (för Expressen) och tränarna Harri Rindell och Pär Djoos stegade in.

Vad gör han här? undrade Harri och pekade på mig?

– Vi har just köpt en kanadensisk back, Janne och jag. Han är stor som ett hus och han kan svänga både till vänster och höger om det behövs, svarade jag. Jag trodde Harri skulle explodera men Janne Simons höll masken. Allvarligare än så får det inte bli.

Till saken hör att Janne Simons i allra högsta grad är involverad i spelarköpen. Han har tidigare berättat att agenter varje säsong erbjuder uppåt 500 spelare. Av dessa kanske 25 är intressanta. Och vissa spelare har fler agenter, vilket inte gör det hela mera okomplicerat.

När jag frågar Harald Lückner om hans syn på Janne Simons blir svaret så här:

– Simons? Det är Mora IK. Han tillhör en utdöende släkt, han är en eldsjäl som är gift med sin förening. Det blir bekymmer i många föreningar, inte minst de små, när de starka eldsjälarna slutar. Simons visade sin kapacitet inte minst när vi gick upp i elitserien. Då fick jag se vilket enormt jobb Janne gjorde ihop med Johan Sares. De fick dra ett jättelass.

Jag intervjuade Lückner i samma ämne under hans tid i Modo. Och då gav han den här fina bilden av Mora.

– Det är litet av Åshöjden över Mora IK. Det är svensk idrott i ett nötskal. Det behöver inte vara den som är störst och har mest pengar som är bäst. Känslan hos Mora IK sitter så starkt i väggarna, de har en drivkraft att göra något tillsammans.

Inte att undra på att Harald Lückner återvände till Mora.

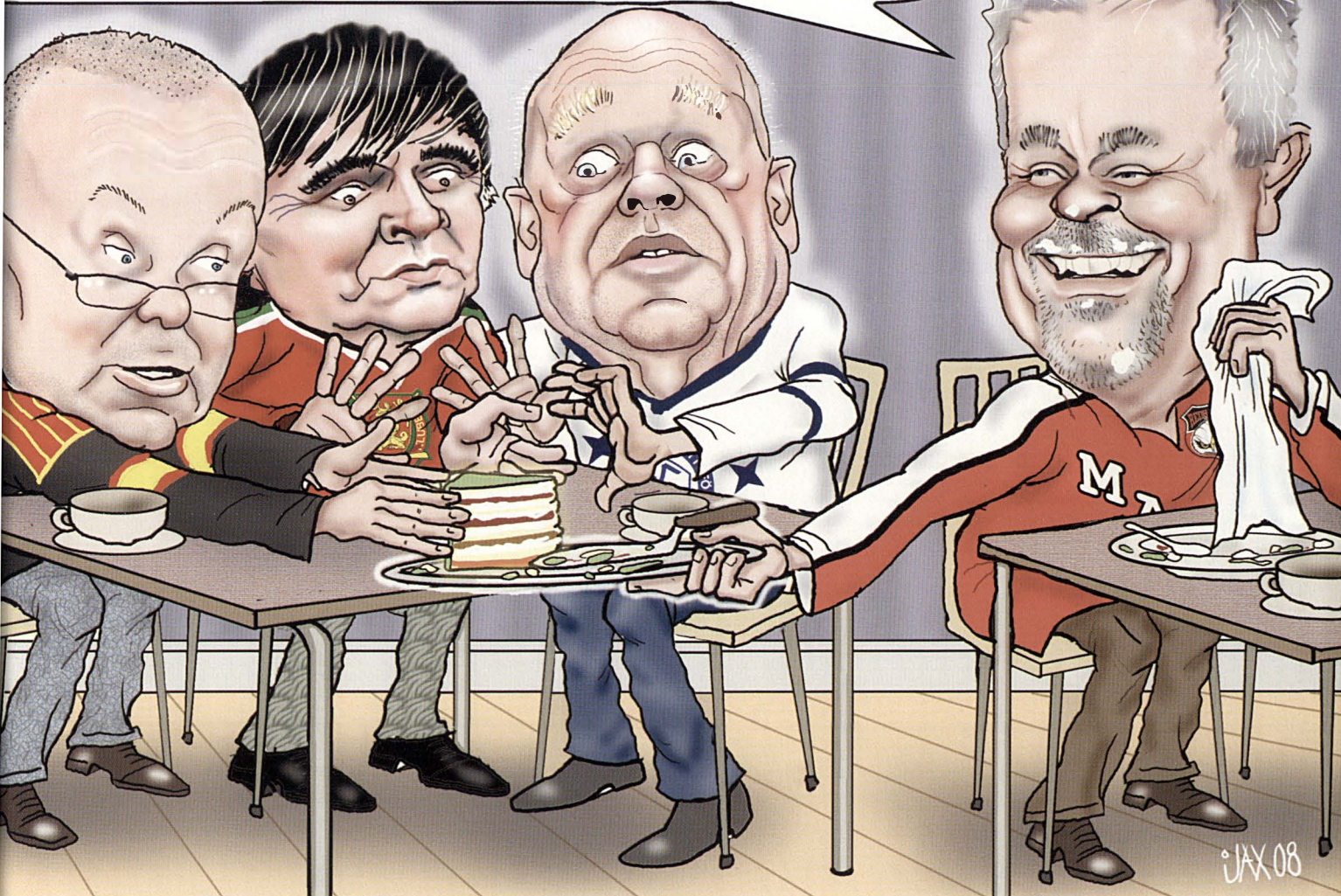
Leif Boork intygar ungefär samma sak:

– Det finns en urkraft och självständighet, man tror på det man gör. Det känns som att i lilla Mora gör man saker mot resten av världen.

Vi avrundar med förre NHL-stjärnan och tv-kommentatorn Calle Johanssons ord:

– Det finns ingen gemytligare arena att komma till än FM Mattsson Arena i Mora, även om det är bökiigt att komma dit. Det verkar som alla sluter upp kring laget. Janne Simons är en ruggig färgklick. Det är skönt att alla ledare inte är stöpta i samma form.

ELITSERIETÅRTAN SMAKADE UTMÄRKT!
ÄR PÅGAR FÅR NI SLÄSS OM SISTA BITEN

Först tar Percy Nilsson (Mif Redhawks) vad han vill ha. Sedan får Leif Boork (Brynäs), Jan Simons (Mora) och Mikael Lundström (Leksand) ta det som blir över. Så går det till i svensk ishockey, åtminstone om man får tro tecknaren Hans Jax.

Janne Simons har också varit flitig i en annan roll, som boss för hockeyettan i deras kollektiva kamp att få någorlunda ersättning för spelare som lockats av elitserieklubbarna. Om det varit tuffa förhandlingar med Olle Öst på klubbnivå så kanske det bara är en viskning mot hur det varit med Svenska Ishockeyförbundets ordförande Rickard Fagerlund som motpart.

– Det Rickard gjorde i april 1996 var oförsvarligt. Det var rena mordet på de mindre

klubbarna när han såg till att transfersystemet avskaffades. Det var rena mordet på klubbar som Huddinge och Kiruna, säger Jan och får något mörkt i blicken trots att närmare 15 år hunnit passera.

– Jag tror Rickard gjorde det här som en eftergift till elitserieklubbarna, så att de inte skulle bryta sig ut och bilda en egen liga utanför Ishockeyförbundets regi. Elitklubbarna fick en massa miljoner. Vad fick klubbarna under elitserien? Ett litet utvecklingsbidrag! Det var

"Simons är ju gift med Mora IK"

rena blajet. Det här är det största sveket någonsin mot svensk ishockey.

– Efter det här växte en ny yrkesgrupp upp och det var agenterna. De spelade ut klubbarna mot varandra och lönespiralen brakade iväg uppåt. Vi i lagen under elitserien brandskattades. Jag vågar påstå att 75 procent av alla ishockeyspelare i Elitserien kommer från division ett eller en allsvensk klubb, och jag vet från våra egna år i Elitserien att elitserieklubbarna har råd att betala.

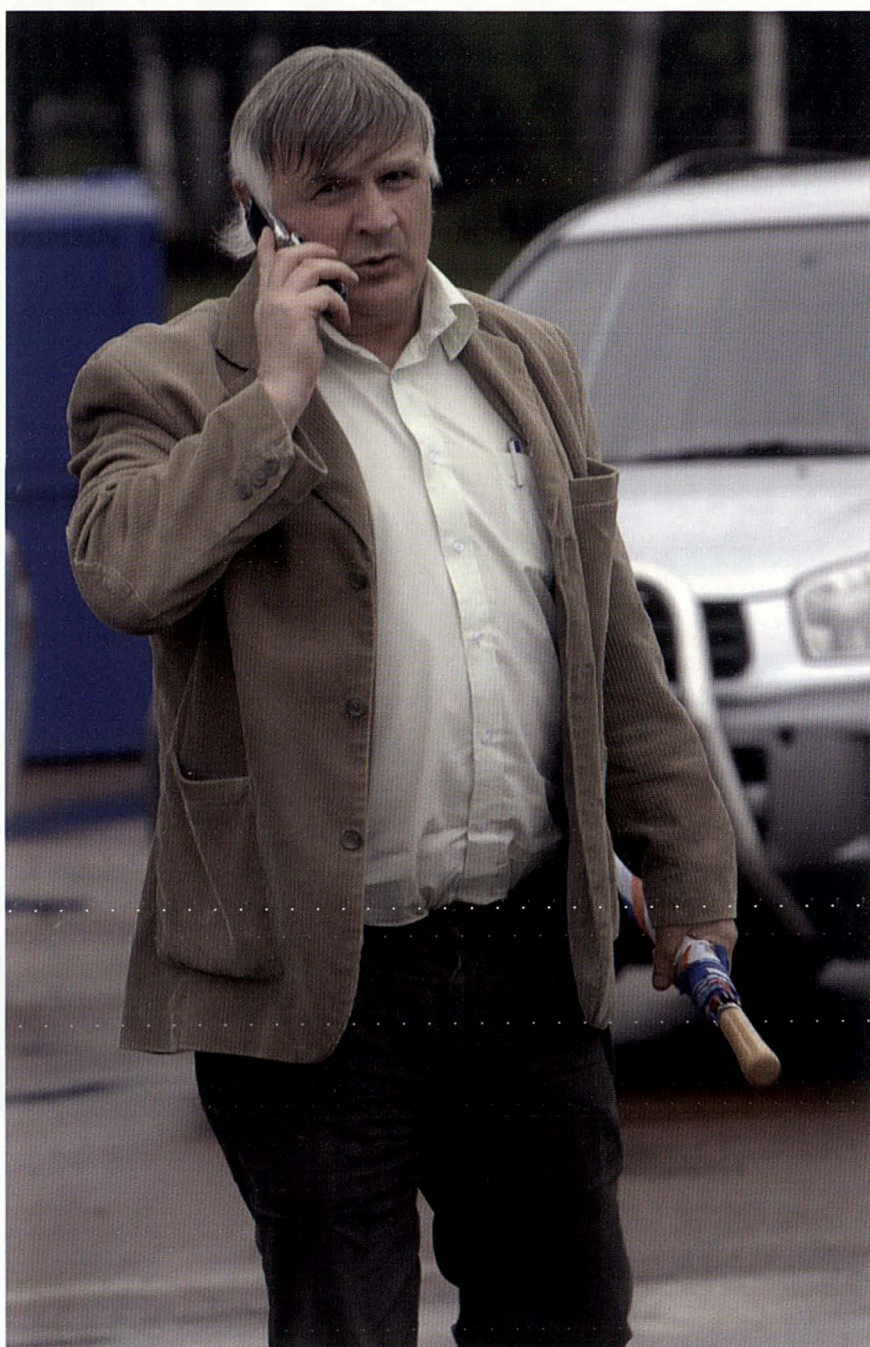
Beslutet 1996 fick tuffa och bestående kon-

sekvenser för många klubbar, men Mora IK överlevde.

– Ja, vi hade gjort ett par lyckade spelaraffärer. Men att vi överlevde berodde nog mest på att vi fick en så skicklig tränare som Tommy Sandlin. Spelare ville stanna och utvecklas.

Jag frågade Fagerlund för några år sedan hur han mindes kampen mot hockeyettan och dess frontfigur Janne Simons:

– Jag ville ha en smal och stark Elitserie. Tankarna från division I-ledarna om en liga med fjorton lag var befängd. Jag tyckte inte

Janne Simons har alltid varit tillgänglig. Priset är att han allt som oftast talar i telefon.

ens att det fanns tillräckligt med bra spelare för tolv lag. Nu kommer en massa överbetalda spelare utan klubbkänsla till elitserielagen. Det är för kravlöst. Vilken är spelarnas motprestation?

Men Mora har ju lyckats (vid intervjutillfället var Mora i Elitserien)...

– Det beror på att Mora haft skickliga tränare som ställt krav. Och Janne Simons är en ledare som vet hur det går till i ett omklädningsrum.

Vad tyckte du om Jan Simons?

– Jag tyckte han kunde vara rätt yvig, för en del tar det litet längre tid att bli vuxen. Det blev förstås långsamt för honom när jag avgick, för vem skulle han då hacka på? Jag är full av beundran för det jobb han lagt ned i Mora, men han var nära att ta livet av mig!

Det låter dramatiskt?

– Ja, jag kom intet ont anande till Mora en

gång för att dela ut ett pris. Efteråt fick jag en present av Janne, det var ett litet kuvert så det såg väldigt trevligt ut. I kuvertet låg en gratis start till Halvvasan. Och Janne lovade att han skulle hänga med i spåret.

– Jag slet och tränade i Södertäljetrakten där det inte fanns mycket snö. Jag hade dessutom drabbats av en muskelbristning efter att ha ställt upp i en jippomatch i ishockey. Men jag är inte den som viker ned mig. Jag kom till start. Halt och lytt slet jag mig igenom de 45 kilometerna.

Janne då?

– Han hade sett till att bli förkyld, så han kom inte till start. Men han är väl ursäktad. Han är litet udda i sina träskor. Men en sak som gläder mig har han bevisat med sitt Mora IK: Pengar är inte allt.

Rickard Fagerlund, en av svensk ishockeys största ledare genom tiderna, avled 2010.

Jan Simons arbete som sportchef för Mora IK syftade alltid till att skapa scener som denna. Här är det Martin Jansson som gjort 3-2 för Mora mot HV71 i Elitseriemötet den 18 oktober 2004.

MIK vann med 4-3, sedan Adam Andersson avgjort i sudden death. Segern var f.ö. klubbens 100:e i högsta serien!

MORA BRUNNSBORRNING

NYHET!

Auger-Borring: för Dig som vill sänka Dina värmekostnader MEN har för långt ner till berg eller inte vill gräva upp hela trädgården.

RING FÖR MER INFORMATION

VATTEN ENERGIBORRNING

- Gratis rådgivning
- Kostnad & servicegaranti

40 år i branschen

☎ 0250-108 12
Sören Boström
Mob. 070-272 20 91
Orrvägen 10, MORA

Certifierad borrare

Svenska
Brunnsborrning
Branschorganisation

För mer information om våra hus kontakta
säljkontoret i Mora 0250-38200
eller besök www.fiskarhedenvillan.se

Fiskarhedenvillan®

amtech

Du måste brinna för det du gör

Våren 2004 kommer vi aldrig att glömma. Mora IK hade äntligen nått sina drömmars mål. Det var många som tappade hakan när lilla Mora IK plötsligt klev in bland de stora elefanterna i Elitserien, i ishockeyns finrum. Och stannade kvar i fyra år! Mora gick upp i elitserien med tretton av spelarna från klubbens eget hockeygymnasium! Nu var Leksand lillebror.

Många uppfattade det som en stor skräll när Mora IK tog steget upp. Men klubben hade jobbat hårt i flera år och ett par gånger varit nära att lyckas. Kanadensiske tränaren Len Lunde var 1980 hårsmånen från att föra upp laget. Men den gången var storstjärnan Hasse Hansson halvskadad och Ove Olsson avstängd i ett par viktiga matcher. Nitton år senare var Tommy Sandlins manskap lika nära.

Förr eller senare skall vi lyckas, betonade Jan Simons ständigt. Men få utanför klubben tog honom på allvar. Det hindrade dock inte att Simons fick rätt. Drömmen förverkligades. Med en perfekt tränare, Harald Lückner, och med hungriga spelare. Och med en riktigt tung målskytt, Patrik Ross.

– Men jag kan förstå om folk tvivlat, säger Simons. Det är inte lätt för en mindre ort att konkurrera med klubbar med betydligt större ekonomiska resurser. Men du måste ha ett tydligt mål för att lyckas. Det gäller oavsett om det är i skola, i ett skidspår eller någon annanstans. Det är för oss hela tiden en kamp

Mål mot Hammarby i Kvalseriens slutmatch på Hovet. Det här var dagen då Mora IK klev upp i Elitserien, samtidigt som Leksands IF klev av.

att utnyttja våra resurser på bästa sätt. Du måste ha ekonomi att kunna betala löner till spelare och ledare och att kunna ge dem bästa sportsliga förutsättningar. Du måste ha en stark och kunnig organisation kring laget. Spelarna måste få möjligheter att träna ett par gånger om dagen.

– Det är inte lätt för spelare som kommer hem från match vid tre–halv fyra på morgonen att sedan bege sig iväg till jobbet ett par timmar senare. Det gjorde exempelvis Håkan Bogg och Bengt Höglund, som arbetade på Rosengrens. När vi gick upp i Elitserien kunde vi låta spelarna ägna sig åt sin ishockey på hel-

Mora IK säsongen 2003/04, laget som vann Superallsvenskan och kom tvåa i Kvalserien till Elitserien. Övre raden fr.v. Johan Westäng, Mikael Simons, Håvard Bøe Mathiesen, Calle Bergström, Anders Nilsson, Tomas Ring, Jim Sandvik, Pierre Johnsson och Anders Broberg. Tredje raden Christian Magnusson, Peter Nolander, Johnny Frisk (materialförvaltare), Martin Westberg, Timmy Hedberg, Johan Legrnäs (materialförvaltare), Martin Gudmundsson och Thomas Skogs. Andra raden Bengt Höglund,

Jonathan Granström, Kia Eriksson (sjukgymnast), Jonas Westerling, Stefan Henriksson (fystränare), Mattias Grötting, Eivor Mofalk (sjukvårdare), Jens Jakobs och Pierre Wahlgren. Främst Marcus Eriksson, Martin Jansson, Harald Lückner (tränare), Daniel Back, Patrik Ross, Mikael Westerling (assisterande tränare), Magnus Sandberg och Håkan Bogg. Johan Lindström saknas på bilden.

tid. Det är också viktigt att ta bort rädslan för att möta namnkunnigare lag. Isen i Mora är på 1 800 kvadratmeter, lika stor som i Stockholm, Göteborg och andra större städer.

Hur byggde ni laget, vilka kriterier gällde?

– Vår grundfilosofi har alltid varit, och är fortfarande, att hitta spelare som har en drivkraft, ett mål att hela tiden bli bättre. Du märker snabbt som ledare om spelarna har den drivkraften, vilka som brinner för det de sysslar med. Vilka som vill bevisa något.

Med andra ord, det var inte läge för så kallade "plånboksspelare" att komma till Mora IK. Tränare som Leif Boork och senare Tommy Sandlin hade visat vägen vad gäller hårdare träning och större noggrannhet. Men det största tränarfyndet är ändå Harald Lückner.

Hur bar du dig åt när du fick upp honom till Mora inför säsongen 2003/04?

– Jag hade följt hans karriär i Färjestad både som ledare och spelare. Jag visste att det var en lugn och fin kille och med en enorm ryggsäck av kunskaper. Han hade haft Conny Evensson,

en av våra främsta tränare genom tiderna, som ledare i Färjestad. Han hade varit tränare på alla nivåer, från juniorer och uppåt.

– Första gången jag försökte få Harald att nappa var jag för sent ute, då gick han istället till HV 71. Men jag väntade på hans nästa flytt, då skulle vi vara på hugget. Harald hade ännu inte lett någon klubb i Allsvenskan. Det kunde kanske locka honom. Och om du jämför Harald med exempelvis Boork och Sandlin skall du komma ihåg att dessa båda själva aldrig spelat på någon högre nivå, ja knappt spelat alls. Harald hade däremot spelat på elitnivå. Det är viktigt att ha med sig när du skall vinna respekt hos spelare. Han kan spelarnas språk.

Nu väntade alltså Elitserien. Med detta följde också krav på större arena, ännu bättre spelare, ännu starkare ekonomi. Dessutom visste man inte hur det skulle bli med NHL, som möjligen stod inför en lockout. Kapprustning bland elitseriekлубbarna för att låna stjärnor från Nordamerika var att vänta.

Ett tillfälligt bakslag. Malmös flitige poängplockare Kim Staal hålls under uppsikt av Moras Pierre Johnsson. Mif vann matchen i Malmö med 4-1, vilket var andra förlusten i rad. Det innebär att Moras fina upptakt kommit av sig.

Till vänster: På väg mot den underbara natten. Marcus Erikssons 5-3-mål hemma mot Leksand den 23 mars, i kvalseriens tredje omgång, säkrade Moraseger i en match som hemmalaget till sist vann med 6-3.

Heljes Måleri

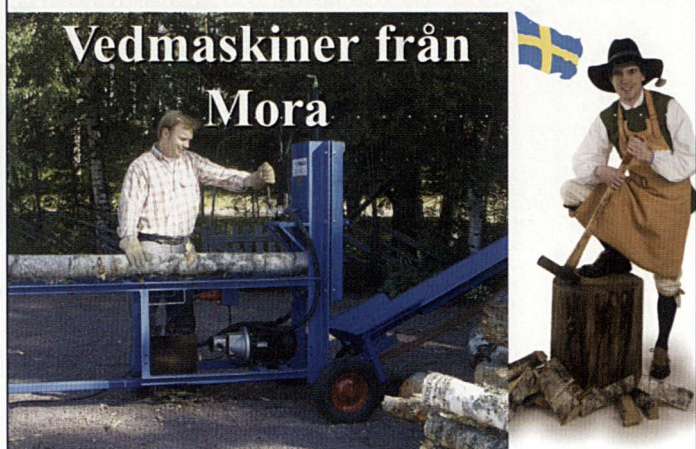
heljes.maleri@telia.com

* *Nybyggnad & Rep. Målning*

* *Golvslipning*

* *Uthyrning av Skylift*

Tfn. 0280-323 65 Fax. 0280-320 21
070-205 17 91 070-262 62 90
Smidesvägen 8, 780 64 Lima

 Per Wikstrand AB
Dössjonsvägen 10 • 792 36 Mora
Tel. 0250-289 80 • info@perwikstrand.se • www.perwikstrand.se

Hur ser du ut?
Hur ser du ut?

**SILJANS
GLASMÄSTERI**
MORA 0250-156 10

Så minns vi den underbara natten

Det var den 10 april 2004 som Mora IK äntligen tog klivet upp i Elitserien. Detta skedde i Globen, där Mora slog Hammarby med 6–3. Efteråt följde en nervös väntan på slutresultatet från matchen Leksand–Skellefteå, där Leksandsseger var ett villkor för Moras uppflyttning. Leksand vann med 3–2 och saken var klar. Firandet började i Globen, fortsatte under bussresan hem och nådde sin klimax mitt i natten hemma i Smidjegrav, där Mora-borna väntade på sina hjältar. Här följer vittnesmål från några av kvällens – och nattens – huvudpersoner.

JAN SIMONS, klubbdirektör:

”Jag blev trettio år äldre på trettio sekunder!”

– Vi var inte helt oförberedda på att det kunde bli en fantastisk kväll i Globen. Vi åkte i två bussar till Stockholm. I den ena hade vi provianterat med bland annat champagne. Ifall att ...

Malmö hade redan vunnit kvalserien. Kampen om den andra platsen stod mellan Skellefteå, som de flesta trodde på, och Mora.

– Vi visste att fastän Leksand var avsågat så kunde de skaka Skellefteå. Det är svårt att vinna på beställning. Vi gjorde vårt jobb och besegrade Hammarby klart.

– Vår match var slut men det var fyra minuter kvar av Leksands match mot Skellefteå. Vi visste att Leksand ledde med 3–2. De

höll på att släcka ned Globen och jag var halv-irriterad och sade ”Slå på radion för fan”.

– Vi fick stå där och lyssna på direktrefratet från Leksand. Det var fruktansvärt spännande i slutminuterna. Jag hörde att Leksands Niklas Persson kastade sig ned och täckte skott. Jag vet inte om han gjort något liknande innan. Så efteråt ringde jag och frågade om han halkat.

– Jag hörde att de drog ut tekningen ur Skellefteås anfallszon och då började jag förstå att något var på gång och att det kunde vara vi som nått Elitserien. När resultatet stod sig var det väldigt otumlande. Jag förstår att alla idrottsmän som varit med om stora framgångar inte kan förklara bättre med ord. Det spelar nog ingen roll om det är VM-guld eller EM-guld eller vad fan det är.

– Jag tror jag blev trettio år äldre på trettio sekunder. Nu skall vi fira i en hel vecka, sade Simons direkt efter matchen till Dagens Nyheter.

– Min telefon började totalstrejka i bussen hem. Den brann nästan upp för att det ringde så mycket. Det var tidig natt när vi rullade in mot Mora. Med två mil kvar stoppade de oss för att sätta på oss tröjor som de hade tryckt upp, och då anade vi att det kunde bli fest. Vi körde fem varv runt rondellen vid Noret och sista kilometrarna hade någon tänt marschaller hela vägen och det stod folk i flera led och tog emot oss. De som arrangerade det hade nog ringt runt i hela trakten och tömt alla marschallförråd.

– När vi kom fram till hallen kunde vi inte köra in bussen på parkeringen. Det var helt igenproppat och hallen var smockfull med folk trots att klockan var runt midnatt. De hade slagit av aggregatet i hallen för säsongen och det var alldeles blött där isen hade smält. Herregud, vilken känsla det var att se alla dessa glada människor. Det var stora starka karlar som satt i rader och bara grät så tårarna rann.

»

HARALD LÜCKNER, tränare:

”Jag förstod vilket jobb som låg framför oss”

– Vi visste att vi hade chansen. Spelarna var laddade och de ville träna på morgonen innan vi åkte ned till Stockholm. Normalt hade annars varit att vi samlats på morgonen och åkt iväg. Men nu kändes det som att spelarna tyckte att ingenting fick lämnas åt slumpen.

– Under matchen var jag förstuds fixerad på att vi skulle göra det som krävdes av oss. Samtidigt hade jag koll på läget. Det var bra när vi hade 6–1, men sedan blev det 6–3. Och då gällde det att Skellefteå inte fick kvittera i Leksand för att få chansen att avgöra i förlängning.

– När matchen var slut bröt den stora glädjen ut. Det är klart att jag var både lycklig och stolt och jag tittade bort mot Jan Simons. Jag

kände för Janne som jobbat så kopiöst för det här laget. Och det var med litet skräckblandad förtjusning jag konstaterade att lilla Mora var i Elitserien. Jag förstod vilket jobb som låg framför oss.

– Från hemresan minns jag förstuds det fantastiska mottagandet, jag minns också när vi kom in i Mora och folk stod efter trottoarerna och på balkonger med marschaller och hylade oss. Mest minns jag en kvinna i rullstol som satt och vinkade åt oss. Hon hade en ficklampa i handen. Det var ju mitt i natten. Jag förstod hur många människor i Mora som var glada över vår framgång.

Harald Lückner, tränaren som tog upp Mora IK i Elitserien.

JOHAN LEGRANÄS,

materialförvaltare:

”Kunde åkt buss i femtio mil till”

– Det var en så underbar känsla att jag hade hoppats att bussresan varat i femtio mil till. Det är inte ofta som hemresor sent på natten är någon höjdare men efter segern i Globen var allt så kul. Jag ville bara att vi skulle fortsätta några timmar till i bussen.

– På resan ned till Stockholm hade jag köpt en cigarr i Avesta. Jag förstod att det kunde bli en segercigarr. Jag hade hört av mig till min gode vän, Skellefteås andretränare Stefan Klockare, och frågat om han packat ned dubbla blöjor för Skellefteå brukar ju skita på sig. Stefan lovade ringa efter matchen, men det dröjde. Men vi har träffats sedan dess, vi har fortfarande god kontakt ...

STELLAN KVÄRRE,

Dagens Nyheters man i Leksand:

”Skellefteå var handlingsförlamat”

Jag var utsänd av Dagens Nyheter för att bevaka matchen Leksand–Skellefteå. Eller rättare sagt, jag hade sänt ut mig själv. För jag trodde inte att Skellefteå skulle missa en andra chans att säkra biljetten till Elitserien. Den första hemma mot Hammarby hade de sensationellt nog bränt i omgången innan.

Men nu var jag säker på att Skellefteå skulle vinna. Vi hade satsat hårt med reportage om gamla Skellefteåspelare, som Garvis Määtä, Akka Andersson, Karl-Sören Hedlund, Hasse Svedberg, Hardy Nilsson, alla vi kunde leta fram.

Och vad fick jag se? Jo, ett handlingsförlamat Skellefteå, med vad jag tyckte en handlingsförlamad tränare Ulf Taavola. Det var inget go i Skellefteås bås, där det inte hände någonting.

Jag har inte uppfattningen att Leksand gjorde någon fantastisk match, men nu slapp de spela utan ångest, utan ”ryggsäck”. De hade ”bara” äran att spela för. Men första

perioden var inte så lysande och jag har hört i efterhand att Anders ”Masken” Carlsson hade skällt ut spelarna i första periodpausen: ”Ni måste visa vilja!”

En bedrövad Ulf Taavola konstaterade:

– Vi hade två matchbollar, men kunde inte slå in någon. Det är så grymt att vara så nära. Men även världsspelare kan misslyckas när det knyter sig. Titta på Milan och andra lag i Champions League.

En klen tröst för Skellefteås supportrar denna dystra afton.

Jag talade med Leksandsmålvakten Johan Backlund, som kom till LIF från Skellefteå. Han hade den här analysen av Skellefteås elände:

– Det var märkligt så ängsliga mina gamla lagkamrater var. Men det här visade också hur löjligt försnacket om läggmatch varit, att vi av någon anledning inte ville vinna. Nu bevisade vi motsatsen. Jag lider med mina gamla lagkamrater, jag vet vad ishockeyn betyder i Skellefteå. Undrar vad mina föräldrar säger därhemma.

Det var Niklas Erikssons mål för Leksand som avgjorde mot Skellefteå. Niklas som alltså hade brorsan Marcus i Mora (Marcus som fortfarande spelar i MIK).

– Jaså var det mitt mål som avgjorde, sade Niklas stillsamt. Jag kunde ju inte gärna missa öppet mål. Jag hade ingen koll på anslagstavlan men jag vill inte berätta vad jag sade när jag kom in i omklädningsrummet!

Men du måste väl beundra Mora som går upp i Elitserien?

– Javisst, jag gratulerar dem. Men när de vaknar upp ur glädjeruset kommer verkligheten. Nu får de skaka fram en riktig ishall och 100 miljoner!

Det här var en historisk dag. Storebror Leksand hjälpte lillebror Mora upp i Elitserien.

Och själv deppade jag inte över Skellefteås stora miss. Jag hade precis flyttat till Solerön, och för övrigt blivit granne med Leif Boork.

MARTIN JANSSON, forward:

”Vi skall minnas elitserieåren
med stor glädje”

– Det är naturligtvis en kväll och natt som jag aldrig glömmer. Och ett starkt minne som spelare i Mora IK. Vi satt i bussen ned till Stockholm och diskuterade att vi faktiskt hade en chans att det kunde bli Elitserien. Men, jag trodde egentligen att den var väldigt liten. Jag trodde att det här grejar Skellefteå i sin match i Leksand.

– Det var ingen stormatch mot Hammarby i Globen. Och väldigt få åskådare. Det kändes nästan som en träningsmatch. Vi spelade på och målen bara ramlade in. Jag minns att vi fick några enkla mål, speciellt Daniel Backs från halva plan. En puck som överraskande nog letade sig in i målet.

– Men jag minns också att Hammarby kom igen och började äta in vårt försprång. Men vi hade gjort vårt, vi hade vunnit. Sedan stod vi där på isen och väntade på resultatet från matchen i Leksand. Sedan bröt jublet ut och det var som vi ändå inte riktigt fattade att vi gått upp i Elitserien. Det blev en härlig (och blöt) hemresa och sedan började det verkliga firandet. När spelarbussen möttes av marschaller efter gatorna och resan in till Ishallen där det var fullt av folk. Det var ingenting vi kunnat drömma om när vi lämnade Mora på morgonen.

Kan det här hända igen med Mora IK?

– Det blir givetvis inte lätt. Men vi skall minnas de år vi var uppe i Elitserien med stor glädje. Vi hade ett bra lag som nådde hela vägen. Det var framförallt en bra mix av spelare. Vi hade spelare med spetskompetens, som exempelvis Patrik Ross och Calle Bergström. Det var en bra balans i laget.

Och du själv fick göra första målet i FM Mattsson Arena.

– Ja, det var också en fantastisk känsla. Målet betydde ledning mot Färjestad i elitseriepremiären, och det var stort. Vi klarade 1–1 och det var förstås en kanonstart.

Som bekant lämnade Martin tillsammans med Anders Nilsson Mora IK efter degrade-

ringen till Allsvenskan för att därefter spela två säsonger i franska Grenoble. Där hade de en känd Moraprofil som tränare, nämligen Mats Lusth.

»

LEIF BOORK, före detta tränare:

”Ross största orsaken
bakom framgången”

För Leif Boork medförde det speciella känslor att som tränare för Hammarby se Moras enorma jubel på Globens is. Boork hade ju tränat Mora i fyra säsonger (1987–91) och han bodde fortfarande i kommunen, på Sollerön.

– Det var ingen presskonferens efteråt och jag vandrade in i Globens innandöme. Men just vid öppningen där ismaskinen kör ut gick jag fram och tittade på hur Moraspelarna omfamnade varandra. De stod och väntade på slutresultatet mellan Leksand och Skellefteå. Det var naturligtvis ett starkt ögonblick.

För dig också?

– Nja, jag har visserligen ett förflutet i Mora IK men det har aldrig varit så att jag efter avslutade jobb i olika klubbar känt så starkt för lagen i sig, mera för en grupp människor. Och det här var också min sista match i Hammarbys bås.

Efter matchen satte sig Boork i bilen och åkte hem till Sollerön. En litet märklig känsla kanske för en tränare i ett Stockholmslag.

– Jag minns att jag skulle köra om en buss på hemvägen, men det var vid ett parti där det var svårt att passera. Jag tittade upp mot bussen och såg siffran 63. Går det en dalabuss med de siffrorna härnere tänkte jag. Tills jag förstod att det var laget Mora IK i bussen och de hade satt upp siffrorna 63 bak på bussen, som segersiffrorna mot oss. Jag tutade och åkte förbi, och sedan ringde jag upp Janne Simons i bussen och gratulerade.

Eftersom jag [Kvärre] bodde granne med Boork (han har som bekant flyttat till Göteborg) passade jag på att klistra upp kvällstidningarnas jubellöpsedlar om Mora på hans

Leif Boork, lagets förre tränare som bodde kvar i trakten, hade mycket små möjligheter att missa nyheten om Moras uppflyttning. Löpsedlarna satt uppklitrade på hans brevlåda ...

brevlåda. Det var inte särskilt uppskattat. Jag blev förvånad över Borkens reaktion, jag minns att han sade något i stil med att det är lätt för dig, men du vet inte hur det är att vara tränare.

Leif Boork hade fått utstå kritik både från Skellefteå och sin egen klubb Hammarbys supportrar.

– Det var ju så att vi i Hammarby i näst sista omgången spelade borta mot Skellefteå. Det märktes att Skellefteås spelare var nervösa då, när laget var så nära det stora målet: Elitserien. Vi kunde spela mera avslappnat. Och vi vann med 3–2 efter en kanonmatch av vår målvakt Carl Johan Klint. (Skellefteå

hade 24-3 i skott under sista perioden.) För oss var segern bra eftersom vi tog litet revansch på oss själva. Det fanns en satsning från AEG, amerikanska Anschutz Entertainment Group, som investerat i Hammarby. Vi hade fått resurser. Men vi lyckades inte ta oss upp i Elitserien.

Efter matchen i Skellefteå fanns det beskyllningar att dina spelare rumlat runt på krog i stan och därför inte skulle vara tillräckligt väl förberedda inför sista omgången, där ni skulle möta Mora.

– Det där var skitsnack. Sant är att vi övernattade i Skellefteå. Jag går inte runt och kollar

när spelare går och lägger sig. Visst kan någon spelare ha tagit en öl i baren, men det gjorde de i sällskap med kompisar i Skellefteås lag. Vi var väl förberedda inför slutmatchen hemma i Globen mot Mora.

Vad som förvånade en del är att du inte lät den fenomenale målvakten Carl Johan Klint vakta kassen igen, utan att du mot Mora satte på 36-åriga Olow Sundström (en målvakt med förflutet i Leksand). Var inte det litet utmanande mot Skellefteå? Sundström hade inte stått en enda match innan i Kvalserien. Och han fick spela bara en enda match i Superallsvenskan.

– Det var "Olie the Goalie's" sista match hos Hammarby. Jag ville visa solidaritet och ge honom chansen att få spela en kvalmatch innan han lämnade klubben efter sin enda säsong. Och han var ingen dålig målvakt.

Men på Hammarbys hemsida stod efter matchen att läsa att Sundström släppt in en puck från mittzon, en "åka-och-byta-puck" från Daniel Back. Men förklaringen till Moras seger får nog mera tillskrivas en bra start (6–1 med bland annat två mål på elva sekunder) och insikten att de hade allt att vinna samtidigt som rapporterna från Leksand sade att Skellefteå var skakat.

Att Skellefteås supportrar hade starka åsikter i motgångens stund och riktade dem åt olika håll är förklarligt. Men, Leif, varför skulle Hammarbys supportrar vara besvikna?

– Det fanns nog en del Hammarbyfans som inte glömt att jag gick till Djurgården 1982 och tog med mig några spelare från Bajen. Det var "Acke" Jonsson, Roffe Ridderwall och Orvar Stambert. Och att jag som Hammarbytränare lånat ut Linus Stensson till Djurgården. Jag tror inte att han gjort ett enda mål för oss, men i den match han spelade för Djurgården gjorde han naturligtvis mål. Jag minns att det var mot Södertälje. Men det blev ett sånt liv bland Bajens supportrar att vi omgående måste plocka tillbaka Stensson, efter en match i Djurgården.

Har du några funderingar varför Mora IK kunde ta det stora steget upp i Elitserien?

– En bra tränare som Harald Lückner, en stark ledare som Jan Simons, en matchvinnare som Marcus Eriksson och en stark lagkänsla skapad av "bygdens söner". Men skall jag sammanfatta Moras framgång gör jag det med två ord: Patrik Ross.

– Han har någonting som avviker. Personligheten som avviker från det gängse. Som i betydligt större sammanhang kan ses hos spelare som Wayne Gretzky, Alexander Ovechkin eller fotbollens Zlatan Ibrahimovic. Ross var helt överlägsen i grundserien, en spelare som flyttar fram gränserna för vad som kan åstadkommas, som lyfter ett lag, som kunde avlasta andra. En storvuxen och teknisk spelare med bra skott. En smart spelare som kom att få stor betydelse för Mora IK.

Slutet gott, allting gott. Moras tillresta supportrar jublar på Hovet. Saken är klar. Mora har klivit upp i Elitserien!

Poängkungen Patrik slutade när han nått målet

Patrik Ross har för alltid skrivit in sig i Mora IK:s historia. Patrik var Moras och hela Allsvenskans poängkung den sagolika säsongen 2003/04. 27 mål, 28 assist och 55 poäng. Och bara tolv minuter i utvisningsbåset på en hel säsong.

– Inte så konstigt, raljerar Jan Simons. Patrik besökte sällan egen zon och jag vet inte om jag såg honom tackla någon gång.

Patrik skrattar gott åt Jannes överdrifter men opponerar sig inte och låter myten finnas kvar. Självklart är en målkung av rang föremål för intensiv och säkert ofta ojuste uppvaktning av motståndarna. Det hade därför varit intressant att se hur många utvisningsminuter motståndarlagarna fick när de försökte stoppa Patrik Ross. Det finns mycket statistik inom ishockeyn, men inte på allt.

– Och varför skulle jag sitta så ofta i utvisningsbåset, säger Patrik. Där vinner du inga matcher.

Tränaren Harald Lückner minns:

– Säsongen innan jag kom hade Patrik många utvisningsminuter. Men då vi gick upp i Elitserien hade han behärskat sig. Det hade vi förstås alla stor nytta av.

Det finns en annan intressant detalj då det gäller Patrik och Mora. Det var när han första gången visade sig i Mora efter sin första sejour i dalaklubben. Poängen var att han dök upp i Troja-Ljungbys tröja. Han är förmodligen den enda spelare i FM Mattsson arena (då

Smidjegrav) som fått stående ovationer av hemmapubliken när han gjort mål för bortalaget.

– Det var fantastiskt, minns Patrik. Dels välkomnades jag med en banderoll där det stod Välkommen Tillbaka. Dels kom jublet när jag gjorde mål för Troja. Jag minns att några Moraspelare inte tyckte att det var så kul.

Janne Simons är närmast lyrisk i sin förklaring hur Patrik kunde bli så populär i Mora:

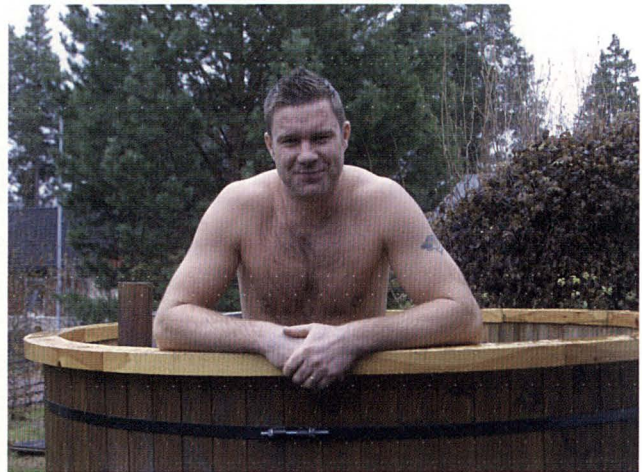
– Patrik Ross är en av våra viktigaste värvningar i modern tid. Att vi nådde Elitserien har vi till stor del Patrik Ross att tacka för. Han har en egenskap som alla ishockeyledare i hela världen letar efter – förmågan att producera mål.

Harald Lückners förklaring till Ross betydelse låter så här:

– Jag vill främst betona Patriks vinnarinstinkt. Han kunde gå över lik för att vinna. Han älskade att göra mål. Han kunde offra en tand för en pyts. Han hade spetskompetensen. Han var dessutom en stämningshöjare i båset. Och han ville vinna allt på träningarna också, det kunde vara tuffare på träningarna än på matcherna. Precis som jag minns Håkan Loob, i Färjestad.

Patrik Ross bodde sammanlagt sex år i Mora.

– I två etapper. Som spelare i fyra år och därefter två år som ledare. Det var något speciellt med Mora. Jag spelade kvar i klubben

Patrik Ross anförde Mora under säsongen när laget gick upp i Elitserien. Han rakade in poäng på löpande band i Grundserien (18+21), Superallsvenskan (9+7) och Kvalserien (1+6). Totalt blev det 62 poäng på 50 tävlingsmatcher.

trots anbud som kunde gett mig trefaldigt bättre betalt på annat håll. När vi gått upp i Elitserien 2004 slutade jag spela och började istället jobba på hockeygymnasiet. Andra året i Elitserien klev jag ner i båset som assisterande tränare till Harri Rindell.

Patriks adelsmärke var framför allt det snabba skottet. Målvakterna kan göra sig stora och svåra att överlista. Men skjuter man kvickt, då får de bekymmer. Och den konsten kunde Patrik i allra högsta grad. Det gjorde honom naturligtvis extra betydelsefull i power play.

– Men vi skall komma ihåg att jag hade en tacksam kedja att spela i. Anders Nilsson och Magnus Sandberg gjorde grovjobbet och bäddade för mig.

Lustigt nog är de smålänningar alla tre. Patrik från Jönköping, Magnus från Kalmar och Anders från Vimmerby.

När vi träffar Patrik i FM Mattsson Arena är det många som skall komma fram och hälsa och snacka minnen. Det märks snabbt att det här är en kille som man aldrig glömer i Mora IK. Känsloerna är ömsesidiga.

– Jag tror att jag är den störste ambassadören för Mora ute i landet. Jag pratar alltid väl om Mora, inte bara om klubben utan om hela samhället. Jag trivdes här och jag längtar ofta tillbaka hit.

Eftersom Patrik numera jobbar inom storklubben HV:s organisation kan han jämföra det stora med det lilla.

– Det är viktigt att det finns många spelare som kommer från närområdet, så som det var när vi tog upp Mora till Elitserien. Sånt är viktigt också för de riktigt stora klubbarna. Som när HV mötte Linköping i SM-finalerna 2008. HV hade elva spelare från egna organisationen plus ytterligare fyra från närområdet. Linköping hade en. Vilket lag tror du då kämpar stenhårt för märket på klubbtröjan och ger det där extra?

Patrik Ross hade alltså en speciell roll i Mora IK. Rollspelare blir allt viktigare inom ishockeyn.

– Jag har alltid tyckt att det är bättre att träna det man är bäst på istället för det man är sämst på. Det utvecklar individen och i slutändan blir också laget bättre. Om alla prioriterar sina färdigheter blir hela laget bättre. Varje månad den 27:e skulle jag hämta min lön. Då ville jag se att jag också presterat något.

Målkungar har alltid en speciell plats i klubbarnas historia. Och det är viktigt att ha en skarpskytt. Det har Mora haft genom åren. Hasse Hansson, Mats Grötting, Mikael Westerling, Patrik Ross och Pavel Brendl är några exempel.

Patrik Ross har pucken och motståndarmålet i sikte. En bruten tumme gjorde att han tvingades följa uppflyttningssäsongens slutomgångar från båset.

Det fanns naturligtvis fler aktörer än Patrik som hade givna roller i det Mora IK som nådde Elitserien.

– Givetvis var vår tränare Harald Lückner en viktig del. Men Micke Westerlings betydelse för harmonin i laget skall inte underskattas. Vi satte upp delmål hela tiden. Ett exempel: Klarar vi nu de närmaste fyra matcherna med ett visst antal poäng, så är det bra. Så byggde vi vidare. Det var de där små delmålen som jag tror betydde mycket. Korta målsättningar som växte. Det blev Kvalserie, det blev Elitserie.

– Harald pratade inte så mycket om de lag vi skulle möta. Vi koncentrerade oss på vad vi skulle göra. Att ha ett spel som vi trodde på.

Patrik kunde inte spela den fantastiska matchen i Globen då Mora IK besegrade Hammarby och nådde societeten.

– Jag blev skadad i matchen mot Leksand, tre omgångar före slutet i Kvalserien. Jag bröt tummen. Det var förstås bittert, men desto härligare att vara med i båset och peppa killarna den underbara kvällen i Globen.

Patrik följer med stort intresse vad som händer i Mora IK.

– Jag har fortfarande starka känslor för klubben, men jag vill också att klubben jobbar hårdare på sin scouting. Att de är ute i god tid och tittar på talanger runt om i Sverige, träffar dem och bildar sig en uppfattning om hur de skulle passa in i Mora. Det går aldrig att slå sig till ro, det kan inte HV 71 göra heller.

B. Liljedal
ÅKERI AB VÅMHUS

liljedalakeri.se

Vi kör för din skull

 SVERIGES AKTIEFÖRDRAG

Energibolaget
som bryr sig.

eon.se

e-on

– När det gäller –

TRANSPORTER

HOLGERS EXPRESS AB

Tel 0250-711 70

Kjell 070-655 06 83. Ola 070-370 61 97

Ny ishall och NHL-stjärnor

När Mora IK 2004 tog steget upp Elitserien var omsättningen 16 miljoner kronor per säsong och 16 personer var anställda. Samtliga spelare kombinerade civila arbeten med ishockeyn.

Omsättningen steg omedelbart till närmare 70 miljoner kronor, organisationen växte till ett 60-tal anställda och spelarna kunde ägna sig åt ishockeyn på heltid.

Omvälvningen var total. Det största och mest akuta problemet var ishallen. Gamla Smidjegrav hade plats för ca 5.000 åskådare, varav 823 sittande. Där var renovering/rustning/ombyggnad ett måste. ”Vi hinner aldrig bli klara till Elitseriestarten”, sade Mora kommun. Det blev en livlig debatt. Och politiska beslut tar tid. Då köpte Mora IK fastigheten för en krona. En hall skulle byggas rekordsnabbt och man budgeterade 18 miljoner. Den slutliga kostnaden blev 35 miljoner.

Gamla Smidjegrav rustades på rekordtid, på 100–120 dagar, och ersattes av FM Mattsson Arena, med plats för 4 514 åskådare, varav cirka 3 000 sittande.

Nu var det bråda tider och det spikades ända in på eftermiddagen, några timmar före nedsläpp till den första elitseriematchen. Det var publikräckena som skulle fixas.

– Det var fantastiskt hur lokala byggherrar ställde upp på den här resan. Vår store supporter och arkitekt Lars-Åke Hansson har vi mycket att tacka för. Det är han som ritat och färgsatt hallen. Arne Koj, med sitt stora MIK-

hjärta, var en annan som ställde upp, säger Jan Simons.

Det var stressiga timmar före premiären den 20 september 2004. En nervös dag för de flesta inblandade. Skulle allt bli klart innan nedsläpp, mot Färjestad? Men det ordnade sig, det brukar göra det när rätta viljan finns.

Det blev dock en het premiär, och det av många orsaker. Masugnen kallades arenan efter premiären. Ventilationen låg fortfarande kvar ute på parkeringen. Men den fanns på plats till nästa match.

Det var en bragd att skapa en ny hall på den korta tiden. Men med längre projekteringstid hade bygget blivit annorlunda.

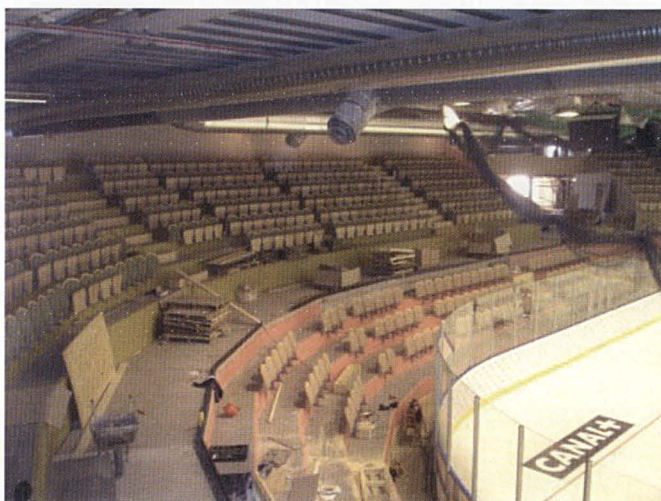
– Om vi haft mera tid på oss kunde vi haft en annan logistik, med bl.a. 26 loger, flera toaletter och bättre publikmiljö, säger Simons.

Men Mora IK hade fått en hall som dög i Elitserien, även om den var seriens minsta. Och med ökade intäkter från sponsorer, publik och Hockeyligan (8 miljoner bara där) var ekonomin i ordning.

Men hur skulle man få ett slagkraftigt lag? Det blev att titta österut, sedan västerut:

En riktigt bra målvakt hittade man i Tero Leinonen, vidare Marko Kauppinen och Niko Mikkola, den senare tyvärr tidigt skadad.

Men det behövdes starkare ammunition. Och nu vändes blickarna västerut. Det stod klart att det skulle bli lockout i NHL. Plötsligt var spelarna i världens bästa liga arbetslösa. Nu gällde det att ragga spelare. På det sättet

När Elitserieplatsen säkrats började aktiviteten på alla områden. Ett av de viktigaste var att uppgradera ishallen Smidjegrav till FM Mattsson Arena. Det var ett jobb som pågick hela sommaren. Steg för steg växte den nya anläggningen fram och det skruvades in i det sista. Men inför premiärmatchen mot Färjestad den 20 september var allting klart. Medan byggarna svettades hade Janne Simons försäkrat sig om en rad slagkraftiga nyförvärv. Spelet kunde börja ...

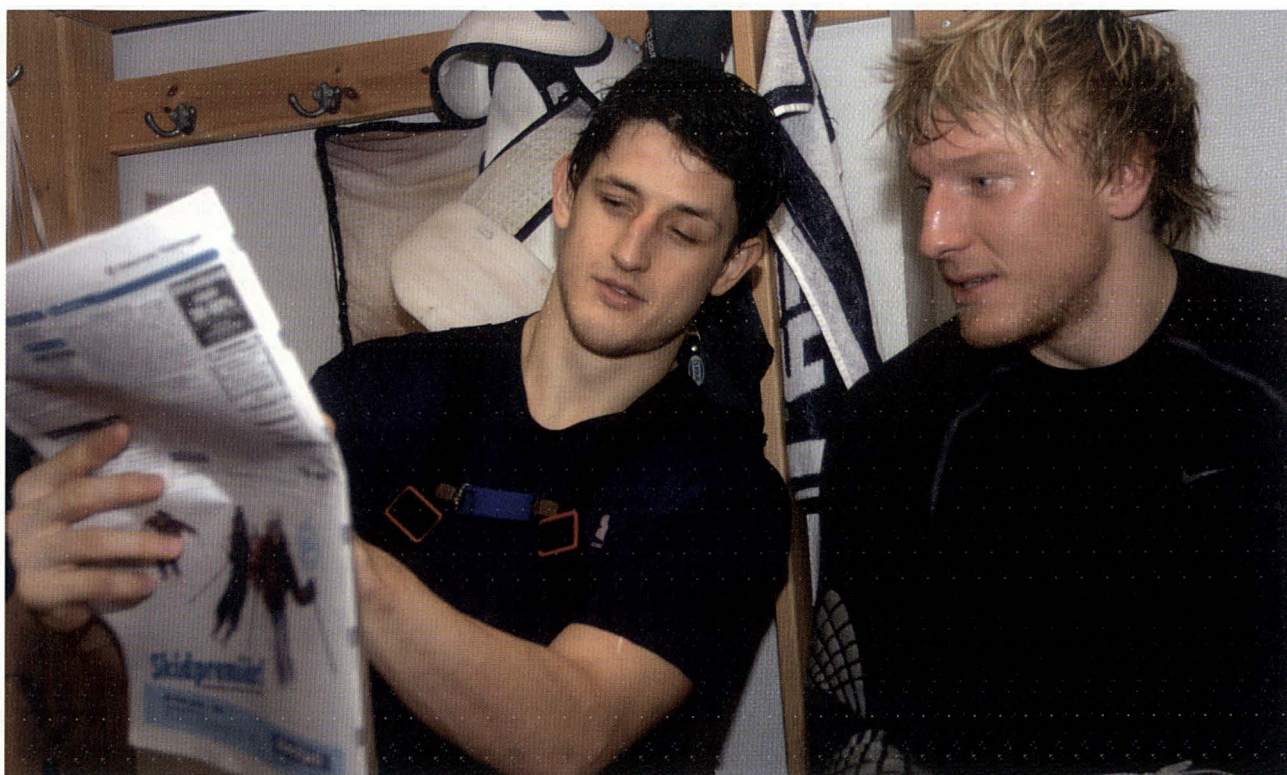
FM Mattsson Arena – i all sin glans. Ett trivsamt ishockeytempel med plats för 4 500 åskådare.

hittade Mora IK sin drömspelare, den spelare som Jan Simons anser vara den som, tillsammans med Hasse Hansson, genom alla år tillfört laget mest. Hur sjutton kunde ni få Shawn Horcoff på kroken?

– Jag visste att Horcoff spelat två VM, och platsar du i Kanadas VM-trupp då måste du ha bra kvaliteter. Dessutom fick vi via agenten Claes Elefalk veta att han ville få med sig Dan Cleary. Vi ville nöja oss med Horcoff, men han insisterade att på att kompisen Cleary skulle med. Vi sade nej. Nej, nej, nej. Men Horcoff gav sig inte. Och vi

fick alltså också Cleary. Vi förklarade litet försiktigt för de kanadensiska spelarna att vår hall inte är så stor, att Mora inte är så stort. Men de svarade att de kommer för att spela ishockey, om det så är i en skokartong. Cleary var inte speciellt känd när han kom till oss, men utvecklades under tiden i Mora till att senare år bli stjärna i Detroit Red Wings.

Men före säsongen var varken Horcoff eller Cleary namn av den kalibern att supportrarna i Mora hoppade högt av förtjusning. Få hade hört talas om dem.

Centern Shawn Horcoff och högerforwarden Marian Hossa var Moras största stjärnor under den första säsongen i Elitserien. Horcoff återvände sedan till Edmonton Oilers medan Hossa sedan besöket i Mora spelat för i tur och ordning Atlanta Thrashers, Pittsburgh Penguins, Detroit Red Wings och Chicago Blackhawks.

När Detroit Red Wings superstar och legend Steve Yzerman besökte Mora i samband med JVM frågade jag honom hur det var med Cleary innan han kom till Mora.

– He must have been an average player, förslog jag.

– Average? He was below average, svarade Yzerman.

En medelmåtta alltså, som dock fick mycket speltid och ett växande självförtroende i Mora IK. Han återvände till Kanada som en stjärna i vardande. Numera är han en storspelare i Detroit Red Wings.

– Innan vi fick Cleary hade jag tagit kontakt med Ulf Dahlén, berättar Harald Lückner. Jag fick höra att Cleary var en av de största talangerna i Kanada, men litet för lat och inte tillräckligt ödmjuk.

Cleary fick annars ingen bra start i Mora. Han bröt tummen under första träningen i

Älvdalen. Han kolliderade med sin medspelare Adam Andersson. Snacka om tung start. En intressant detalj om Cleary: I Phoenix säsongen innan hade han 42 minuter i utvisningsbåset. Under säsongen i Mora 138 minuter men året efter i Detroit 40 minuter. Horcoff hann också visa sitt heta humör under Morasejouren, med 117 minuter i utvisningsbåset.

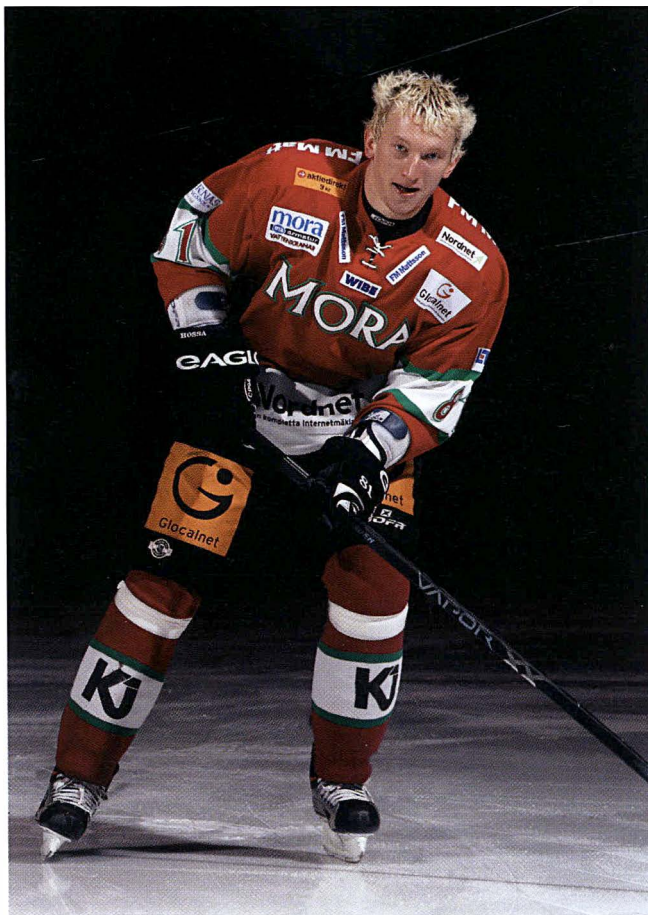
Men som de levererade. De båda toppade den interna poängligan. Horcoff med 46 poäng (19+27), Cleary med 37 (11+26).

Mora fick även en svensk NHL-stjärna. Backen Andreas Lilja, som tidigare spelat i Mora höll nu ett gammalt löfte om att komma tillbaka. Backsidan förstärktes också med tjecken Pavel Skrbek, en fysisk gigant som vantrivts i Luleå (men trots det flyttade tillbaka efter en säsong i Mora).

Så kom då Hossabröderna. Nyckelman i den affären var Rastislav Pavlikovsky, en slovak

Marian Hossa på språng mot Djurgården. Han kom över på ett gästspel från Dukla Trencin och bidrog med 32 poäng (18+14) på endast 24 matcher.

Marcel Hossa kom från Montreal Canadiens och tillhörde Mora hela säsongen 2004/05, med 24 poäng (18+6) på 48 matcher som resultat. Sedan dess har denne vänsterforward spelat för New York Rangers, Phoenix Coyotes och Dynamo Riga.

Mora IK säsongen 2004/05, laget som slutade nionde plats i Elitserien. Övre raden fr.v. Johnny Frisk (materialförvaltare), Kenneth Bergqvist, Mikael Simons, Andreas Lilja, Pavel Skrbek, Daniel Back, Marcel Hossa, Martin Jansson och Thomas Marneus (läkare). Tredje raden Eivor Mofalk (sjukvårdare), Niko Mikkola, Rastislav Pavlikovsky, Peter Nylander, Johan Legranäs (materialförvaltare), Marko Kauppinen, Peter Nolander, Marcus Eriksson och Kia Eriksson (sjukgymnast). Andra raden Tero

Leinonen, Anders Nilsson, Adam Andersson, Marian Hossa, Henrik Petré, Daniel Cleary, Calle Bergström och Bengt Höglund. Främst Shawn Horcoff, Harald L ckner (tränare), Lars Weslien (ordförande), Magnus Sandberg, Jan Simons (klubbdirektör), Mikael Westerling (assisterande tränare) och Håkan Bogg. Angel Nikolov, Martin Gudmundsson och Ladislav Nagy saknas på bilden.

Dan Cleary, vänsterforward som var lagets mest utvisade (138 minuter) men samtidigt också näst bästa poängplockare (11+26) efter Shawn Horcoff. Cleary kom till Mora från Phoenix Coyotes men har efter säsongen i Sverige tillhört Detroit Red Wings.

som Harald lockat över från Leksand. Lückner hade tidigare haft Pavlikovsky i HV 71. Först att skriva på av bröderna var Marcel, som tillhörde Montreal men mest spelat för farmarlaget Hamilton Bulldogs i AHL. Redan när Marcel Hossa kom så började spekulationerna om brodern och superstjärnan Marian. Han var då stjärna i Ottawa men under NHL-lockouten hade han flyttat hem till Dukla Trencin, där pappan var tränare. Marian Hossa skrev på för Mora den 11 november. Anledningen var att han ville ta chansen att spela tillsammans med sin kompis Pavlikovsky.

När Marian Hossa satte fart i rinken, då var det som om en orkan drog fram. Visst är Marian Hossa det största namnet som spelat i Mora IK. Men för att riktigt räknas in som de största i klubbens historia, skall man förstås ha spelat en längre tid än vad nu var fallet med Hossa. Marian Hossa kom, vi njöt, och sedan återvände han till Trencinn. Helt enligt överenskommelsen.

Det här var några av byggstenarna i det Mora som skakade om Elitserien. Men det fanns förstås flera duktiga spelare.

– Det var fantastiskt att ha de här spelarna i lilla Mora, och ännu mer fantastiskt hur enkla och trevliga de var som människor. Inga divalater. När Marcel Hossa kom skrev vi inte ens kontrakt. Han berättade vad han ville, han var inte här för att jaga pengar, säger Jan Simons.

Det var många experter som spärrade upp ögonen för Mora IK:s framgångar. Hur kunde den lilla musen ryta på det sättet? Och de som skrattat efter Mora IK:s genrep i Malung (0–5 mot Hammarby) och sagt att MIK inte får en poäng i Elitserien blev tystare och tystare.

– Jag minns när jag fick frågan – ”Tar ni

en enda poäng i Elitserien?” – dagarna före premiären, säger Harald Lückner.

Det var många som berömde laget. En av dem var den besökande NHL-coachen Mike Babcock, då i Anaheim men sedan NHL:s omstart 2005 i Detroit Red Wings.

– Han kom in i vårt omklädningsrum och gav mig beröm för den plan vi hade om hur vi ville spela. Han fick svar på de frågor han ställde, svar som han inte fått något annanstans, säger Lückner. Och jag tror att en spelare som Shawn Horcoff mår bra hos oss. När han återvände till Edmonton fick han ett sexårskontrakt. Cleary hade aldrig spelat ett power play innan han kom till oss.

Mora IK var en saga som höll i fyra säsonger, dessutom med två SM-slutspel. Det kunde mycket väl ha varit tre slutspel. Första säsongen i Elitserien var laget bara minuter från en åttondeplats.

Mora IK i Elitserien är en saga vi aldrig skall glömma, och som tål att läsas om och om igen. Den får vi aldrig glömma. Och vilken upplevelse för publiken, som fick se en uppsjö av stora stjärnor i FM Mattsson Arena. Peter ”Foppa” Forsberg var bara en i mängden.

– Det var otroligt, minns Lückner. Det var dryga 1 000 personer här och tittade på Modos träning före deras match mot oss. Givetvis för att se ”Foppa”.

Och hela Mora levde upp. Dåvarande kommunalrådet Lars Mattsson Frost berättade att 80 procent av de samtal han fick inledades med ishockeysnack. Och flera Moraföretag drog förstås nytta av att ha ett ishockeylag i högsta serien. Det var bra för affärerna.

Vi väntar på att Mora IK kommer tillbaka till elitserien. Som Gunde Svan brukar säga: ”Ingenting är omöjligt”. Framförallt inte i ishockey.

Harald är bästa värningen

Jan Simons väljer Harald Lückner som den bästa tränarvärningen genom åren. Det var Harald som var tränare när Mora IK tog steget upp i Elitserien och det är Harald som något sensationellt återvänt till Mora efter en sejour i Modo, som han gjorde till svenska mästare. Det var Modos första SM-titel sedan 1979.

Harald kom alltså tillbaka till Mora. Det var sensationellt därför att han nu egentligen hade allt att förlora. Han hade ju redan lyckats med allt i Mora. Han förde upp laget till högsta serien, han lyckades hålla laget kvar och var dessutom bara minuter från att nå SM-slutspelet. Detta under Moras första elitseriesäsong, då NHL-stjärnorna gästspelade och gjorde varje omgång till en fest.

Harald coachade då ett lag med kanadensare, slovakier, finländare, en tjeck, någon ryss och ett antal svenskar. Det gällde framför allt att hantera NHL-stjärnorna i den nya miljön. Trevliga grabbar, javisst, men också grabbar som gärna testar sin tränare.

Harald ger ett bra exempel när han berättar om den största av de stjärnor som kom, den mest namnkunniga i Mora IK:s historia. Nämligen Marian Hossa. Han kom från Ottawa och har efter Morasejouren spelat för Pittsburgh, Detroit och Chicago. Men säsongen 2004/05 fanns han alltså i lilla Mora.

– När det var träning skall alla ha hjälmen på och knäppa fast den ordentligt. Det ville inte Marian Hossa göra. Jag tror helt enkelt

han ville testa mig. Jag sade åt honom varje gång, mycket bestämt. Det pågick i nio träningar, men på den tionde, då satt hjälmen fast redan när träningen började. Hur hade det sett ut för de andra spelarna om Marian Hossa fått strunta i våra regler?

Det här kan låta som att de största stjärnorna är divorer, men så är det inte.

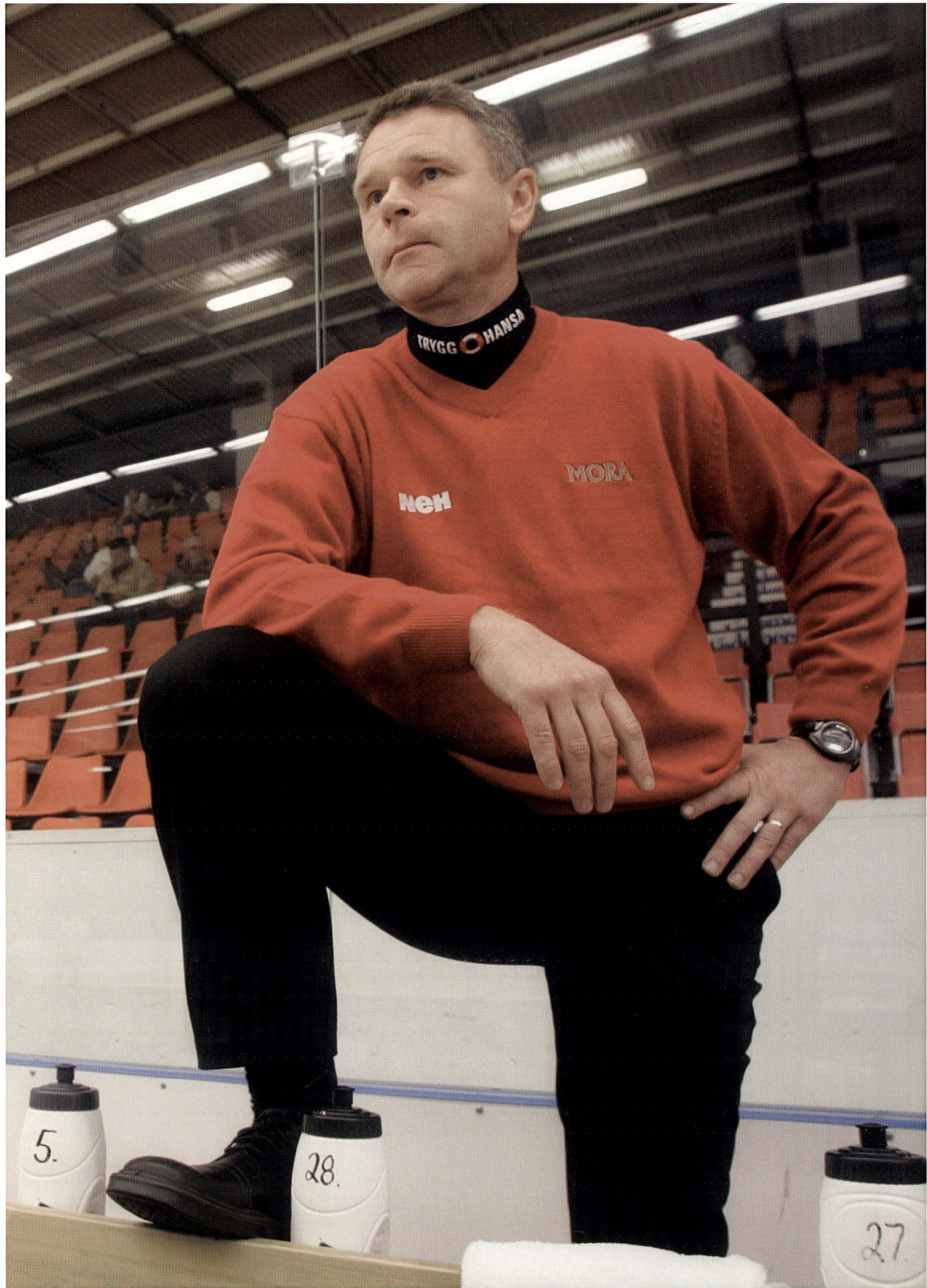
De har från sin tid i NHL en oerhörd respekt för coacherna. De sätter sig inte gärna upp emot dem. I den situationen var det värdefullt att ha Andreas Lilja i laget. Han kunde tala om vad som skulle gälla i omklädningsrummet och vad alla hade att rätta sig efter. Han kunde ryta till.

Harald behöver aldrig ryta, knappt höja rösten för att spelarna skall förstå att nu är det dags för skärpning. Men du som upplevt nästan allt. Du borde vara mätt på framgångar. Hur kunde Mora IK locka dig tillbaka? Harald avslöjar att han inte vänt tillbaka till Mora om laget spelat i Elitserien. Det låter ju konstigt.

– Men så är det. Jag ville ha en nystart, en ny utmaning. Det lockade mig att ta hand om ungdomar som nu fått chansen i näst högsta serien. Och det är roligt att se ungdomarnas entusiasm.

Det är så Harald ser på sitt tränaryrke: Det handlar om att bygga lag.

– Det som driver mig att få jobba med människor. Då gäller det att se individerna. Ensam är du ingenting, tillsammans är vi väldigt starka. Man lägger ett pussel av enskilda

bitar, säger Harald. Vi kanske inte hade de enskilt bästa spelarna när vi gick upp i Elitserien, men som lag var vi desto starkare

– Du skall inte bara se de bästa spelarna i ett lag. De övriga är minst lika viktiga. Varför skulle jag under mitt första tränarår i Mora snacka så mycket med Patrik Ross? Det gjorde ju alla andra. För mig var alla spelare minst lika viktiga. Som till exempel andremålvakten Pierre Wahlgren. Även om han inte fick spela så mycket skall han också känna sig delaktig.

Harald Lückner hade en aktningvärd aktiv karriär. Svensk mästare med Färjestad tre gånger om, norsk mästare som spelande tränare i Sparta Sarpsborg. Han spelade VM och OS (brons i Lake Placid 1980) och var inbjuden till NHL-läger. Det skiljer honom från två andra stora Moratränare, Tommy Sandlin och Leif Boork, som knappast alls spelat ishockey.

Innebär det att spelarna självklart lyssnar till allt vad du säger. Och gör som du säger?

– Nej, inte med självklarhet. Visst har jag erfarenhet med lag på alla nivåer, från ungdomslag i Färjestad och uppåt. Det är klart att 15 års erfarenhet på elitnivå betyder att jag lärt mig något. Men det finns så mycket färskvara i den här branschen. Fast det är klart att om du varit med på hög nivå kan du få längre tid på dig att misslyckas som tränare. Men det duger inte med gamla meriter. Tommy Sandlin sade en gång; ”Erfarenhet kan vara en belastning”.

På vilket sätt har du då nytta av att du spelat på elitnivå?

– Jag tror att jag som tränare kan ha ganska lätt att sätta mig in i en spelares situation.

Vad har du lärt av andra tränare, och vad har du definitivt inte tagit till dig?

– Det jag definitivt inte tagit till mig är att sluta prata med enskilda spelare. Jag har upplevt det när jag hängt på gärdsgårn till landslaget. När du vill veta saker, men en tränare väljer att inte prata med dig på tre veckor. Tränare som inte konfronterar dig med sina tankar och åsikter är illa ute. För mig är det viktigt att ha en öppen dialog med spelare.

Hade du det när ni gick till Elitserien. När du mitt i framgången förstod att inte alla spe-

lare i MIK skulle hålla måttet för spel på en högre nivå?

– Ja, jag tror det var fyra spelare som jag visste inte skulle klara nästa nivå – att spela i Elitserien. Jag förklarade att jag inte skulle satsa på dem, och det tror jag de respekterade. De har tackat mig i efterhand. Jag ville vara rak och ärlig och stå för de tuffa besluten. Du måste veta hur du vill ha det och våga förmedla obehagliga sanningar.

– När det gäller uttagningar så lämnar jag aldrig laget till tidningarna innan spelarna får veta. Jag har varit med om motsatsen.

Du kommer från Mariestad, men det är Färjestad som är ditt riktiga ”ishockeyhem”. Hur har det påverkat dig?

– Jag hade lyckan att växa upp med en ungdomstränare i Mariestad som var suverän på att lära ut hur vi skulle bete oss på isen. Han heter Per-Erik Larsson och han lärde oss ishockeyns ABC. Här fick vi en grundkurs i allt. Men jag var redan då en ung spelare som ville ha järnkoll på det mesta och fixade en del. Jag tror att det fanns tidiga spår att jag vill vara med och leda. Jag debuterade i A-laget som 14-åring.

Från Mariestad kom en rad unga spelare fram. De mest kända är Tommy Samuelsson, Harald Lückner och Staffan Lundh. Men det var i Färjestad som Haralds karriär tog fart

– Ja, jag fick bra tränare. Arne Strömberg fanns där när jag kom. Men min förste tränare var Olle Öst. Han skall ha en stor eloge, han vågade tro på mig. Det sade han rent ut. Han sade så här: ”Nu Harald. Du får fem matcher i rad på dig och du får vara hur dålig du vill.” Det här gjorde att jag kunde slappna av och inte behövde känna ångest. Jag fick misslyckas, men kunde få nya chanser.

Efter Öst kom Conny Evensson, av många ansedd som en av landets bästa tränare genom tiderna. Båda var fostrade av gamle förbundskaptenen Arne Strömberg. Det sägs att en del av Arne Strömbergs ande finns i alla FBK-tränare.

– Ja, i varje fall då det gäller engagemanget. Conny visste att det knappt var någon idé att gå och lägga sig på kvällarna efter match. Snart

skulle Strömberg ringa och diskutera någon detalj. Det kunde vara klockan ett på natten. Så var det med Conny också. Jag var lagkapten och han ringde ofta, sedan han kommit på någonting. Conny är en oerhörd tävlingsmänniska. Handlar det till exempel om golf, och vi delat upp i olika lag så nog vinner Connys lag. Alltid. Conny hade just det här vi resonerat kring här, förmågan att se individen. Du kände dig betydelsefull. Och tog han ett beslut fick han det att framstå som att det egentligen var vi som redan hade fattat det.

Du var bara 24 år och lagkapten när Färjestad under Conny Evenssons ledning vann klubbens första SM-guld 1981.

– Ja, jag var ung, men jag var nästan flest tjänsteår i laget! Vi hade ett fantastiskt go i ett ungt, hungrigt lag där vi spelare umgicks nästan lika mycket på fritiden som på isen. Det var ett fantastiskt lag med unga stjärnor som Håkan Loob, Thomas Steen och Thomas Rundqvist med Hannu Lassila i målet.

För att gå tillbaka till Mora, som med sina begränsade ekonomiska resurser är beroende av talanger från sitt eget hockeygymnasium. Blev det inte svårt när Mora plötsligt blev ett Elitserielag och de utländska spelarna välldes in, inte bara till Mora utan till alla lag i serien?

– Jovisst blev det så, svarar Harald. Lockout-säsongen i NHL var förödande för svensk juniorishockey i största allmänhet. Det tog ett år att återhämta sig. Det blev en baksmälla. Men du skall komma ihåg att det är klubbarnas sportchefer som är den röda tråden och som står för klubbkänslan. Varje tränare som kommer är egentligen en gästtränare, alla med sitt eget ego. Då skall sportchefen stå för klubbens policy och ge besked om vi vågar satsa mera eget eller skall plocka hit femton utländska spelare.

Tycker du därmed att Mora IK genom åren tittat för mycket utåt, trots att gräset är grönnare på andra ställen, och värvat?

– Nej, jag vill bara beskriva situationen. Du får inte glömma att det är big business.

Harald har upplevt storklubbar som Färjestad, HV 71 och Modo inifrån. Han listas i nordamerikanska hockeyböcker som draftad av New York Islanders och Vancouver

Canucks i NHL samt Houston Aeros i saligen avsmnade WHA. Men Harald ställer sig litet frågande till de uppgifterna.

– Vad jag däremot vet om är att Arne Strömberg ville få över mig till Washington Capitals camp. Men det tyckte inte Färjestads ordförande Kjell Glennert var någon bra idé.

Jag tror inte Harald deppar över detta. Framgångarna har kommit i sådan omfattning att man kan ju undra om han inte blivit mätt av dem. Men drivkraften är förstås att söka nya utmaningar, bygga nya lag.

Höjdpunkterna är förstås som tränare med guldet i Modo, som spelare de tre SM-gulden i Färjestad. Men det är också något speciellt att lyckas som underdog.

– Som vi gjorde med Sparta Sarpsborg, där jag var spelande tränare. De tippade favoritlagen var Trondheim och Storhamar. Eller som vi gjorde med Mora och tog steget upp i Elitserien, Minuterna efter slutsignalen i Globen glömmar jag aldrig, Vi hade lyckats, vi var i Elitserien. Att

Harald Lückner, tränare som hösten 2010 påbörjar sin femte säsong i klubben.

se spelares, ledares och supportrars glädje hela den kvällen och natten, det är ett minne för livet.

Om det var dessa minnen som hjälpte till när Harald kom tillbaka efter sina tre år i Modo vet jag inte. Han hade andra anbud, det var högaktuellt med Lugano i Schweiz, en kontakt som förmedlades av John Slettvoll (som sedan tog jobbet själv). Kanske mindes Harald orden från Tommy Sandlin inför första sejouren i Mora: ”Du kommer att trivas. Där finns hockeykulturen, det är bra träningsar. Jag ångrar att jag flyttade därifrån”. Då hade Harald ironiskt nog även anbud från Skellefteå, klubben som Mora IK sedan snuvade på elitserieplatsen. När Harald återvände till Mora behövde han inte rådfråga någon.

– När du är 50 plus så börjar du fundera om inte livet är för kort att åka runt som en zigenare i landet och träna hockeylag. Vi satte oss ned, min fru Annica och jag, och diskuterade vad vi ville. Annica fick ett bra jobb i Mora. Vi kände att vi hade kvar vårt sociala umgänge utanför ishockeyn, och sånt är viktigt. Du måste kunna njuta av livet, hitta rötterna.

Hur var det att återvända till klubben?

– Jag vet ju vad det handlar om. Men första säsongen när jag kom tillbaka var faktiskt

jobbigare än jag anat. Baksmällan var stor, jag tror inte alla hade förstått att Mora IK var tillbaka i Allsvenskan. Och många spelare försvann. Jag kunde inte annat än lyckönska spelare som Jonathan Granström, Tomas Skogs, Anders Bastiansen med flera som valde spel i Elitserien. Jag lyckönskar också killar som Martin Jansson och Anders Nilsson, som gjort mycket för klubben och som tack vare elitseriespelet i Mora IK nu fick chansen att spela i Frankrike och få prova på något nytt.

– Det blev en jättetuff första säsong tillbaka i Allsvenskan, inte minst när målvakten Krizan plötsligt lämnade oss mitt under serie-spel utan att vi förstod varför och Greger Artursson skadades i kvalet. Krizans avhopp är fortfarande obegripligt.

Men Harald har fortsatt bygga. Och om det var tufft första året blir det inte lättare det andra, i en serie som är rekordjämn och rekordtuff.

Det är bara att hoppas att Mora IK får behålla sin tränare och att han fortsätter att bygga. Det är viktigt med en kontinuitet i en förening.

Och där behövs det ledare som kan vara raka och ärliga och säga obehagliga sanningar. Även till journalister.

Mitt märkligaste minne: "Är du leksing, din jävel?"

Jag hade knappt sett Mora IK spela innan. Jag jobbade i Stockholm på Dagens Nyheter och nu var jag utsänd till Smidjegrav i Mora för att se derbyt mot Leksand i kvalserien.

Det var trångt på pressläktarn och närms- ta publiken satt bara någon halvmeter fram- för. Och att det var riktiga Morafans gick inte att ta miste på. De ansåg inte att domar- na hade ett enda rätt i matchen, utom de gånger de blåste utvisning på en Leksands- spelare.

Matchen blev märklig, ett minne för livet. Mora vann med 6–3 sedan Marcus Eriksson gjort fyra av de sex målen. Ett av dem var ett drömmål. Marcus kom fri in i Leksands för- svarszon. Leksands back Lars Jonsson hann ifatt men grundlurades av Marcus, som kallt fintade bort målvakten Joakim Backlund.

– Det är väl en gång på miljonen jag gör ett sånt här mål sade Marcus, lika stillsam som vanligt.

– Det här måste vara ett mål som visas upp vid någon stor hockeygala, sade Harald Lück- ner.

Det var något speciellt för Marcus, som bara gjort två mål i Superallsvenskan. Han hade dessutom gjort fyra säsonger i Leksand men sedan inte platsat.

När Mora ledde 4–3 och Leksand jagade kvittering drog Marcus bror Niklas, som fanns i LIF, på sig ett matchstraff.

Jag minns matchen också av den anled- ningen att jag tydligen var den ende som inte

jublade på min del av pressläktaren. Då Mora gjorde mål alltså. Jag hade fullt jobb med att anteckna och var dessutom neutral. När jag inte reste mig och jublade efter Moras mål fick en åskådare framför mig nog. Han reste sig bara någon halvmeter framför mig, vände sig om och vrålade rakt in i min näsa:

– Är du leksing din jävel?

Jag hade svårt att hålla mig för skratt men höll tyst. Väntade bara på en snyting.

Marcus Eriksson, fyramåls-skytt i 6-3-segern över Leksand. Segern fick masblodet att svalla på läktarna.

Jag minns också hur vi stod i korridoren vi journalister efter matchen och skulle gå in i Leksands omklädningsrum. Det var absolut ingen som ville gå in först. Men jag fattade mod och klev in till Niklas Eriksson som gömt huvudet under en stor vit handduk. Det är inte lätt att ha en bra öppningsreplik i ett sådant ögonblick. Jag valde den här:

– Men du måste väl ändå vara glad att det var din brorsa Marcus som avgjorde?

Förmodligen tyckte Niklas att det var det dumaste han hört, för han brölade under handduken.

– NEEEEJ!

Men Niklas, som är en gentleman, analyserade snällt matchen efter en stund. En match

där Leksand haft 2-1 och därefter ett bortdömt mål, inslaget av Niklas Eriksson förstås.

Och jag minns Marcus avskedsord innan vi lämnade Smidjegrav.

– Kan vi slå Leksand, kan vi slå alla.

Visst, det fick elitserielagen konstatera nästa säsong. Och Mora fick en och annan motståndartränare att fälla sura kommentarer. Jag minns speciellt Niklas Wikegårds, sedan Djurgården förlorat 2-6 i Mora:

– Vi slarvade bort matchen i andra perioden. Även i hemmamatcher spelar Mora mycket på chans, slår pucken i sargen och sticker som häxpipor på kontringar.

Häxpipor var ordet.

Fyra dramatiska elitserieår

2004/05:

”Mora är laget som aldrig ger upp”

Ingen trodde på Mora. Alla hade tippat laget dyngsist inför Elitseriedebuten. Det här skulle vara för stort för lilla Mora. Men så blev det inte.

Inte nog med Horcoff och Cleary, Andreas Lilja, Rastislav Pavlikovsky och Marcel Hossa. Det skulle komma flera stjärnor. Åtminstone en superstar. När storebror Marian Hossa kom och spelade andra halvan av säsongen (32 poäng, 18+14) då steg intresset extra för den lilla uppkomlingen vid Siljans norra strand. Den lilla musen som ryter, som någon kallade laget. Och det stämde ju rätt bra. För Mora IK lät sig inte imponeras, NHL-stjärnorna lyfte resten av laget.

Det blev en bra mix, ett hårt arbetande lag som hade allt att vinna. Den stora sensationen var på lut. Det såg ut som om Mora IK skulle nå slutspel. Dessvärre höll inte formen under slutskedet av säsongen och efter nio raka förluster hjälpte det inte med en 5-2-seger i sista omgången mot Brynäs. Södertälje tog den åttonde och sista platsen på bättre målskillnad. För det kan SSK tacka Jörgen Bemström, som fick in en puck när sex minuter återstod mot Luleå. Södertälje slog sedan ut Linköping i SM-slutspelets kvartsfinal och nådde alltså semifinal. Men Mora var seriens stora sensation.

Harald Lückner förklarade framgången så här:

– Jag har aldrig tränat något lag på is så hårt som jag har tränat Mora. Passen har varit 10–15 minuter längre än vad jag till exempel hade i HV 71. Jag visste att Moras spelare var mottagliga för hårdkörning.

– Det viktiga är inte vad som står på ryggen på spelarna utan vad de uträttar på isen. Du vinner aldrig på gamla meriter. För oss är det fortfarande nyhetens behag och vi tappar respekten.

Marian Hossa gav sin syn på Mora:

– Jag har aldrig tidigare spelat för en nykomling. Jag rycks med i den entusiasm som finns i laget. Mora är ett lag som verkligen brinner och som njuter. Längtan att komma till högsta serien har varit så stark att nu spelar det ingen roll om vi vinner eller förlorar. De här killarna skakar av sig en förlust snabbt och ser fram emot att snart komma ut på isen igen.

Shawn Horcoff var inne på samma linje:

– Mora är laget som aldrig ger upp. Och det handlar om att kämpa. Jag vet själv vad det innebär att kämpa. Så var det innan jag lyckades slå mig in i Edmonton Oilers. Flera av Moras spelare har inte så stor erfarenhet av de stora matcherna, men respekten släpper alltmer.

Harald Lückner var eld och lågor över sina kanadensare Horcoff och Dan Cleary:

– De lyfter laget och lär oss andra, ja även mig. Det kan handla om tekniska finesser, men framförallt deras go. För dem är ingen-

Anders Bastiansen, den norske centern som var lagets genomgående bäste spelare under den tredje säsongen i Elitserien. Han ledde en kedja med slovaken Pavel Brendl, som var Elitseriens skyttekung, och kanadensaren Eric Baudoin på kanterna.

ting omöjligt, de ser inga hinder. Och sådant smittar av sig på hela laget. Ibland känns det som att de är inne i 45 minuter av matcherna.

Första segern för Mora i Elitserien kom mot Timrå, 3–2. Efteråt hyllades Mora av en riktig superstjärna, nämligen Henrik Zetterberg, en av lockout-spelarna från NHL.

”Zäta” sade så här:

– Jag känner igen mig i det Mora som besegrade oss i kväll. Så här var det när vi gick upp i Elitserien med mitt Timrå. Vi skulle inte ha en chans, sa experterna. Men varje poäng kändes som seger, varje match som en fest. Det är så Mora känner det nu. Jag är säker på att Mora klarar sig kvar i Elitserien.

Och det sade Henrik Zetterberg redan den 4 oktober 2004.

2005/06:

Kris vändes till slutspelsplats

Andra året brukar vara värst för en nykomling har vi alltid fått höra, och till råga på allt hade laget en ny relativt okänd tränare. Harri Rindell efterträdde succétränaren Harald Lückner. Det var för många ett överraskande val. Och många spelare hade försvunnit, däribland alla NHL-stjärnorna eftersom lockouten var slut.

Det såg illa ut efter jul. I det läget tog Janne Simons kontakt med Olle Öst i Leksand och frågade om han kunde ta över tränarsysslan från duon Harri Rindell/Pär Djoos.

Om det var vad som satte fart på Mora vet jag inte. Men i det läget började man vinna nästan allt. Det gick så bra att laget sensationellt

gick till SM-slutspel. Och det fanns inte längre någon anledning att byta ut Rindell och Djoos.

Visst hade NHL-stjärnorna försvunnit, men tretton utländska spelare hade köpts in. Ingen var lika namnkunnig som föregående säongs fantastiska gästspelare. Men laget hade likafullt gjort sensation igen.

En av stjärnorna var sensationellt nog finländaren Kalle Kerman. En spelare som Mora IK tackade nej till sex gånger! Men här fick han nu en fantastisk uppbackning och blev lagets skyttekung med 22 mål. Vi kan notera att han gjorde Moras första mål någonsin i Elitseriens slutspel. När Kerman försvann till Luleå sloknade han. Men blev bättre när han därefter återvände till Finland.

I SM-slutspelet fick Mora ta sig an HV 71. Eller rättare sagt: HV 71 hade valt ut Mora IK. Det skulle förstås bli en munsbit, eller "skrattmatcher" som kvällstidningarna ofta brukar rubricera möten mellan topplag och mindre kända lag. Men det blev inte mycket till skrattmatcher. De två första kvartsfinalerna vann HV 71 i sudden death. I match tre krossade emellertid Mora ett chockat HV 71 med hela 7–1. Sedan var det roliga över. Det blev 1–5 och 1–6 i baken i match fyra respektive fem.

Men ändå, vilken bragd av Mora IK. Och det var nog inte så många i Mora som grät över att Leksand ramlade ur Elitserien. Det första historiska daladerbyet i Elitserien den 17 oktober 2005 vanns av Mora med 2–0. Det blev inte mycket till derby, sällan har ett sämre Leksand skådats.

2006/07:

Brendl hela seriens skyttekung

Nu klev en spelare som Mora IK aldrig glömer in i handlingen – tjecken Pavel Brendl. Ett vågat, idiotiskt köp tyckte många. Det här var ju en spelare som visserligen hade ett fantastiskt skott, men som också hade misslyckats på många ställen och mer eller mindre slarvat bort sin stora talang. Han kunde dessutom försvinna i många matcher, om det nu

berodde på brist på inspiration eller ren bekvämlighet.

Men Simons ville ge Brendl chansen och Mora IK fick en skyttekung. Inte bara Moras utan hela Elitseriens i och med att Brendl vann skytteligan med sina 34 mål.

Det berodde säkert mycket på att han skötte sin sommarträning perfekt. Det var en order från Jan Simons. Brendl var i bra form vid säsongstarten. Han fick mycket speltid, inte minst i power play. Då växer man med uppgiften. Och Brendl hade starka kedjekompisar som jobbade för honom, Anders Bastiansen och Eric Beaudoin. Men de båda hade också starka synpunkter på hur mycket de jobbade för att ge Brendl lägen och hur litet slovaken ibland gav tillbaka.

Tyvärre fanns det också svarta rubriker kring Brendl. Den 4 december skulle Mora möta Djurgården i Stockholm. Kvällen före match gick Brendl på krogen med sina lagkamrater och landsmän Ivan Huml och Miroslav Blatak. Mora förlorade 0–6 och alla tre blev avstängda. Huml var mest ångerfull och föll i gråt under Simons utskällning.

Brendl må ha varit skyttekung men ibland kunde han visa ett blaserat ointresse för vissa matcher. Efter en sådan match brast det för tränaren Harri Rindell, som vid presskonferensen sade så här: Brendl kan sätta sig på läktaren och sälja popcorn i fortsättningen om han inte spelar bättre. Och framförallt om han inte visar bättre vilja. Det blev förstås rubriker, Rindell var aldrig rädd att säga vad han tyckte och tänkte.

Men trots oron gick Mora än en gång till SM-slutspel. Grundseriens upplösning blev dramatisk. Mora blev klart för slutspelet först sedan Linköping slagit in segermålet mot Djurgården, vilket skedde 21 sekunder före slutet. Mora klarade samma kväll av att vinna mot Modo borta. Ishockeysverige häpnade.

Slutomgången spelades på en lördag och tre dagar senare var det dags för SM-slutspelets kvartsfinaler. Det var kort tid för att ladda om, särskilt med tanke på att formstarka Färjestad väntade. Värmlänningarna var liksom HV 71 säsongen innan seriesegrare. Och båda valde

åtta Mora som motståndare i kvartsfinalerna. Det blev inte mycket till kvartsfinaler. Mora orkade inte ladda om batterierna. FBK fick in fyra raka: 4-0, 5-3, 4-2 och 9-3.

Inte mycket att säga om. Men ingen kan ta ifrån Mora IK bragden att gå till SM-slutspel två år på raken.

2007/08:

"Mitt största misstag"

Jan Simons satsade på före NHL-spelaren Magnus Arvedson som coach. Det var ett djärvt grepp. Magnus hade i NHL varit en erkänt skicklig defensivspelare. Men hans erfarenhet som tränare på högre nivå var

mycket begränsad. Janne Simons har erkänt att han begick ett av sina största misstag när han trodde att Arvedson skulle vara mannen för Mora IK. Det djärva greppet var alltför djärvt och ledde till en dyster säsong.

Det skar sig mellan Arvedson och spelarna. Och inför media var den nye tränaren alltför frispråkig, med negativa omdömen om spelarnas insatser i vissa matcher. En samling ”petnissar” var ett av hans omdömen.

Men Magnus Arvedson ville helt enkelt att spelarna skulle spela enkelt – lägga ned pucken djupt och undvika att tappa den i mittzon. Så kan NHL-stjärnor, landslagsspelare och andra elitserielag göra, men inte vi.

Den nye tränaren fanns kvar fram till juletid. Då fick Arvedson sparken. Kari Eloranta skulle ta över. Men innan Eloranta riktigt lärt sig spelarna i Mora skulle Pär Djoos sköta tränarsysslan under en kort övergångsperiod. Han hade tidigare under säsongen varit assisterande till Magnus Arvedson. Men när Eloranta var inskolad sparkades även Djoos.

Dessutom hade Pavel Brendl försvunnit. Han hade begärt hutlöst mycket betalt. Han ville ha ett treårskontrakt, och ett saftigt sådant. Det kändes som oansvarigt gentemot föreningen att gå med på så stora ekonomiska krav. Men Brynäs betalade Brendl.

Mora IK:s elitseriesaga tog slut. Ändå tyckte Jan Simons märkligt nog att Mora IK nu hade det bästa laget under de fyra elitseriesäsongerna. Men han kunde dessvärre konstatera att Mora tog för få poäng mot sina bottenkonkurrenter.

Det blev en mardrömslik avslutning. Trots att Mora efter fyra raka segrar fått vittring på SM-slutspelet så gick allt åt fel håll. Mora åkte när tre serieomgångar återstod till Gävle för att möta Brynäs. Brynäs var då redan klara för kvalet. Resultatet blev en chock: 7–2 till Brynäs.

Men det skulle bli värre. I näst sista omgången kom Luleå till FM Mattsson Arena. Mora föll 1–2. En match som gjorde Simons närmast gråtfärdig.

– Luleå var inte ens i kommunen, så utspe-

lade var de, säger Simons. Ändå kunde de på något konstigt vis vinna. Om vi skall peka på en enskild match, så var det där vi förlorade elitserieplatsen.

Mora hade med en seger sluppit det hemiska kvalet. Men chansen att slippa fanns kvar. I sista omgången klarade Mora att spela 5–5 mot redan slutspelsklara Linköping. Det blev förlängning. Om Mora avgjort i sudden hade det räckt för att peta ned Luleå under kvalseriestrecket. Luleå tog den åtråvärda tiondeplatsen tack vare bättre målskillnad än Mora. Luleå som i förlängning vann 6–5 mot Timrå.

Det krävdes alltså 55 omgångar och en förlängning innan det stod klart vilket lag som blev 10:e och vilket som blev 11:e. Så nära och så bittert. Det pratas än idag om näst sista omgångens förfärliga hemmamatch mot Luleå.

Nu väntade kvalserien, som blev en chock för Mora.

Två raka slutspelsplatser hade förbytts i en situation där laget hade kniven på strupen. Det gick knackigt, men ända in i sista kvalomgången hade Mora chansen att säkra elitseriekontraktet. Brynäs, Malmö, Rögle och Mora stod på samma poäng: 16. Men Mora hade sämsta målskillnaden.

Mora mötte Rögle borta. Ställningen var 1–1 och Håkan Bogg hade drömläge att ge Mora ledningen, men missade öppet mål. Det var signifikativt för hela säsongen. Det kändes som att Mora hade missat för mycket i många avseenden. Nu vände Rögle till 3–2 och klev upp i elitserien tillsammans med Brynäs.

Och Jan Simons konstaterade i boken Alla tiders elitserie:

– Jag glömmer aldrig när Rögle ringde i maj 2007. Då hade de sju man i truppen och bad att få låna spelare på kort eller lång sikt. Mindre än ett år senare var de i elitserien. Vi har inspirerat många på mindre orter att det faktiskt går. Det handlar inte om vad man heter, utan vad man presterar på 60x30 meter. Det är aldrig enkelt, men någon skall ju alltid upp.

Hälsningar från Nordamerika:

”Harald gave me a lot of confidence”

Vi bad Dan Cleary, Stanley Cupmästare med Detroit Red Wings, att berätta om sin säsong i Mora. Cleary har idel vänliga ord att säga om Mora och klubben och vi presenterar hans e-brev som en engelsk läsövning:

Stellan,

Just wanted to say hello from Detroit to my friends in Mora. Jan Simons, and his team, and of course Olle Mattesson, Harald L and Johan Legranas. All great people that treated me and my wife like their own.

Anyways , to respond to your questions:

If you haven't reached Shawn Horcoff , I'll make sure to let him know.

My time in Mora was amazing. I thought it was a huge stepping stone to me being the better NHL player [I am] today. Harald played me a lot and gave me a lot of confidence. I personally thought that Sweden was the best league at the time in the world. Some really great players playing in that league.

When I left Sweden, I went back to North America were I didn't have a place to play. But after playing in Sweden, I had the confidence in myself to go to the Detroit Red Wings on a tryout. Needless to say, the task was daunting. However, I made the team that year and haven't looked back. My confidence has grown each year. Obviously winning the Stanley Cup was amazing and losing in Game 7 last year [2009] was tough but we played very well and tough.

Having played in Mora, having won a Stanley Cup led by Nicklas Lidstrom and several other Swedes, I can say that I love people from Sweden. Friends I will have for the rest of my life. The people of Mora are great people and treated me very well. It was a time in my life I will never forget. I would just like to say thank you to Jan Simons for letting me play there and thanks to all the people of Mora for being so supportive and kind.

Congratulations to Mora in celebrating the 75 year anniversary.

PS. My very first practice, I broke my hand in the very first skating drill. It was kind of funny looking back at it now.

Hope this is good for you. All the best.

Dan Cleary

Efter återkomsten till NHL har Dan Cleary tagit en fast plats i Detroit Red Wings, som han 2008 hjälpte till seger i Stanley Cup. Här irriterar han Chicagos franske målvakt Cristobal Huet.

Ihårdige Dan Cleary närmar sig Malmös mål men täcks av Mif-försvaret.

Men Dan stod ändå i skuggan av Shawn Horcoff, som intar en särskild plats i Mora IK:s historia. Den erövrade han med sin professionella inställning både på och utanför isen.

Efter tiden i Mora berättade Horcoff om sin tid i Dalarna för tidningen Edmonton Sun:

”Det var ett stort år för mig att spela i Mora IK. I Mora fick jag chansen att jobba vidare på mitt offensiva spel.”

När Horcoff kom till Mora lämnade han Edmonton som andre center. Han återvände som lagets ledande spelare och lagkapten.

Andreas Lilja har också hört av sig per e-post. Så här skrev han i januari 2008:

”En stor anledning till att jag valde att spela i Mora IK under lockoutsäsongen 2004/05 var att jag tidigare fått chansen under en period på två månader. Jag trivdes otroligt

bra och jag minns att jag då kom till Mora mitt under en match. Det var i pausen mellan första och andra perioden, jag hann byta om och jag minns att vi vann matchen.

Det jag gillade är att hela Mora verkar brinna för ishockeyn, alla i Mora har en skön och jordnära stil, det kändes som om hela Mora är en stor familj.

Visst var vi flera utländska spelare i Mora IK under lockoutsäsongen, men det viktiga var att vi fungerade som ett lag. I Detroit Red Wings är vi tolv utländska spelare, varav sju svenskar, och det fungerar mycket bra.

Jag har haft bra kontakt med Mora sedan jag flyttade tillbaka till Nordamerika. Med Jan Simons förstås men också med Leggan. Det är mest sommartid han brukar höra av sig, när han druckit hojt uppe vid Bosjön, haha.”

Faleij berättar om starten

Gunnar Faleij introducerade ishockeyn i Mora. Hur det gick till berättade han själv i den jubileumsskrift som gavs ut till Mora IK:s 30-årsfirande 1965:

Man kan inte påstå att ishockeysporten från början anammades av dalaklubbarna med någon större entusiasm. Det var faktiskt ganska trögarbetat när jag vintersäsongen 1931/32 försökte mig på att införa ishockeyn i Mora.

Jag hade under mina studier i Stockholm helt gripits av ishockeysporten och trodde fullt och fast att det var den nya tidens melodi.

I Mora spelades det bandy av alla de pojkar som var ägare till ett par skridskor och det var med synnerligen stor skepsis som grabbarna sneglade på de ishockeyklubbor och puckar jag hade tagit med mig till IFK:s i Mora sjöbandybana på Saxviken.

Jag lade alla klubbarna i en hög och sade åt grabbarna att den som vill kunde låna en klubba och försöka sig på att göra en dragning och få iväg pucken mot bandymålet.

Efter en stunds demonstration av hur man får iväg pucken på höjden blev jag tillsagd, att nu skulle det spelas "tvåmål" i bandy och jag blev anvisad att hålla till med mina ishockeydemonstrationer på baksidan av bandymålet. Helt hastigt fann jag mig vara ensam med mina klubbor och puckar.

Samma händelse upprepades varje gång jag försökte mig på att värva några ishockeyproselyster och jag förstår att grabbarna

tyckte jag borde begripit, att bandy det var ett isspel som landsorten gått in för och att ishockey var någon slags exklusiv Stockholmsidrott.

Mitt misslyckande sporrade mig emellertid till nytt försök nästkommande vinter och jag anskaffade då två dussin ishockeytröjor och en del övrig utrustning som drogs ned till Saxviken på en spark. Tanken var att eftersom spel mot två mål tycktes vara det som mest intresserade grabbarna så skulle jag hoppa

Gunnar Faleij, Mora IK:s grundare och förste ordförande, fäster en klubb nål på stjärnspelaren Folke Gustafssons kavajslag.

över de tråkiga demonstrationerna med målskott. Med lock och pock fick jag sedan grabbarna att klä ut sig till två ishockeylag och börja spela tvåmål. Som tur var så befann sig Saxviksisen vara spegelblank, så att pucken gled som en oljad blixt efter isen.

En del av grabbarna blev så intresserade att de nästa gång kom självmant och frågade om de fick låna ishockeygrejerna. Några ishockeyregler var det ej som tillämpades men jag försökte i alla fall lära ut en del om offsideregeln, som grabbarna för övrigt tyckte var synnerligen "idiotisk".

För att inte kollidera med bandyn övertalade jag några av de mest ishockeyintresserade att hjälpa till med att göra iordning en mindre ishockeybana närmare land som omgärdades med en sarg.

Snart började det anlända grabbar med egna inköpta klubbor och jag förstod att det första slaget för ishockeysporten var vunnet och att ishockeyn hade börjat få sitt grepp om grabbarna.

Sitt första fotfäste fick dock ishockeysporten i Mora när genom frivilliga krafter den första landbanan anlades mitt i centrum av samhället. Utan ceremonier invigdes banan 1934 med improviserade så kallade byamatcher. De byar som hade de flesta lovande ishockeyspelarna var Öna och Östnor med snabbskrinnarna John Cans och Gunnar Eriksson i spetsen.

År 1935 var tiden mogen för att bilda en specialklubb för ishockeyn.

Så långt Gunnar Faleijs egna ord om Mora IK:s tillblivelse [artikeln är hämtad ur en tidigare jubileumsskrift].

Till detta kan fogas några rader ur ett brev till Mora IK, som Folke Heimer från Falun skrev i november 1984. Heimer var 1935 målvakt i IFK Moras bandylag och året därpå blev han materialförvaltare i Mora Ishockeyclub, som klubben hette då:

"Vi bandygrabbar var inte intresserade av de stela, långa och klumpiga ishockeyklubbor som Gunnar Faleij visade upp. Men till slut råkade Faleij nämna att en hockeyplan bara var stor som en tredjedel av en bandyplan. Och då tänkte det till och vi blev intresserade. Orsaken till omsvängningen var att vi alla var jättetrötta efter vinterns snöskottning av den jättestora bandyplanen. Spelarna och sektionen skötte ensamma om snöskottningen. Den enda hjälp vi hade var häst med släde."

Nu handlade det om en mindre plan att skotta och det gjorde att så gott som alla stöttade Faleijs initiativ om ishockeyn.

Mora IK:s första styrelse bestod av *ordförande* ingenjör Gunnar Faleij, *vice ordförande* K.G. Gustafsson, *sekreterare* och *kassör* Erik Sandén samt *klubbmästare* konstnären Sven Östberg och *materialförvaltare* herr Folke Heimer. I styrelsen ingick också herrar Ivar Åberg och Erik Wedin.

För att få in kontanta medel till ishockeyns förhållandevis dyra utrustning anordnades en uppvisning i konståkning med svenskt och norskt deltagande. I samband med Vasaloppet anordnades också flera isgalor och uppvisningsmatcher. Men det var sällan som ishockeyn visades upp. När det gällde att dra publik trodde man mer på isracing, motorcykelfotboll och trav.

Faleij fixade dubbla Europaturnéer

Gunnar Faleij, som i egenskap av vittberest racerbåtsförare hade goda kontakter ute i Europa, såg efter kriget till så att Mora IK kom ut på ett par långresor. Till höger kollar Faleij och ledaren/domaren Hans Ebemark in reklamen inför en match i schweiziska Fribourg vintern 1949. Mora presenterades som "svenska mästare", ett grepp som inte var helt ovanligt på den tiden.

I februari 1948 gjorde MIK en snabbtur till Holland, med tre matcher:

10/2 TIJSC Tilburg 19-1

11/2 HIJC Den Haag 3-0

12/2 Holländsk kombination (Amsterdam) 16-1

Året därpå mötte man Kanadas turneran-

de VM-lag Sudbury Wolves på hemmais (3-3) och gav sig därefter ut på en längre tripp, med matcher i Holland, Schweiz och Frankrike:

9/2 HIJC Den Haag 11-4

10/2 Fransk/holländsk kombination (Den Haag) 10-0

13/2 Schweizisk komb. (Arosa) 1-6

15/2 HC Gottéron (Fribourg) 14-2

16/2 HC La Chaux-de-Fonds 13-2

17/2 HC Neuchâtel Young Sprinters 2-2

19/2 Racing Club de Paris 6-10

20/2 Fransk kombination (Paris) 10-0

22/2 Holländsk kombination (Den Haag) 10-2

Totalt omfattade Moras två första utlandsresor tolv matcher, som gav nio segrar och en oavgjord med målskillnaden 115-30.

Wayne Gretzky och Håkan Bogg

”Bilderna en av mina absolut viktigaste”

Ett fotografi betyder så mycket. Speciellt för Håkan Bogg. Här sitter han i knät på en snäll farbror. Det är inte vilken farbror som helst. Det är Wayne Gretzky, världens främste ishockeyspelare genom tiderna.

Bilden är tagen sommaren 1980. Med tiden skulle Gretzky spela ihop en meritlista som bland annat innehåller fyra Stanley Cup-titlar för Edmonton Oilers, 40 grundserierekord i NHL och 15 slutspelsrekord. Han slutade 1999 men är fortfarande den ende spelaren som gjort över 200 poäng på en säsong. En rätt hygglig spelare som tränade i Mora!

Gretzky, ”The Great One” och Håkan Bogg, ”The Most One in Mora”, innan Mikael Simons lade beslag på den titeln.

– Den här bilden är jag rädd om, säger Håkan Bogg. Det är ett av mina absolut viktigaste fotografier. Gretzky var i Mora på en ishockeyskola och farsan Lasse var vid den tiden assisterande tränare i Mora IK. Jag var ju inte ens fyllda fem år när bilden togs, så jag minns väl inte så mycket. Skulle tro att bilden är tagen i ett omklädningsrum.

Wayne Gretzky var vid tillfället 19 år gammal och hade precis avslutat sin första NHL-säsong med Edmonton. Han gästade Mora tack vare vår kanadensiske tränare Len Lunde, som behövde assistans på sin sommarhockeyskola. Snacka om att ha en kvalificerad hjälpreda. Speciellt som Wayne Gretzky gick in stenhårt för jobbet.

Dagens pressvärd i Mora IK, den allerstä-

des närvarande Olle Matsson, har också ett speciellt minne av den unge Gretzky.

– Jag har väl inga större meriter som ishockeyspelare, skrattar Olle. Men jag har en annan merit. Jag hade Wayne Gretzky som bollkalle när jag spelade tennis. Det var så att jag och ”Molle” (Hans Arnesson) gick en match. Wayne Gretzky och målvakten Åke Lilljebjörn hade timmen efter oss. De kom litet tidigare, och beslöt att hjälpa oss som bollkallar. Jag fick Gretzky...

Det har sagts att det var en ganska okänd 19-årig Wayne Gretzky som hamnade i Mora under ett par sommarveckor. Peter Elander umgicks flitigt med Gretzky under sommaren 1980.

– Gretzky okänd? Nej, inte alls. Han delade första plats i NHL:s poängliga med Marcel Dionne på 137 poäng. Men Dionne hade gjort flera mål.

– Visst var Gretzky känd, instämmer Lasse Bogg. Och han berättade flera gånger för oss hur skönt det var att vistas i Mora utan alla närgångna supportrar. I Edmonton fick han inte vara i fred någonstans.

Det fick han i Mora. Svenska medier skrev inte så mycket om NHL på den tiden. Det var bara Ulf Jansson som dök upp i Mora för att intervjua Gretzky.

– Visst minns jag besöket, säger Uffe, landets främste ishockeykännare. Jag minns att jag tyckte att Gretzky såg så liten och framförallt spinkig ut. Speciellt jämfört med Peter

*En liten Håkan Bogg trivs
i knät på en ung Wayne
Gretzky.*

Elander. Även jag har ett fotominne från Gretzky i Mora, tillsammans med hockeyprofessorn Åke Lundström.

Är Gretzky den störste inom NHL, inte bara för alla poängrekord? Och är han världens bäste hockeyspelare genom tiderna?

– Ja, det anser jag, säger Uffe Jansson.

Och då är det så.

– Visst såg Gretzky spinkig ut, men han hade snabba ben, säger Peter Elander. Och jag håller med Uffe om att Gretzky är den störste. Jag jämför då främst med Mario Lemieux. Jag frågade Thomas Steen en gång hur han jämförde dem. Han tyckte att Lemieux kunde göra fantastiska saker, hade en större högstaniå. Men Gretzky var en större lagspelare, jobbade som en galning hela matcherna. Så Steen satte också Gretzky som den han skulle välja först till sitt lag.

Hur intresserad var Gretzky av hockeyskolan i Mora?

– Han var oerhört ambitiös, säger Peter Elander. Man kan nästan säga att han befann sig i ishallen från åtta på morgonen till sex på

kvällen. Han gillade också att spela tennis. Han var mycket ödmjuk och uppträdde inte alls som den stjärna han egentligen var.

Vad kunde Gretzky lära ut?

– Det var en rad tekniska detaljer. Hur man bäst hämtade pucken i sarghörnen, det handlade om olika typer av finter, hur man fintade en målvakt genom att bland annat knacka till på målvaktklubbans skaft så den lyftes, berättar Lasse Bogg.

– Tyvärr kunde inte Gretzky stanna de tre veckor han skulle varit här i Mora. Hans agent ringde efter ett par veckor. Han skulle vara med på en uppvisningsmatch i baseball i Florida.

Mora skall alltså tacka Len Lunde för att man hade så celebret besök 1980. Len Lundes tränarkarriär i Mora avbröts hösten 1980. Han fick inte fortsätta.

Lunde har annars en speciell merit i Mora IK:s historia. Han är den äldste som spelat i A-laget. Han fanns med en match 1979/80, då Mora inte var så långt ifrån att nå Elitserien. Som 43-åring hoppade han in mot seriejumbon Fagersta och gjorde två mål.

Andreas Lilja och Steve Yzerman, hans lagkamrat från Detroit Red Wings, flankerar Janne Simons. Yzerman debuterade för Detroit 1983/84 och blev lagkapten 1986/87. C:et satt kvar på tröjan tills han slutade, våren 2006. Ingen annan har varit lagkapten för en NHL-klubb under så lång tid.

Mas-Åke spelade SM-final mot Djurgården

Av Anders Norin

En gång har Mora IK varit i SM-final. Året var 1950 och för motståndet stod Djurgården.

– Även om vi förlorade matchen (2-7) är det mitt främsta hockeyminne med Mora IK, säger Mas-Åke Larsson, vars karriär i Mora startade 1944 och avslutades 1959.

Mas-Åke Larsson fyllde 84 i februari 2010. När han spelade den historiska finalen på Östermalms IP i Stockholm, inför 4 500 åskådare, var han 24 år gammal.

– Tänk om våra förberedelser inför matchen hade varit lite bättre, då hade vi nog kunnat skaka dem ordentligt. Nu fick vi aldrig chansen, men den sista perioden slutade i alla fall oavgjord, säger Mas-Åke Larsson idag.

De dåliga förberedelserna berodde på att Mora IK kom till Stockholm väldigt nära inpå matchen. Tåget laget hade åkt med var kraftigt försenat vid ankomsten till Stockholm, och spelarna hade en knapp halvtimme på sig från Centralen till nedsläpp på Östermalms IP, en arena som ligger strax norr om Stadion.

– Jag tror att vi var två timmar försenade när vi kom till Stockholm. Vi hade bytt om på tåget ner, och det stod bilar och väntade på oss för att snabbt ta oss till matchen. Någon tid till värmning fick vi inte, utan det var bara att kliva in på plan och börja spela.

Folke Gustavsson hann inte ens ut på banan innan Djurgården tagit ledningen med 2-0. Mora kom aldrig in i matchen under första perioden, som hemmalaget med lätthet vann med 3-0.

– Vi hängde inte alls med, men bestämde oss för att gå ut och ta nya tag i den andra perioden, säger Mas-Åke.

Det gjorde Mora också. Laget från Ovan-siljan startade starkt och ”Nischan” Nilsson kunde slå in reduceringen till 3-1 efter att Erik Granath skjutit. Mora var nära att få till en ytterligare reduktion. Men det var Djurgården som gjorde nästa mål i matchen. Där ebbade dalalagets krafter ut. I Mora Tidning uppmärksammades finalmatchen i en kortfattad artikel med rubriken ”Djurgården vann klart över Mora i finalen, 7-2”.

– Djurgården var bättre, så var det ju. Men det kändes ändå tungt att förlora, inte minst med tanke på allt som hänt på vägen till matchen, säger Mas-Åke.

På vägen fram till SM-finalen slog Mora ut Ljusne AIK (12-3), Piteå IF (7-5), Gävle GIK (5-4, på bortaplan), Södertälje SK (säsongens seriemästare, 6-1) samt i semifinalen IK Göta (4-3, borta). Erik Granath gjorde 17 mål och vann skytteligan i SM.

– Det var fina skalper vi tog, säger Mas-Åke.

Han hade spelat bandy som ung, men så småningom kommit med i hockeyns byalagsserie, där han representerade Noretpojarna. Annars var det framförallt skidor han satsade på. Åke hade nått framgångar i spåret och att välja hockeyn var ingen självklarhet.

Men så en dag hörde Mora av sig genom Hans Ebemark och Gunnar Faleij. De ansåg

Mas-Åke Larsson nu och då. "Masen" i urklippet är identisk med Södertälje SK:s center Folke "Masen" Jansson, sedermera tränare för (och dubbel världsmästare med) Tre Kronor.

Ake »Masen« Larsson, vänsterforward i B-kedjan, 19 år, montör. Lagets yngste man. Denna »Masen« är äkta mas, i motsats till södertäljebon.

att det var dags att ta klivet över till Mora IK. Året var 1944 och inför en match mot Warpen från Bollnäs saknades det folk.

– Jag kom till matchen, fick reda på att jag skulle spela center och gick in och gjorde tio mål i en match som vi vann med 17–1. Efter matchen ställde jag skidorna åt sidan och bestämde mig för att satsa på hockeyn och Mora IK. Något jag aldrig har ångrat, säger han.

I de första tidningsklippen om Moraspelarens framfart heter han Åke "Masen" Larsson. Men så småningom blev det Mas-Åke.

– Det där med masen var någon Stock-

holmsjournalist som kallade mig. Min pappa kallades för Mas-Olle, så det var naturligt att det skulle bli Mas-Åke för min del.

Vad har du att säga om Gunnar Faleij, som bildade klubben och som satt som ordförande i många år?

– Faleij var på många sätt en stor man. Han brukade alltid ha skinnkläder och en hatt på huvudet. En oerhört rekorderlig man som hade respekt med sig. Han hade en väldig koll på pojkarna som spelade i klubben och höll hårt i pengarna. Jag tror det bara var vid en enda bortamatch genom alla år som han gav

Bäst på plan. Ove Olsson, stjärna under några säsonger i slutet av 1970-talet, innan han som 20-åring försvann till Leksand, belönas av Mas-Åke Larsson.

oss pengar till mat. Vi fick betala det mesta själva och Siriusklubbarna vi hade var inte av någon högre kvalitet. Träklubbarna gick enkelt av, så många kronor fick läggas på nya klubbor, säger Mas-Åke.

Landslagsdebuten skedde i samband med ett dubbelmöte mot Finland i Tammerfors och Helsingfors 15–16 februari 1950. Landskamperna låg insprängda mellan SM-matcherna mot Gävle (dagen innan) och SSK (tre dagar senare). Tre Kronor vann med 4–2 och 9–4. Mas-Åke fick spela med sina kedjekompisar från Mora, Folke Gustafsson och Erik Granath.

– Vi bildade en mycket bra kedja tillsammans, för vi kompletterade varandra på ett bra sätt.

Något mästerskapsspel med landslaget blev det inte. Han var med i diskussionerna inför OS i Oslo 1952, men blev skadad. Det skulle dock bli totalt 20 landskamper under fem säsonger innan den delen av karriären var över.

– Men landslagsspelet gjorde i alla fall att jag fick komma ut i världen och se mig om. Det var inte så vanligt på den tiden, säger Mas-Åke.

Carl Olans: Renare spel utan sarg

Möt gamle målvakten Carl Olans, född 1920: Han är Mora IK:s äldste medlem. Hans första medlemskort är från 1936/37. Som ung spelade han fotboll tillsammans med Mora-Nisse Karlsson i Östnor. Och han har vaktat målet för AIK – mot Mora!

Han rörde sig fjäderlätt vid vårt möte hösten 2006. Det gör ofta äldre människor som varit aktiva idrottsutövare och som också är vana att vistas ute i naturen. Och minnet var det sannerligen inget fel på.

Han har rest mycket, bland annat vandrat på kinesiska muren. Och sitt Sverige kan han. Han ”samlar ” på städer. Han hade besökt samtliga i Sverige, utom en. Det var Piteå som fattades.

Carl Olans föddes alltså 1920.

– Det hände två stora saker i Mora 1920. Anders Zorn dog och jag föddes, skrattar han.

Zorn var en stor målare, Carl Olans var målvakt. Hela karriären använde han sina bandyrör och sin keps.

– På min tid gick Moras tröjor i färgerna lila (!) och grått.

Carl Olans hette Jansson på den tiden. Carl Jansson. Men sedan tog han släktnamnet Olans från Sollerön. Därifrån kom hans farfar, som förresten var kusin med den legendariske fotografen och berättaren Karl Lärka.

Idag handlar det om svindlande summor i ishockeyn, inte bara för de största stjärnorna. Carl Olans levde däremot inte gott på sin

idrott. Han jobbade i 51 år på fabriken i Östnor, där han slutade fem på eftermiddagen. Sedan satte han sig på cykeln in till Mora och var med och skrapade planen före match. Och såg till att allt var i ordningställt efter träningar och matcher. Sådana var villkoren för Carl Olans och hans kamrater i A-laget.

Men du fick väl bra betalt?

– Ja, det var stora pengar. Under alla år jag spelade i Mora fick jag sammanlagt fem kronor. Det var efter en match i Hofors som Gunnar Faleij kom fram till oss. Grabbar, här har ni fem kronor var. Det var ju bra, då fick vi ju till kaffe och smörgåsar efter matchen.

Det var naturligtvis för glädjen och inte pengar som idrotten bedrevs för.

– Jag missunnar inte dagens spelare att få betalt. Men nog tyckte jag det kändes uselt när NHL-stjärnorna för några år sedan strejkade för ännu större pengar, funderar Carl. Hur mycket pengar kan de göra av med?

Som de flesta unga grabbar började Carl med bandy. Men så kom Gunnar Faleij och visade upp sina hockeyklubbar och ungdomarna tittade storögt på en svart trissa som kallades puck. Först spelade man på en liten plan, belägen ungefär på samma plats som nuvarande Biblioteket.

– Ishockeyn var något nytt för oss. Vi var nyfikna, vi ville testa ett nytt spel, och nu var det inte boll utan puck som gällde. Vi mitten av 1930-talet höll vi till på en plan vid Hantverkargatan. Vi hade ingen hög sarg, den

bestod bara av två sextums plankor. På höstarna frös det till is tidigt på Skeppshusviken vid Moraparken. Det var mörkt, men strålkastarna från de parkerade bilarna hjälpte oss att se var vi åkte.

Hur var nu det där med Sven Bergqvist och omständigheterna kring att du fick vakta målet för AIK?

– Svenne Berka (som var landslagsback i ishockey, flerfaldig svensk mästare för Hammarby och dessutom landslagsmålvakt i fotboll) kom upp från Stockholm på helgerna och instruerade oss. Han sade åt mig att vara noga med att täcka mot stolparna. Och han var noga med att jag inte åkte utanför den lilla rutan som markerade området framför målet. Idag far ju målvakterna iväg fem–sex meter utanför målet.

– I samband med Vasaloppet fick vi alltid hit duktiga lag för vänskapsmatcher. Ett av dem var AIK. Men AIK var ju så mycket bättre. Då beslöts att lagen skulle byta målvakter. Kurre Svanberg i AIK, landslagsman, fick stå i Mora. Så då fick jag stå i AIK:s mål mot Mora. Det är ett kul minne.

Hur var matcherna mot Leksand?

– Det var heta matcher när vi möttes. Oftast var det vårt B-lag som mötte dem. Jag var med och jag minns att det dök upp en ung lovande spelare i Leksand vid namn Åke Lassas.

Han visar ett referat där Mora B spelat 2–2

mot Leksands IF. Skribenten ondgjorde sig över att Leksandsspelaren Åke Lassas var alldeles för kär i pucken.

Ni vet förstås vilken legend Åke Lassas sedan blev i Leksand, och hela Ishockeysverige.

Carl Olans fanns med i Moras lag fram till 1945. Stig Johansson var då förstämålvakt.

Vilka spelare i Mora IK gjorde ett extra intryck på dig?

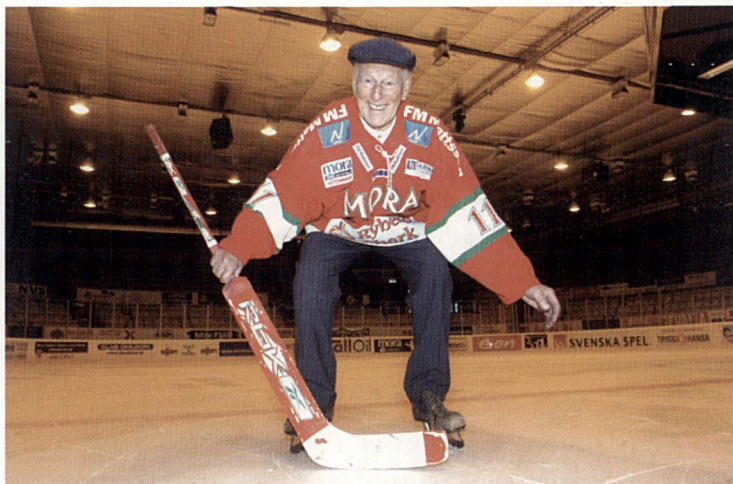
– Sven Kristofersson. Och så Erik Granath, den förste som sköt slagskott mot mig. Det spratt till i örat när pucken kom. Men största liraren i Mora? Det är självklart Lennart ”Lill-Strimma” Svedberg. Vilka matcher han gjorde i Tre kronor. Jag minns när han en gång snurrade upp tre ryssar. Hasse Hansson är också ett stort namn.

Carl fanns under många år med i Vasaloppsorganisationen. I hemmet har han prydligt satt upp märken från de många Vasaloppen och bilder på alla segrarna. Men besöken på FM Mattsson Arena har inte blivit så många. Ishockeysporten av idag är något helt annat än när Carl spelade själv.

– Vad jag definitivt inte tycker om i dagens hockey, är de hårda tacklingarna mot sargen. De sätts ju in även när inte pucken finns i närheten.

Så säger en man som var med på den tiden när sargen var till för att hålla pucken i spel, inte för att stoppa en framrusande elefanthjord.

På Carl Olans tid var skydden betydligt lättare än idag, även för målvakter, men i den här kostymeringen hade han utmanat ödet även på 1940-talet.

Börje Marcus: Den siste dubbelspelaren

Börje Marcus är ensam om en bedrift i Moras ishockeyhistoria. Han är nämligen den senaste, kanske den siste för all framtid, som kombinerat spel i högsta serien i både ishockey och fotboll. Börje spelade ishockey för Mora IK och fotboll för AIK.

Det kunde bli stressigt för Börje som studerade på lärarhögskolan i Stockholm.

– Jag minns speciellt en dag då jag klockan elva på förmiddagen spelade fotboll för AIK mot Brommapojkarna i Thorsten Cup. Det var på Stora Mossen. Efter matchen var det full fart mot Råsunda för att byta om och kasta i mig litet mat inför resan norröver.

– Min fästmö satt i en bil utanför Råsunda och väntade för att direkt efter jag bytt om köra till Bromma Flygplats. Det fanns piloter som ville få flygtid och som var beredda att göra sådana här resor. Så där satt jag i ett tvåsitsigt flygplan på väg till Orsa där vi

landade. I Orsa väntade min mor med sin svarta Amazon och körde mig till Mora Ishall.

– Det var inte snack om någon uppvärmning utan det gällde att byta om snabbt och hinna ut till matchen. Mora IK mötte Västerås i nedflyttningsserien och jag vill minnas att vi vann. Då var ju högsta serien uppdelad i en norr- och en södergrupp. De fyra bästa i varje gick till slutspel.

Det kunde bli ännu mera stressigt för dubbelarbetande Marcus.

– Det var när Mora skulle spela mot Leksand borta. Jag hade haft prov på skolan i Stockholm under dagen. Sedan var det full fart till Bromma och flyg till Borlänge. Men det var en sådan dimma att vi inte kunde landa utan blev försenade. Till sist kunde vi landa och det hade börjat snöa. Det var en decimeter snö och i taxi på hala vägar hann

Hösten 1967. Fyra nyförvärv som alla hämtats från lägre serier: Erling Sundblad (Svegs IK), Hasse Hansson (Morgårdshammars IF), Lars Berglund (Bodens BK) och Börje Marcus (Solleröns IF). Hansson hade gjort sig ett namn som målskytt i division II, de övriga kom från klubbar i trean.

jag fram till derbyt. Det var precis när de skulle släppa ned pucken för matchstart.

Och efter matchen då. Du skulle ju tillbaka till Stockholm?

– Det gick bra. Jag fick lifta med domarna. Jag tror vi var hemma fem på morgonen, och det var bara att göra sig klar för jobbet på skolan.

Så här höll Börje på i två och en halv säsong innan han fick släppa ishockeyn och satsa enbart på fotbollen. Det blev för tufft.

– Jag minns hur dygnen kunde se ut på vintern. Skolan på dagen, jag var lärare i Råsunda. Vid lunchtid tränade jag ensam på Solnais. På kvällen blev det ishockeyträning med AIK eller Djurgården, helt beroende på vilket av lagen som hade kvällsträningen på Hovet. Det var inga problem att få träna med bägge lagen. Sedan ville AIK att jag också skulle spela ishockey för dem, men då sade jag att det kommer inte att fungera.

Hur minns du hockeytiden i Mora?

– Det var tufft när vi tappat våra backar "Lill-Strimma" Svedberg, Stig Östling och Kjell Eklind. Då hade vi bara fyra backar kvar. Jag spelade i en kedja med Hasse Hansson och Sven-Åke "Såja" Jacobsson. Jag var mittback i fotboll men i ishockey hade jag varit forward hela tiden från starten hemma på Sollerön i division III.

Det låter som att du spelade i en vass drömkedja?

– Ja, den var bra. Jag fick stå för speeden på högerkanten. "Såja" var stark och bra skytt. Hasse var inte direkt snabb på skridskorna, men en bra dribbler och bra skytt. Men det fanns flera bra spelare, som Mats Lindh och "Tuppen" Lönn, med sitt slagskott.

Och "Strimma" förstås?

– Ja, när han var i form var han fantastisk. Det var han tyvärr inte alltid. Men jag minns en match mot Djurgården. Han tog pucken bakom egen bur, åkte rakt över planen, fintade bort båda backarna Rolle Stoltz och Billy Sundström, lurade målvakten och satte pucken i nät. Det var otroligt.

Vad hade du för tränare?

– Först Sigge Bröms och sedan Åke "Pro-

fessorn" Lundström. "Professorn", skrattar Börje. När jag återvände hem efter fotbollssäsongen med AIK [hösten 1971] och på nytt började träna med Mora undrade jag varför alla spelare försvann så snabbt efter träningen. Det var tomt i omklädningsrummet, bara "Professorn" och jag kvar. Snart förstod jag varför. "Professorn" hade ju ingen bil. Den som var sist kvar skulle alltid ha som jobb att skjutsa honom hem. Det var därför det blev tomt så snabbt. En del spelare parkerade en bit bort från hallen och sade att de tyvärr inte hade någon bil den kvällen.

Någon extra tuff spelare du mött?

– Des Moroney glömmar jag inte. Vi spelade en träningssturnering i Karlskrona och vi skulle möta Tingsryd. Jag hade hört om NHL-spelare att de inte hade några tänder och var livsfarliga. Och så fick jag Des Moroney mot mig. Han var rätt gammal då och hade svårt att hänga med. När jag for fram satte han sin klubba under min arm och bara hängde på. Till sist tröttnade jag och kastade mig mot isen för att få honom utvisad. Det lyckades, men jag glömmar inte Moroneys replik: "Next time I'll kill you, dirty pig".

– Jag minns också en gång mot Leksand jag var på väg igenom försvaret, men kvar var Lars-Erik Sjöberg. Han var ganska liten och hade så låg tyngdpunkt att han kallades "Taxen". Han bjöd mig på en luftfärd så mina ben flög upp i luften och jag landade på huvudet i isen. Det blev alldeles svart för ögonen. Men det var säkert speciellt för publiken att se hur jag flög med benen i vädret.

Börje Marcus fortsatte sin fotbollskarriär i Åtvidaberg efter den lyckosamma tiden i AIK.

Och det är i Åtvidaberg han bor, även om han jobbar i Stockholm. Men han dyker upp då och då i Mora och Sollerön och följer Mora IK:s framfart.

– Jag tycker det är kul med alla lovande och ambitiösa ungdomar som fått chansen. Det påminner om hur läget är i Åtvidabergs fotboll, som nu nått Allsvenskan igen. Här har unga killar plötsligt fått chansen och överraskat stort, säger Börje.

Börje i dubbel upplaga, som samlarbild sommar och vinter. Till vänster som AIK:are, ur Fotboll 72 och bredvid i Mora IK:s dräkt, en bild hämtad ur albumet Hockey 71/72. Båda albumen gavs ut av Williams Förlag.

En bild värd fjorton stygn

Det kan vara tufft att vara pressfotograf när det gäller Mora IK. Det kan kosta fjorton stygn i ansiktet. Och då var det ändå inte match.

Det som hände var följande:

Hösten 1972. Ernst Karlsson hade begett sig till Smidjegrav för att få bra bilder av Börje Marcus i träning. Börje hade just kommit hem efter en Cypernresa med AIK:s fotbollslag. Men nu gällde det hockey.

– Sätt fart på isen och så gör du en stoppsladd framför mig, beordrade Karlsson. Stanna två meter framför mig.

Börje Marcus tog fart men bilden blev inte bra.

– En gång till manade Karlsson.

Men det blev inte bra nu heller.

– En gång till krävde Karlsson. Och nu stannar du en halv meter framför mig.

Visst. Börje Marcus tog fart igen. Men förlorade balansen tre meter framför fotografen som naturligtvis blev överkörd. En fullträff, men inte riktigt som Ernst Karlsson tänkt sig.

– Det blev fjorton stygn i ansiktet, meddelade Karlsson. Men det var snygga stygn sa doktorn. Börje hade ju nyslipat på sig.

Och en pressfotograf har sinnesnärvaro. Ernst Karlsson fick en bild, även om den blev litet annorlunda.

**Fiske-, bad-
& båtbyggor,
båtbommar,
badstegar,
förankring
samt ett stort
tillbehörs-
sortiment.**

www.svenskaflytblock.se

**- Riktigt Bra
Byggor!**

SVENSKA FLYTBLOCK AB

Box 5 • 776 21 Hedemora • Tel 0225-59 59 00

**Kajsas
Vårdshus**

ALLA ÄR VÄLKOMNA TILL KAJAS VÄRDSHUS!

www.kajsas.com
info@kajsas.com
0248-20870

Martin Olsson
Dalbergs Gross

Revansch efter arton år

- Lill-Strimma spelade hela matchen

Det skulle dröja 18 år. Men 1 mars 1968 fick Mora IK äntligen revansch på Djurgården för förlusten i SM-finalen 1950. Nu var Mora i Stockholm igen. På Johanneshovs Isstadion besegrades Djurgården med 4–2, en seger som förde upp Mora på andra plats i SM-serien. Det är en match att minnas i Moras ärorika historia. Den är väldigt speciellt också av en annan orsak. Moras Lennart "Lill-Strimma" Svedberg spelade hela matchen, samtliga sextio minuter.

Det var, enligt uppgift, första gången han spelade nonstop i högre sammanhang. Efter matchen avslöjade Moras tränare Sigge Bröms att Strimma var så förkyld att han på nedresan till Stockholm fick ligga ner och vila i bilen.

– Vilken drömmatch att spela, sade Strimma. Ett sånt här gäng lämnar jag inte vilket proffsanbud som än kommer seglande. Törstig blev jag, tror att jag drack två liter. Och jag gick ned lika många kilo i vikt. Men vad gör man inte för en sån drömseger.

Så här beskrevs Strimma i Aftonbladet:

”Det hände i andra perioden. Lill-Strimma Svedberg fiskar upp pucken, snurrar bort en ... två-tre Djurgårdare, rundar egna kassen (!), styr ut på plan igen, dribblar av samma djurgårdare och rundar kassen en andra gång. Artistiskt, överlägset, suveränt och publiken jublar.”

Strimma fick frågan om han är en publikfriare.

– Jag skulle ljuga om jag säger att jag inte tänker på publiken.

Mora ställde upp med tre (!) backar. Stig Östling var skadad. Förutom Strimma fanns också Kjell Eklind och Per-Arne Hübinette. Målvakten Bengt-Åke Gustavsson gjorde också en toppmatch. Evert Tysk och Hasse Hansson gjorde två mål vardera, och Ulf Nises var banans snabbaste.

Strimma var förstås skillnaden mellan seger och förlust men stort beröm gick till den division III-meriterade tredjekedjan med Börje Marcus, 21 år, Hasse Hansson, 18, och Erling Sundblad, 21.

En intressant notering ur Falu-Kurirens artikel: Där uppges att Strimma har samma testvärden, 87, som skidåkaren Sixten Jernberg. Bästa testvärdena i Tre Kronor hade emellertid Modo:s Nicke Johansson, med 90. Signaturen Jibe i Falu-Kuriren konstaterade också att Djurgårdens 37-årige backveteran Roland Stoltz var färdig att pensioneras. Flera andra djurgårdare kunde göra honom sällskap.

I nästa match, på självaste Vasaloppssöndagen, hade Mora tänkt sig att följa upp skrällen på Hovet med seger hemma mot Västra Frölunda. Men det blev inte så. Strimma spelade visserligen än en gång matchens alla sextio minuter. Men Mora tappade en 3–1-ledning och förlorade 3–4. Segermålet för Frölunda gjordes av Kjell Jönsson, som kommer från Orsa.

ISHOCKEY

KALENDERN ● 1967-68

LILL-STRIMMA:

Nu
kommer
jag
igen!

PRIS
KR 4:75
(oms inräknad)

Lennart Svedberg var under några år en av svensk ishockeys mesta omslagspojkar. Ishockeykalendern 1967-68 bör vara ett eftertraktat objekt för varje MIK-fantast.

Mora hade medgång i många matcher under säsongen 1967/68. Storsegern över Tegs SK (11-0) den 19 november i grundseriens nionde omgång smäller fortfarande högt. Här är målskyttarna, från vänster Börje Marcus, Ulf Nises (2), Lars Berglund (2), Göte Hansson, Per-Arne Hübinette, Evert Tysk, "Lill-Strimma" Svedberg, Hasse Hansson och Mats Lönn.

De klassiska spelarprofilerna

- sedda genom Janne Simons ögon

Janne Simons har över 50 års erfarenhet av Mora IK:s hockey, först som motståndarspelare och sedan som klubbdirektör. Här ger han sin personliga syn på några av de största profilerna som passerat revy genom ett halvsekel, spelare man kanske minns litet extra.

PAVEL BRENDL:

Skyttekungen som blev för dyr

Jag blev idiotförklarad när jag köpte honom, jag blev idiotförklarad när jag inte behöll honom. När han kom till oss tror jag han spelat i fjorton olika klubbar. Jag ställde ett krav från början och det var att han skulle komma direkt till sommarträningen, att han skulle vara i toppform när säsongen startade. Det här skulle vara sista chansen för honom.

Brendl kom och han tränade bra. Och han levererade och blev Elitseriens skyttekung. Vilket skott han hade, den värsta bössa jag sett. Han var trevlig att prata med, han var en trevlig kille. När han var på rätta humöret. Men på isen kunde han vara nyckfull. Och med sin ojämnhet irriterade han några lagkompisar.

Anledningen till att vi inte behöll honom var att han begärde ett treårskontrakt, och skulle folk veta hur mycket han ville ha betalt så skulle de inte vara så kritiska till att han fick lämna oss. Jag har fått frågan om det inte varit billigare för oss om vi varit kvar i Elitserien tack vare Brendls alla poäng. Det finns det inget svar på. Men jag kunde

Pavel Brendl – draftad av New York Rangers 1999. Därefter spel för Philadelphia Flyers, Carolina Hurricanes, Thurgau (Schweiz), Trinec Ocelari (Tjeckien), Phoenix Coyotes, Mora, Brynäs och Torpedo Nizjnij Novgorod.

inte ta ansvar inför klubben för de krav som Brendl kom med. Han hade anbud från Brynäs och kunde spela ut dem mot oss. Och Brynäs betalade vad han begärde. Vi var i en konkurrenssituation och vi har inte de stora pengarna.

»

MARIAN HOSSA:
Vilket fartvidunder!

Den största stjärna vi haft i Mora IK:s dräkt. Här kan vi verkligen prata om en megastjärna. Det är som om Zlatan Ibrahimovic skulle komma hem och spela i Brage!

Marian hade en enorm explosivitet i sin skridskoåkning, enorm fart och en klubbteknik som harmoniserade med hans skridskoåkning. Han var ju inte hos oss så länge men hann med 32 poäng (18+14) på sina 24 matcher. Han kom från Ottawa där han sista säsongen noterats för 82 poäng på 81 matcher. Han var ett enormt fartvidunder men kunde "somna in" ibland i matcherna. Privat var han en mycket enkel kille och jättetrevlig.

»

SHAWN HORCOFF:

Drömspelaren, ett fullblodsproffs

Jag tvekar inte att säga att han är den bästa spelaren under min tid. För mig representerar han urtypen för en idealspelare. Han hade ingen bländande teknik, men han hade så mycket annat. Han ville verkligen bevisa vad han ville när han kom till Mora IK. Han var ett föredöme både på isen och utanför. Han kom från Edmonton och hade gjort två VM för Kanada. Ett fullblodsproffs, som för Mora gjorde 46 poäng på 50 matcher. Tillbaka i Edmonton valdes han till lagkapten, det säger en del. Han är min drömspelare, alla som fanns i omklädningsrummet kommer att minnas Shawn Horcoff.

Marian Hossa – "Som om Zlatan skulle spela för Brage".

Shawn Horcoff – "Den bästa spelaren under min tid".

Andreas Lilja – ”Otroligt viktig i omklädningsrummet”.

ANDREAS LILJA:

Otroligt viktig i omklädningsrummet

Han var här i två omgångar. Första gången var han 22 år när han kom från Malmö. Han platsade inte där, men vi hade plats för honom. Jag minns att han kom flygande hit till Mora mitt under en av våra matcher. Vi hämtade honom, han hoppade in mitt i matchen och gjorde det bra. Han lovade att han skulle komma tillbaka någon gång. Och det löftet höll han. När det blev lockout i NHL ville förstås Malmö ha honom. Men Andreas kom till oss. Han blev en rese i laget och otroligt viktig i omklädningsrummet. Han visade vad han ville. Jag har senare varit bjuden över till Detroit, där han tog väl hand om mig. Och han har bedyrat vad säsongerna i Mora betytt för honom.

»

Mats Grötting – ”Underhöll med ett leende på läpparna”.

MATS GRÖTTING:

Publikfavorit och poängkung

En skåning från Tyringe, som Sigge Bröms grejade hit. Vi hade redan två spelare från Tyringe, Stefan Hedlund och Peter Elander men Mats kom närmast från HV 71. Säsongen 1982/83 gjorde han 33 mål och sammanlagt 66 poäng på 32 matcher. En av de vassaste poänggörare vi haft i klubben. Bra skridskoåkning, ett bra skott. En stor publikfavorit.

Mats Grötting var nära att lämna Mora för Västra Frölunda. Frölundas Kjell Jönsson hade åkt till Mora för att slutföra affären. Göteborgarna var säkra på sin sak och hade redan satt in övergångspengarna på Götabanken. Kjell satt i ett rum och väntade medan Mats och MIK satt i ett annat och pratade. Det slutade med att Mats Grötting berättade för Kjell Jönsson att han ångrat sig och att övergångspengarna skulle skickas tillbaka.

Mora kunde glädjas åt att få behålla en

riktig lirare, en lirare som ville underhålla och gjorde det med ett leende på läpparna. Och som samtidigt var mycket effektiv. Mats Gröting var liraren i en kedja där han stöttades av Örjan Karlsson och Micke Westerling, som skötte de defensiva uppgifterna. Under 14 säsonger i Mora spelade Mats 343 matcher och gjorde 271 mål.

»

MATTIAS NORSTRÖM:

Blivande NHL-stjärna

Han kom som 18-åring från AIK, som ville att han skulle få chansen hos oss. Normalt brukar vi få betala för spelare. Men vi fick 20.000 av AIK för att ta hand om Mattias. Det avtalet gjorde vi med Anders Hedberg i AIK. Mattias tog förresten studenten i Mora.

Och vem kunde då ana att Mattias Norström skulle utvecklas till att bli en stor backstjärna i NHL, med 14 säsonger för New York Rangers, Los Angeles Kings och Dallas Stars. Men det är ett kul minne att han spelat för oss.

»

MIKAEL SIMONS:

Tuffare för Micke än för mig

Några kanske tror att det varit känsligt för mig att ha egna sonen i laget. I så fall har det varit tuffare för Micke än det varit för mig. Det fanns inga betänkligheter att satsa på sonen när han spelat 55 J-landskamper, spelat JEM och JVM. Då behöver man inte skämmas.

Jag har behandlat honom som vilken spelare som helst, Micke har aldrig haft några fördelar, snarare tvärtom. Jag är glad över att han hängt med i så många år. Men jag har aldrig frågat tränarna om satsningar på Micke. Jag har hela tiden strävat efter att ha en professionell hållning. Och när det gäller avtalen med honom har styrelsen fått sköta det.

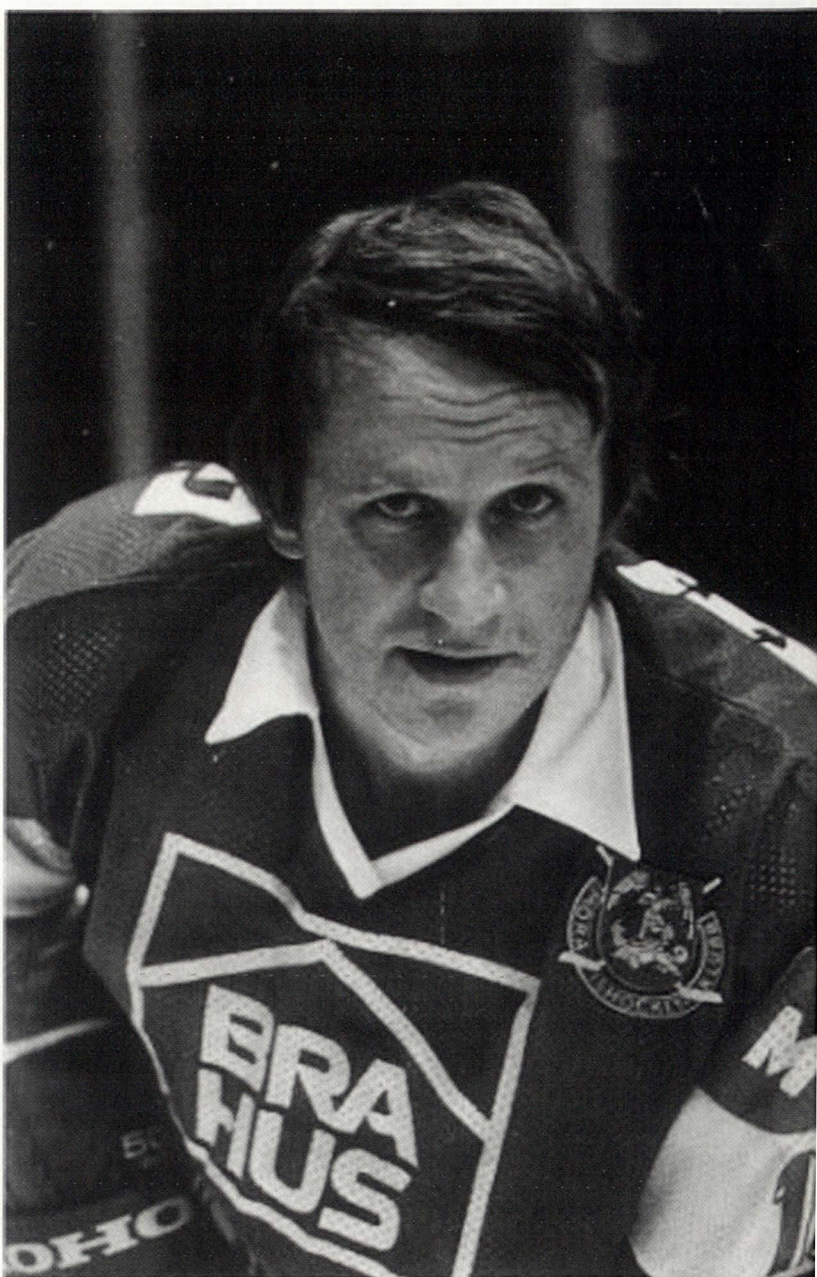
Jag tror förresten att han fortfarande har ett rekord i svensk ishockey. Han gjorde tre mål på tolv sekunder i en pojklagsmatch mot Hammarby.

PER OLOV BRASAR:

Fantastisk personlighet

Han var ju inte så länge hos oss. Det var säsongen 1983/84, med Christer Abrahamsson som tränare. Brasar förknippas förstas med Leksands IF, där han hade stora framgångar. För att inte tala om NHL, där han gjorde 348 matcher för Minnesota och Vancouver.

Jag vill ha med honom i den här uppställningen av Moraspelare därför att han var en fantastisk personlighet som tog ett stort

Per Olov Brasar – "Tog ett stort ansvar".

ansvar. Ödmjuk som människa. Påminner mycket om Greger Artursson, som har samma egenskaper i dagens lag.

Peo Brasar dög också i Tre Kronor. Eller vad sägs om 107 landskamper, då som spelare i Leksand.

»»

HÅKAN BOGG:
Gudabenådad tekniker

Är sedan barnsben fostrad i klubben, där pappa Lasse i många år varit en hårt arbetande ledare. Håkan är framförallt en gudabenådad tekniker. En spelare som utträttat mycket i klubben. Hans storhet är spelsinnet, blicken, känslan i händerna. Den fina motoriken när han hanterar klubb och puck.

»»

"Såja" Jacobsson och Hasse Hansson ser pucken sopas undan av en motståndarmålvakt.

SVEN-ÅKE "Såja" JACOBSSON:

Stentuff i sitt spel

Kom in i laget som 17-åring, när vi vann tvåan och gick upp i Allsvenskan 1965/66 och spelade sammanlagt elva säsonger. En spelare som personifierar klubbhjärtat, något som är så viktigt för en förening. Stentuff i sitt spel. Är urtypen för spelaren som vill föreningens väl och ve. En oerhört lojal kille som efter karriären tränat bland annat pojklag och juniorlag i klubben.

»»

MICKE WESTERLING:

Kunde det mesta

Westerlings är en riktig idrottsfamilj. Mikes bror Torbjörn, "Tjoppen" kallad, anses vara IFK Moras bästa fotbollspelare genom tiderna. Sonen Jonas har också spelat för oss, men finns numera i AIK.

Micke var en moralisk tillgång för laget och dessutom en fin tekniker med ett enormt spelsinne, en hockeyspelare som kunde det mesta. Mycket laglojal.

»»

ÖRJAN KARLSSON:

En högklassig lagspelare

Fostrades i ett pojklag (årgång-68) som vann allt och var obesegrade under fem säsonger. Men när jämnåriga som Pär Djoos och Johan Brummer drog vidare ut i världen blev Örjan kvar i Mora. Tillhörde A-laget i elva säsonger och utvecklades till en center som aldrig fick de stora rubrikerna, men som gjorde mycket nytta för laget. En av de mest lagnyttiga spelare jag sett i den här klubben. Örjan är för övrigt kusin med NHL-spelaren Alexander Edler i Vancouver.

»»

Örjan Karlsson, elva säsonger i laget, tillsammans med målvakten Thomas Melin, som under 17 spelår kom upp i 578 matcher.

Tuffe backen Mats Lusth blev efter karriären tränare, bl.a. för Mif Redhawks.

MATS LUSTH:

Extremt tuff back

Mats hade en extremt tuff spelstil. Såg han en möjlighet så tryckte han till. Det var väl inte alltid enligt regelboken. En bra spelare, så bra att han kom med i A-landslaget. Gick vidare i karriären med Färjestad (SM 1986 och 1988) och Malmö (SM 1992). Spelade också för Grasshoppers, Leksand och Västerås innan han avrundade med spel för oss i Allsvenskan 2000/01. Numera verksam som tränare i Norge.

THOMAS MELIN:

En långtradare i klubben

Thomas var kvick så in i h-e! En bra målvakt, med blick för spelet, som blev landslagsmässig. Han delade målvaktsjobbet med Södertäljes Sam Lindståhl när Sverige vann JEM i Frankrike 1985. I samma lag fanns spelare som Calle Johansson och Ulf Dahlén. Thomas gjorde 19 J-landskamper, som kunde blivit fler om han inte skadats och tvingats avstå JVM 1987.

På hemmaplan blev han en långtradare i klubbens historia, först som spelare och sedan som arenachef och målvaktstränare. Spelare och ledare som Thomas, med så många tårar, står för mycket av själen i föreningen.

ANDERS ÖBERG:

En riktig skarpskytt

En högerfattad fantastisk målskytt. Fostrades i Färjestad och kom till oss från Grums. Spelade sju säsonger för Mora i tre omgångar och snittade konstant 20 mål per säsong. Var som bäst 1995/96, med 55 poäng (33+22) på 36 matcher. På topp i alla år och är en av de starka målskyttar vi alltid haft genom alla år.

ANDREAS OLSSON:

Tekniker, tuffing och poänggörare

Kom från Ludvika HC och blev en poänggörare av stora mått. En tekniker på isen men samtidigt också en tuffing som aldrig steg åt sidan. Gjorde utflykter till Modo, Tranås och Waldkraiburg i Tyskland men återvände alltid till oss. Debuterade 1988 och slutade 2001. Idag ungdomsansvarig inom klubben och tränare för våra 96:or.

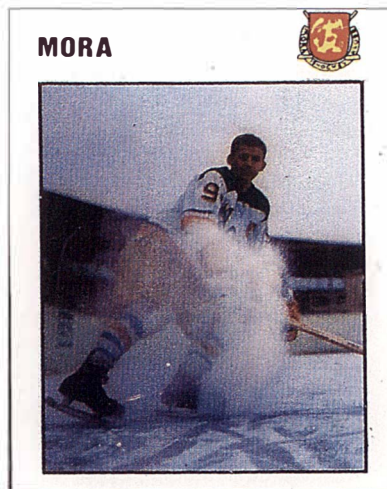

ANDERS BASTIANSEN:

Enormt viljestark

En av våra mest lyckade värvningar. Han hade inte varit så framträdande i sina tidigare klubbar, Arboga och Almtuna. Men vi hade fått tips om att han kunde bli riktigt bra. Och det blev han. Bastiansen var ingen större tekniker, men han hade en enorm vilja, en enorm arbetskapacitet. Dessutom en mycket fin människa. Hann utbilda sig till revisor innan han lämnade Norge. Svensk mästare med Färjestad 2009.

Mats Lindh gick som så många andra från elitspel på uterink till Tre Kronor och därifrån vidare till en proffstillvaro i Kanada.

MATS LINDH:

Från Stackmora till Winnipeg

Mats växte upp bara femtio meter från rinken i Stackmora, en plantskola för många toppspelare. Han hade en arbetskapacitet som man sällan ser, en riktig krigare på isen. Men han var också en utsökt tekniker, målskytt och suverän skridskoåkare. Lämnade Mora för Örebro SK men kom att tillbringa större delen av sin elitkarriär i Västra Frölunda. Hann med två VM-turneringar, 46 landskamper och två år som proffs i Winnipeg Jets.

MATS "Tuppen" LÖNN:

18 säsonger i laget

Personifierar den starka Moraandan. Han gjorde 18 (!) säsonger i A-laget, 339 matcher och 198 mål. En stor stjärna på sin tid som betydde mycket för Mora IK. En mycket stark målskytt i en bra fungerande kedja med Bosse Olsson och Allan Fernström.

Släkten Lönn har stor tradition i Mora IK. Det började med "Tuppens" farbror Oscar som fanns med i Moras första lag 1937. Efter Mats kom sedan sonen Anders, som hann med sju säsonger innan han fortsatte till Leksand, HV 71, LHC och Björklöven.

"Tuppen" Lönn gjorde fem A-landskamper.

STIG ÖSTLING:

Lärdes upp av "Lill-Strimma"

Tillsammans med "Lill-Strimma" Svedberg en av de bästa backarna i Mora IK:s historia. Stig var uppväxt i Ockelbo, där han endast 12 år fyllda debuterade i division III. Han fick anbud av Brynäs, men var osäker om han skulle platsa. Det blev istället Mora, där han fick "Lill-Strimma" som backpartner och läromästare. Under sin andra säsong i Mora IK korades Stig till Sveriges bästa junior. Gick slutligen till Brynäs 1970. Där blev han landslagsman (fem VM, 125 A-kamper) och femfaldig svensk mästare.

Stig var med dagens bedömning en modernt spelande back. En strålande skridskoåkare med bra blick för spelet. Han var mycket teknisk och spelskicklig, hade en förmåga att bryta motståndarnas anfall högt upp.

Stig Östling debuterade för Ockelbo, etablerade sig med Mora och blev mångårig landslagsback i Brynäs.

Snillen spekulerar:

Tolv prominenta tar ut sitt drömlag

Jag har låtit tolv prominenta personer som under många år följt Mora IK:s ishockey plocka ut sina drömlag, sina All Star Team. Det är tolv vise män som vet vad de talar om. De har sett hur många matcher som helst, men har också haft olika utgångspunkter för sina nomineringar.

Somliga har valt att inte ta med spelare de inte sett. Somliga har valt bort spelare som varit i klubben för kort tid för att istället prioritera trotjänare. Utfallet blev en spännande mix.

JAN SIMONS är först i raden. Han har nominerat två uppställningar, dessutom med dubbla coacher:

A: Thomas Melin – Lennart ”Lill-Strimma” Svedberg, Andreas Lilja – Shawn Horcoff, Hasse Hansson, Marian Hossa.

Coacher: Harald Lückner och Tommy Sandlin.

B: Petri Vehanen – Mats Lusth, Peter Skrbek – Mats Grötting, Patrik Ross, Dan Cleary.

Coach: Leif Boork – ”Han vill arbeta själv, han behöver ingen assisterande”, säger Simons.

HASSE HANSSON, näste Mr Mora, tar vid. Han fick order om att han själv måste vara med. Det var ju ganska givet. Med sig själv i laget tog han ut sina fem medspelare. Det blev drömkedjan från Hasses bästa år, och han sätter sig som ytterforward:

Bengt-Åke Gustavsson – Lennart ”Lill-

Strimma” Svedberg, Stig Östling – Hasse Hansson, Ivan Hansen, Malte Steen.

OLLE MATSSON, presentation överflödigt, fortsätter:

Bengt-Åke Gustavsson – Lennart ”Lill-Strimma” Svedberg, Pär Djoos – Shawn Horcoff, Hasse Hansson, Patrik Ross.

Coacher: Harald Lückner och Leif Boork. Olles andrauppställning:

Tero Leinonen – Håkan Nordin, Stig Östling – Mats Grötting, Anders Bastiansen, Dan Cleary.

Coacher: Tommy Sandlin och Harri Rindell.

MALTE STEEN vill bara ta med spelare han sett, alltså faller ”Lill-Strimma” bort. Han säger att tjecken Pavel Skrbek är den bästa back han sett i Mora, men att denne var här för kort tid för att platsa:

Åke Andersson – Mattias Ekholm, Pär Djoos – Ulf Nises, Hasse Hansson, Patrik Ross.

Coach: Tommy Sandlin.

SÖREN HAGA, Malungshockeyns starke man och ett ledande namn inom Dalarnas Ishockeyförbund, är en flitig gäst i ishallen:

Robert Kristan – ”Lill-Strimma” Svedberg, Greger Artursson – Marian Hossa, Hasse Hansson, Shawn Horcoff.

JOHAN LEGRANÄS, materialare under 17 säsonger, nominerar sitt drömlag och betonar

Kanadensaren Shawn Horcoff, en forward som tillhörde Mora under den säsong då National Hockey League låg nere (2004/05), har funnit nåd hos fyra av juryns tolv medlemmar.

att han bara tar ut spelare som funnits i laget under hans tid:

Thomas Melin – Tomas Ring, Andreas Lilja – Shawn Horcoff, Patrik Ross, Håkan Bogg.

NISSE NORIN, eldsjälens, kommer till tals:

Juha Pitkämäki – ”Lill-Strimma” Svedberg, Stig Östling – Mats Grötting, Hasse Hansson, Ulf Nises.

KEN NILSSON, Dala-Demokratens eminente reporter, har sett laget i 23 säsonger:

Thomas Melin – ”Lill-Strimma” Svedberg, Stig Östling – Ulf Nises, Hasse Hansson, Mikael Westerling.

HANS ”Molle” ARNESSON, välkänd Mora-profil, tycker så här:

Bengt-Åke Gustavsson – ”Lill-Strimma” Svedberg, Stig Östling – Hasse Hansson, Marian Hossa, Mikael Westerling.

BIRGER NYLÉN, Mora Tidning, lanserar en lagsammansättning som skiljer sig en aning från de övriga:

Mats Landerstedt – ”Lill-Strimma” Svedberg, Per-Arne Hübinette – Patrik Ross, Hasse Hansson, Ulf Nises.

ULF JANSSON, oraklet med hemvist i Sundborn, är en tungviktare i tyckarbranschen, till-

lika landets skickligaste ishockeyjournalist genom tiderna:

Thomas Melin – ”Lill-Strimma” Svedberg, Stig Östling – Hasse Hansson, Ivan Hansen, Mats ”Tuppen” Lönn.

Coachvalet sker utan minsta tvekan: Christer Abrahamsson.

JOHAN SARES får som tolfte man fullkomna dussinet och avrunda den här enkäten. Johan kan sitt Mora väl. Hans linje är att bara ta med spelare han själv sett och dessutom hoppa över gästspelarna. Han motiveerar också några av besluten.

Målvakt: Jonas Eriksson – För säsongen 1991/92 då en enig kvällspress ansåg att han borde nominerats till OS i Albertville.

Backar: Pavel Skrbek – för säsongen 2004/05 – och Greger Artursson – för säsongerna 2008/09 och 09/10 .

Forwards: Center Hasse Hansson – min ungdoms idol – mellan Mats Grötting och Pavel Brendl.

Coach: Harald Lückner – den ende coach som lyckats lyfta upp Mora till Elitserien.

Sett till de röstades förstaval blir Moras drömlag så här: Bengt-Åke Gustavsson 3/ Thomas Melin 3 – Lennart Svedberg 8, Stig Östling 5 – Shawn Horcoff 4 (Ulf Nises 4), Hasse Hansson 11, Patrik Ross 4.

Mora Golv & Hantverk

Kålkittvägen 4 792 33 MORA
Tel. 0250-145 66 Mob. 070-623 77 17
E-post: moragolvhantverk@telia.com

MERAB

www.merab.nu
Mora Orsa Ekonomikonsult & Revision AB

Årsredovisning – Bokslut – Revision
Deklarationer – Skatter & rådgivning

Vår ambition är att förena kompetens med engagemang och service.

Hans Arnesson
Auktoriserad redovisningskonsult

Bernt Johansson
Auktoriserad redovisningskonsult

Marie Israelsson
Godkänd revisor

Pernilla Smångs
Redovisningskonsult

MORA ORSA EKONOMIKONSULT & REVISION AB
DALAGATAN 6
792 32 MORA
TEL: 0250-160 01
FAX: 0250-160 02

Ditt lokala bryggeri

Tradition
sedan 1872.

www.morabryggeri.se

GÄRDESGÅRDSSPECIALISTEN

Gärdesgårdsspecialisten

Skaparen bakom Gärdesgårdsspecialisten är Bengt Maths med 29 års erfarenhet

Tillverkar gärdesgården med slanor & brända störar som han sedan knyter med granvidjor

Telefon: 070-347 96 86

E-post: info@gardesgardsspecialisten.se

Hemsida: www.gardesgardsspecialisten.se

Granath och Hansen

Centrarna som anför var sin drömkedja

Alla klubbars supportrar drömmer om att ha den där riktigt suveräna kedjan, en trio kapabel att avgöra alla jämna matcher.

När det gäller Mora IK:s historia tänker vi särskilt på två konstellationer:

Mas-Åke Larsson – Erik Granath – Folke Gustafsson

En av de vassaste genom tiderna i Mora IK. Folke Gustafsson var den store playmakern. Erik Granath var den granithårde som var svår att plocka bort framför kassen med justa metoder. Erik hade en svensktillverkad klubba som var så tung att någon annan knappt kunde lyfta den. Och skicklige Mas-Åke kompletterade de andra två till en hypervass kedja genom att alltid göra sig spelbar. Mas-Åke blev något av en kultspelare i klubben. En av legendarna.

Moratrion fick också förtroendet i Tre Kronor. De tre var med om att skriva ishockeyhistoria. Den 31 januari 1954 möttes Sverige och Sovjet för första gången. Sveriges premiärmål mot Sovjet gjordes av en Moraspelare, nämligen Erik Granath. Det fanns för övrigt folk till en hel dalafemma i den historiska matchen: Mas-Åke, Erik och Folke framför Leksandsbackarna Åke Lassas och Vilgot Larsson. Att Sovjet sedan vann med 8–2 är en annan femma.

Rättvikskillen Folke Gustafsson var ytterst nära att bli uttagen till OS i Oslo 1952. Han provade ut OS-kostymen men blev sedan

petad till förmån för en annan spelare. Hans namn var Sven Johansson, sedermera känd som Sven Tumba.

Folke Gustafsson hade samtidigt elitambitioner även i bandy. Som 13-åring var han vintern 1945 med i IFK Rättviks lyckosamma kvalspel till Allsvenskan mot IFK Grängesberg och Västerås BK.

De dubbla lojaliteterna medförde att Mora IK fick ordna en taxi som stod och väntade tills han tränat klart och skulle skjutas tillbaka hem till Rättvik. Det var knappast en taxi som stod med taxametern på. Senare i livet skulle Folke ha råd att betala sina taxiresor själv. Han blev nämligen vd för Korsnäsbröd.

Såväl Larsson (20 A) som Granath (20 A) och Gustafsson (21 A) spelade under 1950-talets första hälft flitigt i Tre Kronor.

Hasse Hansson – Ivan Hansen – Malte Steen

Hasse var normalt center men då han får frågan hur han vill komponera sin egen drömkedja vill han vara ytterforward med Ivan Hansen som center och Malte Steen på andra sidan.

Hasse var den komplette spelaren, med en strålande tajming som gjorde att han även i mycket trängda lägen hade nästan 100 procent koll på pucken. Denna tajming var, enligt tränaren Åke "Professorn" Lundström, Hasses adelsmärke.

Hansson kom till Mora från Morgårds-

Folke Gustafsson och Mas-Åke Larsson fanns med i laget under många år. Folke gjorde en avstickare till Leksand 1951/52 och 1952/53 medan Larsson krönte karriären med en "proffstur" söderöver, som spelande tränare för småländska Norrahammars GIS 1961/62 och 1962/63. Den klubben gick sedermera upp i HV71.

hammar inför säsongen 1967/68. Steen, en äldre bror till blivande Winnipeglegendaren Thomas Steen, anslöt från Grums sommaren 1974 och Hansen kom året efter från Tunabro. Det innebär att trion spelade tillsammans under bara två säsonger, 1975/76 och 1976/77.

Första året samlade Hansson (30+21), Hansen (9+14) och Steen (18+33) sammanlagt 125 poäng. Andra året blev det $66+35+53=154$ poäng. Sedan splittrades trion i och med att Steen gick till Timrå och Hansen skrev på för Leksand. Malte vände dock tillbaka för ytterligare sex säsonger.

I det skedet, när både Hasse Hansson och

Två av medlemmarna i Moras första drömkedja, Mas-Åke Larsson och Erik Granath, fanns med i klubbens första allsvenska lag säsongen 1945/46. Från vänster Bror Andersson, Erik Pettersson, Gösta Holmberg, Mas-Åke Larsson, Erik Granath, Bror Finns, Lennart Holm, Sven Kristoffersson och Stig Johansson.

Malte Steen var att betrakta som erfarna ledarfigurer i truppen, fick de sällskap av en ny lekkamrat, Johnny Hansson från Leksand. Den här trion kamperade ihop i tre säsonger (1980/81–82/83) och satte hinkvis med puckar. Hansson, ett superlöfte som aldrig fått sitt genombrott i Leksand, bröt dock upp redan 1983, då han gick till IFK Öre. Fyra år senare var han tragiskt nog död, knäckt av sina personliga problem.

Det finns en annan skaplig konstellation också: Säsongen 1980/81 gjorde trion Johnny Hansson (33), Hasse Hansson (22) och Malte Steen (25) 80 mål!

Det var som sjutton, Hasse

Det finns bara en person som kan konkurrera med Jan Simons om epitetet ”Mr Mora”. Det handlar om Hasse Hansson, som nuförtiden sitter vägg i vägg med Janne inne på klubbkansliet och sköter ekonomin.

För att komma in till Hasse Hansson måste man först kliva över en golden retriever som heter Wilma, som hört det mesta om Mora IK och som verkar trivas alldeles ypperligt. Det har även Hasse gjort under alla år hos Mora IK.

Om Hasses karriär kan man säga att ”den var som sjutton.” Han hade tröja nummer 17, han kom till Mora från Morgårdshammar när han var 17 år och han spelade hos Mora IK i 17 säsonger. Ingen hoppjerka direkt. Inte att undra på att han som ende spelare har sin tröja upphissad i taket i FM Mattsson Arena.

Det är ingenting han skryter över. Sällan har man väl träffat någon som är mera ödmjuk och ogärna pratar om egna prestationer. Det gick rätt bra, kan han säga. Då vet man att han gjort en sjuvärdeles bra match. Och det gjorde han ofta. Han har ett enastående facit, med 487 seriematcher och 388 mål.

Han är Moras i särklass bästa förvärv. Inte bara med tanke på vad han utträttat, utan också med tanke på vad han kostat. Vet ni vad han kostade? Håll i er nu. 3.000 kronor. Tre-tusen!

Året var 1967 och en delegation på tre man – Gunnar Palm, Nisse Norin och tränaren Sigge Bröms – gav sig ut på värvarstråt. Morgårdshammar hade ett bra lag. När

Hasse Hansson debuterade i Tre Kronor 1970 fanns ytterligare en kille från Morgårdshammar i laget, Södertälje Sports Mats Hysing.

Men nu var det 1967 och det är klart att Hasse var smickrad över anbudet från en klubb i en högre serie. Och Moras värvartrio lovade föräldrarna att ta väl hand om deras son. Så blev också fallet. Hasse flyttade in i samma hyreshus som Sigge Bröms.

– Självklart hade jag stor nytta av det stöd som Sigge visade, säger Hasse.

Men att han blev Mora trogen genom åren var inte helt självklart. Han var sekunder från att skriva på för Leksands IF.

Hasse Hansson jublar – efter ett av sina 388 mål i Moras tröja.

– Jag tror det var 1970. ”Lill-Strimma” Svedberg hade lämnat laget, det gjorde också Stig Östling och Per-Arne Hübinette. Jag minns inte om det var orsaken till att jag var mottaglig för anbud. Jag har fått flera anbud genom åren, bland annat från AIK där min bror Bo spelade.

Och det kanske var Bo som räddade fortsatt spel i Mora IK för Hasse Hansson.

– Vi var nere i Leksand och jag skulle skriva på. Min bror Bo var med. Jag tror vi satt inne i ett tryckeri. Jag skulle få jobb där. Jag satt med pennan i hand, då Bo sade någonting om att ”har du bestämt dig?” Hade jag det? Men nu gjorde jag det, lade ned pennan och åkte tillbaka till Mora.

Ett dramatiskt ögonblick, och man kan ju undra vad det var för tankar som for genom Hasse Hanssons huvud.

1972 kom det stora ögonblicket i Hasse Hanssons 25 landskamper långa karriär

(totalt 64, om man räknar in Vikingarna och J-landslaget). Han blev uttagen i OS-truppen till Sapporo. Kanadensaren Billy Harris var coach för Tre Kronor och det blev en fantastisk upplevelse för Hasse. Inte bara ishockeyn. Han fick se andra idrotter, bland annat Rättviks skridskoåkare Hasse Börjes, som tog silver på 500 meter. Hasse Hansson är dessutom den förste som gjort mål i Göteborgs hockeytempel Scandinavium.

Hasse kom från en riktig idrottsfamilj. Brorsan Bo spelade alltså i AIK och brorsan Rolf spelade bandy i Heros från Smedjebacken. Systemn Anita satsade på handboll. Hasse gjorde sin A-lagsdebut i Morgårdshammar när han var 14 år.

– Intresset var stort, vi kunde ha ett par tusen åskådare på våra hemmamatcher, minns Hasse.

Hasse slutade i Mora IK 1984. Efter två säsongers uppehåll kom han 1986/87 tillbaka

Hasse Hansson, skyttekung under 17 säsonger, finns fortfarande kvar i klubben, idag som ekonomi-ansvarig.

med några matcher för division II-klubben Alfta GIF. Därefter blev det två säsonger i tvåan med IF Noretpojarna.

När han sitter i sitt rum på kansliet med alla siffror framför sig kanske han tänker på vad han själv kostar och att han på sin tid inte ens hade kontrakt, utan att ett handlag med Simons räckte. Retar du upp dig när du ser vad dagens stjärnor tjänar?

– Nej, det är annat nu. Och det är inte så stora siffror numera. Det var litet annat när det gällde Elitserien, säger Hasse och ler litet underfundigt.

Förmodligen tänker han som vi andra. De som är riktigt bra skall givetvis ha bra betalt, men de som inte presterar kanske har haft för bra betalt. Men det skulle Hasse aldrig säga. Han vet dock att han själv gjorde rätt för var-enda krona. Hur bra var han egentligen? För

den yngre generationen, som aldrig sett Hasse spela, kan omdömet från gamle tränaren Åke ”Professorn” Lundström vara intressant:

– Hasse blev så småningom en komplett ishockeyspelare, som förstod att utnyttja sitt ”hockeyförstånd” på ett sätt som var värdefullt för Mora IK. Han hade en strålande tajming, det vill säga skridskoåkning/puckbehandling/passningsteknik med nästan 100 procent koll på pucken. Även i mycket trängda lägen. Denna tajming var hans adelsmärke. Hasse gjorde allting så enkelt, vilket är det svåraste i alla bollsporter. Han hade blicken och översikten i sitt agerande på isen.

Hasse Hansson var en dribblingsvirtuos, hockey skulle vara kul, men han blev också en exemplarisk lagspelare.

Det är han också i jobbet på Mora IK:s kansli.

Drömvärvingen:

Lill-Strimma Svedberg från Brynäs

Det var en sensation när Mora IK i division II värvade stjärnbacken Lennart "Lill-Strimma" Svedberg från Brynäs. Strimma hade vunnit SM 1964 och gjort VM-debut i Tammerfors 1965.

Om övergången från Brynäs berättar Falu-Kurirens dåvarande sportchef Anders Norin i sin bok "Mora IK 60 år". Strimma signerade kontraktet med Mora IK, och det var en sak som uppmärksammades stort i den svenska pressen. Gunnar Palm fick åka till Gävle för att lämna övergångssumman, 65.000 kronor. Vad Mora IK inte visste var att Lill-Strimma hade ett kortare fängelsestraff att tjäna av. Det hade varken han själv eller Brynäs informerat om. Men när saken uppdragats gjorde Mora IK bästa möjliga av situationen. Meningen var att Strimma skulle sitta av straffet på Majorslagens öppna anstalt i Leksand. Men det skulle bli för dåligt med isträning. Klubben fick tips om att en anstalt i Västerås hade en isbana. Där placerades Strimma, som därmed kunde träna på is varje dag. Och det var bara för Mora IK att hämta honom för varje match, och sedan skjutsa honom tillbaka.

Med Lill-Strimma i laget vann Mora IK division II Östra A 1965/66 och tog via lyckat kvalspel steget upp i Allsvenskan. Strimmas facit under de fyra säsongerna blev 34 mål på 94 matcher, lysande siffror för en back. Samtidigt undrar man hur många mål han spelade fram till.

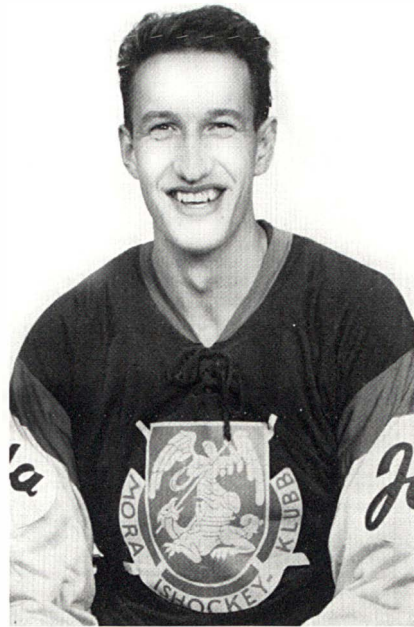
Det var få svenska ishockeyspelare som

tränade så mycket och intensivt som vad Lill-Strimma gjorde under sin tid i Mora IK. Antingen tränade han eller också spelade han matcher för MIK. Han befann sig på isen varje dag. Han älskade sin hockey i alla dess former. Han var inte borta från isen en enda dag från september till mars.

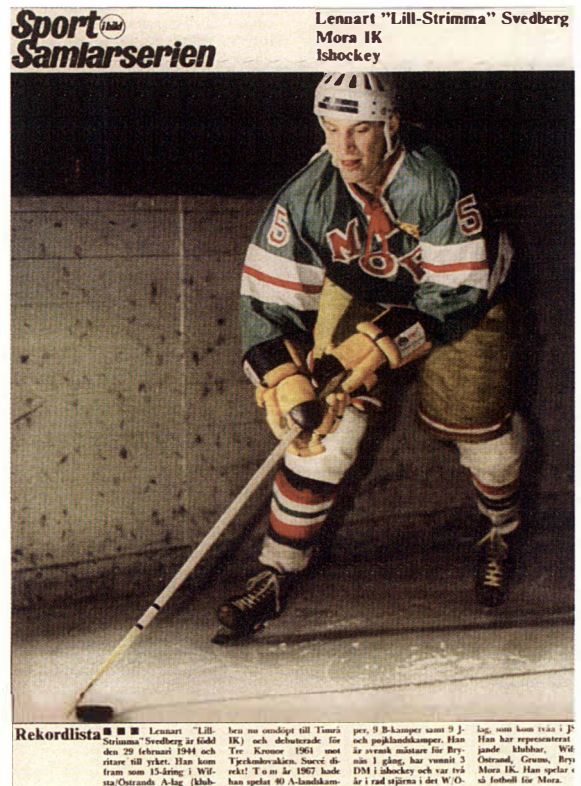
– Han var otrolig, berättar Hasse Hansson. Han kunde allt. Jag minns en gång när vi skulle spela mot Strimmas moderklubb Timrå (Wifsta/Östrand hette den när Strimma debuterade) på bortais. Kanske Strimma inte ville satsa allt mot gamla kompisar. Men vår tränare i Mora skällde på honom, och sade att nu var det dags att visa något. Då klev Strimma ut från bålet, hämtade pucken bakom egna kassen, åkte rakt igenom Wifstas lag och satte pucken i mål. Sedan kom han tillbaka till bålet och frågade vår tränare. Är du nöjd nu?

En bra bild av Strimma. Han var unik som ishockeyspelare. Ett naturbarn på isen. Lill-Strimma blev senare i karriären den förste utländske spelaren att gästa det ryska mästarlaget CSKA i Moskva. Demonstreraren Anatolij Tarasov hade fattat tycke för den underbara svenska begåvningen. Året var 1969, och jösses så hårt Tarasov körde med den svenska stjärnan. Strimma om någon fick smaka på var rysk träningsdisciplin innebar.

Annars var väl inte disciplin Strimmas starkaste gren privat. Men väl på isen kunde han dominera från första till sista minuten. Det

Lennart Svedberg i aktion för fotografen, en idolbild hämtad ur tidningen Se:s kortlivade sportedition Sport i Bild, från 1968, samt ett porträtt på den glade, nyvärvade "Lill-Strimma" från hösten 1965.

Rekordlista ■ ■ ■ Lennart "Lill-Strimma" Svedberg är född den 29 februari 1944 och ritare till riket. Han kom fram som 15-åring i Wifsta/Östrand A-lag (klubben nu omdöpt till Timrå IK) och debuterade för Tre Kronor 1961 mot Tjeckoslovakien. Svare dit rek! T o m år 1967 hade han spelat 80 A-landskamper, 9 B-kamper samt 9 J- och pojkländskamper. Han är svensk mästare för Brynäs i gång, har vunnit 5 DM i ishockey och var två år i rad stjärna i det W.O.-lag, som kom tvåa i J. Han har representerat både Klubbvar, W6 Östrand, Grums, Brynäs Mora IK. Han spelar också fotboll för Mora.

känns otroligt att Lill-Strimma spelat för Mora IK, lika otroligt som att Marian Hossa spelat i klubben.

Efter fyra säsonger i Mora IK valde han att flytta hem till Medelpad och Timrå IK. Det ville mamma. Det blev hårda förhandlingar mellan klubbarna, men till slut kom man överens. Mora skulle få 70.000 kronor för Lill-Strimma samtidigt som backen Tommy Andersson flyttade i motsatt riktning. Affären var i hamn och allt som återstod var att Timrå skulle lämna över pengar till Mora IK. De båda parterna kom överens om att man skulle "mötas någonstans mellan Mora och Timrå". Så skedde också och när parterna träffades kom Timrådelegationen in med en stor resväska under armen och meddelade att här är hela övergångssumman. Moras representanter tog väskan och blev litet undrande över att väskan var så tung. Svaret fick man när man öppnade väskan för att kontrollera att den rätta summan fanns där. De 70.000 kronorna var uppdelade i allt från 50-öringar till tusenlappar.

Så långt Norins målände berättelse. Överlämnandet av pengarna ger lätt associationer till en uppgörelse i den undre världen.

Själv minns jag speciellt reportagen när

Lill-Strimma var över i Moskva och tränade. Han kom några minuter för sent till en träning och Tarasovs straffkommendering var våldsamt. Strimma fick bland annat hoppa upp och ned över sargen ett otal antal gånger, om jag minns rätt. Tror inte Strimma kom för sent någon mer gång.

Och vem minns inte hans insatser när VM 1969 och 1970 spelades på gamla Hovet i Stockholm. Lill-Strimma kom båda åren med i VM:s All Star Team. Han var en av tre spelare som togs ut till stjärnlaget båda åren. Övriga två var Jan Suchy, Tjeckoslovakien, och Anatolij Firsov, Sovjet. Fint sällskap. Vi kan påminna om att det blev VM-silver för Tre Kronor båda de aktuella åren. Lill-Strimma gjorde 117 landskamper.

Vi kan också påminna om att han var inbjuden till träningsläger med St Louis Blues, men tackade nej. Nyfödda dottern Puck kom i första hand. En intressant detalj är att han spelade forward, både i Wifsta/Östrand och senare i Grums. Det var när han kom till Brynäs som han omskolades till back. Och vilken back det blev. En världsbäck.

Lill-Strimma gick en alltför tidig död tillmötes, i en bilolycka den 30 juli 1972. Han blev 28 år.

Malte Steen:

Hockeygymnasiets bas lyfter fram ungdomen

Jan Simons första spelaraffär var att locka en ung lovande spelare från Grums i Värmland till Mora.

Ingen kunde ana då vilken stor betydelse Malte Steen skulle få för Mora IK – som spelare, ledare och inte minst som högste ansvarig för Hockeygymnasiets. Den viktiga sysslan har Malte haft sedan 1990.

Som spelare bildade Malte en kanonkedja med Hasse Hansson och Ivan Hansen.

– Tänk om den kedjan hade haft de resurser som dagens spelare har, säger Jan Simons. Det här var en fantastisk kedja, och som den producerade.

Som svensk mästare i Modo (1979) hade Malte Tommy Sandlin som coach. I Mora blev Malte senare assisterande coach till just Tommy Sandlin.

Men många minns förstås bäst spelaren Malte Steen. Ett rivjärn på isen. Ettrig, målfarlig, kort stubin och ofta utvisad säger han själv. Och ser glad ut åt minnena.

– Det var fantastiskt att spela med Hasse Hansson, säger Malte. En fulländad spelare som lärde mig oerhört mycket, bland annat hur roligt det kan vara att spela ishockey. Det var bara att tacka och ta emot. Jag har aldrig spelat med någon som är bättre. Hasse är tillsammans med Mikko Leinonen i Modo den absoluta toppen.

Malte har ett fint Morafacit. På 207 tävlingsmatcher står han noterad för 190 mål och 149 pass. Det gav 339 poäng. Första året

efter guldet med Modo noterade Malte i sin comeback i Mora under 24 matcher 37 mål och 17 assist. Det gav 54 poäng. Malte hade presenterat sig igen. Följande säsonger var inte mycket sämre.

– Visserligen hade jag efter första Morasejouren spelat i både Timrå och Modo, men det kändes rätt att återvända till Mora. Här har jag alltid fått ett bra mottagande. Jag var ju bara borta i två år – ett i Timrå och ett i Modo – och längtade tillbaka.

– Janne Simons var för övrigt inte bara med och värvade mig, han tog också hand om mig när jag kom hit.

Malte var 20 år och etablerad i Grums IK när laget tappade en rad spelare, de flesta till Västra Frölunda. Men för Malte gick resan norrut.

– Jag undrar vad han tänkte när han kom till Mora och skulle skriva på, säger Jan Simons. Vi ledare var upptagna av något annat och Malte fick sitta i två timmar och vänta på Hotell Siljan.

– Det var ingen fara, säger Malte. Jag skulle vara kvar hela helgen.

Men tänk om Malte härsknat till och rest hem. För humör hade han, åtminstone på isen.

Idag är det Malte som avgör vilka talanger som får komma in på Hockeygymnasiets åtråvärda platser.

Det är en grannliga uppgift som bl.a. kräver att han noga följer en turnering som TV-

Peter Elander, sedermera förbundskapten för damlandslaget, och Malte Steen spelade tillsammans i Mora under säsongen 1979/80, ett år då Elitserien kom inom räckhåll.

pucken. Inför säsongen 2010/11 handlar det om 300 ansökningar. Tio blir antagna, plus fem till åtta lokala förmågor. Det är huggsexa om de bästa eleverna. De flesta hockeygymnasierna i landet kan locka talanger genom att stå för logikostnaderna. Den vägen måste snart Mora också gå, om klubben skall hänga med.

När vi gör den här intervjun i mitten av november 2009 finns det sammanlagt 77 ungdomar på gymnasiet, som förutom studierna är fördelade på Moras J20 och J18-lag plus Orsa IK och IF Noretpojkar. Sex elever satsar på att bli domare.

Mora IK:s juniorer har alltid varit med i högsta sammanhang, oavsett hur det gått för A-laget. Det hockeygymnasiets klass. När Mora nådde Elitserien våren 2004 hade hela 13 spelare i truppen kommit upp via Hockeygymnasiet.

Men när Mora spelade i Elitserien fanns det inte så stort utrymme för juniorer att ta en plats i A-laget. Då var det i Mora, liksom andra klubbar, lätt att nya spelare istället plockades in från utlandet. Juniorernas utveckling stannade upp. Ur den synpunkten medförde A-lagets spel i Elitserien problem för ungdomsutvecklingen. Det är givetvis enklare när Mora spelar i Allsvenskan och ekonomiskt inte tillåter dyra spelarköp utifrån.

Samma dag vi gör intervjun med Malte får 18-åriga Simon Friberg och 17-åriga Johan Eriksson göra debut i Moras A-lag, mot Borås borta. Spelare som knappt hunnit träna med A-laget ges nu chanser, den här gången berodde på att flera spelare var sjuka. Men Mora har vid ingången till jubileumsåret sex juniorer som etablerat sig i A-laget.

– Det är naturligtvis bra för unga spelare att få chansen i A-laget och utvecklas, säger Malte. Om de får spela, alltså. Men inte om de bara sitter med i spelarbussen mil efter mil och sällan kommer in på isen.

Attraktionsvärdet för Moras ishockeygymnasium ökar givetvis om ungdomarna ser att det finns möjligheter att få spela med de stora grabbarna.

– De förstår att det är en kortare karriärstege än om man exempelvis hamnar hos Frölunda eller HV, säger Malte. Jag tror också föräldrarna tycker att livet i Mora innebär en ganska trygg tillvaro, i ett lagom stort samhälle med 20.000 invånare.

Malte tycker att insatserna från kommun/skola/klubben är mycket bra.

– Eleverna bor bra i Moraparken, bara ett par hundra meter från ishallen och en och en halv kilometer från St Mikaelsskolan. Alla inblandade är införstådda med vår idrottsprofil. Först kom skidgymnasiet, sedan ishockeygymnasiet och därefter innebandygymnasiet.

– Det underlättar också att högsta ledarna för gymnasiet, Christer Winbo och Lasse Lisspers, har idrottat själva och därmed har förståelse för vilka problem som kan uppstå. Christer var förresten min barmarkstränare när jag kom till Mora.

Hur är fördelningen mellan studier och träning?

– Tolv timmar i veckan är avsedda för träning. För elever med mer praktiskt inriktade ämnen kan det givetvis bli problem när de är så duktiga så att de måste spela mycket. Då kan vår treårsutbildning ökas ut till fyra år. Så var det för Magnus Hedlund som samma år spelade VM för både J18 och J20 samtidigt som han kom in i vårt A-lag.

Vad betyder Hockeygymnasiet för Mora IK?

– Det är ingen tvekan att klubben är klart beroende av våra juniorer. Sedan beror det också på hur tränare och andra ledare ser på betydelsen. Harald Lückner ser mycket positivt på att satsa på unga spelare från vårt eget gymnasium.

– Daniel Fernholm, Marcus Kristoffersson, Jonathan Granström, Tomas Skogs och Adam Andersson har kommit in i A-laget. Det är inte alltid lätt att veta om vi gör rätt alla gånger vid uttagningar, men vi är så noggranna som vi kan vara. Men Daniel Viksten kom inte in direkt, utan via det lokala intaget.

En sorgens dag för Mora IK

Bengt Åkerbloms dödsfall skakade klubben

15 oktober 1995 är en mörk dag i Mora IK:s historia. Jan Simons minns klockslaget när det hela inträffade. Det var då Moras spelare Bengt Åkerblom fick en skridskoskena över halspulsådern, sjönk ihop på isen och senare avled på Mora lasarett.

– Det var en träningsmatch mot Brynäs innan seriestarten. En av våra spelare fick en tackling vid sargen, i hans fall i luften råkade hans ena skridskoskena skära in i halsen på Åkerblom.

Det hände precis framför Brynäs bås, där en chockad tränare Tommy Sandlin blev närmast åsyna vittne.

– Vi hade läkare och egen sjukvårdspersonal i hallen. Men Bengts liv gick inte att rädda. Klockan nio på kvällen var allt hopp ute, Bengt fanns inte med oss längre. Det är det mest fruktansvärda jag varit med om under mina år som ledare i Mora IK.

Hur bearbetade ni sorgen?

– Det viktigaste för oss i klubben var att tömma ut sorgen, berättar Simons. Den bästa terapin var att vi pratade så mycket som möjligt om Bengt. Att alla var med, att ingen gömde sig bakom sorgen. Vi sörjde ut tillsammans.

– Vi anordnade en stor minnesstund i hallen, dit hela föreningen kom. Bengts tröja hisrades upp i taket, vi skulle alla vara påminda om vilken fin grabb han var. Killarna i laget var hos Bengt i gravkapellet. Speciellt de yngre spelarna värdesatte att få se honom, att han

inte var för söndertrasad. De fick därmed en fin minnesbild av honom.

Samtliga spelare fick nummer 26 insytt på sin tröja, det nummer Bengt Åkerblom hade. Klubben lät sedan Bengt Åkerbloms plats i omklädningsrummet stå fredad efter den tragiska händelsen. En bild på den omkomne spelaren fanns uppsatt där han brukade byta om.

– Givetvis tog vi också hjälp utifrån, berättar Simons. Från prästen Lars Westberg, från räddningschefen Rolf Orsén, från Anders Krumlinde i den sociala verksamheten.

Nära knuten till Mora IK fanns sedan tidigare också psykologen Herbert Wessely. Han har berättat så här om timmarna och dagarna efter den tragiska händelsen:

– Det var viktigt att spelarna fick visa sina känslor, att gråta. Ishockey är en sån machosport. Här var det nu tillåtet att visa sina känslor. Jag kände till spelarna tidigare, eftersom vi bland annat jobbat tillsammans med målbilder inför säsongen.

– Nu försökte jag sätta ihop bästa naturliga konstellationer så snabbt som möjligt. Vi satt i olika grupper där exempelvis de äldre var en grupp, juniorerna en annan. Alla fick prata fritt ur hjärtat. Det är lätt att gå vilse i överambition. Det kom en del existensiella frågor, som ”Vad har ishockeyn egentligen längre för betydelse? Skall jag sluta spela ishockey nu?”

De här intervjuerna har jag gjort tidigare

för Dagens Nyheters räkning. Både med Simons och med Wessely. Jag talade också med Tommy Sandlin som då berättade så här:

– Till skillnad från Mora tyckte jag inte att vi bearbetade den tragiska händelsen riktigt bra. Vi pratade givetvis igenom vad som hänt, men jag kände att det inte var tillräckligt. Jag märkte på mig själv hur jag kunde reagera på situationer under träningar och matcher. Minnesbilderna från Mora kom tillbaka. Inte minst när spelare ramlade omkull och skridskor for upp från isen. Bilden från Mora satt i under resten av säsongen.

Om jag förstod Sandlin rätt borde även Brynäs skaffat professionell hjälp utifrån.

– När vi börjar prata om det här igen börjar jag få mina funderingar på säsongerna

efter olyckan, sade Sandlin. Bara ett par veckor efter den olyckliga händelsen i Mora bråkade vår spelare Ove Molin in i sargen och blev liggande kvar orörlig. De tankar jag fick när ambulansen for iväg med Ove till lasarettet, ja du kan ju tänka dig.

Tommy Sandlin befarade då att Ove Molin skulle bli förlamad. Dessbättre klarade sig Ove, även om han var borta resten av säsongen.

Mora IK har drabbats av ytterligare en tragisk händelse.

På morgonen den 11 februari 1975 omkom Per-Erik Danielsson och Nils-Göran Olsson i en bilolycka på riksväg 80 mellan Falun och Rättvik. Båda gjorde sin militärtjänst och de var på väg från Mora till regementet i Falun.

Bengt Åkerblom hade precis påbörjat sin sjätte säsong i A-laget när olyckan var framme i en match mot Brynäs. En skridsko skar av hans halspulsåder. Livet stod inte att rädda.

En finstämd kväll vi aldrig glömmer

Det här var en kväll då tårarna flödade i gamla ishallen. En kväll då matchen inte var det viktigaste. I stället fick vi uppleva ett av de finaste ögonblicken någonsin i Smidjegrav. Detta mitt i tragedin och sorgen över att en ung spelare från Mora IK skadats svårt. Kvällen helt och hållet tillägnad 15-årige Mikael Landerstedt som skadats så olyckligt vid en träningsmatch att han blivit rullstolsbunden.

Ett felskär under en match mellan Dalarna och Hälsingland i september år 2000 förändrade unge Mikael's liv. Han ramlade och föll med huvudet före in i sargen. Fallet resulterade i en ryggmärgsskada som gjorde honom förlamad från bröstet och nedåt.

Välgörenhetsgalan i Mora den 11 augusti 2001 hade allt av känslor. Givetvis var det fullsatt. Berömda NHL-spelare åkte fram och skakade hand med Mikael, som satt i sin rullstol på röda mattan och lätt generad mottog alla applåder och hyllningar. Och lyssnade till Carola som i Moradräkt sjöng nationalsången. Innan dess fick vi höra en fin tolkning av "Tro" från Roger Lemberg. Hela publiken satt alldeles tyst, tagen av stundens allvar.

Starkaste känslorna för Mikael kanske kom när hans stora idol Nicklas Lidström åkte fram och tryckte hans hand. Det fanns mycket annat fint NHL-folk på plats. Ulf Samuelsson, Ulf Dahlén, Kristian Huselius, Per-Johan "Pebben" Axelsson, Johan Hedberg, Mattias Norström, Andreas Lilja och Kenny Jönsson. Alla ställde givetvis upp gratis.

Det var ett fint initiativ av Mora IK, som fått hjälp av Kent och Peter Forsberg att få alla berömda spelare till Mora för en välgörenhetsmatch. Även Thomas Fogdö fanns på plats.

Men det var en välgörenhetsgala som inte var helt enkel att anordna. Det här var hösten före OS Salt Lake City och arrangörerna ville inte höra talas om några galor som man kunde misstänka var förtäckta träningsläger. Bland annat tvingades Jaromir Jagr inställa en gala i Prag. Det fanns ett avtal mellan de stora ishockeyländerna som sade att de bara fick

Mikael Landerstedt tillsammans med Detroit's Nicklas Lidström, ett av de NHL-proffs som medverkade till att göra välgörenhetsgalan den 11 augusti 2001 till en oförglömlig kväll i Smidjegrav.

Mikael Landerstedt i kretsen av gästande ishockeykändisar. Stående fr.v. Johan Hedberg, Andreas Lilja, Jonas Höglund, Andreas Karlsson, Kenny Jönsson, Ulf Samuelsson, Ulf Dahlén och Nicklas Lidström. Främst Ricard Persson, Marcus Ragnarsson, Mattias Norström, Mikael Landerstedt, Mora IK:s ordförande Haldun Kadfalk, Kristian Huselius och Per-Johan Axelsson.

träna tillsammans tidigast 48 timmar före OS. Det gick så långt att Hardy Nilsson förbjöds att coacha NHL-laget i Mora, detta med tanke på OS. Och flera klubbar i Sverige vågade inte släppa sina spelare till matchen för Mikael Landerstedt.

Från Svenska Ishockeyförbundet mullrades det. Det skulle kosta en miljon kronor per spelare om någon skadades i matchen mellan Leksand/Mora (Siljan Stars) och NHL-stars. Jan Simons skulle skriva på en försäkring, men han vägrade och rev pappret. Allting var ju redan riggat för galan. Matchen genomför-

des och Mora var enda stället i världen där NHL-spelare uppträdde före OS!

5 000 åskådare kom och hela tillställningen inbringade en halv miljon till Mikael Landerstedts rehabiliteringsfond. Själva matchen hade underordnad betydelse, men NHL-stars vann med 12-9.

Vad vi minns bäst var att Kristian Huselius gjorde tre mål inom 29 sekunder i ett och samma byte och att Moras Jonas Westerling fick spela med proffsen.

Men det var av underordnad betydelse en sån här fin och stämmingsfylld kväll.

Galan till förmån för olycksdrabbade Mikael Landerstedt blev ett minne för livet. Carola, iförd Mora-dräkt, stämde upp nationalsången. Mikael fick också tillfälle att prata med flera av de svenska spelare han just då beundrade mest.

Mikael Simons

Moras meste spelare

Av Anders Norin

Det finns ingen spelare i Mora IK:s historia som spelat fler matcher med A-laget än Mikael Simons. 666 matcher har det blivit under 14 säsonger.

– Jag har klarat mig från svårare skador, förutom en ledbandsskada som höll mig borta från spel under någon månad. Men det är så längesedan att jag inte ens kommer ihåg när det var. Jag har alltid trivts med att spela i klubben och Mora IK som klubb ligger mig varmt om hjärtat, säger 32-åringen.

Att börja spela ishockey var en självklarhet för den unge Mikael Simons. Pappa Jan hade sitt jobb i Mora IK, och dessutom en hockeykarriär bakom sig i småklubbarna runt om i trakten. Man kan säga att Mikael föddes med Mora IK och ishockeyn i blodet.

– Det gick väl inte att komma undan, säger Mikael och skrattar. Jag kommer ihåg att jag började åka skridskor väldigt tidigt. Det finns någon bild på mig när jag är två, tre år och är ute och åker skridskor, med en ishockeyklubb i händerna.

Några år senare hamnade han i klubbens pojklagsverksamhet och fick Sven-Åke ”Såja” Jacobsson som tränare, en person som kom att betyda mycket för hans karriär.

– Jag hade honom som tränare under en mängd av år. Jag tror det tog tre år innan vårt lag förlorade en match för första gången. Vi hade ett riktigt bra gäng, och ”Såja” lade grunden till mycket, säger Mikael.

Familjen Simons och familjen Jacobsson

bodde dessutom grannar på Älvgatan i Mora, bredvid S:t Mikaelsskolan. På en plats nere vid älven spolade familjerna upp en hockeyplan, där många spelares färdigheter på skridskor utvecklades.

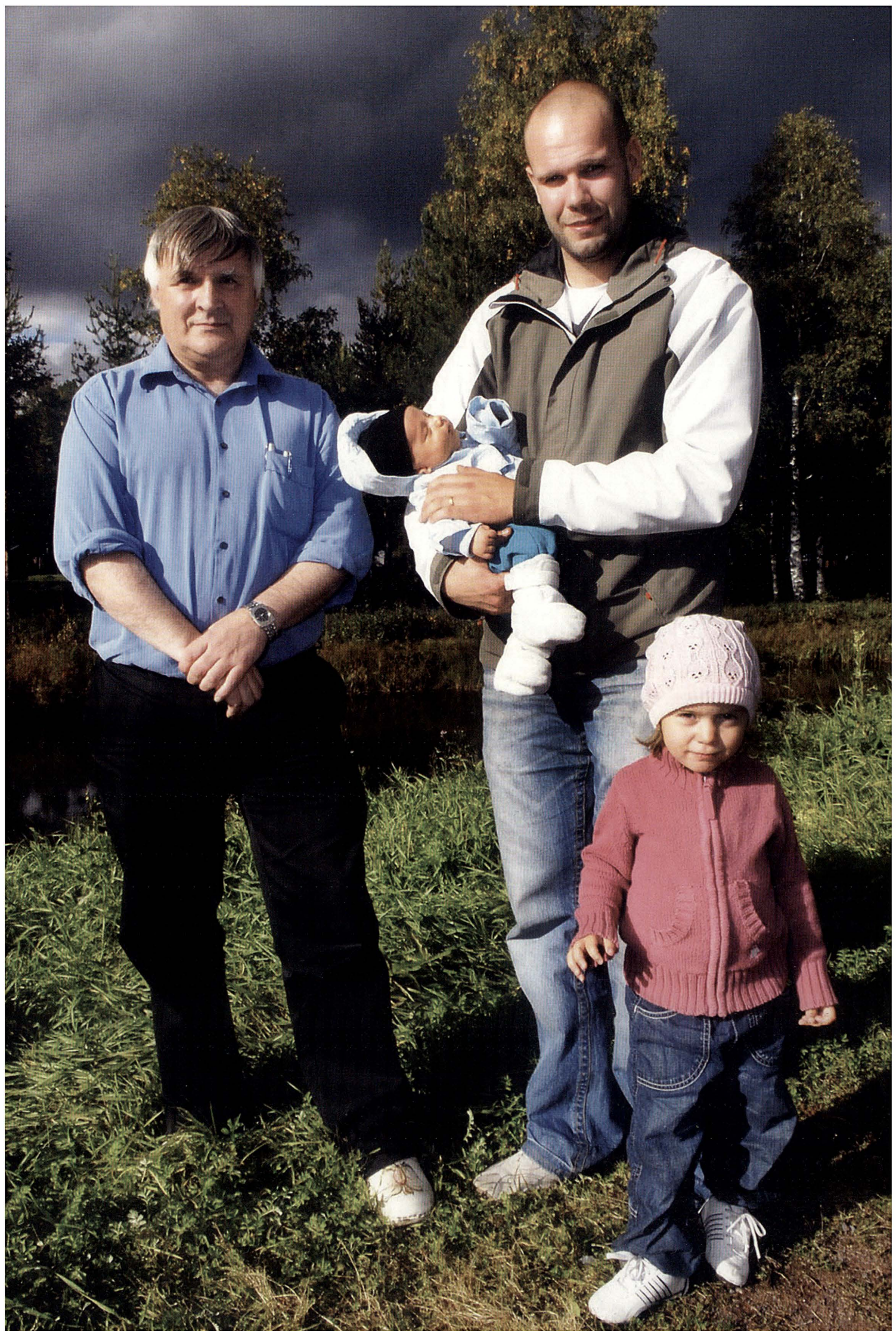
– Hade man någon tid över, var man på planen vid Gödslan och spelade. Att ha en egen rink att spela på betydde mycket. Men över huvud taget tror jag att spontanidrotten är viktig i unga år. I dag ser man inte lika mycket av det, vilket jag tycker är synd.

Det var den kanadensiske tränaren Randy Edmonds som plockade upp Mikael i A-laget inför säsongen 1995/96. Mikael Simons var 17 år, en stor talang som spåddes en lysande framtid som hockeyspelare. Under den första säsongen med A-laget fick han spela 33 matcher i division I och svarade för 6 mål och 3 assist. Under säsongen fick han också vara med om att spela hem ett EM-brons med J18-landslaget.

– Jag har i alla fall en landslagsmedalj att plocka fram. Jag kom att spela många matcher i juniorlandslaget, men i JVM blev det en sjundeplats som bäst. Det är klart att man velat ha någon medalj till, säger Mikael.

Hur mycket betydde Randy Edmonds för din karriär?

Delar av familjen Simons. Farfar Jan, sonen Mikael och barnbarnen Leon och Tuva.

– Oerhört mycket. Randy trodde stenhårt på mig, jag fick spela mycket, och det gick jättebra. Han ville faktiskt ha med mig till HV 71, när han flyttade dit som tränare. Men jag var lite hemkär och beslöt mig för att stanna kvar, säger Mikael.

Den första säsongen med A-laget och bronspengen med J18-landslaget i EM gjorde i alla fall att flera NHL-klubbar fick upp ögonen för honom. Sommaren 1996 draftades han av Los Angeles Kings, som valde honom i den fjärde rundan som nummer 84.

– Visst hade jag NHL-drömmar, vilken ung hockeyspelare har inte haft det?

Men i samma veva som Randy Edmonds lämnade klubben efter säsongen 1997/98, så stannade även Mikael Simons utvecklingskurva av en aning.

– Det berodde på många saker. Tommy Sandlin tog över som tränare och körde på med fyra femmor. Jag fick inte alls samma speltid och förtroende och tycker själv att jag tog ett par steg tillbaka under den tiden. Men kanske jag inte heller tränade rätt. Vi körde väldigt hårt, men jag tror nog att jag hade behövt en mer individuell träning. Sedan körde jag nog för lite fys. Men det är naturligtvis svårt att exakt säga varför ens utveckling stannar av, säger Mikael.

Han har varit Mora IK trogen under i stort sett hela sin karriär. Men det inte många kommer ihåg är att Mikael gjorde en utflykt till Elitserien och Timrå säsongen 2001/02.

– Jag ville spela i Elitserien, det var vad som lockade mig. Jag fick en dålig start i klubben och det blev inget lyckat år. Jag kan också tycka att jag aldrig fick någon riktig chans av tränarna (Lars Molin och Peo Larsson), de kom hela tiden med en massa ursäkter när jag pratade med dem. Nej, det blev mest kattskit av alltihopa.

I stället återvände Mikael till Mora IK – med målet att vara med och spela upp sin moderklubb i Elitserien.

– Mål måste man ha som spelare, och spel i Elitserien har ju också alltid varit ett mål för klubben. Chansen att nå Elitserien har alltid

funnits och varit en stor drivfjäder för alla inblandade.

Den 10 april 2004 är en dag som han aldrig kommer att glömma. Det var dagen som Mora IK för första gången tog steget upp i Elitserien.

– Minnena från den dagen är givetvis många. Matchen i Globen mot Hammarby och känslan när vi stod där på isen och lyssnade på Radiosportens kommentarer från matchen mellan Leksand och Skellefteå är obeskrivlig. Jag tror aldrig jag känt mig så spänd och nervös. När det stod klart att vi gått upp i Elitserien, fylldes jag av något sorts lyckorus. Det kändes helt otroligt att ha fått varit med och spela upp Mora. Vi sprutade champagne i omklädningsrummet som bara fylldes av ett stort jubel och lycka. Minnena är starka. Hemfärden och mottagandet i Mora är också något som för alltid kommer att sitta fast på näthinnan. Marschallerna efter vägen, allt folk som stod och väntade på oss på ishallsparkeringen och inne i hallen. Det kändes helt överkligt att det var knökfullt och att allt folk var där för oss, säger Mikael.

Är det något mer du kommer ihåg från den speciella säsongen?

– Att vi i stort sett var nedskrivna under hela säsongen, ingen trodde på oss. Inte ens när vi gick och vann Superallsvenskan menade man att vi skulle ha något att göra i en kvalserie. På det viset kändes det extra skönt att få knäppa alla på näsan.

Vad var styrkan i laget?

– Sammanhållningen. Vi hade ett jämnstarkt lag, där stämningen i gruppen var otroligt bra. Vi ville prestera mycket tillsammans och tränarna (Harald Lückner och Micke Westerling) fick oss att tro på det vi gjorde, att vi faktiskt kunde ta steget upp.

Under Moras första säsong i elitserien byttes många lagkamrater ut. In i laget kom stjärnor som Marian Hossa, Daniel Cleary, Shawn Horcoff, Andreas Lilja med flera.

– Det känns helt sjukt egentligen med alla spelare som kom hit. Efter att ha spelat i Allsvenskan fick man nu spela i Elitserien med

världsstjärnor. Riktigt häftigt kändes det. Under 14 år i samma klubb hinner man att vara med om många utvecklingsfaser.

Faktum är att det är bara under de sex senaste säsongerna som han varit hockeyspelare på heltid. Under de första åtta säsongerna i A-laget kombinerade han hockeyspelandet med studier eller jobb.

– Jag har jobbat som elevassistent, på Soleröns golfbana och allt vad det varit. Det är klart att det känns bra att man kan lägga all kraft på hockeyspelandet, inte minst med tanke på hur mycket matcher och träningar det är, säger tvåbarnspappan Mikael.

Hur är det att kombinera livet som småbarnsförälder med livet som elitishockeyspelare?

– Jag tycker att det går riktigt bra. Men skulle man haft ett annat jobb och spelat hockey samtidigt vet jag inte hur det hade gått. Då hade nog familjen kommit i kläm för mycket.

Vilken händelse har påverkat dig mest under din tid i klubben?

– Utan tvekan Bengt Åkerbloms bortgång. Han dog på isen framför ögonen på oss andra och det sitter i bakhuvudet hela tiden. Det var en fruktansvärd händelse som jag tänkt tillbaka på många gånger, säger Mikael.

Vilken eller vilka tränare har betytt mest för dig?

– Randy Edmonds har jag redan nämnt. Ska jag plocka fram en till, måste det bli Harri Rindell. Han gav mig chansen i Elitserien och jag lyckades bra på alla positioner under hans ledning.

Livet som hockeyspelare i en liten ort som Mora har sina sidor. Är man dessutom son till klubbens dynamiske klubbdirektör blir livet ännu tuffare.

– Visst har man fått ta en hel del skit genom åren och mycket har varit kopplat till att Jan Simons är min pappa. Till viss del har kritiken kommit i media, men framförallt är det många ”supportrar” som framfört sina synpunkter på diverse sidor på nätet. Det är en enkel plats att göra det på. Att jag är son till klubbdirektören har gjort att kraven varit

större på mig än vad fallet varit för många andra spelare. Jag har hela tiden granskats med mera kritiska ögon. Men jag har lärt mig att leva med den saken.

Hur har du gjort för att kunna hantera det hela?

– På olika sätt har jag lyckats att skaka av mig det hela, och hela tiden se framåt. Det är klart att det känts jobbigt några gånger. Men jag skulle nog vilja säga att jag också blivit starkare som person efter allt som varit under årens gång. Sedan har jag valt själv att spela vidare i Mora IK, och vetat att jag hela tiden haft ögonen på mig. Men hade inte Jan Simons varit min pappa, är jag rätt säker på att jag behandlats annorlunda.

Hur många gånger har du förhandlat om kontrakt förlängning med pappa klubbdirektören?

– Aldrig, jag har en agent som sköter sådana saker åt mig. När det gällt andra saker har klubben alltid skickat fram en annan motpart.

Hur mycket hockey och Mora IK pratar du och pappa när ni träffas?

– Inte mycket alls. Det blir mest prat om familjen och så där. Vi har allid lyckats skilja hockey och familjelivet åt på ett bra sätt.

Vad tror du om Mora IK:s framtid?

– Klubben är välskött och som jag ser det går klubben en ljus framtid till mötes. Kommer publiken på matcherna och sponsorerna fortsätter att ställa upp på ett bra sätt, är det inte omöjligt att vi snart är tillbaka i Elitserien.

Vad ska du göra när hockeykarriären är över?

– Det får vi se, jag har väl vissa planer.

Tränarkarriär?

– Det finns med i bilden, helt klart.

Varför bär du nummer 78 på matchdressen?

– För att det är året då jag är född. I början på min karriär hade jag nummer 8 i A-laget, men när jag kom tillbaka från sejouren i Timrå var det numret upptaget. Det fick bli 78 i stället, och nu känns det som mitt nummer.

Stora evenemang i Mora:

JVM, JEM och FM Mattsson Cup

Två internationella mästerskap har spelats i Mora – JEM 1998 och JVM 2006. Mora IK står också sedan 1976 som årlig värd för FM Mattsson Cup, som är Europas största klubbturnering för yngre juniorer.

Det var stort för Mora och Leksand när de båda klubbarna fick arrangera JVM 26 december 2006–5 januari 2007. Dalaklubbarna fick arrangemanget i konkurrens med Sundsvall, Göteborg och Linköping/Norrköping.

Mora hade en väl intrimmad arrangörstab, inte bara från den årligen spelade FM Mattsson Cup som arrangerats i dryga trettio år utan också genom det JEM som MIK arrangerade 1998. Då vann för övrigt Tre Kronor med spelare som Henrik Zetterberg, tvillingarna Daniel och Henrik Sedin, Mattias Weinhandl, Niklas Kronwall, Rickard Walin med flera.

Det gick inte lika bra för småkronorna vid JVM men det kan man givetvis inte lasta arrangörerna för. Ett Tre Kronor där nuvarande Washingtonspelaren Nicklas Bäckström var den stora stjärnan.

Både Mora IK och Leksands IF fick stort beröm för hur arrangemanget sköttes.

– Ja, vi fick från kanadensiskt håll (John Fitzpatrick) betyget att det var det bäst arrangerande JVM de upplevt, säger Jan Simons stolt.

I Mora var Lars Lisspers VM-general, med en stab på cirka 200 volontärer. Det var fan-

tastiskt hur väl folk ställde upp i Mora för att hjälpa till. Och Lisspers insats fick högsta betyg, det var ett noggrant arbete. Jag vet eftersom jag tillhörde funktionärstaben.

Ett JVM är ingen enkel turnering att arrangera. Det näst största evenemanget utanför OS. Och trångt på läktarna. Inte minst med alla hockeyscouter på plats. Junior-VM är det stora skyltfönstret för att hitta framtida NHL-stjärnor. En av många prominenta gäster på plats var Detroit Red Wings legendar Steve Yzerman, senare executive director för Kanadas OS-lag i Vancouver 2010. Och det var gott om journalister. 300 stycken. Intresset från inte minst Kanada är alltid stort.

FM Mattsson Cup i Mora har alltså en stor tradition, en av de största turneringarna för B-juniorer där flera sedermera stora spelare visat upp sig. Johan Davidsson för att nämna ett exempel, tvillingarna Sedin ett par andra. Från äldre tider kan nämnas Mats Näslund, Jonas Bergqvist och Mattias Norström.

FM Mattsson Cup är en efterföljare till Aspelin Cup. Jan Simons och Sigge Bröms hade tagit kontakt med konsthandlaren Curt Aspelin. Han gick med på att bli huvudsponsor. Prisbucklan hette ”Kål Margit Trophy”, efter ett av Anders Zorns mästerverk. Det totala prisvärdet i cupen låg på 20.000 kronor. Det var mycket pengar 1975.

Den första turneringen vanns av Timrå, först till tre inteckningar var Modo. De har

Första upplagan	
1976	Timrå IK
1977	Mora IK
1978	Djurgårdens IF
1979	Leksands IF
1980	Leksands IF
1981	Färjestads BK
1982	MoDo AIK
1983	Södertälje SK
1984	MoDo AIK
1985	AIK
1986	Moskvas stadslag
1987	Mora IK
1988	Färjestads BK
1989	MoDo HC

Andra upplagan	
1990	Luleå HF
1991	Färjestads BK
1992	Västerås IK
1993	HV 71
1994	Huddinge IK
1995	Djurgårdens IF
1996	MoDo HC
1997	HV 71
1998	Leksands IF
1999	Mora IK
2000	AIK
2001	MoDo HC
2002	AIK
2003	HV 71

Aspelin Cup 1976–81,
FM Mattsson Cup fr.o.m. 1982

Tredje upplagan	
2004	Frölunda HC
2005	Djurgårdens IF
2006	HV 71
2007	Inställt p.g.a. JVM
2008	Södertälje SK
2009	Brynäs IF
2010	Brynäs IF

följts av HV 71, Mora och Leksand. 1977 vann Mora finalen mot Färjestad med 15–1. Coach var Lasse Bogg. 1982 bytte cupen namn till FM Mattsson Cup.

Flera Moraspelare har nominerats till turneringens All Star Team. Pär Djoos 1985 och 1986, Jonas Eriksson 1987, Patrik Ross 1988 (då i HV 71), Adam Andersson 2001 och Tomas Skogs 2002.

Flera utländska juniorlag har gästade FM Mattsson Cup. Det mest minnesvärda är Moskvas Stadslag som vann turneringen

1986. Även lag från Kanada, USA, Tjeckien och Finland har funnits på plats.

Bland större evenemang kan nämnas att Mora också arrangerat en damlandskamp mellan Sverige och Kanada.

Matchen spelades den 6 november 2007 och Sverige coachades av förre Moraspelaren Peter Elander. Kanada vann matchen med 8–0.

Men den stora drömmen hos Jan Simons finns kvar.

– Att få arrangera en A-landskamp med Tre Kronor i Mora. Vi fyller ju ändå 75 år.

NCC

 City Data AB
nile@nldata.se

– allt inom data –

Tel 0250-59 30 30

Vi sätter färg på din miljö

Språngs Måleri o Golv AB verkar i hela norra Dalarna, vi har gjort snygga och hållbara miljöer sedan 1895. Naturligtvis är vi samarbetspartner med Mora IK, hur kan vi samarbeta med er?

Språngs Måleri och golv AB
Skålmyrsvägen 44
792 50 Mora

Tel 0250-106 16
Fax 0243-149 90
www.sprangsmaleri.se

Miljönären
Språngs Måleri & Golv

Worth waiting for!
MURARJOHAN
Hökberg Mora

Leif Boork

1987/88–1990/91: Lät Moraspelarna äta orm

Det känns som om Leif Boorks ande fortfarande svävar över Mora IK. Ändå är det många år sedan han lämnade klubben. Kanske beror det på att han länge var bosatt i kommunen och flyttade till Göteborg så sent som 2009.

Jag tänker på Jan Simons ord om den kunnige och debattglade tränaren:

– Det var Boork som lyfte träningskulturen hos oss. Vi trodde att vi tränade bra. Men med Boork blev det dubbla dosen.

Nå Leffe? Vad var det du gjorde med Mora? Införde du rena mördarpassen så att spelarna blev halvt svimfärdiga efteråt?

– Nej, nej. Jag visste att Mora året innan jag kom hade gjort en satsning som inte slagit så väl ut. Men det fanns ambitioner. Det handlade inte om några ”mördarpass”. Jag ville helt enkelt att spelarna skulle ta några skär extra i träningen.

Hur då menar du?

– Jo, om varje spelare tar tre skär extra så blir det många under en säsong. Ta de där extra skären och så följer du upp passningen från din medspelare som också gör de där tre skären extra. Det där extraskäret som gör att du kan bli matchhjälte.

– Jag ville inte ha spelare som befann sig i en sorts ”bekvämlighetszon”, så kallade 80 procentspelare. Det skall vara spelare med goda vanor i vardagen, som gör rätt för sig varje dag. Det duger inte med spelare som inte gör mer än vad de behöver. Jag vill ha spelare som utför saker, inte av plikt utan av lust.

– Det blev ett fasligt liv i Gävle när du som

tränare i Brynäs plockade bort en etablerad spelare ur truppen. Ryktet säger att det var en spelare som ifrågasatte allt?

– Helt fel, det var en spelare som hamnat i den bekvämlighetszon jag talar om.

Hur reagerade spelarna i Mora på din satsning?

– Jag fick med mig spelarna i Mora, både de etablerade och de yngre. Och jag fick bra ledare vid min sida. Bert Bäckman är ett bra exempel. Jag plockade också in en kille i gäng-et som verkade känna alla och som alltid fanns i hallen och var otroligt intresserad. Han blev Moras materialare. Det var Johan Sares.

Leif Boork i Sollerödräkt, framför Vasaloppsmålet i Mora. Boorks budskap till Mora IK är: "Fortsätt satsa på era egna spelare!"

– Du kom till Mora 1987 från ett SM-guld med Djurgården. Men där du blev lika känd för din överlevnadsmarsch med laget. Jag minns allt snack om att spelarna fick äta orm, och att den tuffaste i snacket, Håkan Södergren, inte orkade fullfölja.

Fanns det några ormar med under dina fyra år hos Mora IK?

– Javisst, vi hade tre liknande marscher i Älvdalen med Mora IK. Och visst hände det att spelarna fick äta orm och kanin plus en rad vilda växter.

– Ormar och kaniner. Hittar du på det här?

– Det där med kaniner var känsligt, vi snackade inte högt om allt vi gjorde.

Du hamnade i Mora IK, men det var visst inte meningen. Mora kan tydligen tacka en urmakare i Västerbotten för att du hamnade vid Siljans strand.

– Så var det. Jag var i princip klar som tränare för Skellefteå. Jag intervjuades i tv om hur jag tänkte satsa med laget. Vi hade tittat på en trevlig bostad som en urmakare i stan skulle hyra ut. Men av någon anledning så backade urmakaren ur. Mora hade redan tidigare hört av sig och vi slog till. De tyckte väl att de hit-

tat ”en dåre nere i Stockholm som kunde vända på en del stenar.”

Du gjorde fyra säsonger som tränare i Mora. Hur nära var ni att avancera till Elitserien?

– Inte riktigt nära. Därför kändes det litet ironiskt att när Mora äntligen gick upp i högsta serien, då var det i en match där jag stod i motståndarna Hammarbys bås.

Hur ser du på Simons?

– Han är en genuin idrottsmänniska och oerhört ärlig mot sin klubb. Han är genomärlig och jag tror jag skulle kunna lämna ut vilka hemligheter som helst till honom. Han har skapat sig en speciell image i sina trätofflor och litet ”bonniga tag.”

– Han är väl inte en ledare som headhuntas till någon annan Elitserieklubb. Han är Mora IK. Han står med fötterna (träskorna) på jorden, och jag är säker på att många ledare ring-er honom när de är osäkra på saker och ting. Hur skulle du göra, Jan Simons?

Men är det bra att en enda person skall sköta så mycket?

– Det kanske är så att ingen annan är beredd att göra vissa jobb, istället för att jaga det som inte finns så gör han jobbet själv.

Apropå tränare. Du har haft många duktiga efterföljare på tränarposten hos Mora IK.

– Ja, och det har varit Moras styrka. Det finns en elitkultur. Därför har Simons lagt ned ett bra jobb på att hitta starka tränare. På senare år har man haft Harri Rindell, som jag har höga tankar om, precis som Harald Lückner. Men det är inte enbart tränarna som varit starka inom klubben. Det finns andra ledare jag haft god erfarenhet av. Jag vill poängtera det jobb som Lars Lisspers utförde. Han är ett superproffs, honom skulle jag vilja värva till vilken klubb jag än befann mig.

Så här sade Boork när Mora var i Elitserien och frågan kom upp om alla de utländska spelare som klubben satsade på.

– Det är inte helt lyckat. Mora kan leva farligt. Det kan börja fräta i hörnen, det är ”korta bollar.” Jag vet att Mora liksom andra klubbar har det givna argumentet, att satsar du på elitidrott då måste du ha starkast möjliga lag, och därför skaffar man spelare som

man tror sig vara säker på att de levererar. Men jag tycker ändå att en klubb som Mora måste våga satsa på sina egna spelare. På så sätt vinner man förtroendekapital och bygger upp ett stadigt fundament. Symbolvärdet är viktigt. Mot supportrar, sponsorer, ja mot alla. När jag kom till Brynäs tog jag omgående kontakt med Tommy Sjödin, som var över 40 år och funderade över sin framtid. Det var viktigt att det var jag som kom till honom och sade: Jag vill satsa på dig. Jag ser också ett stort symbolvärde att vi kunde behålla den unga jättetalangen Niklas Bäckström en säsong till.

Men stuvade du inte själv om i Moras trupp när du kom, även om det inte handlade om utländska spelare på den tiden?

– Meningen var att jag under fem år skulle satsa med inriktning mot Elitserien. Vi hade rutinen i Mats Grötting, Torgny Laggår, och Håkan Ljudén, och in kom unga entusiastiska spelare som Jonas Eriksson, Thomas Melin och Hasse Abrahamsson. Jag hade hört att det i Ludvika fanns en lovande spelare vid namn Andreas Olsson. Men där hittade jag också Lars Dahlström och Ronnie Sundin. Sedan kom ”Notan”, Mattias Norström och Stefan Ketola, ”Moras Zlatan.”

Och sedan kom stora rabaldret när du lämnade Mora redan efter fyra säsonger. Det kunde ha stått dig dyrt.

– Ja, det var en turbulent tid. Men jag ansåg att jag blivit lovad 500.000 kronor extra för att kunna göra en rejäl satsning säsongen därpå. Det var också vad jag sagt till spelarna. Men så fick klubben en ny ekonomichef som inte samtyckte till satsningen, utan det blev tummen ned. Det var infekterat, men jag tyckte inte längre jag kunde göra den satsning jag planerat. Mitt i allt detta fick jag ett anbud av Frölunda. Och det fick folk att tro att det var anledningen till att jag lämnade Mora IK. Men så var det inte.

Jag vet att Simons protesterar mot den beskrivningen. Protesterar med kraft. Och Boork tog med sig Dahlström, Sundin och Mats Hjalmarsson till Göteborg.

Men det är en annan historia.

Randy Edmonds

1995/96–1997/98: Ett steg närmare Elitserien

Av Anders Norin

Moras seriesegrar i division I var mer regel än undantag, liksom avancemangen till Allsvenskan. Men att ta nästa kliv och nå Kvalserien till Elitserien verkade länge vara nästintill omöjligt. Ända tills en viss kanadensare gjorde sin entré i klubben inför säsongen 1995/96.

– Spelarna i Mora IK trodde inte på sig själva trots att kunnandet fanns där. Jag kom in med min kanadensiska vinnarinstinkt. Det blev en rolig process där vi hela tiden blev tuffare, mentalt starkare och tog för oss allt mer, säger Randy Edmonds.

Edmonds kom till Sverige inför säsongen 1988/89 för att spela med Olofströms IK i division II. Där blev det två framgångsrika säsonger, vilket gjorde att spelarkarriären fortsatte med två år i hårdsatsande Team Boro, innan Olofström på nytt ville ha hans tjänster under en säsong.

– Jag gillade Sverige från början och bestämde mig för att vara kvar i några år, säger Randy Edmonds.

Men efter fem år som spelare satsade han på en karriär som tränare. Första tränaruppdraget blev HC Dobel (nuvarande Borlänge HF), inför säsongen 1993/94.

– Det var då jag kom till Dalarna för första gången. Jag var färsk som tränare och lärde mig mycket under året i Borlänge. Men vi nådde också framgångar som gjorde att andra klubbar fick upp ögonen för mig, säger Randy.

Elitserielaget Västerås blev nästa anhalt. Han tog klubben till slutspel men fick ändå inte vara kvar.

– Orsakerna var många till att det blev som det blev i Västerås. Men det var mer problem med styrelsen än dåliga resultat som var orsaken till att jag fick gå, om jag säger så. Det är inte alltid lätt att vara utländsk tränare i Sverige, säger Randy Edmonds.

Han var beredd att stanna kvar och jobba i Sverige, men stod plötsligt utan arbete. Ända tills en viss herr Simons hörde av sig från Mora IK och erbjöd honom jobbet som tränare i klubben.

– Jag var fortfarande rätt ung, 32 år, och kände att jag behövde utvecklas ytterligare som tränare. Dessutom hade jag och min fru Pia blivit föräldrar för första gången, vilket gjorde att det var viktigt för oss att få komma till ett ställe där vi skulle få vara kvar ett bra tag. Mora IK erbjöd mig en sådan lösning. Jag skulle få jobba långsiktigt och bygga upp ett nytt lag under minst två säsonger, vilket gjorde jobbet mycket intressant, säger Randy.

Inför säsongen 1995/96 hade Mora tappat en hel del tunga pjäser, men Jonas Eriksson och Andreas Olsson hade återvänt från spel i Färjestad respektive Modo. Men det var ett ungt lag som Mora skulle ställa på benen.

– Jag tror medelåldern var runt 22 år. Förväntningarna på laget var därför inte så stora. Skulle vi ta oss till Allsvenskan så hade vi gjort det bra. Det var ungefär så de flesta resonerade, säger Randy Edmonds.

Mora tog sig till Allsvenskan via en ny

serieseger. Det var egentligen inget av lagen i serien som kunde utmana.

– Resan till Allsvenskan blev enkel, men väl där blev det tuffare. Vi lyckades i alla fall gå vidare till play-off, där jag kommer ihåg att vi skakade om Rögle rejält. Det var en framgång som alla tog med sig inför nästa säsong, säger Randy Edmonds.

– Randy hade under flera säsonger följt Mora IK och lagets framfart från sidan. Han var imponerad över hur klubben hela tiden fostrade egna unga spelare som tog plats i A-laget.

– Men jag märkte snabbt att spelarna i Mora inte trodde på sig själva. Det måste ändras om vi skulle kunna nå den stora scenen. Det blev en process där jag arbetade hårt med att vi skulle bli tuffare både fysiskt och mentalt, att vi skulle våga ta för oss mer och visa vad vi verkligen kunde, säger Randy Edmonds.

Säsongen 1996/97 kom att bli ett riktigt sportsligt lyft för Mora IK och helt klart blev året en språngbräda mot det som komma skulle. För första gången sedan 1979/80 nådde klubben nämligen Kvalserien. Äntligen var man på allvar med i kampen om en elitserieplats.

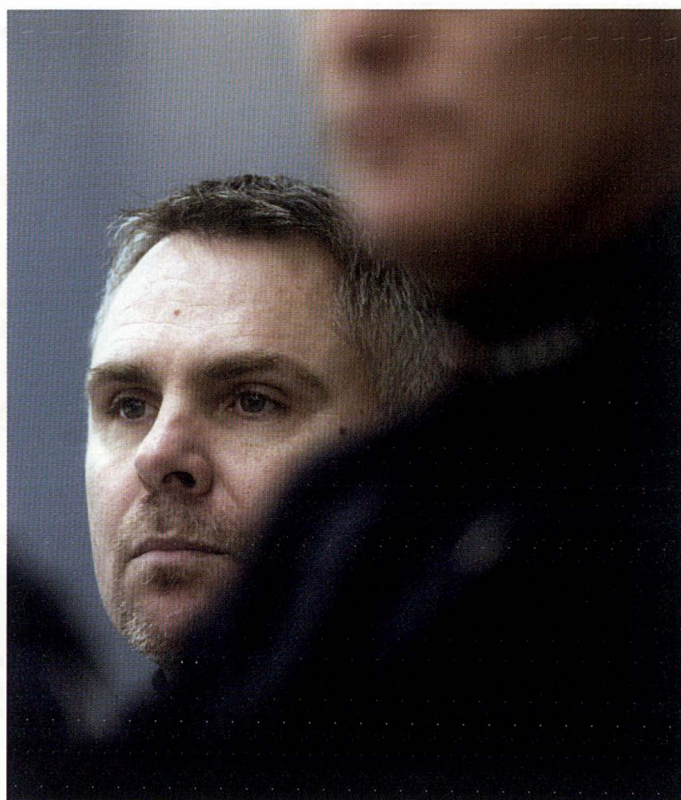
– Jag är ganska säker på att personerna i klubben, när de tittar i backspegeln på det som hände då, håller med om att säsongen betydde mycket på många sätt. Klubben tog sig upp på en ny nivå, säger Randy.

Förutsättningarna tycktes grusade av att ledande spelare som Johan Hansson, Anders Öberg, Anders Lönn och Andreas Olsson försvunnit.

– Jag stod med ett helt nytt lag, som till stora delar var rekryterat lokalt lag med många riktigt bra juniorer. Jag valde att plocka upp spelare som Martin Jansson och Mikael Simons med flera, som alla tog för sig.

Men Randy ville ha ett lag som kunde ta nya steg. Förstärkningar kom i form av de båda kanadensiska collegespelarna Jeremy Brown och Gerald Tallaire till klubben.

– Vi hade inte så mycket pengar att röra oss med, utan det gällde att hitta rätt spelare. Jag hade mina kontakter i Kanada och bad dem höra sig för om det fanns spelare som

ville komma över till Europa och Sverige för att spela för en mindre ersättning. Jeremy Brown höll till i en stad inte långt från min hemstad, och jag hade hört att han skulle vara lite av en ledartyp som jag kände behövdes i laget. Han blev bara bättre och bättre under säsongen och tillhörde både Allsvenskans och Kvalseriens bästa spelare. Både han och Gerald var oerhört träningsflitiga och gick i bräsch för laget, säger Randy.

Mora lyckades ännu en gång ta sig till Allsvenskan, men inledde mycket svagt med bara en seger på de åtta första matcherna. I det läget var det inte mycket som pekade på att Mora var på väg mot en av sina mest framgångsrika säsonger på mycket länge. Men efterhand fick tränare Edmonds fart på laget och när en viss Patrik Ross klev in höjdes farten ytterligare.

– Patriks entré var viktig, menar Edmonds.

I play-off-spelet inledde Mora med att i två raka matcher slå ut Tingsryd, innan laget i play-off-3 ställdes mot favorittippade Skellefteå.

– Matcherna mot Skellefteå glömmar jag aldrig, säger Randy.

Mora inledde med att åka på en tung sudden-

förlust borta, för att sedan vinna hemmamatchen med 3–2. Avgörandet skedde i Skellefteå.

– Tomas Ring! Jag säger bara Tomas Ring! Det var han som skickade in vår segerpuck i den andra förlängningsperioden. Det kändes helt otroligt. För första gången på 17 år hade klubben nått Kvalserien och det var en riktig framgång även för mig som tränare. Det jag kände då gör sig fortfarande påmint. Det var så stort, säger Randy Edmonds.

Mora gavs inga större chanser i Kvalserien. Det blev också en mardrömsstart på den, då Mora bara vann en av de första fem matcherna.

– Men sedan kom vi igång och var på riktigt allvar med och nosade på en elitserieplats. Men i den näst sista omgången fick vi bara 3–3 mot Södertälje och chansen försvann, säger Randy Edmonds

Det blev också ett tredje tränarår i Mora för Randy, 1997/98. Men succélaget slogs i spillror när flera av de mer framträdande spelarna valde att lämna klubben.

– Många bra spelare försvann, men många lovande spelare på väg uppåt fanns ändå kvar. Det gjorde det intressant att arbeta vidare med laget. Dessutom hittade vi fina ersättare, inte minst Andreas Pihl från Uppsala. Att ingen elitserieklubb tog honom är obegripligt.

Mora tog sig ånyo till Allsvenskan, där man med en medelålder på 22,5 var det yngsta laget.

Den ungdomliga entusiasmen och kunnandet räckte nästan för en direktplats till Kvalserien. När bara två minuter återstod av Allsvenskan var Kvalserieplatsen i Moras hand. Men Linköpings Martin Knold kvitterade till 2–2 och kvalserieplatsen försvann. I play-off-spelet började Mora med att besegra Rögle och ställdes i nästa omgång mot Björklöven. Den här säsongen hade förbundet fått för sig att allt skulle avgöras i bara två matcher. Mora inledde med att spela 2–2 hemma mot Björklöven, men bortamatchen blev en sjuk historia.

– På vägen upp drabbades spelare efter spelare av magsjuka. Det var en hemsk resa på åtta, nio timmar där spelarna smittade varandra. Jag fick i alla fall ihop ett lag, men vi förlorade med 1–9 och åkte ut. Det kändes tungt att inte ens ha fått chansen. Laget vi hade var riktigt bra, vilket inte minst visade sig säsongen därpå när Tommy Sandlin tagit över. Då var ju Mora ytterst när att ta steget upp i Elitserien igen. Men Mora hade blivit fränare och starkare under min ledning. En ny väg var utstakad för klubben, säger Randy Edmonds.

Randy Edmonds handplockade några okända kanadensiska spelare och byggde ett lag som var nära att nå Elitserien.

Tommy Sandlin

1998/99–1999/2000: Engagemanget lyste i ögonen

Den alltför tidigt bortgångne Tommy Sandlin är så nära en legend man kan komma. En tänkare, en stor filosof och en rasande skicklig tränare. En av de ledande profilerna i svensk ishockeys historia.

Tommy Sandlins meritlista som coach är betydande:

- Sex SM-guld med Brynäs 1970, 1971, 1972, 1976, 1977 och 1993.
- SM-guld med Modo 1979. Klubbens första.
- Tränare i Björklöven under tre säsonger. Byggde upp laget som Hans "Virus" Lindberg ledde till SM-guld 1987.
- Då var Sandlin upptagen med Tre Kronor. Det blev VM-guld.

Tommy tränade också Leksand, AIK, Tierp och norska Trondheim. Ovanpå allt detta gjorde han två fantastiska säsonger i Mora.

Jag intervjuade Tommy när han var klar för Mora. Då sade han så här.

– Lyckas jag få upp Mora i Elitserien så är det med tanke på förutsättningarna större än mina sex SM-guld med Brynäs och mitt SM-guld med Modo.

– Jag är medveten om förutsättningarna i Mora. Laget tappar tio, elva spelare varje sommar. Det sägs att det tog Simons åtta minuter att övertala mig, jag hävdar att det tog sju.

Nu lyckades inte Sandlin få upp Mora i

Elitserien, men han var inte långt ifrån. Ännu i sista omgången hade Mora chansen till elitseriespel.

Malte Steen är nog den i Mora som kan sin Sandlin allra bäst. Malte hade Tommy Sandlin som tränare guldåret 1979 i Modo och blev senare i Mora hans assisterande tränare.

– Den bästa tränare jag haft, säger Malte. I Modo var han mycket auktoritär och styrde allt. Han införde träning klockan tre på eftermiddagen, sedan var vi igång på kvällen igen. Tommy har varit först med det mesta, saker som andra tränare sedan tagit efter.

– Djurgården, inte minst Ingvar "Putte" Carlsson, har tillskrivits skapandet av 1–3–1-spelet. Men det stämmer inte, så här spelade vi redan under Sandlin i MoDo. Jag hade själv rollen som ettan längst fram. Egentligen kom idéerna från Finland, med Mikko Leinonen.

– Tommy kunde göra spelare bra. Jag minns backen Sture Andersson, som hamnade i Tre Kronor.

Simons har sagt att Boork lärde Mora vad hård träning innebar, sedan tog Sandlin vid med ännu tuffare tag. Stämmer det?

– Det var fruktansvärd hård träning med Tommy, men genomtänkt. Alla visste vad de skulle göra när de kom till träningen. Även hos Mora införde han träning mitt på dagen förutom kvällsträning. Spelarna kom till hallen vid lunchtid. Det var egentligen inget krav på träning, men alla var här. De visste

Tommy Sandlin presenterade en genomtänkt strategi både för träning och spel, som stärkte ett ungt och oerfaret lag.

förstås att det gav resultat. Kom man inte, då ringde Tommy.

Men Tommy såg ju så passiv ut i båset under matcherna. Han såg nästan likgiltig ut.

– Ja, men det var han inte. Han ansåg att när det var match då var det spelarnas tid. Det var som om han stod och beundrade matcherna. Det var jag som assisterande coach som fick vara mera påhejaren och den aktive. Spelarna visste vad som gällde. Och visst var

Tommy engagerad. Det var ett engagemang som lyste i ögonen.

Tommy Sandlin har alltid varit intresserad av att utveckla unga spelare. Han kom till Mora från Brynäs juniorlag. Han tog med sig många idéer därifrån. Det passade bra eftersom Mora IK under Tommys två säsonger 1998/99 och 1999/2000 hade ett lag med en medelålder strax över 20 år.

Tommy Sandlin avled 27 december 2006 i sitt hem i Hemlingby, Gävle. Han blev 62 år.

Harri Rindell

2005/06–2006/07

”Gruppens mentala kraft förde oss till slutspelet”

Av Anders Norin

När Harri Rindell tog över tränarsysslan inför Moras andra säsong i Elitserien, 2005/06, hade klubben inte varit i SM-slutspel på 35 år. Men under den sympatiska finländarens ledning fick klubben äntligen vara med och slåss om medaljerna igen. Harri förde laget till slutspel under båda sina tränarår, och skrev därmed in sig som en av Mora IK:s verkliga succétränare.

– Åren i Mora har gett mig många minnen. Men jag hade faktiskt ingen aning om att jag var med och skrev slutspelshistoria. Det känns naturligtvis kul att ha varit med och bidragit till en sådan sak, säger Harri Rindell.

Efter den första lyckosamma säsongen hade tränaren Harald Lückner dragit vidare till Modo. Spänningen kring vem som skulle efterträda honom var stor. Det spekulerades kring namn som Per Bäckman, Mikael Andersson, Leif Boork, Johan Tornberg, Lenny Eriksson, Daniel Broberg och Mikael Tisell. Men när klubbdirektör Jan Simons kallade till presskonferens fredagen den 1 april 2005 var det ett helt annat namn som drogs upp ur bröstfickan: 51-åriga Harri Rindell. En relativt okänd finländare, som visserligen hade en sejour i Sverige bakom sig som spelare och tränare i Vallentuna och Sundsvall, men som ändå inte gjort några större avtryck i Sverige. Han kom till Mora från ett jobb som assisterande tränare i IFK Helsingfors.

– Vi var ute efter den kompetens som vi visste att han hade. Vi hade nog kollat upp Har-

ris kvaliteter via de kontakter vi hade både i Sverige och i Finland, säger Jan Simons.

Harri Rindell själv hade inga tankar på annat än att jobba vidare inom IFK Helsingfors organisation. Då kom Mora IK och Jan Simons med en seriös förfrågan.

– Saken hamnade i ett annat läge då. Jag frågade styrelsen i IFK om det var okej att jag tog chansen. Och när de sa ja intensifierades kontakterna med Mora IK. Innan jag lämnade klartecken kollade jag upp klubben genom de finska spelare som varit där säsongen före. Alla hade trivts verkligen bra och förde fram det som en av klubbens stora fördelar. Fortsatta kontakter gjorde att jag kände att det fanns en stabil organisation i Mora IK. För egen del kunde jag språket och hade många år bakom mig i Sverige, vilket gjorde att steget inte kändes så långt att ta, säger Harri Rindell.

Men han kom inte till något dukat bord. Stommen av de spelare som hållit kvar klubben i Elitserien var av olika anledningar borta. Spelare som Marian Hossa, Marcel Hossa, Daniel Cleary, Shawn Horcoff, Andreas Lilja och Ladislav Nagy återvände till NHL-spel. Rastislav Pavlikovsky, Pavel Skrbek, Tero Leinonen och Marko Kauppinen valde också att lämna klubben.

– Jan hade öppet berättat för mig att utgångsläget var tufft. Men samtidigt kändes det som en riktig utmaning att ta tag i. När jag startade mitt arbete fanns sex spelare och

några juniorer under kontrakt. Men de spelare som fanns var en viktig kärntrupp som hade klubben i sitt hjärta och alla visste vad Mora stod för. Anders Nilsson, Mikael Simons, Marcus Eriksson, Håkan Bogg, Martin Jansson, alla skulle spela en oerhört viktig roll under säsongen.

Några nya spelare utifrån var dock inte klara.

– Nej men när vi var färdiga tror jag att vi hade plockat in 16 nya spelare. Det blev ganska sent, innan vi hade fått ihop en slagkraftig trupp, säger Harri Rindell.

Spelare kom att hämtas både från öst och väst. Laget blev till en riktig främlingsregion.

– Sanningen är att det inte fanns ekonomi nog för att plocka bra svenska spelare. Vi jobbade hårt för att få Jimmie Ericsson från Skellefteå, men han valde pengarna i en annan klubb (Leksand). Men utanför Sveriges gränser fanns det bra elitseriespelare att tillgå, för mindre pengar, och vi valde att lägga fokus och kraft på dem i stället, säger Harri Rindell.

Under månaderna som följde efter att han påbörjat sitt tränarjobb, så satt han i telefon under mer eller mindre all sin vakna tid. Agenter och spelare kontaktades, spelare kollades upp, och truppen formades under hårt slit.

– Jag fick otroligt bra hjälp av Janne. Vilket jobb vi lade ner. En fredagskväll satt jag kvar sent på kansliet och jobbade, när en styrelsemedlem råkade ha vägarna förbi. Han undrade vad jag höll på med så sent. Jag kände stressen kom krypande och var på väg att säga något mindre fördelaktigt, men bet mig i tungan och svarade lugnt: Bygger ett elitserielag.

Är det någon värvning du speciellt kommer ihåg?

– Ja, värvningen av målvakten Petri Vehanen. Vi var i stort behov att hitta en bra ersättare till Tero Leinonen. Jag hade en lista på tre, fyra namn, men Petri var den jag kände till bäst av alla. Han var på väg i bil från Stavanger i Norge när jag fick tag i honom. Jag sade att han skulle ta vägen förbi Mora för att

jag ville prata med honom. Han kom till Mora, vi träffades och Petri skrev under ett ettårskontrakt. En stor pusselbit var på plats, säger Harri Rindell.

Det finländska inslaget i laget blev stort. Men i laget fanns även även två kanadensare vid namn Ross Lupaschuk och Eric Johansson. Skyttekungen Kalle Kerman och backresen Jarno Kultanen satte också stora avtryck.

– Resurserna vi hade att röra oss med var ganska bra. Ross hade jag bara sett på dvd och pratat med i telefon innan vi gjorde klart med honom. Att byta ut så många spelare kändes först ganska tufft, men jag tror det i slutändan blev till en fördel. Karaktären laget visade upp under säsongen var något riktigt extra, truppen växte till en stark enhet, säger Harri Rindell.

Peter Fabus och Jordan Krestanovich tillhörde spelarna som floppade. De fick lämna laget efter 18 omgångar och i stället plockades Eric Beaudoin och en viss Anders Bastiansen in.

– Vi fick in två bra centrar, vårt box-playspel stärktes radikalt. Snacka om lyckosamma värvningar, säger Harri.

Mora visade upp en stor stabilitet under hela säsongen. Mora plockade 66 poäng och 48 av dem togs mot lag som kom att hamna efter laget i tabellen. Sex segrar på de tio sista matcherna i Elitserien gav klubben en plats i slutspelet. Seriesegrande HV 71 valde att möta Mora, trots att smålänningarna förlorat två av fyra möten mot dalalaget i Elitserien.

– Från början var det ingen som trodde på oss. Jag har aldrig under hela min karriär tränat ett lag som varit mer nederlagstippat. Men vi var stabila, höll ihop laget bra och var kämpastarkare än någon annan. Respekten för Mora ökade efterhand och att vi tog oss till slutspel var en smäll på alla experters hakor, säger Harri Rindell.

Mora kom att skaka om HV 71 ordentligt i kvartsfinalspelet. Visserligen vann Jönköpingslaget matchserien med klara 4–1, men bakom de siffrorna döljer sig en hel del drama-

Harri Rindell lyckades alldeles för bra. Efter den första säsongen försvann många spelare och han tvingades bygga ett delvis nytt lag.

tik. Mora förlorade de två inledande matcherna i sudden death. Men i den tredje matchen kunde Mora vinna med hela 7-1 på hemmaplan!

– Jag tror knappt att HV 71 varit mer utspelet i ett slutspel än vad laget blev i den matchen. Vi körde ju över dem! Vi gick inte vidare, men vi skakade verkligen om storfavoriterna ordentligt. Efter den sista matchen sade Johan Davidsson att det blivit betydligt tuffare än vad de förväntat sig. Helt klart var de skakade, och hade vi haft marginalerna med oss i de två inledande matcherna så vet man aldrig hur det hade gått.

Vilken spelare betydde mest?

– Många bidrog, men måste jag plocka fram

en får det bli Jarno Kultanen. Han hade ett sådant lugn och gjorde en bra säsong.

Harris första säsong i Mora IK var över. Det var dags att ta sats mot en ny säsong. Med nya förutsättningar. Och inte minst nya spelare.

– Både jag och resten av klubbledningen räknade med att vissa av våra spelare skulle bli eftertraktade av andra klubbar. Men varken jag eller någon annan trodde nog att åderlåtningen skulle bli så stor som den nu blev, säger Harri Rindell.

Petri Vehanen, Ross Lupaschuk, Kalle Kerman, Peter Smrek, Arvars Tribuncovs, Calle Bergström och Peter Nolander var spelare som av olika anledningar valde att röra på sig.

– Efteråt har Kalle Kerman sagt till mig att

Harri Rindell förde Mora till SM-slutspel under båda sina tränarår i klubben. Första året var Kalle Kerman den store matchvinnaren, andra året blev superförvärvet Pavel Brendl hela seriens skyttekung. Men tiden i Dalarna var inte enbart triumfatorisk. Han tvingades också åka Kortvasan ...

det var hans största miss i karriären att lämna Mora. Hos oss hade hans karriär tagit ny fart till nya höjder. Men det var pengarna som styrde honom till Luleå liksom att Ross hamnade i Malmö, säger Harri Rindell.

Det var bara att börja att bygga ett nytt Moralag från grunden.

– Jag måste medge att det kändes oerhört tungt rent mentalt att tappa så många spelare. Men jag är också den typen av människa som gillar utmaningar och det var bara att hugga i, säger Harri Rindell.

På nytt vände han blickarna mot sitt hemland Finland. Där hade han sina kontakter och där fanns det kvalitetsspelare som var beredda att flytta västerut.

– Juha Pitkämäki hade inte fått spela så mycket som han ville i sin finska klubb, och var därför inte svårövertalad att komma till Mora. Men att han skulle göra en sådan kanonsäsong som han nu gjorde trodde jag inte han var mäktig. Men vilket målvaktsspel han svarade för, säger Harri Rindell.

Finländaren var ytterst ansvarig för flera av

värvingarna, men däremot var han inte inblandad i affären Pavel Brendl.

– Jag hade sagt åt Janne att vi behövde en riktig målskytt för att ersätta Kerman. Det gick några veckor och sedan kom han och sa att han gjort klart med Brendl. Det var ingen hemlighet att hans rykte inte var det bästa och det var ingen enkel spelare att handskas med. Men det problemet överlät ju Janne till mig och de andra tränarna, säger Harri.

Hur var Brendl egentligen på träningarna? Många rykten gick om att han var lite speciell?

– Så här efteråt kan jag tycka att det var stort av laget i övrigt att ha överseende med hans status på vissa träningar. Ibland visste man inte om han var vaken eller sov. Det var inte roligt, inte enkelt men på något sätt fick vi ändå det att fungera. Det var otroligt hur många matcher Pavel kom att avgöra för oss. Hans skott är bland det hårdaste jag sett och ett riktigt skarpt vapen, inte minst i power play.

Något som bevisas av att de 34 mål som Pavel gjorde kom hela 16 i power play.

Mora IK var ännu en gång oerhört nederlagstippat. Det var ingen som räknade med att klubben skulle kunna upprepa fjolårets succésäsong och ännu en gång ta sig till slutspel. Spelet gick också mycket upp och ner under säsongen. I januari kom den tyngsta svackan, där laget bara tog en poäng på sex matcher. Krisen var nära. Många framhöll lagets medverkan i Spengler Cup i Schweiz som en direkt orsak till raset i januari.

– Mora var ju med och arrangerade JVM så vi hade svårt att få istid hemma i arenan. Chansen att vara med i Spengler Cup dök upp och det fanns flera åsikter om vi skulle säga ja eller inte. Det fanns röster om att cupdeltagandet skulle förtära mer än att det skulle ge något. Men till slut bestämde vi oss för att vara med. Men vi beslutade också att hela tiden köra med fyra femmor och varva runt på alla spelare i power play och box play för att inte slita mer på vissa spelare. Totalt sett kom deltagandet att påverka oss positivt.

Trots svackan i januari?

– I mina ögon betydde cupdeltagandet mycket för lagets sammanhållning. Vi blev mera av ett lag. Att komma i väg tillsammans var nyttigt för gruppen, menar Harri Rindell.

Efter raset med en poäng på sex matcher tog tränartrojkan enskilda samtal med spelarna och en vändning kunde noteras efter en säker hemmaseger mot Timrå. Mora började plocka poäng och blandade sig åter med i kampen om en slutspelsplats.

Den 18 och 19 februari 2007 är dagar som Harri Rindell aldrig kommer att glömma.

Mora IK hade mött Djurgården på bortaplan och förlorat den viktiga matchen med 3–5. Men det han inte visste var att Moras tre tjecker – Ivan Huml, Miroslav Blatak och Pavel Brendl – natten före matchen hade varit ute på en nattklubbsrunda och inte återvänt till hotellet förrän framåt småtimmarna.

– Några spelare i laget visste nog om vad som hade hänt, men inte jag. Tomas Ros på Aftonbladet hade på något vis fått nys om det hela, och det slogs upp stort i tidningen. Rubrikerna var braskande och löpsedlarna dundrade om vad som hade hänt. Det kändes tufft

när spelarna pissade på klubben och sina lagkamrater, säger Harri Rindell.

Det tillhörde inte vanligheterna att Mora IK åkte till Stockholm redan dagen före match, men på grund av Djurgårdsmötets betydelse valde man att göra så.

– Vid vissa tillfällen under säsongen hade spelarna fått gått ut och äta dagen innan match, om de var tillbaka vid en viss utsatt tid. Det hela hade skötts perfekt under hela säsongen, och alla i gruppen ansåg att det var bra att ha den här fria tiden. Inför matchen mot Djurgården ville tjeckerna gå ut och träffa sin agent, vilket de fick klartecken att göra. Men ingen trodde att de skulle agera som de nu gjorde. De kändes rent ut sagt för jävligt och jag var rejält förbannad på dem, säger Harri Rindell.

Några dagar senare hade Mora en viktig hemmamatch mot Brynäs. Efter förlustmatchen var det viktigt att det blev en seger.

– Jag beslutade mig tidigt för att tjeckerna inte skulle spela den matchen. Det fanns andra meningar hos vissa andra i klubbledningen, men jag stod på mig. Någon sorts markering mot agerandet var tvunget att göras, säger Harri Rindell.

Mora vann matchen mot Brynäs med 4–2, efter att Jonathan Granström och Mikael Simons gjort två mål vardera.

– Vi fick 3–0 ganska tidigt, men det var lite typiskt att det var två spelare ur den innersta kärntruppen, grabbar från orten med Mora som sin moderklubb, som skulle kliva fram. Tjeckerna fick sina straff, och efter den här matchen blev laget väldigt tigt. Jag tror det betydde mycket för att vi kunde ta oss till slutspel igen, säger Harri Rindell.

Mora avslutade seriespelet med två raka segrar mot blivande svenska mästarna Modo. Marginalerna var med dalalaget för slutspelsplatsen bärgades först i den sista omgången. Att Mora vann, samtidigt som Linköping slog in segermålet mot Djurgården med 21 sekunder kvar att spela, gav dalalaget slutspelsbiljetten.

– Inför den sista omgången visste vi inte om det skulle bli kval, vara slutspelat för säsongen

eller om det skulle bli slutspel. Vi skötte vårt och gick till slutspel. Men större rysare har jag aldrig varit med om, och det kan nog bara hända en gång. Gruppens mentala kraft förde oss till slutspelet, säger Harri Rindell.

Färjestad blev motståndare i kvartsfinalspelet och det blev aldrig någon riktig kamp. Karlstadslaget var det betydligt bättre laget och vann fyra raka matcher.

– Av olika anledningar kunde vi inte fokusera tillräckligt på vår uppgift. Ingen gjorde det med avsikt, men vi hade under så lång tid levt med en stor press på oss att alla nog pustade ut en aning när slutspelsplatsen var klar. Men så här efteråt känns det lite tråkigt att vi inte kunde bjuda hårdare motstånd, menar Harri Rindell.

Den sista kvartsfinalen mot Färjestad den 12 mars 2007 blev Harris sista match som tränare i Mora IK.

– Jag hade fört klubben till två raka slutspel och kände att jag kunde stanna i klubben. Nu blev det inte så, någon konkret förfrågan från Mora kom aldrig. Samtidigt hörde IFK Hel-

singfors av sig och ville ha mina tjänster igen, och jag valde att hoppa på deras erbjudande.

– Minnena från Moratiden är många och jag lärde känna en mängd personer som jag fortfarande håller kontakten med.

Om du väljer att lyfta fram ett speciellt minne från Moratiden som inte har med hockeyn att göra. Vad blir det då?

– Att jag blev tvingad att åka Kortvasan. Men vilken hjälp jag fick att klara av den utmaningen. Jag fick ett träningsprogram att följa och fick bra hjälp med att valla skidorna. Servicen var perfekt. Alla fikastunder på Helmers och alla tennisturneringar är andra saker att lyfta fram.

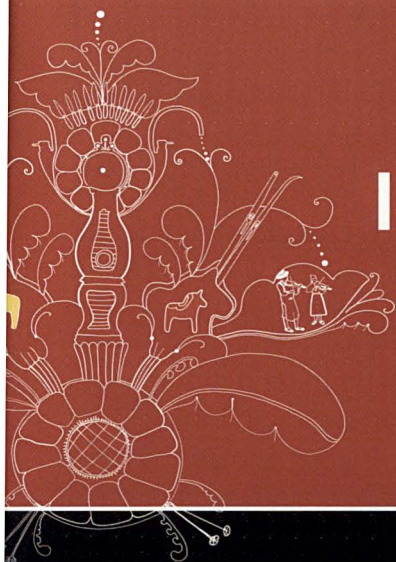
Nämn en person som var extra viktig för dig under Moratiden?

– Måste jag välja? Då säger jag Pär Djoos. Han var viktig för både mig och laget vi tränade tillsammans. Pär hade spelat själv, kom från Mora och var en bra kompis och tränarkollega. Vi har fortfarande en tät kontakt. Det var förövrigt Johan Sares som tipsade mig om Pär, slutar Harri Rindell.

Kalle Kerman, effektiv avslutare säsongen 2005/06, var en av tränaren Harri Rindells många finska spelarförstärkningar. Här har han gjort 1-0 på Leksand i mötet den 17 oktober 2005, en match som Mora vann med 2-0.

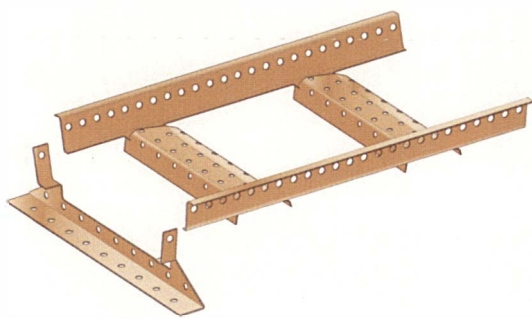
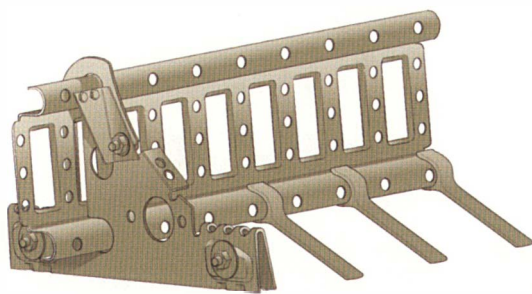
I MORA SKAPAS FRAMGÅNG

mora.se

Miljöanpassad taksäkerhet

CW Lundberg AB

www.cwlundberg.se

Komplett leverantör av takskydd

Vedmaskiner från Mora

Per Wikstrand AB

Dösjonsvägen 10 • 792 36 Mora
Tel. 0250-289 80 • info@perwikstrand.se • www.perwikstrand.se

Johan Legranäs:

”Leggan – vår största legend!

Han klev in i ishallen för sjutton säsonger sedan för att hjälpa Johan Sares att snickra i ett omklädningsrum. Och han blev kvar. Han är fortfarande kvar. Johan Legranäs – ”Leggan” – är en av Mora IK:s viktigaste personer.

”Han är vår största legend”, säger Harald Lückner när han passerar oss under intervjun.

– Leggan personifierar litet av klubbens hjärta och representerar föreningens varumärke, vad man skall stå för i MIK:s omklädningsrum, säger Janne Simons.

Det är inget glamourjobb att vara materialare i en ishockeyklubb. Arbetsdagarna är sällan under tretton timmar, först in och sist ut ur ishallen (tillsammans med vaktmästarn), fixare av kaffe och mackor, utrustning i trim, säkert ett tröstens ord till ledsna och förbannade spelare när det gått dåligt. ”Leggan” är tacksam att han den här säsongen får hjälp av Stefan Lövgren

– Ja, när det gått dåligt, då är det fel på allting. Felslipade skridskor, annat fel på utrustningen, då kan du få höra allt möjligt. Då tycker jag det är bättre att spelarna tittar sig själva i spegeln, skrattar ”Leggan”.

Men jobbet bjuder också på mycket glädje.

– Det har blivit en livsstil för mig. Och om jag någon gång skulle fundera på att sluta så kan jag ju tänka så här: Skulle det vara roligare med ett industrijobb med arbetstider mellan sju och fyra? Här får jag planera mina arbetsdagar. Jag bestämmer själv om det behöver bli stressigt eller ej. Åker vi en tisdag för

att spela bortamatch mot Troja-Ljungby dagen efter, då har jag packat klart grejerna på lördag. Sak samma med hemmamatchen ett par, tre dagar senare. Då har jag gjort klart så mycket jag kan innan vi kommer hem. Jag vet hur man känner sig när man kommer hem halv fyra på morgonen och sedan har träning på eftermiddagen.

Vad är det som är jobbigast?

– Det är nog de långa resorna. Givetvis speciellt tråkiga om vi dessutom förlorat.

”Leggan” har varit med om mycket i omklädningsrummet. Inte minst när NHL-proffsen drog in inför första elitserieåret.

– Nu när jag ser lagbilder från den tiden tycker jag det är otroligt vilka spelare vi har haft i Mora IK. Men då när de var här hade jag så mycket att göra att jag inte tänkte så mycket på det.

Trots att allt snack då gick på engelska i omklädningsrummet?

– Ja, alla kunde ju det utom tjecken Miroslav Blatak. Han kunde inte ett ord, han bara flinade och kunde ibland få till ett yes, yes. Men du kommer långt med teckenspråket.

Du fick ett par unika erbjudanden av de kanadensiska NHL-stjärnorna Shawn Horcoff och Dan Cleary?

– Jag blev erbjuden 2.000 dollar var, alltså 4.000 dollar (då 40.000 kronor) om jag packade upp deras trunks under hela säsongen. Men jag tackade nej. Det hade känts orätt mot de andra killarna.

Johan Legranäs – lagets materialförvaltare sedan 17 år tillbaka – har sett stjärnorna komma och gå. Han har också tackat nej till ett dollarbud. Någon måtta får det ju vara ...

Laddade hockeyspelare har ibland, ja ofta, svårt att hålla koll på grejerna. Som Shawn Horcoff.

– Han undrade om jag sett hans tand. Horcoff hade en stifttand som han brukade lägga i en rosa ask. Och nu var den borta.

Det måste ha förekommit många practical jokes i omklädningsrummet. När var det som värst eller bäst ?

– När vi hade trion Patrik Ross, Hans Abrahamsson och Patrik Alvin samtidigt, då var det inte en lugn stund. Då var det mycket av tigerbalsam i kalsongerna och att bädda säck. Men det var en rolig tid med hög stämning.

Det hörs på ”Leggan” att han gillar den ungdomliga satsning som finns i det Mora IK som 75-årsjubilerar 2010.

– Ja, jag är kritisk till att man tidigare tittade så mycket utomlands när det finns unga svenska spelare att tillgå. Jag är mycket förtjust i killar som Daniel Viksten, Tony Lagerström och Alexander Hilmersson. Min önskan inför jubileumsåret är att Mora IK hittar unga spelare som kan bilda ytterligare en kedja med fart och fläkt.

Men en sak förvånar ”Leggan”.

– Det är att inte ungdomarna satsar mer på studier medan de spelar här. Du kan vara ett

jättelöfte vid 20, men så kan karriären vara slut bara några år senare. Kanske på grund av skador, kanske därför att man helt enkelt inte räcker till. I ett sånt läge kan det vara bra att ha pluggat en del för att få det bra i livet utanför idrotten. Jag brukar säga att spelarna är sina egna företagare, och skall känna sitt stora ansvar för att saker och ting fungerar. Jag kan också tycka att det inte skulle behövas tränare i så stor omfattning som nu under sommarträningen, att killarna själva skulle kunna ta det ansvaret. Det ligger ju i deras eget intresse att komma så starka som möjligt när säsongen drar igång.

Något utlandsminne från åren i Mora IK?

– Ja, när vi skulle spela i Moskva. Vi hade fått för oss att vi inte skulle kunna äta maten där så vi hade bullat upp rejält med mat hemifrån. Men när vi väl kom till Moskva var det absolut inget fel på det vi fick, så den mat vi hade med oss gick till vår ryske spelare som kunde dela med sig till sin familj. Jag tror det blev en glad och välbehövlig överraskning.

Johan Sares, din företrädare som materialförvaltare, blev värvad till Brynäs. Det väckte sensation, och minst sagt stor irritation hos Jan Simons. Har du själv haft anbud?

– Ja, faktiskt. Av Leksand och tränaren Micke Tisell. Men det blev aldrig aktuellt. Då

det gäller Sares var det faktiskt så att samma dag som jag skulle hjälpa honom snickra för sjutton säsonger sedan så hade han fått anbudet från Brynäs. Så samma eftermiddag blev jag uppkallad till Simons som undrade om jag kunde börja jobba som materialare.

– Hur har du förhandlat genom åren?

– Jag är nöjd, du behöver inte ha några skrivna papper när du gör affärer med Simons. Det har vi aldrig behövt.

Sares fick anbudet för att han ansågs ha bra koll på grejerna, för sin omvittnade noggrannhet. Det är likadant med dig. Ordning och reda. Är du likadan hemma?

– Ja, jag är beskylld för det. Det sitter nog i från jobbet med Mora IK. Men det måste vara ordning. Det behövs dubbelt så stora utrymmen nu mot hur det var när jag började. Nu är det service med fika, vi har kyl och frys, testcyklar, slipmaskin, dator, vi har tvättmaskin.

Därför är det bra om också klubbens tränare är noggrann. Och den som skött det bäst genom åren är Harald Lückner.

Det är förstås också viktigt med spelare som har ledaregenskaper?

– Där har vi den perfekte nu i Greger Artursson. Han är en ledargestalt även i omklädningsrummet, bra för de yngre. Och samtidigt är han lättsam och har humor.

Ordningssinne och ett praktiskt handlag är nödvändigt för att hålla kaos på avstånd.

Mora IK:s trotjänare

Utan de pålitliga trotjänarna skulle inte en idrottsförening fungera. Många arbetar utan ekonomisk vinning. Det handlar om kärleken till klubben. Trotjänare finns det många av också i Mora IK. Janne Simons har valt ut fyra namn av alla dem som visat stort Mora-hjärta genom åren.

HANS-ÅKE NIBURG

– Han är urtypen av den ideella föreningsmänniskan. Utan sådana som Hans-Åke skulle aldrig idrotten i Sverige fungera, säger Jan Simons.

Bland flera sysslor har Hans-Åke Niburg haft ansvar för tävlingsledning och tidtagning. Han har också varit materialförvaltare, med mera, med mera. 46 års jobb inom klubben säger det mesta.

LASSE BOGG

– En mycket kunnig ishockeyledare som vi haft stor glädje av i många år. Han har varit tränare för alla lag från A-laget ned till juniorerna. Han har fostrat många talanger inom Mora IK, säger Simons.

Lasse, som är far till Håkan, har varit i Mora IK:s tjänst i 38 år.

ANDERS BÄCKMAN

– En otrolig hockeymänniska som ägnat så många år av sitt liv åt vår förening. Jag säger samma sak som om Lasse Bogg. Han har fostrat många talanger i klubben.

Anders har jobbat dryga trettio år i föreningen och bland annat varit pojk- och juniorhockeytränare.

KJELL EKLIND

– Inte bara en duktig ishockeyledare och spelare utan dessutom en riktig glädjespridare, säger Simons. Kjell har varit en trotjänare på alla nivåer i 37 år som spelare och ledare i Mora IK.

Kjell Eklind har varit huvudinstruktör för MIK:s skridskoskola. Han har i många år grundskolat A- och B-juniorer, där många av spelarna kvalificerat sig för klubbens A-lagstrupp, och i några fall också så småningom för Tre Kronor. Han har också varit ansvarig för A-laget och även jobbat på klubbens kansli.

Kjell Eklind fick sin hockeyuppfostran i IFK Ore och värvades till Mora där han gjorde debut i A-laget säsongen 1955/56. Tio år senare fick han "Lill-Strimma" Svedberg som backpartner.

I Mora IK:s 60-årsbok fick Kjell frågan vem som var den största begåvningen han jobbat med som instruktör/ledare.

– Då svarar jag Pär Djoos. Han var noga med detaljerna och träningsvillig. Laglojal och en fin kille också utanför isen.

Kjell Eklind betonade i intervjun att han saknar profiler med klubba och puck. Artister som gör det där lilla extra till nytta för laget och glädje för publiken. Han exemplifierade med spelare som "Lill-Strimma" Sved-

Hans-Åke Niburg har arbetat ideellt inom Mora IK under hela 46 år, som tävlingsledare, tidtagare och materialförvaltare.

Kjell Eklind debuterade i A-laget 1955 och blev efter en lång spelarkarriär en driven utvecklare av ungdomsspelare.

berg, Hasse Hansson, Mats Grötting, Stefan Ketola, Andreas Olsson och Lasse Dahlström.

Kjell var då också kritisk till spelares attityd.

– Jag blir betänksam på spelarnas grinighet när de blivit omilt behandlade. De vill inte inse att dagens toppishockey är ett aggressivt spel med mycket kroppskontakt. Det är

domarna som bestämmer nivån på spelet. Rätt eller fel, så måste ändå spelarna finna sig i domarens beslut utan dumma protester. Spelarna gnäller alldeles för mycket och verkar inte ha roligt när de spelar. Vart har skrattet tagit vägen?

Tänkvärda ord, sagda för drygt femton år sedan.

Har det blivit bättre eller sämre?

Trivsel-Olle tar priset:

Elitseriens bästa presservice

Olle Matsson har upplevt det mesta inom ishockeyn i norra Dalarna. Först som spelare och sedan som tränare för klubbens A-pojkar och som Malte Steens assistent i A-laget. Plus att han suttit i sportkommitteé. Dessutom har han varit tränare för Orsa och Älvdalen, två lag han förde upp till tvåan. Men framförallt är han populär presschef, och som sådan under Mora IK:s elitserieår en säsong korad till landets bäste.

– En gång champ, alltid champ, skrattar han.

Den titeln var Olle väl värd. Media var mycket eniga om att trevligaste platsen i Sverige att jobba på, det är FM Mattsson Arena. Förre NHL-spelaren Calle Johansson var ofta i Mora i egenskap av kommentator för Canal+.

– Han tyckte att den jävligaste resan var till Mora. Men när han väl kom dit var det landets mysigaste hall och det trevligaste bemötandet. Kanske för att det var en känsla av ”hem till byn”, som det för många spelare såg ut när karriären började, säger Olle.

Olle Matsson har hunnit med mycket. Han har spelat bordtennis med ”Lill-Strimma” Svedberg, har blivit anmäld av en elitdomare för försök till muta, har varit nära att värvas till Malung med löfte om att få en mindre racerbåt och har haft Wayne Gretzky som bollkalle i en tennismatch i Mora. Olle har dessutom som spelare i Mora IK lyckats göra sammanlagt sex mål på tre säsonger (64 matcher).

Det blev han brutalt påmind om av minnesgoda hockeykamrater vid sin 50-årsdag. Elaka vänner ville förse klubben med en kulram så att man kunde ha koll på Olles alla mål.

– Då brukar jag svara så här: Jag har i alla fall gjort sex mål för Mora. Hur många har ni gjort? skrattar Olle

Nej, alla har inte platsat i Mora IK.

– Och för mig som kom från Noretpojkar-na var bara att få träna med Mora IK som att vara uttagen i landslaget.

Olle och Torsten Jones, vi skall inte glömma honom, ser till att media trivs i FM Mattsson Arena. När olika arenors presservice bedömdes under en av elitseriesäsongerna låg Mora på alla 20 punkterna på 4,7 eller 4,8 på en skala till 5. Här höll Mora högsta elitserie-klass. Och gör det fortfarande. Här har det alltid varit enkelt, okonstlat och allting tillgängligt. Det är lätt att komma i kontakt med spelarna efteråt. Och den goda buffén kanske gjorde sitt till för att media trivdes så bra.

Men det viktigaste jobbet för Olle är att sköta presskonferenserna med tränarna efter matcherna. Det gör han så suveränt att det finns inte så mycket för journalisterna att fråga om efteråt. Olle sköter journalisternas jobb, och frågorna kan vara ganska rakt på. Men då blir det också bra svar.

– När jag började med den här servicen trodde jag att det skulle räcka med en halv-

timmes jobb före matchen. Det kom istället att handla om sextimmarspass, säger Olle.

Han var illa ute en gång, efter att ha serverat ett förslag till en elitseriedomare:

– Sköter du dig riktigt bra, så bjuder vi på käk efteråt.

Domaren, som inte uppfattade skämtet, gjorde en anmälan till Svenska Ishockeyförbundet för försök till muta, eller hur han nu fick till det. Naturligtvis klarades det hela upp som ett missförstånd. Ibland kan det bli litet hett mellan media och tränare, men det händer rätt sällan. Det var litet tuffare under elitserieåren.

– Jag minns en Göteborgsjournalist som fick tränare Harald Lückner att blixtra till på en fråga om en domares agerande. Harald svarade kanske litet undvikande, men då insisterade journalisten att tränaren har bannat mig betalt för att ha åsikter. Då tände Harald till.

Har du gjort bort dig någon gång i den här sysslan?

– Ja, en gång blev jag riktigt skamsen. Jag var ju god vän med vår spelare Marco Tuokko. Efter en match stod han i spelarkorridoren enbart iförd ett badlakan och blev intervjuad. Jag skulle skoja med honom, så just innan jag skulle passera honom nöp jag till rejält i hans bak. Då vände han sig om. Herregud, det var inte Marco Tuokko. Det var HV:s stora stjärna Johan Davidsson.

Vad har du för starka minnen från lockoutsäsongen när NHL-stjärnorna gästade arenan?

– Ett minne som sitter extra starkt är när Peter Forsberg var här med sitt Modo. Då var det fler personer här och tittade på Modos träning innan än vad som kom på matcherna på den tiden när jag spelade för Mora. Men inte nog med det. Efteråt skulle ju alla ungar ha autograf. De struntade totalt i alla andra Modospelare, med tvillingarna Sedin i spetsen.

– Peter han skrev och skrev, han blev kvar en timme i hallen. Bussen med Modos lag åkte iväg utan honom. Det var bara för Peter att traska iväg till Mora Hotell. Det är ju inte så långt, men det här visade vilken ödmjuk och fin kille Peter Forsberg är.

– Ett annat tillfälle var när Kanadas VM-coach Mike Babcock var här i Mora. Det var under NHL-lockouten. Babcock arbetade då för Anaheim Mighty Ducks. Det var frivillig träning dagen efter en match, ett fåtal spelare var ute på rink. Våra NHL-stjärnor med Marian Hossa i spetsen satt kvar i omklädningsrummet. När Babcock fick se detta röt han till att ni skall ju vara föredömen, ut med er på isen. Ni skall ju vara först ut.

Vad hände då?

– De klev givetvis ut på isen och tränade. Om en NHL-coach sade något, även om han bara var här i Mora mera privat, så lydde de. Jag minns också timmarna innan vår elitseriepremiär hösten 2004. Allt var inte klart, det var ett fullkomligt kaos. Snart skulle matchen mot Färjestad starta. Mitt i all denna röra, där Janne Simons säkert hade hundra tankar, då kommer det fram en gubbe och börjar diskutera om inte Mora IK kunde ordna bussturer till ett par olika platser och hämta upp åskådare. Vem som helst kunde ha exploderat över att få ett sånt ärende just då, men Janne stod lugnt och diskuterade. Det var starkt mitt i kaoset.

När var det som stökigast då det gäller media. Lockoutåret med NHL-spelarna?

– Visst var intresset enormt. Men det var värre, mycket värre, då vi hade JVM och det fanns 300 journalister från Kanada och USA på plats. Vilket intresse. Det var flera tv-bolag här.

Apropå Kanada. Hur minns du stjärnorna Shawn Horcoff och Dan Cleary?

– Väldigt sympatiska. Vi i Mora tyckte vi fått ”Sveriges finaste ishall”, men jag undrade när jag visade Horcoff och Cleary vad de skulle tycka? De var ju vana vid något helt annat.

– Inga problem, sa de. Det spelar ingen roll. Vi är vana vid mindre hallar där vi kommer ifrån. Vi är här för att spela ishockey, det är det viktigaste.

Det har ju gått hett till ibland i arenan. Slagsmål i korridoren mellan spelare i en periodpaus. Stämmer det?

– Ja, det var i en match mellan Färjestad och Mora. I en periodpaus rök vår spelare Ross Lupaschuk ihop med Färjestads Emil

*Olle Matsson bjuder stora fam-
nen till besökande domare och
massmediarepresentanter.
Snacka om smittande glädje ...*

Kåberg. Undrar hur det slutat om inte jag och Stefan Henriksson gått emellan.

Olle Matsson har alltid varit en spjuver. Det visade han när Mora slagit Hammarby med 8-1 i Superallsvenskan.

När det blev dags för presskonferens överlämnade Olle Matsson en present till Hammarbys tränare Leif Boork. Det var ett paket torskfile!

– Det var betalt för gammal ost (torsk), skrattade Olle. När vi mötte Hammarby i en play off-match 1979 fick vi en gåva före matchen. Det var Hammarbys spelare Rolf "Råttan" Edberg som lämnade över en stor torsk på fyra kilo till vår spelare Hasse Hansson. Med det menade "Råttan" att vi skulle få torsk i matchen. Och det fick vi också.

Men nu kom den stora revanschen. Och Leif Boork surade inte utan tog emot torskpaketet med ett leende:

– Usch vilken match, jag vet inte om jag ens vill ha videon. Det är bara att åka hem till Sollerön, släcka lamporna och vistas i mörkret. Men vi har ingenting att skylla på. Efter 1-3 fanns det bara ett lag på isen.

Notabelt från matchen är att Hammarby började med Carl-Johan Klint i målet. Han blev utbytt av Boork efter 1-3. In kom Olow Sundström. Då gick Mora på fyra minuter från 3-1 till 6-1. Efter två perioder lämnade Sundström tillbaka spaden till Klint, som fick slutföra matchen.

Från matchen minns vi i övrigt att kyrkoherde Gunnar Kärrbom före matchen sjöng nationalsången klädd i Moras röda spelartröja samt att skyttekung Patrik Ross gjorde fyra av målen.

Vad händer med Mora IK i framtiden?

– Jag bävar för hur det skall gå med elit-hockeyn ekonomiskt framöver. Jag tänker på den skenande löneutvecklingen. Här gäller det för klubbarna att slå vakt om ungdomsverksamheten.

Det är stora pengar idag inom hockeyn, men hur var det med Malung och den mindre racerbåten du skulle få?

– Jag tackade nej. Jag ville till Mora.

Fick du en större racerbåt där?

– Jag förhandlade med Janne Simons, men det var inte någon båt inblandad.

Värvarkungen Gunnar Palm

låg bakom första hallbygget

Gunnar Palm har aldrig varit ordförande i Mora IK. Ändå är han en av de mest betydelsefulla i klubbens historia, som värvarkung och som initiativtagare till den konstfrusna isbanan vid Smidjegrav och att det sedermera blev en ishall på samma plats.

Gunnar Palm kom med i Mora IK 1952 tillsammans med Ivar Blomqvist. De besökte Mora IK:s årsmöte men blev ganska kallt mottagna av den dåvarande styrelsen.

I Mora IK:s 60-årsbok berättar Gunnar Palm:

– Det var så mycket höjdare med i styrelsen på den tiden och de var nog rädda att vi skulle få bort dem ur styrelsen. Men vi berättade att vi var intresserade av ishockey, det räckte för oss.

Istället startade Gunnar tillsammans med Ivar och ett par andra grabbar en supporterklubb. Gunnar kom därefter med i styrelsen och det skall Mora IK vara tacksamma för.

1957 stod det klart att tomten vid Hantverkargatan, där Moras rink låg (vid nuvarande Åhlénsparkeringen), skulle bebyggas. Det gällde för Mora IK att omlokalisera. Det blev Smidjegrav vid Prästholmen. Men det skulle dröja till 1963 innan allt var klart och MIK kunde skryta med att ha ett konstfruset istadion.

Det drygaste jobbet var att få in pengar. Kommunen gick visserligen in med ett stort ekonomiskt bidrag, men resten av summan skulle MIK stå för själva. Som vanligt höll inte

de ekonomiska kalkylerna och det gällde att hitta mera pengar. Mora IK drog in pengar på lotterier men också på den populära ”Taknatta”, som arrangerades under två somrar. Man stängde av hela Mora under en lördagskväll och ordnade en rad aktiviteter. Bland annat utsågs ”Dalarnas Sommarflicka.” Boxaren Sonny Liston var en av ”Taknattas” mera namnkunniga gäster. Pengar flöt in till MIK och den nya arenan kunde ställas i ordning.

Men det var bara ett etappmål. Gunnar Palm drev anläggningsfrågan vidare med sikte på en riktig ishall. Kostnaderna för en ishall beräknades till 1,3 miljoner, där kommunen skulle stå för större delen.

Trots stödet var det en betydande summa som måste fram via klubben. Men det ordnade sig mycket tack vare stor frivillig hjälp, precis som när FM Mattsson Arena kom till 2004.

Betongfundamenten för takbågarna kom på plats i juli 1967. I augusti var alla de väldiga valvbågarna resta. Det blev ett intensivt arbete, men ishallen stod klar i tid till seriestart. Mora Ishall var då den snabbast byggda i hela Sverige. Det var också den billigaste. Men ändå höll inte kalkylerna riktigt. Klubben fick skjuta till drygt 100.000 kronor.

Den första matchen i Mora Ishall spelades mot Rögle BK den 6 oktober 1967. Det var en träningsmatch och Stig Östling blev förste målskytt när han gjorde 1–0 efter 12.16 i första perioden. Mora förlorade dock

Tränaren Åke "Professorn" Lundström och Gunnar Palm presenterar Tommy Andersson från Timrå, backen som ersatte "Lill-Strimma" Svedberg.

med 5-6. Men vad betydde det, man hade en fungerande hall.

Gunnar Palm kunde vara stolt. Inte bara för sitt arbete för hallens tillkomst utan

också för att han legat bakom värvningen av flera stora spelare. Inte minst fenomenspelaren och legendaren Lennart "Lill-Strimma" Svedberg.

SIEMENS

En Riktig Optikergaranti

Vi lovar att glasögon köpta hos oss helt och fullt motsvarar dina förväntningar. Om de går sönder eller om glasen inte fungerar, byter vi ut dem kostnadsfritt inom ett år från utlovat leveransdatum. Tycker du inte om dina nya bågar, byter vi ut dem inom tre månader från utlovat leveransdatum. Vi kallar det En Riktig Optikergaranti. Läs mer om vår trygghetsgaranti för glasögon på synsam.se. Välkommen till Synsam!

SYNSAM I MORA · KÖPMANNAGATAN 3 · 0250-106 42
SYNSAM MALUNG · LISAGATAN 29 · 0280-140 55

Vi tillsätter rätt team av specialister för ditt affärsjuridiska behov. Varmt välkommen till oss för rådgivning, diskussion eller upplysning.
023-70 58 00 (Falun) 0250-58 54 30 (Mora) 0240-46 58 40 (Ludvika)

SYLWAN & FENGER-KROG
Specialisterna inom affärsjuridik

Vi gratulerar Mora IK till

75

framgångsrika år

Öhrlings PricewaterhouseCoopers Mora
Fridhemsgatan 9, telefon 0250-289 00

pwc.com/se

Öhrlings

PRICEWATERHOUSECOOPERS

Nisse Norin har ett 60-årigt perspektiv på Mora IK

Nisse Norin fyller 80 år under Mora IK:s jubileumsår 2010. Han började 1948 med att sälja lotter för klubben. Och sedan har det fortsatt. Det känns som att han ägnat sig åt Mora IK hela sitt vuxna liv.

Intresset för Mora IK är fortfarande stort. Han har alltså varit med i över 60 år och har därför en del att jämföra med. Nisse satt närmare 32 år i klubbens styrelse. Först som suppleant och sedan som sekreterare. Han tröttnade när han tyckte att det började handla om för mycket pengar och klubben i hans tycke levde över sina tillgångar.

Det var Nisse som (tillsammans med Gunnar Palm) anställde kanslisten Janne Simons. Men Simons var inte förstavalet, berättar Nisse.

– Nej, vi hade först kontaktat ordförande Curt Carlströms son. Men han vågade inte ta jobbet. Sedan kontaktade vi Gösta Bäckström, som var ledare för Falu Hockey. Men det blev inget. Då fick vi ett tips om en person vid namn Jan Simons. Vi förstod att han var väldigt intresserad av ishockey. Ja, han spelade ju själv. Så vi gav honom en provanställning. Jag vill minnas att det var Bengt Grännsjö som förordat Janne Simons.

Och det gick bra?

– Ja, han var duktig att dra in pengar, och det har han ju fortsatt med. Janne tog hand om det mesta och avlastade andra i klubben. Och det var nog så att det inte var alla som slet för hårt i Mora IK:s styrelse på den tiden. Några

var både bekväma och okunniga. De tyckte det var skönt att låta Janne sköta det mesta.

Så det är Mora IK själva som sett till att Janne Simons fått styra så mycket i klubben. Det har varit bekvämast så. ”Det här får Simons sköta.”

Att Nisse Norin tillhör trotjänarna i Mora IK är en underdrift. Hans passion för ishockeyn och Mora IK har alltid varit stark. Han har förutom styrelsearbetet jobbat som matchfunktionär och marknadsgeneral. Han har varit med och raggat pengar till klubben i samband med den populära ”Taknatta” och inte minst via Mora Marknad. Han fanns också med i organisationen när Mora IK hade en stor artistkväll.

– Jag fick gå ned till järnvägsstationen för att möta artisten Emile Ford, som var mycket stor på den tiden. Emile Ford kom med tåg, orkestern med bil. Han var trevlig och han kunde dessutom prata en del svenska.

På Mora Marknad har bland annat Abba uppträtt. Det var 1973, året före eurovisions-schlagersegern i i Brighton.

Givetvis var Nisse Norin med när bingon kom till Mora. Det är en inkomstkälla som under många år räddat många föreningar.

Nisse har också fungerat som reseledare, bland annat då Mora mötte AIK på Johanneshovs Isstadion inför 13.000 åskådare. Mora vann.

Lika trevlig var inte en resa till Göteborg inför match mot Västra Frölunda.

– Då hade jag ordnat så att laget skulle få se Hagge Geigerts revy. Men halva laget försvann efter pausen och kom hem till hotellet först på morgonkulan. Alla var inte så pigga. Vår tränare, jag tror det var Sigge Bröms, blev ursinnig och ställde över flera spelare. Mora ställde upp med bara tre backar mot Frölunda. Men en av ”syndarna”, ”Lill-Strimma” Svedberg, fick spela. Och han var märkligt nog bäst på plan trots den bristfälliga uppladdningen.

Vi kanske inte behöver upplysa om att Mora förlorade

Om du skulle få välja ut fem starka minnen i Mora IK:s historia?

– Det finns en del att välja på, säger Nisse. Men först väljer jag nog att Mora gick till SM-final mot Djurgården 1950. Det var ju också

dramatiskt. Mora kom till matchen en halvtimme försenat.

– Sedan sätter jag värvningen av ”Lill-Strimma” Svedberg. Vad vi inte visste var att han skulle in i fängelse. Men vilken spelare vi fick.

– Jag måste ta med ett tråkigt minne också. Det var en match i Alfta i division II (1960/61) där vi förlorade. Vi hade tydligen tagit ut segern i förskott och gjorde en riktigt dålig match. Det betydde att vi missade seriesegern och avancemanget till division I. Det blev istället Morgårdshammar som passerade oss i sista omgången. Det var svårt att smälta. Det kändes så onödigt.

– Om vi går tillbaka till något mera positivt blir det givetvis avancemanget till Elitserien. Det var en fantastisk kväll när Mora

Mora är allt för 80-årige Nisse Norin. MIK:s insignier och klubbmärke ingår, vare sig han förevigas ensam eller tillsammans med sonsonen Erik (15) och sonen Anders (44).

vann i Stockholm över Hammarby och vi samtidigt fick hjälp av Leksand som slog Skellefteå.

– Som femte minne tar jag så kvällen när vi åkte ur Elitserien (mot Rögle borta). Men det bittra, det onödiga var att vi aldrig skulle behövt hamna i Kvalserien. Det var sista omgångarna i Elitserien som sänkte oss.

Du har träffat många starka ledare under alla dina år i Mora. Nämn fem utan rangordning.

– Bror Abrahamsson, det var en ordförande med klass. En arbetande ordförande som var starkt bidragande till att vi fick den nya banan vid Smidjegrav. Jag nämner också Gunnar Palm. Han var en riktig ”räv”, som fanns överallt och gjorde stor nytta för klubben. Han hade egentligen ingen uttalad titel i sty-

relsen, så vi uppfann att han skulle kallas sektionsofdörande. Gunnar Palm var en storfixare som aldrig sade nej.

– Curt Carlström var en fantastisk ordförande som jag håller mycket högt. Här var det ordning och reda, en hårding. Han såg till att de som fick uppdrag verkligen också uträttade det som de tagit på sig.

Nu har du ett par namn kvar Nisse.

– Janne Simons är givetvis med på min lista. Utan honom hade Mora idag spelat i samma serie som Borlänge eller som Falun. Men visst har det hänt att jag varit osams med honom, speciellt när det gällt ekonomi och vi i styrelsen inte varit tillräckligt informerade.

– Jag bör ju välja in någon spelare också i min ”femma”. Och då väljer jag förstås Hasse Hansson. Både som spelare och människa.

Drakarna

– supporterklubben som fick fart på hemmapubliken

Av Martin Wattberg

Drakarna är namnet på Mora IK:s officiella supporterklubb. Den etablerades på allvar säsongen 2003/04, när laget spelade sig upp till Elitserien. Förvandlingen av hemmahallen, från Smidjegrav till FM Mattsson Arena, gynnade Drakarna. Med en större ståplatsavdelning kunde man sätta färg på hemmamatcherna genom att ta upp idéer från italiensk fotboll (tifo). Samarbetet med Moras Stockholmsupportrar, en sammanslutning som går under namnet Faleijs Finest, har bl.a. lett till ett starkt stöd vid bortamatcher i Stockholm. Det har också resulterat i insamlingsinitiativet Supporterliraren, ett projekt som bidragit till att finansiera nyförvärven Ross Lupaschuk (2008/09) och Niklas Fogström (2009/10).

Men vägen till en stabil och fungerande supporterkultur har varit lång.

Den moderna supporterkulturen började växa fram under 1990-talet. Innan dess fanns stödet under mer improviserade former. Både sambaorkestrar och rockband trängde sig in i läktarlivet genom åren. I början av decenniet beslöt sig trion Mats-Erik ”Hubbe” Sparr, Anders Hinders och Bo Hermansson för att starta **Mora IK:s Supporterklubb**. Ett skäl var att det saknades souvenirer. Man tog fram ett sortiment som inledningsvis såldes från en kiosk på gågatan i centrum. Efter en tid fick man en fast plats i ishallen. Överskottet finansierade delvis MIK:s juniorverksamhet. Supporterklubben gjorde flera försök till att skapa bättre stämning på hemmamatcherna, dock

utan någon större framgång. Man lyckades betydligt bättre i samband med resorna till bortamatcherna. Men efter några år svalnade engagemanget kring hemmamatcher och resor. Souvenirbutiken blev dock kvar.

Okey-klubben var en organisation som startades under samma period och i första hand riktade sig till sittplatspubliken, som uppmuntrades att stödja MIK ekonomiskt. De bytte senare namn till **100-klubben**, ett namn som kom ur medlemsavgiften (en hundring). 100-klubben hade en lokal intill sittplats, där gemensamma tillställningar anordnades. 100-klubben var verksam under hela 1990-talet och i början av 2000-talet.

Main Boys kom under 1990-talets andra hälft att fylla Supporterklubbens efterlämnade tomrum på ståplats. Klackledaren Benny Back stod i spetsen för en stor skara ungdomar som skapade ett bra tryck hemma i Smidjegrav. Mora IK:s spel i Kvalserien säsongen 1998/99 gav Main Boys en bra skjuts i medlemsvärvandet. Laget gjorde en mycket bra kvalserie och var ytterst nära att ta steget upp i Elitserien. I bortamatchen mot Elitserielaget Västerås mobiliserades flera hundra Morasupportrar, som begav sig i bussar till Rocklundahallen. Den matchen definierade det fortsatta supporterarbetet och kan än idag ge många fans något drömskt i blicken. Men Main Boys gick samma öde till mötes som sina föregångare. Tongivande personer slutade och nedläggningen var snart ett faktum.

Ett ambitiöst tifo-arrangemang höjer stämningen inför vilken match som helst. Men det handlar ofta om förbrukning av kostsamma material. Alla ekonomiska bidrag är därför välkomna.

Intresset på ståplats fanns dock kvar. Det var bara kanalen som saknades. En ny trio – Patrik Forslund, Kenneth Lindqvist och Daniel Nilsson – tog då tag i saken och startade supporterklubben Red Dragons. Där har vi den egentliga föregångaren till dagens Drakarna.

Red Dragons satsade mycket på att synas på både hemma- och bortamatcherna. Den stora utmaningen var att skapa en bra klack i Mora Ishall. Men det blev också många bussresor i "närområdet" (matcher inom 30–40 mils radie). Resorna blev snabbt populära och något av ett signum för Red Dragons. Stödet på hemmaplan var dock fortfarande svårt att bygga upp. Det skulle dröja ända till säsongen 2003/2004 innan det verkliga trycket skulle infinna sig i Mora. Supporterklubben hade efter några års rekrytering av nya klackmedlemmar nu lyckats få ihop en stor grupp.

Red Dragons kom, precis som sin föregångare, i gungning när tongivande personer hoppade av. Den här gången fanns det däremot driftiga entusiaster som var villiga att

ta över. De tog över i medvind. I och med att laget presterade bra på isen ökade klackens storlek under säsongens gång. En andraplats i den södra Allsvenskan gav spel i Superallsvenskan. I det skedet genomförde man en rekryteringskampanj. Den kom i rätt skede: Mora IK fick en smakstart på Superallsvenskan och inledde med segrar borta mot Västerås och hemma mot Hammarby. Målskillnaden på de här två matcherna var smått otroliga 13–1. Rekryteringsarbetet gick väldigt bra. Klacken växte och det blev bra drag i Mora Ishall. Mora IK vann Superallsvenskan, efter fem års väntan var det återigen dags för spel i Kvalserien. Där anordnade Red Dragons resor till matcherna i Stockholm. Men matchen som lockade mest var naturligtvis Daladerbyt borta mot Leksand, där det blev en publikfest av sällan skadat slag. Red Dragons växte ytterligare. I den sista och avgörande matchen mot Hammarby i Globen på påskafton gick flera bussar med supportrar från Mora. Det faktum att Mora inte hade avgörandet i egna händer

bidrog dock till att antalet resenärer var något mindre än förväntat.

Men det togs igen med besked vid återkomsten till Mora. Avancemanget var klart och tusentals supportrar samlades för ett rejält maskalas i och utanför Mora Ishall för att fira de hjältarna. Det var festligheter som ingen kunnat drömma om när Mora IK efter 29 års väntan hade tagit klivet upp till Elitserien.

Redan inför Kvalserien hade de styrande i Red Dragons bestämt sig för att göra en förändring i organisationen. Red Dragons avvecklades därför efter säsongen till förmån för den nya supporterklubben Drakarna.

Ishallen/Smidjegrav hade nu förvandlats till FM Mattsson Arena, med större utrymme för ståplats och avsevärt förbättrade möjligheter till tifoarrangemang. Det blev lapp på

luckan inför Elitseriepremiären mot Färjestad. Köerna till hemmastå ringlade långa timmarna före match och Drakarna fick en smakstart. Tifo kommer ur italienskans tifosi (=supportrar) och syftar i vårt land på när supportrar hyllar sitt lag genom läktararrangemang, som småflaggor, overheadflaggor med mera. Tifo hade börjat få sitt fäste i Mora några år före Drakarnas uppkomst, och nu gjorde klackens större storlek att dessa tifon kunde göras större och mer spektakulära. Nu fanns överhuvudtaget större möjligheter till läktararrangemang, på både sitt- och ståplats. Två personer som var drivande och gjorde tifo till ett känt fenomen i Mora var Joakim Larsson och numera bortgångne Håkan Smångs.

Under den fyraåriga sejouren i Elitserien anordnade Mora IK "Segertåg", chartrade tåg till några av lagets bortamatcher. Totalt

genomfördes tre stora tågresor, till Stockholm (Djurgården, 2005), Gävle (Brynäs, 2007) och Göteborg (Frölunda, 2008). Resan till Stockholm blev en riktig succé, hundratals supportrar var med på tåget och deltog i marschen genom stan till Globen. Till den marscherande folkmassan anslöt Drakar och Morasupportrar i förskingringen. Antalet supportrar uppgick till strax över 1 000, en mäktig skara som marscherade med facklor genom den mörka Stockholmskvällen. Runt de här arrangemangen var Drakarna med och spred information för att locka supportrar. Till Stockholm och Gävle anordnades även bussresor i samband med "Segertåget". Trots stora samlingar supportrar har Morasupportrarna oftast fått beröm av poliser och det andra lagets värdar som en väldigt skötsam hejarklack. Det är något som gällt genomgående

för Morasupportrar, att inte vara hatiska och våldsamma utan istället stötta det egna laget.

När Mora IK under 1940-talet för första gången spelade i Allsvenskan lockade laget redan från start hundratals patriotiska masar och kullor i förskingringen till bortamatcherna i Stockholm. Även om det genom åren inte varit helt festligt för fansen att kуска runt till islador i förorterna har traditionen att gå och heja på hembygdens lag levt kvar. I slutet av 1990-talet startades MIK08, en supporterklubb för fans i Stockholm, Uppsala och Mälardalen. Fansen samlades med hjälp av internet, intresset för MIK08 växte och de kom även att anordna resor till Mora IK:s matcher. Efter 2002 bytte man namn till Faleijs Finest, något som också symboliserade en nystart för klubben. Hemsidan är ett viktigt instrument för att få Morafans i för-

skingringen att sammanstråla till matcherna i Stockholmsregionen.

Supporterliraren är ett gemensamt initiativ, där Drakarna och Faleijs Finest står för en insamlingskampanj till förmån för Mora IK:s spelarvärvningar. Idén föddes under första säsongen i Allsvenskan (2008/09) och på bara sju veckor lyckades man inbringa över 260 000 kronor till Mora IK. I samband med en hemmamatch presenterades Ross Lupaschuk som supporterlirare. Projektet fortsatte även över säsongen 2009/10. Då gav insamlingen 53.000 kronor. Den här gången var det Niklas Fogström som presenterades som supporterlirare.

Supporterliraren är ett projekt som är återkommande varje säsong.

Drakarna överlevde degraderingen från Elitserien 2008, vilket tyder på att denna supportersammanslutning har en stabil bas. Till skillnad från föregångarna har Drakarna, genom stort tålamod och ett helhjärtat engagemang, lyckats skapa starka band med publiken i hemmahallen. Den moderna supporter-kulturen, som blommade ut under 1990-talet har kommit till Mora för att stanna, och Drakarnas mål är att växa hela tiden. Tillsammans med Faleijs Finest försätter Drakarna arbetet med att stödja Mora IK på bortamatcherna.

Niklas Fogström, en finsk center från Rauman Lukko med bakgrund i både Tingsryd och Nyköping, kunde knytas till Mora IK tack vare stöd från klubbens supportrar.

Mårts beundrar Mora

Mora IK har en stor beundrare i Tre Kronors nye förbundskapten Pelle Mårts.

– Det var starkt gjort av Mora att nå Elitserien. Det visade att det inte är enbart pengar som styr var man spelar. Mora, som i många år stått i skuggan av Leksand, har jobbat bra och visar vilket genuint hockeyintresse som finns. säger Mårts

– Jag kan tycka att Mora får ut mer av sitt jobb än till exempel Leksand. Jag menar då med tanke på klubbens mindre resurser och det effektiva arbetet med ungdomarna. Mora har lyckat skapa en bra ungdoms- och juniorverksamhet. Och jag hoppas man fortsätter på den vägen, och formar sitt framtida lag med talanger från i första hand Dalarna.

Pelle Mårts om någon vet hur tufft det var att spela mot Mora IK i Elitserien. Han var under den perioden coach för storlaget HV 71.

– Det var märkligt hur svårt vi hade för att spela mot Mora. De kämpade kopiöst. Vi fick aldrig lugn och ro i matcherna. Vi försökte på olika sätt vända trenden. Ibland provade vi att åka upp till Mora matchdagen. Vi bytte hotell, vi provade allt möjligt. Men det blev ändå alltid lika jobbigt.

Respekten för Mora IK fanns speciellt efter första säsongen Mora nådde SM-slutspelet, alltså 2005/06.

– Vi förlorade med hela 6–0 mot Mora hemma i Jönköping. Och direkt bestämde killarna i laget att om bägge lagen hamnar i slut-

spelet och vi får välja motstånd, då skall vi möta Mora.

Varför?

– Därför att vi måste få revansch för den här snöpliga förlusten med 6–0.

Men det blev inte lätt för HV i kvartsfinalerna.

– Jag minns att vi vann de två första matcherna först efter sudden death. Och jag minns att Mora hade bra chanser att avgöra. Det

Efter många år som klubbtränare – bl.a. för HV71 – och landslagsledare på olika nivåer tar nu Per Mårts klivet upp, från Småkronor till Tre Kronor.

kunde ha varit så att Mora lett med 2–0 efter de två första kvartsfinalmatcherna. Då hade det inte varit roligt för oss. Men när det blev dags för tredje kvartsfinalen, då förstod vi att Mora tappat mycket kraft.

Du har koll på några av Moras spelare förstår jag.

– Givetvis i första hand Mattias Ekholm, som jag hade i JVM. Han syns inte så mycket i matcherna, jo han är ju stor förstås. Men han är inte liraren som syns med läckra passningar, även om han kan det också. Mattias är ett stort framtidsnamn. Men innan han tar steget till NHL bör han spela i Elitserien och helst ha några matcher i Tre Kronor. Så säger jag om alla talanger som har sina stora dröm-

mar om NHL. Det är ingen ide att komma dit utan tillräcklig rutin och bara bli en handelsvara där borta.

– Det finns fler Moraspelare jag känner väl till, som Daniel Viksten och Tony Lagerström. Givetvis spelare som har höga ambitioner och drömmar att nå högre i karriären.

Pelle Mårts följer dalalagens framfart ganska noga. Du är ju själv dalkarl?

– Ja, tills jag var ett halvt år gammal. Då flyttade vi från Dalarna. Men min föräldragård ligger i Svärdsjö, i Sveden närmare bestämt. Och där tillbringar jag en stor del av varje sommar. Jag betraktar mig mer som dalkarl än västmanlänning, trots att jag bor i Västerås.

Johan Sares

Lång väg från materialrummet till klubbdirektörsposten

Det kom inte som någon stor överraskning att det blev Johan Sares som flyttade in i Jan Simons rum. Johan är mer eller mindre född in i Mora IK och började i klubbens hockey-skola när han var fem år. Han blev materialförvaltare, han blev marknadsansvarig och nu är han klubbdirektör.

– Det är klart att det är ett hedersuppdrag att ersätta Jan Simons. Han har ju haft jobbet i 36 år. Nu är det en utmaning att driva och utveckla föreningen och bygga vidare på det som Janne byggt upp.

Jan kanske vill vara med och bestämma även i fortsättningen?

– Jag ser det så här, säger Johan. Jag ser gärna Janne Simons som ett bollplank, för all framtid. Det är bra för mig och jag tror att det är väldigt bra för Janne.

Tar du också över hans träskor?

– Nej, det gör jag inte. Jag kommer inte att jobba i träskor.

Det har varit fascinerande att se hur Jan Simons hittat bland alla papper och tidningar och allt annat som översvämmat hans skrivbord. Ändå har man haft en känsla av att han haft stenkoll på var allt finns. Det kommer Johan Sares också att ha. Han beskrivs som en pedant. Det var kanske därför han värvades av Brynäs efter fem år som materialförvaltare i Mora IK. Det väckte sensation också i rikspressen. Att klubbar började värva materialare från varandra.

– Det var litet olyckligt att det där med

Brynäs kom ut när jag befann mig utomlands, säger Johan. Jag befann mig i München och Gävlejournalisten Stefan Åsberg (idag på SVT) hade fått nys om vad som var på gång.

Tommy Sandlin förstod att han skulle få nytta av Johan Sares. Ryktet om Johans duglighet hade nått Gävle. Och den som har varit i ett ishockeylags omklädningsrum vet hur viktigt det är att få ordning och reda. Det finns gott om prylar.

Vad sade Simons när han nåddes av beskedet?

– Han blev inte glad. Han skällde ut mig. Han muttrade någonting om att ”måste jag nu skriva kontrakt med korvkiosken i fortsättningen?”

Johan vill inte kalla det en klassresa att ha flyttat från omklädnings- och materialrummet in till kontoret och jobbet som klubbdirektör.

– Nej, jag vet hur viktigt jobbet som materialare är, och det känns bra att flera spelare tagit hand om den sysslan efter karriären. Till exempel Anders Huss i Timrå och Mathias Pettersson i Brynäs.

Janne Simons var en eldfängd hockeyspelare på sin tid. Men hur långt kom du i karriären, Johan?

– Jag spelade till 15–16 årsåldern med Moras B-juniorer. Men jag slutade efter att ha varit med om en trafikolycka, Jag blev påkörd i en korsning i Mora. Jag kom själv på spark. Jag bröt ena benet och opererades och har fortfarande ett handikapp i ena benet.

Karriären inom Mora IK tog istället fart i sekretariatet, där han jobbade under matcherna. Men tränaren Leif Boork tyckte att Johan skulle kunna gå in som materialare.

– Det var ett bra jobb. Jag hade växt upp med flera av spelarna i laget och jag fick ta över efter Anders Hansson. Anders är stor som människa och lät mig snabbt komma in i jobbet.

Resan i karriären hade börjat, en karriär som började som vaktmästare och potatisskallare på en restaurang i Mora. Han kom tillbaka till Mora från Gävle efter nio år för att ta hand om marknadsbiten hos Mora IK. Ett jobb han hade i sex år.

– Vi trivdes väldigt bra i Gävle, men att komma tillbaka till Mora och ett nytt yrke lockade också. Och jag har aldrig haft några problem med Janne Simons, jag har känt att jag alltid haft hans förtroende. Och jag har känt att det varit riskfritt att jobba i Mora IK. Janne var en garant att det var kontroll över ekonomin. Det är annars dyrt att som Mora ligga strax under yppersta eliten.

Efter de fyra elitserieåren försvann många bra spelare, men också Johan Sares. Orsaken var Gunde Svan. Han ville ha Johan som marknadsansvarig för längdåkarna i Svenska Skidförbundet. Två år senare är Johan för andra gången tillbaka i Mora. Han lämnade ett som vi kan tycka kanonjobb i Falun där han strax innan han slutade var med om att

ro iland ett miljonkontrakt med Team Sportia. Johan Sares hade redan under 2009 fått en förfrågan från Simons om han var intresserad att återvända.

– Jag tyckte resorna för Skidförbundet blev slitsamma. Dessutom lämnade Gunde Svan förbundet. Det som lockade med Mora IK var att jag nu kommer närmare den levande idrotten i mitt arbete. Det är bara att gå en trappa ned på kansliet, så är jag hos killarna.

Hur kommer Mora IK att se ut under ditt ansvar?

– Flera får vara beredda att ta ett större ansvar. Harald Lückner får en utökad roll. Resurserna måste fördelas så att Mora IK kan utvecklas ännu mera. Föreningen har gått med förlust i ett par år, den trenden måste ändras. Vi måste börja tjäna pengar. Det gör man genom ett trovärdigt sätt att arbeta och att vi skapar ett helhetskoncept. Det handlar om att rätta kostnaderna efter intäkterna, göra Mora IK till en attraktiv förening att både spela och jobba i och att skapa en god ekonomi. Givetvis skall vi ha ett bra lag, ett lag som också är utvecklingsbart. Vi skall se till att ha ett slagkraftigt lag. Det är också viktigt att Mora IK och FM Mattsson Arena blir en mötesplats för näringslivet, en plats för sponsorer att finna nätverket.

Publiken då? Borde det inte komma fler på matcherna?

– Jag tycker vi skall se det positiva. Kommer det 2 000 åskådare eller mera till varje match är det som om Frölunda skulle ha 100 000 på sina matcher, om vi jämför befolkningsunderlagen.

Den kravprofil som sattes upp till de som sökte Jan Simons jobb var: Gott affärsman-naskap, goda relationer med samarbetspartn-ers och kreativt tänkande.

Det är den kostymen som Johan Sares nu kliver in i.

Johan Sares tar över som klubbdirektör efter Jan Simons.

Mora IK:s ordföranden genom åren

Mora IK:s ordföranden genom åren	
Gunnar Faleij	1935–1958
Bror Abrahamsson	1958–1961
Bengt Grännsjö	1961–1963
Henry Strömberg	1963–1968
Curt Carlström	1968–1974
Bengt Grännsjö	1974–1976
Per-Olof Hjertén	1976–1979
Hans-Henrik Brummer	1979–1985
Sten Svensson	1985–1992
Björn Back	1992–1998
Haldun Kadfalk	1998–2002
Peter Broberg	2002–2004
Lars Weslien	2004–2008
Torsten Kjellgren	2008–

För faktasammanställningen på denna och följande sidor svarar Stig Beronius, Torsten Kjellgren och Gunnar Persson.

Så här såg det ut åren kring 1950. Puck i fel kasse den här gången ...

Mora IK:s tränare

Det var Gunnar Faleij, en känd motorbåtsförare från Stockholm, som introducerade ishockeyn i Mora 1935. Faleij var född 1909 och således en ung man när han kom till Mora. Han var inledningsvis både spelare och instruktör. Vid några tillfällen ordnade han hjälp utifrån. Den förste som gästade Mora var Stockholms-Götas gamle Europamästare Einar "Knatten" Lundell, som hjälpte laget 1938/39. När klubben några år senare för första gången nådde Allsvenskan var det Hammarbys populära universalartist Sven Bergqvist, som var f.d. landslagsmålvakt i fotboll och back i Tre Kronor, som ställde upp. Det kuriösa var att Bergqvist fortfarande tillhörde Hammarby som spelare. Säsongen 1945/46 var emellertid hans sista som aktiv, och han hade gjort klart för lagledningen att

han bara stod till förfogande som reserv. Därmed blev det möjligt för honom att hösten 1945 hjälpa nykomlingen Mora med förberedelserna inför den allsvenska premiären. Bergqvist hann t.o.m. spela någon träningsmatch innan serien började och han återvände till Stockholm.

Moras förste anställde tränare, som ägnade hela säsongen åt laget, var Sven "Jana" Jansson från Södertälje. Han hade spelat back för SSK och vunnit två SM-guld men i december 1944 stoppats av en allvarlig ögonskada. Som tränare arbetade han bl.a. i Tranebergs IF, IFK Munkfors, IFK Sunne och Mora, där han gjorde tre separata perioder. "Janas" yngre bror Folke "Masen" Jansson spelade center i SSK och tränade senare Tre Kronor till VM-guld både 1953 och 1957.

Sigge Bröms kom till Mora 1965. Han hade en lång karriär bakom sig. Den omfattade bl.a. 116 A-landskamper, dubbla VM-guld (1953 och 1957) och 14 säsonger i Leksand. Han hade också hunnit med sejourer som spelande tränare för GAIS (1957/58) och Bodens BK (1962–64). Bröms hade erfarenhet som få andra och kom att träna Mora i sammanlagt åtta säsonger.

Säsong	Ansvarig	Assistent
1947/48	Sven Jansson	
1948/49	Sven Jansson	
1949/50	Oskar Lönn	
1950/51	Gösta Holmberg	
1951/52	Gösta Holmberg	
1952/53	Gösta Holmberg	
1953/54	Åke Lundström	
1954/55	Gösta Holmberg	
1955/56	Gösta Holmberg	
1956/57	Sven Jansson	Gösta Holmberg
1957/58	Sven Jansson	
1958/59	Gösta Holmberg	
1959/60	Folke Gustavsson och Rune Blomberg (spelande tränare)	
1960/61	Åke Lassas (början av säsongen)	
	Sven Jansson	
1961/62	Sven Jansson	Nils Backlund
1962/63	Sven Jansson	
1963/64	Kenny Booth	Gösta Holmberg
1964/65	Kenny Booth	Gösta Holmberg
1965/66	Sigge Bröms	Gösta Holmberg
1966/67	Sigge Bröms	Gösta Holmberg
1967/68	Sigge Bröms	Gösta Holmberg
1968/69	Sigge Bröms	Kjell Eklind
1969/70	Sigge Bröms	Kjell Eklind
1970/71	Sigge Bröms	Gunnar Olmats
1971/72	Åke Lundström	Kjell Eklind
1972/73	Åke Lundström (t.o.m. 13.12.1972)	
	Stig Påvels (fr.o.m. 14.12.1972)	
1973/74	Stig Påvels	
1974/75	Stig Påvels	
1975/76	Sigge Bröms	Kjell Eklind
1976/77	Sigge Bröms	Kjell Eklind
1977/78	Nils Carlsson	
1978/79	Nils Carlsson	Mats Lönn
1979/80	Len Lunde	Lars Bogg

Säsong	Ansvarig	Assistent
1980/81	Kjell Eklind	Lars Bogg
1981/82	Nils Carlsson	Sigge Bröms
1982/83	Nils Carlsson	Jan Danielsson
1983/84	Christer Abrahamsson	Sven-Åke Jacobsson
1984/85	Christer Abrahamsson	Malte Steen och Bert Bäckman
1985/86	Malte Steen	Olle Matsson och Bert Bäckman
1986/87	Roger Lindqvist (t.o.m. 20.11.1986)	Björn Bergius
	Nils Carlsson (fr.o.m. 21.11.1986)	Björn Bergius
1987/88	Leif Boork	Kjell Eklind
1988/89	Leif Boork	Bert Bäckman
1989/90	Leif Boork	Bert Bäckman
1990/91	Leif Boork	Bert Bäckman
1991/92	Anders Sörensen	Bert Bäckman
1992/93	Mikael Tisell	Bert Bäckman
1993/94	Mikael Tisell	Bert Bäckman
1994/95	Mikael Tisell	Malte Steen
1995/96	Randy Edmonds	Håkan Ljudén
1996/97	Randy Edmonds	John Bergström
1997/98	Randy Edmonds	John Bergström
1998/99	Tommy Sandlin	Malte Steen
1999/00	Tommy Sandlin	Inge Olsson
2000/01	Malte Steen	Mats Grötting
2001/02	Mats Grötting	Mats Lusth
2002/03	Petter Hägerbäck (t.o.m. 18.1.2003)	Mats Grötting och Thomas Melin
	Mats Grötting (fr.o.m. 19.1.2003)	Thomas Melin
2003/04	Harald Lückner	Mikael Westerling
2004/05	Harald Lückner	Mikael Westerling
2005/06	Harri Rindell	Pär Djoos och Patrik Ross
2006/07	Harri Rindell	Pär Djoos och Alf Spolander
2007/08	Magnus Arvedson (t.o.m. 25.12.2007)	Pär Djoos och Thomas Melin
	Pär Djoos (25.12– 7.2.2008)	Kari Eloranta och Thomas Melin
	Kari Eloranta (fr.o.m. 8.2.2008)	Göran Tärnlund och Thomas Melin
2008/09	Harald Lückner	Göran Tärnlund
2009/10	Harald Lückner	Göran Tärnlund

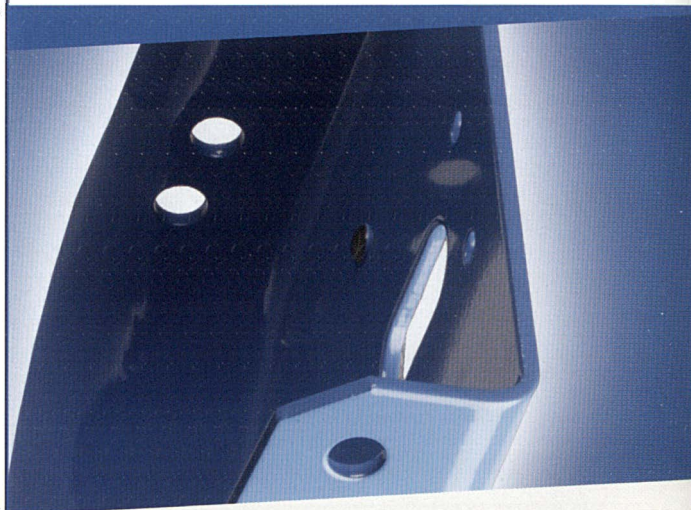
Mora
Glasmästeri

GLAS
kedjan

FALK

Kvalitet - inte bara på ytan

Falk Lack AB

Vattugatan 8
792 36 MORA

Tel 0250 - 59 20 50
Fax 0250 - 187 10

falk@falklack.se
www.falklack.se

NÄSÉNS
BYGG AB

0250 - 130 75

Dala Hushållsservice AB
MORA

Auktoriserad av Electrolux koncernen • Medlem i EHL

Service • Installation • Reservdelar • Alla märken

Reparationer och reservdelar till hushållsmaskiner (alla märken)

Spis • Disk • Tvätt • Kyl • Micro • Dammsugare

Fläkt • Fastighetstvätt • Auktoriserad Podab-service/försäljning

Service och installation
av värmepumpar

Electrolux
Mitsubishi
Panasonic
Sanyo

Tel 0250-161 40, 070-220 00 71 • Fax 0250-161 80 • Gopshus Bygata 76, 792 94 Mora

Mesta Moraspelarna

Flest matcher

De här tio har spelat flest matcher för Mora IK till och med säsongen 2009/10.

Namn	Matcher	Mål	Säsonger
Mikael Simons	666	152	14
Håkan Bogg	614	115	15
Thomas Melin (mv)	578	–	17
Hasse Hansson	487	388	17
Marcus Eriksson	484	153	11
Martin Jansson	475	85	11
Mats Grötting	343	271	11
Anders Nilsson	337	52	8
Mikael Westerling	334	240	12
Andreas Olsson	327	144	9

Sven Kristoffersson, högerback, 20 år, lagerföreståndare. Lagets snabbskrinare. Skulle ha utsikter att bli en av landets bästa »puckare».

Flest säsonger

Namn	Säsonger	Debut
Mats "Tuppen" Lönn	18	1956/57
Sven Kristoffersson	17	1941/42
Hasse Hansson	17	1967/68
Thomas Melin	17	1984/85
Erik "Petter" Pettersson	16	1941/42
Mas-Åke Larsson	16	1943/44
Kjell Eklind	16	1955/56
Håkan Bogg	15	1993/94
Erik Granath	14	1942/43
Jan-Erik Johansson	14	1953/54
Mikael Simons	14	1995/96
Rune Blomberg	13	1949/50
Bo Olsson	13	1955/56
Ulf Nises	13	1963/64
Sven-Åke "Såja" Jacobsson	13	1964/65
Evert Tysk	12	1956/57
Hans-Olov Ernlund	12	1970/71
Tord Svensson	12	1970/71
Mikael Westerling	12	1974/75
Gösta Holmberg	11	1941/42
Jan "Bambis" Danielsson	11	1969/70
Yngve Frost	11	1971/72
Mats Grötting	11	1978/79
Örjan Karlsson	11	1984/85
Martin Jansson	11	1996/97
Marcus Eriksson	11	1997/98
Stig Johansson	10	1941/42
Bror Finns	10	1941/42
Folke Gustafsson	10	1949/50
Lasse Munther	10	1969/70

Mora IK:s spelare i svenska landslag

Uppställningen omfattar de spelare som någon gång representerat Mora IK. De behöver alltså inte nödvändigtvis ha varit registrerade för Mora IK när de spelat i landslaget.

Antalet A-landskamper gäller enbart matcher för Tre Kronor mot andra landslag. Uppgifterna avviker därför jämfört med de siffror som finns i Hockeyboken. För målvakter i A-landslaget gäller att de måste ha spelat för att få matchdeltagande noterat.

Förnamn	Efternamn	A	B	J/P
Hans	Abrahamsson	-	-	2
Andreas	Albinsson	-	-	29
Victor	Amné	-	-	2
Adam	Andersson	-	-	44
Mattias	Andersson	-	-	1
Rolf	Andersson	-	-	12
Sören	Andersson	-	-	9
Tommy	Andersson	9	32	19
Åke	Andersson	-	-	42
Greger	Artursson	28	-	34
Daniel	Back	-	-	16
Mats	Bergius	-	-	2
Lars	Berglund	-	-	5
Kenneth	Bergqvist	4	-	15
Rune	Blomberg	4	-	2
Håkan	Bogg	-	-	3
Roland	Bond	45	1	-
Per-Olov	Brasar	107	26	-
Anders	Broberg	-	-	7
Joel	Brodd-Jägerstedt	-	-	14
Johan	Brummer	-	9	16
Sigurd	Bröms	116	-	9
Ingemar	Caris	2	7	-
Anders	Danielsson	-	-	9

Jan	Danielsson	-	-	23
Alexander	Deilert	-	-	35
Pär	Djoos	63	5	33
Mattias	Ekholm	-	-	33
Peter	Elander	-	-	19
Thomas	Enström	-	-	40
Bengt	Eriksson	-	-	1
Christoffer	Eriksson	-	-	7
Henrik	Eriksson	-	-	46
Markus	Eriksson	-	-	34
Mats	Eriksson	-	-	2
Anders	Ernlund	-	-	6
Marcus	Ernlund	-	-	4
Ola	Ernlund	-	3	-
Håkan	Falkenhäll	-	-	8
Daniel	Fernholm	35	-	21
Hans-Erik	Fernström	-	1	-
Jonas	Finn-Olsson	2	-	-
Einar	Granath	19	2	-
Eric	Granath	24	-	-
Jonathan	Granström	-	-	14
Anders	Grudd	-	-	3
Gustav	Gräsberg	-	-	44
Martin	Gudmundsson	-	-	37
Robin	Gustafson	-	-	10
Bengt-Åke	Gustavsson	1	14	-
Folke	Gustafsson	29	-	4
Yared	Hagos	20	-	56
Ivan	Hansen	18	9	6
Hans	Hansson	25	19	20
Johan	Hansson	-	-	2
Mats	Hansson	-	-	1
Per	Hedenström	-	-	33
Magnus	Hedlund	-	-	66
Stefan	Hedlund	-	-	7
Mikael	Hindrika	-	-	10
Alexander	Hult	-	-	23
Per Arne	Hübinette	8	13	12

Bengt	Höglund	-	-	9
Jens	Jacobs	-	-	5
Sven-Åke	Jakobsson	-	6	8
Eric	Johansson	1	-	-
Göran	Johansson	-	-	7
Lars	Johansson	-	-	5
Martin	Johansson	-	-	47
Stig	Johansson	2	-	-
Pierre	Johnsson	-	-	28
Daniel	Karlsson	-	-	23
Jan-Erik	Karlsson	-	-	5
Leif	Carlsson	18	23	28
Per	Carlsson	-	-	20
Örjan	Karlsson	-	-	4
Mario	Kempe	-	-	26
Stefan	Ketola	-	-	28
Ulf	Konradsson	-	-	14
Marcus	Kristoffersson	-	-	30
Sven	Kristoffersson	6	-	-
Tony	Lagerström	-	-	5
Mats	Landerstedt	-	-	5
Åke	Larsson	-	-	24
Jonas	Lennartsson	-	-	45
Erik	Lewerström	-	-	22
Mauri	Liikamaa	-	-	3
Andreas	Lilja	11	-	-
Marcus	Lilja	-	-	18
Åke	Lilljebjörn	39	3	21
Tommie	Lindgren	-	3	-
Mats	Lindh	46	6	10
Jan	Lindholm	23	19	-
Liam	Lindström	-	-	36
Arne	Loong	4	4	-
Mats	Lusth	12	11	8
Anders	Lövdahl	3	2	-
Torgny	Löwgren	-	-	20
Anders	Lönn	-	2	-
Mats	Lönn	5	1	-
Börje	Marcus	-	2	-
Thomas	Melin	-	-	19
Marina	Modigh	3	-	-
Peder	Målerin	-	-	14
Patrik	Nilsson	-	-	30
Ulf	Nises	-	6	-
Anders	Noakson	-	-	12
Peter	Nolander	5	-	-
Håkan	Nordin	36	25	39
Stig	Nordin	-	-	11
Lars-Erik	Norin	-	-	3
Mattias	Norström	77	-	11
Magnus	Nygren	-	-	7
Peter	Nylander	-	2	66
Petter	Nyrén	-	-	4
Bo	Olsson	-	-	4

Christer	Olsson	106	8	-
Johan	Olsson	-	-	19
Ove	Olsson	49	9	38
Peter	Olsson	-	-	13
Robert	Olsson	-	-	16
Mikael	Owilli	-	-	11
Mark	Owuya	-	-	47
Johnny	Pavasson	-	-	3
Johnny	Persson	-	-	3
Jonathan	Persson	-	-	3
Mikael	Persson	-	-	19
Henrik	Petré	-	-	26
Henrik	Petterson	-	-	4
Andreas	Pihl	3	-	-
Mattias	Pihlström	-	-	14
Thomas	Ring	-	-	7
Jonas	Rosborg	-	-	6
Per	Rosenqvist	-	-	10
Johan	Rosén	5	-	-
Roger	Rosén	-	13	25
Patrik	Ross	-	7	24
Anton	Rödin	-	-	11
Patrik	Rönnqvist	-	-	9
Magnus	Sandberg	-	-	10
Lucas	Sandström	-	-	35
Jim	Sandvik	-	-	3
Magnus	Sik	-	-	3
Mikael	Simons	-	-	55
Stefan	Sjögren	-	-	23
Emil	Skoglund	-	-	24
Tomas	Skogs	5	-	34
Börje	Skoogs	-	-	5
Henrik	Smångs	-	-	29
Daniel	Sperrle	-	-	16
Calle	Steen	-	-	17
Ronnie	Sundin	137	9	-
Magnus	Sundqvist	-	-	11
Lennart	Svedberg	117	9	9
Jan Olof	Svensson	39	14	-
Patrik	Söderholm	-	-	4
Tommy	Tomth	-	4	15
Anders	Tynell	-	-	4
Evert	Tysk	2	-	2
Patrik	Ulin	-	-	19
Hans	Westberg	4	-	-
Daniel	Viksten	-	-	4
Mikael	Zettergren	-	-	13
Björn	Åkerblom	-	-	18
Peter	Åslin	45	24	35
Anders	Öberg	-	-	3
Stig	Östling	125	19	17

Elitserien:

Fyra säsonger och 73 spelare

Under fyra Elitseriesäsonger förbrukade Mora IK 73 spelare, alltså mer än tre hela lag. Det var åtta målvakter, 26 backar och 39 forwards.

Drygt hälften av dem (38) var utlänningar, som kom från Finland (15), Slovakien (9), Canada (7), Tjeckien (4), Lettland (1), Danmark (1) och Norge (1).

Flest matcher, grundserien	
Martin Jansson	205
Mikael Simons	195
Håkan Bogg	187
Anders Nilsson	181
Kenneth Bergqvist	168
Teemu Elomo	158
Marcus Eriksson	158
Jonathan Granström	149
Anders Bastiansen	142
Marco Tuokko	142
Eric Beaudoin	139
Thomas Skogs	135
Pierre Johnsson	124
Juha Pitkämäki	106
Jarno Kultanen	105
Tero Määttä	105
Mikko Kurvinen	102

Flest mål, grundserien	
Pavel Brendl	34
Teemu Elomo	28
Eric Beaudoin	27
Kenneth Bergqvist	25
Mikael Simons	24
Håkan Bogg	22
Anders Bastiansen	21
Eric Johansson	21
Anders Nilsson	21
Marco Tuokko	20

Flest assist, grundserien	
Håkan Bogg	58
Anders Bastiansen	52
Teemu Elomo	52
Eric Beaudoin	37
Kenneth Bergqvist	32
Eric Johansson	31
Anders Nilsson	29
Shawn Horcoff	27
Dan Cleary	26
Mikael Simons	25
Martin Jansson	24
Pavel Brendl	23
Marco Tuokko	23
Rastislav Pavlikovsky	22
Adam Andersson	20

Flest utvisningsminuter, grundserien	
Marco Tuokko	329
Eric Beaudoin	185
Ross Lupaschuk	168
Thomas Skogs	149
Martin Jansson	141
Håkan Bogg	138
Dan Cleary	138
Anders Bastiansen	136
Mikael Simons	125
Tero Määttä	121
Shawn Horcoff	117
Jarno Kultanen	108
Jonathan Granström	103
Peter Smrek	102

Marco Tuokko, Moras mest utvisade i Elitserien, får ta emot stryk i en närkamp med Djurgårdens Thomas Johansson.

Samtliga spelare

Målvakter	Elitserien							Slutspelet/Kvalserien						
	Ma	Min	Insl	No	Kvot	Skott	Proc	Ma	Min	Insl	No	Kvot	Skott	Proc
Hansen, Daniel 890505														
2007/08	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Höglund, Bengt 750423														
2004/05	50	252	16	0	3,81	130	87,69							
Johansson, Lars 870711														
2006/07	7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2007/08	54	576	25	0	2,60	268	90,67	10	-	-	-	-	-	-
Leinonen, Tero (Fin) 750309														
2004/05	50	2780	149	2	3,22	1379	89,20							
Mikko, Rämö (Fin) 800727														
2006/07	50	780	46	0	3,54	422	89,10	4	49	6	0	7,35	32	81,25
Pitkämäki, Juha (Fin) 791207														
2006/07	53	2561	99	5	2,32	1324	92,52	4	191	14	0	4,40	110	87,27
2007/08	53	2776	128	4	2,77	1289	90,07	10	605	24	1	2,38	249	90,36
Sperrle, Daniel 821007														
2005/06	50	1015	46	1	2,72	508	90,94	5	264	15	0	3,41	135	88,89
Vehanen, Petri (Fin) 771007														
2005/06	50	2020	84	3	2,50	958	91,23	5	64	3	0	2,81	47	93,62

Övrigt

	Grundserien	SM/Nedfl
2004/05	Leinonen 0+1	14 utv
2005/06	Vehanen 0+1	6 utv 14 utv
	Sperrle 0+0	2 utv
2006/07	Pitkämäki 0+0	4 utv
2007/08	Pitkämäki 0+1	2 utv

Martin Jansson, bär i kamp med Frölundas Tomi Kallio, gjorde ett av målen när Mora bortavann mot göteborgarna den 29 januari 2007 (3-0). Han är också den Moraspelare som gjort flest matcher i Elitserien.

Backar	Ma	Mål	Ass	Po	Utv	Ma	Mål	Ass	Po	Utv
Amné, Viktor 890201										
2007/08	5	0	0	0	0	2	1	0	1	0
Andersson, Adam 830521										
2004/05	50	6	12	18	22					
2007/08	49	6	8	14	16	-	-	-	-	-
Bergström, Carl 760320										
2004/05	47	4	9	13	8					
2005/06	43	2	1	3	20	4	1	1	2	0
Blatak, Miroslav (TJR)										
2006/07	53	6	15	21	30	4	1	1	2	6
Bruun, Antti (Fin) 791109										
2006/07	53	2	8	10	38	3	0	0	0	4
2007/08	5	0	1	1	0	-	-	-	-	-
Cedergren, Patrik 880110										
2006/07	9	0	1	1	2	-	-	-	-	-
2007/08	19	0	1	1	0	8	0	0	0	4
Danielsson, Anders 880324										
2006/07	8	0	0	0	4	-	-	-	-	-
2007/08	13	0	1	1	0	-	-	-	-	-
Ekholm, Mattias 900524										
2007/08	1	0	0	0	0	6	0	0	0	2
Harant, Tomás (Slk) 800428										
2007/08	53	3	5	8	64	10	3	2	5	6
Johnsson, Pierre 840207										
2004/05	1	0	0	0	0					
2005/06	35	0	1	1	20	5	0	0	0	6
2006/07	48	4	5	9	30	4	0	0	0	2
2007/08	38	2	2	4	28	8	0	0	0	0
Järventie, Martti (Fin) 760404										
2007/08	39	5	11	16	50	10	2	1	3	12
Kauppinen, Marko (Fin) 790323										
2004/05	50	6	11	17	32					
Kultanen, Jarno (Fin) 730108										
2005/06	50	5	8	13	44	4	0	0	0	2
2006/07	55	2	9	11	64	3	0	1	1	8
Kurvinen, Mikko (Fin) 790311										
2006/07	47	4	5	9	49	4	1	1	2	2
2007/08	55	4	11	15	22	10	0	1	1	8
Lilja, Andreas 750713										
2004/05	44	3	8	11	67					

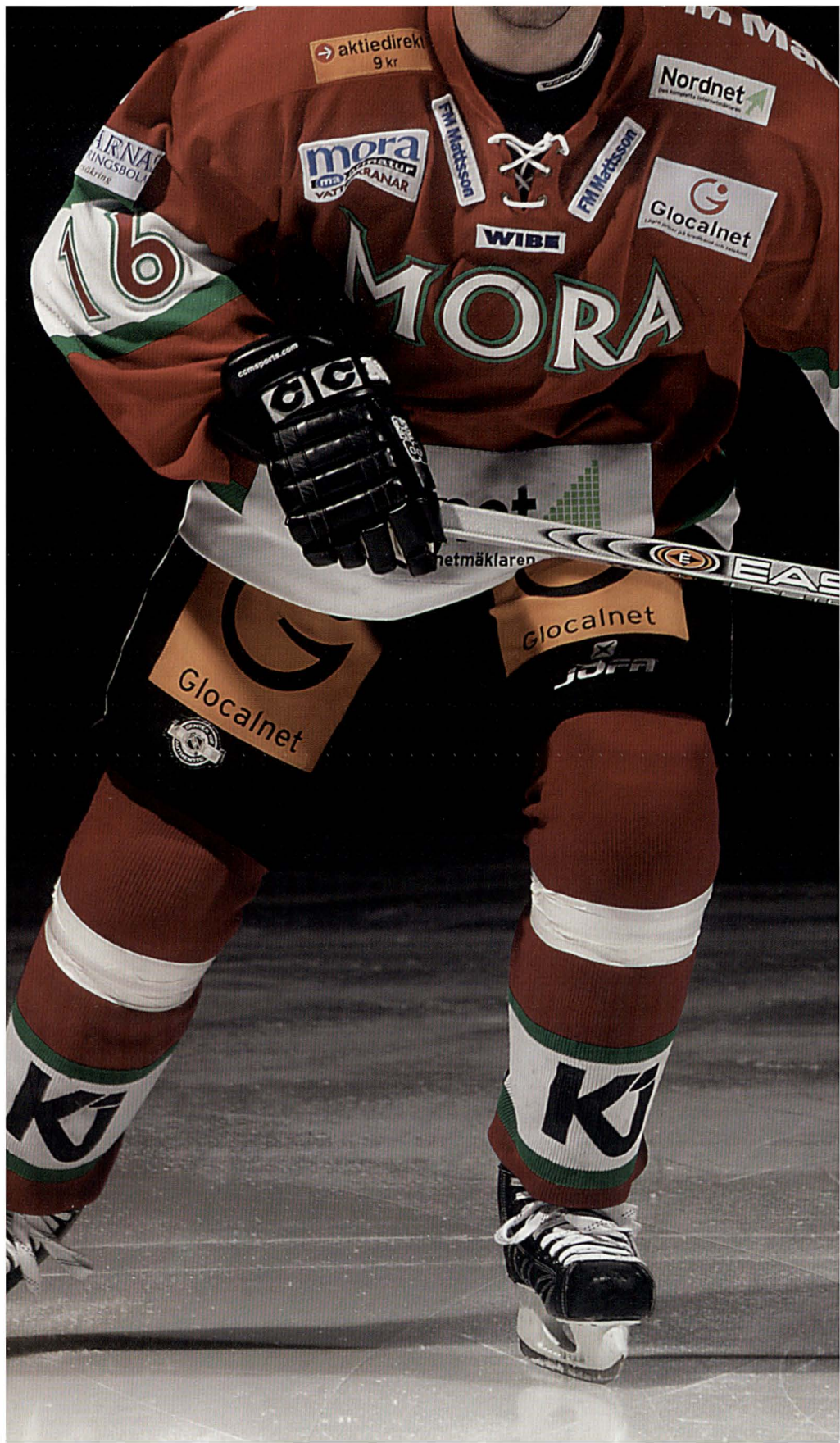
Backar	Ma	Mål	Ass	Po	Utv	Ma	Mål	Ass	Po	Utv
Lupaschuk, Ross (Can) 810119										
2005/06	49	13	18	31	168	5	2	2	4	18
Määttä, Tero (Fin) 820102										
2006/07	52	3	5	8	56	4	0	0	0	2
2007/08	53	6	5	11	65	4	0	0	0	2
Nikolov, Angel (Slk) 751118										
2004/05	8	0	1	1	8					
Nolander, Peter 810129										
2004/05	48	2	8	10	22					
2005/06	43	1	1	2	14	5	0	0	0	0
Olsson, Jesper 870809										
2005/06	2	0	0	0	0	-	-	-	-	-
Petré, Henrik 790409										
2004/05	50	1	5	6	32					
Skogs, Thomas 840219										
2004/05	2	0	0	0	0					
2005/06	37	1	4	5	34	5	1	0	1	6
2006/07	44	3	5	8	62	4	0	0	0	4
2007/08	52	9	9	18	53	10	2	1	3	8
Skrbek, Pavel (TjR) 780809										
2004/05	48	1	11	12	68					
Slovak, Tomáš (Slk) 830405										
2006/07	6	0	0	0	51	-	-	-	-	-
Smrek, Peter (Slk) 790116										
2005/06	46	6	13	19	102	5	3	1	4	8
Tribuncovs, Atvars (Let) 761014										
2005/06	39	4	7	11	50	-	-	-	-	-

Forwards	Ma	Mål	Ass	Po	Utv	Ma	Mål	Ass	Po	Utv
Back, Daniel 750604										
2004/05	27	1	4	5	6					
Bastiansen, Anders (Nor) 801031										
2005/06	32	7	5	12	20	5	0	0	0	2
2006/07	55	7	24	31	58	4	1	2	3	0
2007/08	55	7	23	30	58	10	0	7	7	4
Beaudoin, Eric (Can) 800503										
2005/06	32	2	9	11	24	2	0	0	0	0
2006/07	55	14	12	26	64	4	2	0	2	6
2007/08	52	11	16	27	95	10	3	4	7	6
Bergqvist, Kenneth 800519										
2004/05	50	9	11	20	36					
2005/06	42	6	5	11	35	5	0	3	3	8
2006/07	42	6	15	21	8	2	0	0	0	0
2007/08	34	4	1	5	4	7	1	1	2	2
Bogg, Håkan 751019										
2004/05	48	5	7	12	32					
2005/06	39	3	14	17	30	5	2	3	5	0
2006/07	50	10	21	31	42	4	1	1	2	8
2007/08	50	4	16	20	34	10	2	1	3	4
Brendl, Pavel (TjR) 810323										
2006/07	54	34	23	57	34	4	1	1	2	16
Cleary, Dan (Can) 781218										
2004/05	47	11	26	37	138					
Dahlman, Toni (Fin) 790903										
2007/08	50	8	16	24	14	9	2	5	7	0
Elomo, Teemu (Fin) 790113										
2005/06	50	7	12	19	44	5	0	3	3	0
2006/07	55	10	26	36	28	4	0	3	3	6
2007/08	53	11	14	25	26	10	2	5	7	2
Eriksson, Marcus 760426										
2004/05	50	7	6	13	26					
2005/06	22	3	1	4	18	3	0	0	0	0
Fabus, Peter (Sik) 790715										
2005/06	18	0	2	2	6	-	-	-	-	-
Granström, Jonathan 860309										
2004/05	2	0	0	0	2					
2005/06	43	0	5	5	49	5	0	0	0	10
2006/07	50	3	1	4	18	2	0	0	0	6
2007/08	54	7	4	11	34	10	1	3	4	4

Forwards	Ma	Mål	Ass	Po	Utv	Ma	Mål	Ass	Po	Utv
Hagos, Yared 830327										
2007/08	48	8	13	21	52	4	0	1	1	2
Hisey, Rob (Can) 840924										
2007/08	12	6	4	10	10	9	1	2	3	4
Horcoff, Shawn (Can) 780917										
2004/05	50	19	27	46	117					
Hossa, Marcel (Sik) 811012										
2004/05	48	18	6	24	69					
Hossa, Marián (Sik) 790112										
2004/05	24	18	14	32	22					
Hult, André 871205										
2005/06	5	0	0	0	2	-	-	-	-	-
2006/07	14	0	0	0	2	-	-	-	-	-
Huml, Ivan (TjR) 810906										
2006/07	32	5	7	12	24	4	0	1	1	0
2007/08	48	13	10	23	32	10	2	5	7	12
Jakobs, Jens 850305										
2005/06	7	0	0	0	2	-	-	-	-	-
Jansson, Martin 780701										
2004/05	49	5	2	7	16					
2005/06	48	6	3	9	75	4	0	0	0	8
2006/07	55	6	11	17	26	4	0	0	0	2
2007/08	53	2	8	10	24	10	2	0	2	6
Jardine, Ryan (Can) 800315										
2006/07	51	1	8	9	28	4	0	0	0	8
Johansson, Eric 820107										
2005/06	50	13	19	32	40	5	1	3	4	6
2006/07	40	8	12	20	12	4	1	0	1	4
Kerman, Kalle (Fin) 790210										
2005/06	50	19	9	28	10	5	3	1	4	4
Krestanovich, Jordan (Can) 810614										
2005/06	18	0	1	1	2	-	-	-	-	-
Lindström, Johan 790331										
2007/08	32	1	14	14	18	-	-	-	-	-
Mikkola, Niko (Fin) 740109										
2004/05	12	2	0	2	8					
Nagy, Ladislav (Sik) 790601										
2004/05	19	4	4	8	22					
Nilsson, Anders 770625										
2004/05	34	5	6	11	12					

Forwards	Ma	Mål	Ass	Po	Utv	Ma	Mål	Ass	Po	Utv
2005/06	48	5	5	10	41	5	0	2	2	4
2006/07	48	4	12	16	16	4	0	0	0	6
2007/08	51	7	6	13	24	10	2	3	5	10
Nylander, Peter 760120										
2004/05	49	2	9	11	12					
Pavlikovsky, Rastislav (Sik) 770302										
2004/05	38	12	22	34	44					
Phillips, Nicholas (Dan) 870415										
2006/07	2	0	0	0	0	-	-	-	-	-
Sandberg, Magnus 760911										
2004/05	48	7	4	11	22					
2005/06	38	2	2	4	12	5	0	0	0	0
Sandström, Lucas 900323										
2007/08	5	0	0	0	0	4	0	0	0	0
Simons, Mikael 780115										
2004/05	43	3	1	4	4					
2005/06	50	9	10	19	40	5	0	2	2	2
2006/07	53	11	6	17	26	4	0	0	0	2
2007/08	49	2	8	10	55	9	0	0	0	0
Tuokko, Marco (Fin) 790327										
2005/06	50	9	10	19	143	5	0	1	1	20
2006/07	39	4	3	7	122	4	0	0	0	2
2007/08	53	7	10	17	64	6	0	1	1	2
Wessner, Daniel 820122										
2006/07	27	0	1	1	30	2	0	0	0	2
2007/08	4	0	1	1	2	-	-	-	-	-
Westerling, Jonas 820410										
2004/05	8	0	0	0	0					
Viksten, Daniel 890910										
2007/08	2	0	0	0	0	2	0	0	0	0

Centern Rastislav Pavlikovsky började i Dukla Trencin och hade innan han kom till Mora gjort några år i Nordamerika (IHL och AHL) samt spelat för bl.a. Jokerit, HV71 och Leksand. Efter Mora blev det Modo, Zürich, Sibir Novosibirsk, Litvinov och Örebro.

ÅRSKRÖNIKA 1935–2010

Av Anders Norin

1935

KLUBBEN BILDAS

Tiden var mogen att bilda en specialklubb för ishockey i Mora. På ett talrikt besökt möte bildas Mora Ishockey Klubb, och Gunnar Faleij väljs till ordförande.

1936

EN DYR SPORT

En konståkningsuppvisning, med svenskt och norskt deltagande, anordnades för att dra in pengar. Ishockeyutrustning var dyr och den nybildade klubben hade inga egna medel.

1937

TVÅ MATCHER MOT ÄLVDALLEN

Mora IK kom igång mer på allvar. Intresset var på topp, och man spelade två matcher samma dag mot Älvdalen. Mora vann matchen med 5-4, och den matchen brukar kallas för "den första riktiga ishockeymatchen i Dalarna". Provisoriskt anslöts MIK detta år till Ishockeyförbundet. Och samma år möttes Södertälje och Hammarby i en uppskattad propagandamatch i Mora.

1938–39

"KNATTEN" DEN FÖRSTA TRÄNAREN

Efter heta duster med "kommunalgubbarna" fick man lov att bygga ett eget isstadion. Många frivilliga arbetstimmar lades ner av medlemmarna och väldiga schaktningsarbeten utfördes. Det rapporterades att ett 80-tal billaster med matjord kördes undan. 1939 startades i propagandasyfte en byalagsserie, som lockade 156 spelare. Samma år spelade MIK också en del vänskapsmatcher. Einar "Knatten" Lundell från IK Göta i Stockholm blev klubbens första riktiga tränare. Mora IK kunde 1939, i samband med Vasaloppet, ställa två lag på skridskorna.

A-laget bestod av följande mannar: Kalle Jansson, Lennart Holm, Oskar Lönn, Gunnar Faleij, J Kans, K Moberg, G Eriksson, E Granath och O Eriksson.

B-laget: "Sambo Johansson, Bud Sven Andersson, Helger Zetterlund, Bror Sandell, Oskar Lund, Bror Andersson, Stig Richardson, Erik Pettersson och Nils Leijon.

1940–42

INGET GEHÖR HOS FÖRBUNDET

Trots att Mora IK nådde en rad uppmärksammade resultat mot namnkunnigt motstånd, vann man inget gehör för sin önskan om att

delta i en förbundsserie. Klubben fick ge sig till tåls ända fram till 1944.

I laget spelade (1941/42): Stig Johansson – J Nilsson, Oskar Lönn – Bror Finns, Sven Kristoffersson, Gunnar Eriksson, Bror Sandell, Lennart Holm, Erik ”Petter” Pettersson, Gösta Holmberg.

1942/43

”BAJEN” FÖR SVÅRA I SM

Fem dalaföreningar var anslutna till det Svenska Ishockeyförbundet. Nämligen Mora IK, Leksands IF, Falu BS, Orsa IF och Hedemora SK. Någon Dalaserie kunde dock inte startas detta år, men Mora IK deltog i alla fall i SM. Mora tog sig till den tredje omgången. Man inledde med att besegra Broberg med 5-3 och följde upp med att slå Brynäs med 5-3 innan Hammarby satte stopp för dalalaget. ”Bajen” var ofna nog att vinna med hela 7-1!

I laget spelade: Stig Johansson – Oskar Lönn, Erik Granath – Lennart Holm, Sven Kristoffersson, Börje Pettersson, Erik ”Petter” Pettersson, Gösta Holmberg, Tore Persson.

1943/44

MIK OBESEGRAT, LEKSAND JUMBO

Äntligen fick man igång en distriktsserie, som kom att bestå av tre lag. Beredskapen under krigsåren höll tillbaka ishockeyns stora genombrott. MIK gick igenom serien obesegrat, och Leksand blev jumbo.

I laget spelade: Stig Johansson, Evert Eriksson – Oskar Lönn, Ingemar Granath – Erik Granath, Gösta Holmberg, Sven Kristoffersson, Bror Andersson, Tore Persson, Erik ”Petter” Pettersson, Bror Finns, Mas-Åke Larsson.

Så här såg distriktets första sluttabel i ishockey ut:

Mora IK	4	3	1	0	14-7	7
Falun BS	4	2	0	2	12-14	4
Leksand	4	0	1	3	9-14	1

1944/45

PLATS I GÄSTRIKETTIVÅN

Mora IK lyckades äntligen komma med i seriesystemet och fick spela i division II tillsammans med många bra lag från Gästrikland. Serien blev mycket hård och hälften av de sex lagen slutade på samma poäng. Mora tog dock första plats efter en klar seger mot Gefle IF i avslutningsmatchen. I och med serie-segern fick MIK kvalspela till Allsvenskan, där man först spelade oavgjort 1-1 mot Västerås SK, för att sedan besegra Stockholmslaget MP med 2-0. Därmed var MIK klart för spel i Allsvenskan. I DM blev det också seger sedan Leksand i finalen besegrats med klart 6-1.

I laget spelade: Stig Johansson, Kalle Jansson – Ingemar Granath, Torbjörn Olsson, Sven Kristoffersson, Lennart Holm – Erik Granath, Erik ”Petter” Pettersson, Bror Andersson, Gösta Holmberg, Bror Finns, Mas-Åke Larsson.

Division II Norra

Mora IK	10	6	1	3	64-32	13
Huge	10	4	5	1	58-38	13
Brynäs	10	6	1	3	49-33	13
Strömsbro	10	5	1	4	52-35	11
Gelfe IF	10	4	1	5	39-43	9
Hofors	10	0	1	9	24-97	0

1945/46

”PETTER” FIXADE FÖRSTA SEGERN

Inför den allsvenska debuten förberedde sig Mora IK väl. Bl.a. skaffade man en spel-dräkt, med lila tröjor och grå byxor. Upphøjelsen kom lägligt till 10-årsjubileet, som frades på Mora Hotell. Sven Bergqvist var tränare för det första allsvenska laget. Den allsvenska premiären skedde på Stadion, med Karlberg som motståndare. Och trots att Gunnar Faleij före matchen hade varit i Stockholm och spionerat på Karlberg, så blev det stryk med 6-2. Men Gösta Holmberg hade i alla fall spräckt målnollan (målet

betydde 1–0 för Mora). Efter matchen ansågs MIK som ett ”beskedligt” lag. I sträng kyla gick hemmadebuten mot Traneberg där resultatet blev 1-1 (mål av Bror Finns). I nästa match mot Atlas Diesel blev det 4-4, men sedan kom det ett par förluster. Södertälje vann med hela 12-0 och AIK med 4-0. Förlust blev det även mot Karlberg och laget började att se dystert ut. Men så kom äntligen den första allsvenska segern då Mora bortaslog Traneberg med 4-3, efter att Erik ”Petter” Pettersson avgjort matchen en minut före slut. Läget kom till slut att bli så att Mora var tvunget att vinna bortamatchen mot Atlas Diesel, i en av de sista omgångarna, för att inte den allsvenska sejouren skulle vara över. Mora tog sig samman och sände Atlas till div II med en 11-2 seger!

I laget spelade: Stig Johansson, Kalle Jansson – Sven Kristoffersson, Lennart Holm – Bengt Broström, Gösta Holmberg, Bror Andersson, Bror Finns, Erik Granath, Erik ”Petter” Pettersson, Mas-Åke Larsson, Börje Pettersson, Tore Persson.

Allsvenskan, norra						
Södertälje	10	8	0	2	70-23	16
AIK	10	8	0	2	52-30	16
Karlberg	10	7	0	3	47-36	14
Mora IK	10	2	2	6	30-52	6
Atlas Diesel	10	2	1	7	32-71	5
Traneberg	10	1	1	8	29-48	3

1946/47

SEGERVANA AIK BESEGRADES

Hela fjolårslaget deltog i förberedelserna inför den andra säsongen i Allsvenskan. Problem var det dock med Sven Kristoffersson, som gjorde rekryten i Söderhamn och Stig Johansson, som var postiljon i Gävle. Inga träningschanser försattes. Med ”livet som insats” provades rören på alltför tunna höstisar. Träningsplan var oftast Simstadion vid Saxviken, där primitiv belysning anordnats. Seriepremiären gick på Stadion mot Karl-

berg, där Mora var det bättre laget och vann med 8-4. Den 22 december 1946 var det så dags att ta emot AIK på rinken vid Hantverkargatan. 1 498 personer såg med hörbar förtjusning på, när det segervana Solna-laget besegrades med 4-2. På Annandag jul kom så serieledande MP på besök till rinken på Hantverkargatan. Den här gången hade 2 000 personer kommit för att se på. Storpubliken fick vara med om en ny daladans, då Mora vann med 7-3. En seger som innebar att Mora efter de tre inledande omgångarna toppade serien! Men sedan var det slut på det roliga. MIK styrde kosan till Stockholm där man åkte på två raka förluster, först 0-5 mot MP, men sedan hela 1-15 mot AIK. Något som fick AIK:s Lasse Ljungman att utbrista: ”Hemma i sin egen tvättbalja kan de slå vilket lag som helst. Men kommer dom på en riktig bana så är dom inte märkvärdigare än så här.” Nåväl, MIK hämtade sig efter storförlusten mot AIK och laget lyckades att hålla sig kvar i Allsvenskan, vilket också siktet hade varit inställt på. I SM-turneringen åkte MIK sedan ut mot AIK, som vann med 6-2.

I laget spelade: Stig Johansson, Kalle Jansson – Lennart Holm, Sven Kristoffersson, Torbjörn Olsson, Börje Pettersson – Mas-Åke Larsson, Bror Finns, Bror Andersson, Bengt Broström, Erik Granath, Gösta Holmberg, Erik ”Petter” Pettersson.

Allsvenskan, norra						
Södertälje	10	8	0	2	68-20	16
AIK	10	7	0	3	73-33	14
MP	10	7	0	3	49-29	14
Mora IK	10	6	0	4	47-52	12
Åkers IF	10	1	0	9	22-28	2
Karlberg	10	1	0	9	19-55	2

1947/48

”MAS-ÅKE” FIXADE NYTT KONTRAKT

Den första seriematchen spelades hemma mot MP. 1 200 personer såg MIK vinna med 7-4 i en match som betecknades som rena råkurret. MP-spelarna konstaterade i pressutlåtanden från matchen att ”domaren gjorde så gott han kunde – men att publiken var sjövildd, och därigenom bara såg när gästernas lag felade”. Efter matchen kom MP att protestera hos förbundet, och kräva omspel av matchen. Anledningen var bland annat att man ansåg att Morafunktionärerna fuskat med tidtagningen. Man menade att MP-spelarna fått sitta utvisade i tre minuter mot Moraspelarnas en och en halv. Protesten kom dock inte att föranleda någon åtgärd från förbundet, och mycket annat var väl heller inte att vänta sig. Den här säsongen kom MIK att i serien spela de viktigaste matcherna mot Västerås SK. Båda lagen fanns hela tiden med i bottenstriden och kämpade för att behålla platsen i Allsvenskan. I den sista hemmamatchen i serien stod just Västerås SK för motståndet. En seger var i det närmaste helt nödvändigt för MIK. I snö och på sträv is – som normalt inte var MIK-spelarnas starka sida – skötte sig dock laget mycket bra. MIK vann med 8-5, mycket tack vare att Stig Johansson skötte sig med den äran i kassen. Dessutom var Sven Kristoffersson nyttig i både försvar och anfall, allt enligt pressutlåtande efter matchen. Seriematcherna hade fått till en riktig fullträff i den sista omgången, då det kom att bli en helt avgörande match mellan Västerås SK och Mora IK, om vilket lag som skulle få vara kvar i Allsvenskan.

”PISKADE” ATT VINNA

MIK var piskade att ta poäng för att kontraktet skulle fixas. Det räckte med en poäng, då MIK hade en betydligt bättre målskillnad än gänget från ”Gurksta'n”. Matchen kom att spelas under miserabla väderförhållanden. Det blev en riktig snövädermatch, som inte kom att bjuda på mycket till ishockey. Bror

Andersson skyfflade i alla fall in 1-0 för MIK, och då såg det ljusst ut. Men Västerås vände på steken. Gick upp till 2-1 och hade ledningen en bra bit in på den sista perioden. MIK såg ut att få finna sig i att bli nedflyttade, men då kom det förlösande målet. Fem minuter före slutet kunde nämligen Mas-Åke Larsson kvittera till 2-2, och MIK lyckades hålla det resultatet matchtiden ut. Men MIK hade mycket att tacka målvakten Stig Johansson för. Denne gjorde, när det som bäst behövdes, en av sina allra bästa matcher under säsongen. I SM-turneringen blev det stopp mot Gävle GIK, som vann med 7-4. DM-titeln hamnade ånyo i Mora, efter att man besegrat Leksand med 7-4 i finalen. Leksand tog den här säsongen steget upp i Allsvenskan.

I laget spelade: Stig Johansson, Kalle Jansson – Lennart Holm, Sven Kristoffersson, Sven-Erik Djos – Gösta Holmberg, Bror Finns, Bror Andersson, Erik ”Petter” Pettersson, Erik Granath, Bengt Broström, Hilmer Gunnars, Mas-Åke Larsson, Börje Pettersson.

Allsvenskan, norra

Södertälje SK	10	9	0	1	63-22	18
AIK	10	6	1	3	54-34	13
MP	10	5	0	5	50-55	10
Mora IK	10	3	1	6	32-38	7
Västerås SK	10	2	3	5	46-66	7
Traneberg	10	2	1	7	34-64	5

Mas-Åke Larsson, till vänster, anfaller mot Stockholmsklubben MP (Matteus-Pojkarna), i en match säsongen 1948/49. MP klarade kontraktet medan Leksand och Mora åkte ur.

1948/49

**SEGER I DERBYT – MEN
DEGRADERING ...**

Den här säsongen återfanns både Mora och Leksand i Allsvenskan. Bäddat för intressanta och prestigefyllda derbyn, alltså. Omkring 3 000 personer fanns på plats för att se första matchen, som kom att spelas i Mora. Det blev en våldsam och spännande match. MIK hade ledningen med 3-1, men leksingarna kom tillbaka och hämtade upp underläget, när plötsligt sargen runt rinken gav vika för storpublikens. En fem minuter lång paus fick lov att tillgripas, för att man skulle hinna fixa den trasiga sargdelen. Det skulle visa sig bli en ytterst värdefull återhämtningspaus för Moralaget. Man fick chansen att hämta nya krafter och när bara 50 sekunder återstod att spela kunde Mas-Åke Larsson peta in segerpucken. Ett resultat som innebar att Leksand fortfarande var utan seger mot Mora i serie- och DM-sammanhang. Men det för MIK så fina resultatet kom leksingarna att spräcka under den senaste delen av säsongen. Först vann man seriereturen hemma i Leksand med 4-3, och sedan tog man också hem DM-titeln av bara farten. Men någon större säsong blev det inte varken för MIK eller för Leksand. Båda lagen ramlade ur efter att Leksand slutat femma och MIK blivit sexa och tabelljumbo. Den här säsongen blev dessutom det Svenska Mästerskapet inställt, vilket var något som de båda dala-lagen inte hade något emot.

I laget spelade: Stig Johansson, Evert Lundin – Sven Kristoffersson, Lennart Holm, Åke Nilsson, Sven-Erik Djos – Gösta Holmberg, Bror Andersson, Bror Finns, Erik Granath, Mas-Åke Larsson, Kenneth Johansson, Erik ”Petter” Pettersson.

Allsvenskan, norra						
Gävle GIK	10	6	4	0	34-23	16
Södertälje SK	10	6	2	2	42-23	14
AIK	10	3	4	3	35-27	10
MP	10	3	2	5	29-43	8
Leksand	10	3	1	6	34-44	7
Mora IK	10	2	1	7	18-32	5

1949/50

SERIESEGER OCH SM-FINAL

Det här är en stor säsong för Mora IK – en av de största hittills i klubbens 75-åriga historia, vågar vi påstå. Seriesegern i division II och platsen i SM-finalen kommer alltid att ha en framskjuten plats i MIK-historien. MIK kom att vinna serien i stor stil före Leksand och därmed åter ta steget upp i Allsvenskan. Under division II-spelet besegrades bland annat Brynäs med hela 12-0! Men en plats i den åtråvärda SM-finalen mot Djurgården var naturligtvis säsongens verkliga höjdpunkt. På den här tiden avgjordes SM som ett separat cupspel och hade ingenting med själva seriespelet att göra. I Djurgården var den storvuxne backen Lasse Björn, då 18 år gammal, den bäste. Yngst i finalen var emellertid Moras Rune Blomberg, som bara var 15 år gammal. SM-finalen var den 8:e matchen på 14 dagar för MIK, och laget var inte i den toppform som behövs för att vinna en SM-final.

I laget spelade: Stig Johansson – Sven Kristoffersson, Lennart Holm, Sven-Erik Djos, Knut Skiöld, Åke Nilsson – Folke Gustafsson, Erik Granath, Mas-Åke Larsson, Bror Andersson, Rune Blomberg, Bengt Blomberg, Erik ”Petter” Pettersson, Gösta Holmberg.

SM-SPELET

ÅTTONDELSFINAL

Gävle GIK – Mora IK 4-5 (2-1, 2-2, 0-2)

Moramålen: 2-1 Erik Granath, 3-2 Folke Gustafsson, 4-3 Folke Gustafsson, 4-4 Erik Granath, 4-5 Folke Gustafsson.

KVARTSFINAL

Mora IK – Södertälje SK 6-1 (2-0, 0-1, 4-0)

Målen: 1-0 Erik Granath, 2-0 Bror Andersson, 2-1 ”Tjoffe” Eriksson, 3-1 Mas-Åke Larsson, 4-1 Folke Gustafsson, 5-1 Folke Gustafsson, 6-1 Rune Blomberg.

Publik: 1 500.

SEMIFINAL (på Solna IP)

Göta – Mora IK 3-4 (1-2, 2-0, 0-2)

Moramålen: 0-1 Mas-Åke Larsson, 1-2, 3-3, 3-4 Erik Granath.

Publik: 1 700.

Moras allsvenska ishockeylag: fr. v. Bengt Broström (reserv), Erik Pettersson, Gösta Holmberg, Åke Larsson, Erik Granath, Bror Fins, Lennart Holm, Sven Kristoffersson och Stig Johansson.

SM-FINALEN 1950

DJURGÅRDENS IF-MORA IK 7-2 (3-0, 3-1, 1-1)

26.2 på Östermalms IP

Djurgården: Yngve Johansson – Carl-Erik "Cacka" Andersson, Hans Stelius, Lars Björn – Bengt "Bingen" Larsson, Gösta "Lill-Lulle" Johansson, Lennart "Lill-Nippe" Nierenburg, Yngve "Rappan" Karlsson, Bertz Zetterberg, Stig Andersson-Tvilling, Hans Andersson-Tvilling.

Mora: Stig Johansson – Sven Kristoffersson, Lennart Holm, Sven-Erik Djos, Knut Schiöld, Åke "Nischan" Nilsson – Folke Gustafsson, Erik Granath, Mas-Åke Larsson, Bror Andersson, Rune Blomberg, Bengt Blomberg, Erik "Petter" Pettersson, Gösta Holmberg.

Första perioden: 1-0 Bengt Larsson, 2-0 Hasse Stelius, 3-0 Gösta Johansson.

Andra perioden: 3-1 Åke Nilsson, 4-1 Gösta Johansson, 5-1 Lennart Nierenburg, 6-1 Hans Andersson-Tvilling.

Tredje perioden: 6-2 Erik Granath, 7-2 Gösta Johansson.

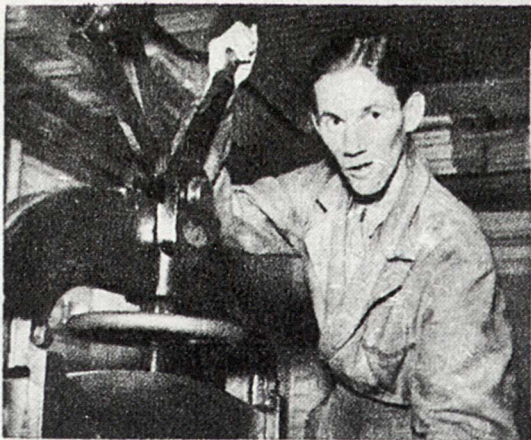
Publik: 4 516.

Division II Norra

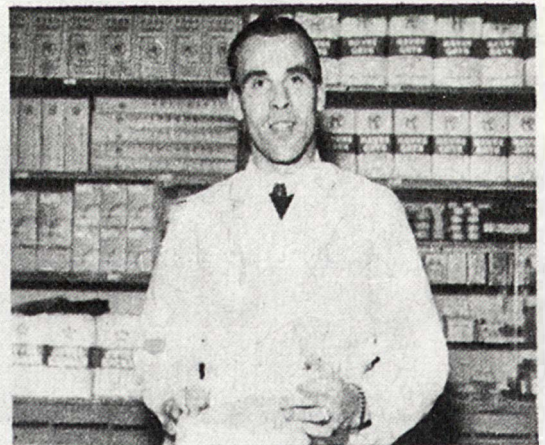
Mora IK	10	9	0	1	81-17	18
Leksand	10	7	1	2	62-26	15
Wifsta/Ö	10	5	2	3	47-37	12
Brynäs	10	4	1	5	32-46	9
Sandviken	10	3	0	7	38-57	6
Gefle IF	10	0	0	10	12-92	0

Till vänster Erik Pettersson, klubbens förste segerskytt i högsta serien. Nedan två av hans samtida Gösta Holmberg och Erik Granath.

Gösta Holmberg, högerforward i A-kedjan, 26 år, typograf. Bildar tillsammans med de övriga i A-kedjan en farlig anfallskonstellation.

Erik Granath, center i B-kedjan, 26 år, affärsbiträde. En stabil och lugn gosse som inte låter sig överrumplas. Sommartid fotbollsyttar i IFK.

Mora IK 1951/52, lagbild presenterad i tidningen Match. Stående fr.v. Hilmer Gunnars, Erik Pettersson, Bror Finns, Rune Blomberg, Erik Granath, Mas-Åke Larsson och lagledaren/tränaren Gösta Holmberg. Främst Sven Kristoffersson, Ragnar Eriksson, Bengt Johansson och Åke Nilsson. Säsongen slutade med nedflyttning ur Allsvenskan, men tränaren Gösta Holmberg behöll jobbet.

1950/51

INTRESSANT COMEBACK

MIK var tillbaka i landets högsta serie. En intressant comeback, då många menade att MIK i Stig Johansson hade en av Sveriges bästa burväktare, och att man i A-kedjan (Folke Gustafsson – Erik Granath – Mas-Åke Larsson) hade ett ypperligt anfallsvapen. På försäsongen letade MIK efter is för att träna på. I november kom ett kyligt väder, som gjorde att MIK kunde få sin rink i ordning. Man beslöt sig för att spela en träningsturnering, och MP tillsammans med Leksand bjöds in till denna. MIK besegrade MP med 5-4, och leksingarna ville inte vara sämre, utan de besegrade MP med 5-2. Därmed blev det en direkt avgörande match mellan Mora och Leksand i träningsturneringen, och den vann MIK med 5-2 efter en fartfylld uppgörelse, där MIK snabbt skaffade sig en 3-0-ledning. I seriepremiären som spelades den 17 december skulle MIK möta AIK. Solnaklubben hade hela sex landslagsmän i sin led. MIK fick se sig besegrat med 3-1 i en match där Mas-Åke Larsson blev utburen på bår efter att ha fått ett slag i ansiktet av en motståndares klubba. ”Rena misshandeln” kunde han läsa efter matchen.

VIKTIG MATCH MOT HUGE

I den 6:e omgången mötte MIK Huga på hemmaplan. En match som skulle få stor betydelse i kampen kring det nedre strecket i tabellen. MIK vann med 4-3 sedan Mas-Åke Larsson blivit matchvinnare. Resultaten i serien gestaltade sig så att MIK ganska tidigt hade fixat kontraktet. En av de ”värsta” matcherna för MIK var hemmaförlusten (1-9) mot Gävle GIK. En insats som betecknades som en av de värsta sedan MIK började spela ishockey.

I DM-finalen var Leksand ”ofina” nog att vinna med 2-1 i en jämn match, där Mas-Åke Larsson var den bästa Mora-spelaren. På den här tiden spelades också landskapsmatcher som tilldrog sig ett stort intresse. Speciellt mötena med Stockholm. Den här säsongen

spelades den matchen i Mora inför 1 100 åskådare. Dalalaget hade nya färgglada tröjor, som tagits fram av Rättvikstextil. Mora-spelare som var uttagna i dalalaget var målvakten Stig Johansson, backarna Sven Kristoffersson och Lennart Holm samt den berömda ”A-kedjan” med Folke Gustafsson – Erik Granath – Mas-Åke Larsson. Dalarna vann matchen mot Stockholm med 6-4, efter att man haft ledningen med hela 5-1 efter den första perioden.

MÖTEN MED KANADICKER

Under säsongen mötte Dalarna också Kanadas VM-lag (Lethbridge Maple Leafs) i två matcher, med Mora och Leksand som spelplatser. Mötet i Mora förlorades med 2-10 inför 1 775 åskådare, där Erik Granath och Mas-Åke Larsson svarade för dalamålen. Någon dag senare var det dags för returen i Leksand, där hela 3 051 åskådare hade kommit för att se matchen. Nytt publikrekord för hockey i Leksand. Även den här gången fick dalalaget sig en riktig lektion. Segersiffrorna blev desamma, 10-2, som vid mötet i Mora. Mas-Åke och Leksands Pelle Jacobson var dalalagets målskyttar.

I laget spelade: Stig Johansson – Lennart Holm, Karl-Erik Sundberg, Sven-Erik Djos, Bengt Johansson, Sven Kristoffersson – Erik ”Petter” Pettersson, Folke Gustafsson, Erik Granath, ”Mas-Åke” Larsson, Bror Andersson, Rune Blomberg, Sven Wrahmé, Hilmer Gunnars, Bror Finns, Gösta Holmberg.

Allsvenskan, norra						
AIK	10	9	1	0	56-19	19
Hammarby	10	6	1	3	49-23	13
Gävle GIK	10	6	1	3	43-25	13
Mora IK	10	4	0	6	34-40	8
IK Huga	10	2	1	7	28-45	5
Traneberg	10	1	0	9	25-83	2

1951/52

FOLKE STACK TILL LEKSAND ...

Både Mora IK och Leksand återfanns i division I. Men av någon anledning hade MIK placerats i den norra gruppen, medan Leksand hamnat i den södra. MIK fick känna på en stor åderlåtning av spelare. Folke Gustafsson valde att gå över till Leksand. En övergång som uppmärksammades stort i hela Hockey-sverige, och då speciellt i Dalarna, där man i Mora inte var glada över Leksands tilltag. Även målvakten Stig Johansson flyttade på sig liksom Bror Andersson. Än dystrare blev läget när även Sven Kristoffersson och Karl-Erik Sundberg flyttade på sig, men innan serien drog igång hade de båda flyttat hem till Mora igen. Bland nyförvärven märktes målvakten Ragnar "Sura" Eriksson och "Jante" Bengtsson. Bland de nya unga spelarna som plockades upp återfanns den 16-årige målvaktstälungen Jan-Erik Johansson från Vinäs. Unge Rune Blomberg fick försöka fylla upp luckan i A-kedjan. Folke G lämnade dock ett mycket stort tomrum efter sig i Mora. MIK fick dock ingen riktig bra säsong. Laget slutade näst sist och ramlade ner i division II efter en hård kamp mot Nacka.

I laget spelade: Ragnar Eriksson, Jan-Erik Johansson, Tore Söderberg – Sven Kristoffersson, Jan-Erik Bengtsson, Åke Nilsson, Bengt Johansson, Anders Sars, Erik Granath, "Mas-Åke" Larsson, Rune Blomberg, Bror Finns, Gösta Lundmark. Erik "Petter" Pettersson, Hilmer Gunnars, Gösta Holmberg, Ingvar Mattsson.

Allsvenskan, norra						
Gävle GIK	10	7	2	1	41-19	16
Hammarby	10	7	1	2	48-23	15
AIK	10	6	2	2	52-31	14
Nacka	10	3	1	6	26-57	7
Mora IK	10	2	1	7	37-53	5
MP	10	1	1	8	27-48	3

1952/53

SERIESEGER I STOR STIL

För bra för division II, det kunde man glatt notera i MIK efter att man vunnit den norra division II-serien i stor stil och på nytt kvalificerat sig för spel i Allsvenskan. Under träningsmatcherna på försäsongen hade MIK besegrat det allsvenska laget Huge med 6-5, så inom klubben visste man att kapaciteten fanns. Den 14 december spelades seriepremiären. För MIK:s del betydde det bortamatch mot Hedemora. Hemmalaget, som till slut kom att bli tabelljumbo, bjöd det favorittippade Moralaget på hård kamp. MIK fick kämpa hårt för att greja hem segern, och tack vare Erik Granaths och Mas-Åkes avgörande mål lyckades man med detta. I en av de inledande omgångarna ställdes MIK mot Wifsta/Östrand, som ansågs vara ett av de lagen som kunde hota MIK i kampen om seriesegern. MIK vann med klara 5-2, efter att Erik Granath svarat för ett härligt hat trick. MIK kom att tappa tre poäng i serien. Det var bara Brynäs som MIK inte maktade med att besegra. Bortamatchen slutade 5-5 sedan Erik Granath svarar för fyra av de fem Mora-målen. Hemma blev det förlust (2-6), vilket av Moraledningen ansågs som ett riktigt bakslag. Den traditionella matchen mellan Dalarna och Stockholm spelades i Mora i 18-gradig kyla. Matchen vanns av Dalarna med 3-2.

I laget spelade: Ragnar Eriksson, Sven Kristoffersson, "Mas-Åke" Larsson, Erik Granath, Rune Blomberg, Karl Erik Sundberg, Hilmer Gunnars, Erik Pettersson, Bror Finns, Bengt Johansson och Åke Nilsson.

Division II Norra						
Mora IK	10	8	1	1	55-29	17
Brynäs	10	6	3	1	43-25	15
W/Östrand	10	5	1	4	38-43	11
Strömsbro	10	3	1	6	40-50	7
Ludvika	10	2	2	6	33-44	6
Hedemora	10	1	2	7	28-46	4

1953/54

FOLKE G TILLBAKA I LAGET

MIK var alltså åter igen tillbaka i Allsvenskan. Och utsikterna inför comebacken ansågs som riktigt goda. Folke Gustafsson hade sensationellt nog beslutat sig för att flytta tillbaka till MIK efter ett par säsonger i Leksand. Dessutom hade MIK plockat Rättvikstalangen Folke Blomqvist. Bror Andersson och Karl-Erik Sundberg flyttade hem från Stefa i Huskvarna. Från fjolårets juniorlag, som tillhörde de bästa i Sverige, hämtade man upp flera fina spelare. Nämnas kan Einar Granath. Ett streck i räkningen inför comebacken i Allsvenskan var den varma hösten. Is var svårt att finna och MIK-ledningen sökte runt om i Mora-terrängerna för att finna om det fanns is på någon tjärn. Men hur som helst kom inte MIK att få den riktiga skridskoträningen förrän man hamnade i Oslo. På 1952 års OS-anläggning, Jordal Amfi, mötte MIK de flerfaldiga norska mästarna, Gamelbyens IF. MIK:s ovana på is kom att göra sig gällande, och norrmännen vann matchen med hela 7-2. Folke Gustafsson svarade dock för en fin comeback i MIK genom att göra båda målen.

PREMIÄR MOT LEKSAND

I den Allsvenska premiären blev det för Mora-spelarna att bege sig till Siljansvallen i Leksand. 3 400 personer fanns på plats och dessa fick se Leksand vinna matchen med 3-2, efter att segermålet fallit 13 minuter före slutet. MIK:s målskyttar var Hilmer Gunnars och Folke Gustafsson. Hemmapremiären kom att dröja, då det milda vädret höll i sig. Till slut kom hemmapremiären i alla fall att spelas mot Göta. En match som MIK förlorade med 6-8, efter att målvakten "Sura" Eriksson haft en mörk dag. Det var en oväntad förlust för de flesta, och den förlusten kom att bli betydelsefull. Det kom nämligen att bli just Göta och MIK som kämpade om att få stanna kvar i den högsta serien. MIK förlorade också hemmamötet med Leksand. I stark kyla, 21 minusgrader, kunde Leksand vinna till slut med 3-0.

NÄRA SLÅ SERIESEGRARE

MIK kom att bli näst sist i serien och på nytt ramla ner i division II. Men ovansiljansgång-
et blev i alla fall det enda laget som kom att plocka en poäng av de suveräna seriesegrarna Gävle GIK. Det gjorde man genom att den 10 januari spela oavgjort 4-4 borta mot Gävlelaget, i en match där Gävle kvitterade 25 sekunder före slutet. Under säsongen mötte också Dalarna det engelska laget Wembley Lions på Siljansvallen i Leksand inför 3 500 åskådare. I den matchen var dalalagets bästa kedja den med Mora-spelarna Mas-Åke Larsson, Erik Granath och Folke Gustafsson.

I laget spelade: Erik Jäderström, Ragnar Eriksson – Sven Kristoffersson, Erik "Petter" Pettersson – Hilmer Gunnars, Rune Blomberg, Folke Gustafsson, Arne Loong, Erik Granath, "Mas-Åke" Larsson, Einar Granath, Folke Blomqvist, Ingvar Mattsson.

Allsvenskan, norra						
Gävle GIK	10	9	1	0	45-19	19
Hammarby	10	6	1	3	53-29	13
Leksand	10	5	2	3	37-28	12
IK Göta	10	4	1	5	45-57	9
Mora IK	10	2	2	6	38-40	6
Atlas Diesel	10	1	0	9	17-62	2

1954/55

RUNE AVGJORDE SERIEFINALEN

Mora fick återigen finna sig i att spela i division II, och som vanligt visade sig MIK vara för bra för denna serie. MIK hade inför säsongen hämtat Arne Bogg och Folke Krång i Bonäs och tillhörde seriefavoriterna. I en av de första matcherna ställdes man i en tidig seriefinal mot Ljusne. MIK vann med 4-3 sedan Rune Blomberg avgjort matchen. Sedan fortsatte MIK att plocka segrar och i början av februari mötte MIK och Strömsbro i en direkt avgörande seriefinal. Inför 1 718 personer kunde MIK ta en rättvis seger med 5-2 i en match som bjöd på mycket nervöst spel från båda lagen. MIK:s målskyttar var "Kuben" Lång 2, Einar Granath, Rune Blomberg och Folke Gustafsson. "Plumpen" i seriespelet kom bort mot tabelljumbon Marma, en match som slutade 3-3.

KVALSPEL

Men serieseger blev det, och för första gången hade de infört kvalspel till Allsvenskan. MIK ställdes mot Skellefteå, och kom att förlora hemmamötet med 2-4, i en match som betecknades som den bästa match för säsongen i Mora. I returen sedan vägde MIK:s alldeles för lätt. Skellefteå vann med klara 8-2, och blev där med det första Norrlands-laget i Allsvenskan. MIK stod kvar i div II. 1954 års DM-final, den 10:e i ordningen för övrigt, kunde Leksand vinna med 6-3, efter att MIK dock haft ledningen 3-0.

I laget spelade: Ragnar Eriksson, Folke Gustafsson, Rune Blomberg, Erik Granath, Sven Kristoffersson, "Mas Åke" Larsson, Erik Jäderström, Jan-Erik Johansson, Lennart Englund, Erik Pettersson, Karl Erik Lundberg, Einar Granath, Mats Lind, Arne Bogg, Arne Lång, Ingvar Mattsson, Åke Elfvendal, Anders Sars och Folke Krång.

KVALFINAL I:

Mora IK – Skellefteå 2-4 (1-1, 0-1, 1-2)
Moramålen: 1-1 och 2-2 Erik Granath.

KVALFINAL II:

Skellefteå – Mora IK 8-2 (3-0, 3-1, 2-1)
Moramålen: 1-1 Folke Gustafsson, 8-2 Erik Granath.

Division II, Norra A						
Mora IK	8	5	2	1	43-32	12
Strömsbro	8	5	1	2	44-22	11
Ljusne AIK	8	4	1	3	37-31	9
Ludvika FFI	8	2	1	5	26-35	5
Marma IF	8	1	1	6	27-57	3

1955/56

VISST HADE FALEIJ RÄTT

Inför säsongen införde TK inom Svenska ishockeyförbundet regeln om att också en tredje kedja skulle ingå i laget. Något som kom att skapa en hel del debatt, då många menade att det skulle göra hockeyn sämre. Det fanns inte spelare av den rätta kalibern för att också ha en tredje kedja i laget, menade man vidare. På försäsongen var MIK med om att inviga Särnas nya hockeyrink. 400 följde invigningsmatchen som spelades mellan MIK och Leksand. Av olika skäl kom MIK att ställa upp med ett kombinerat A- och B-lag mot ett Leksand som i det närmaste var helt ordinarie. Leksand vann matchen med 4-0 (1-0, 3-0, 0-0) och notabelt ur Mora-synpunkt var att en yngling vid namn Kjell Eklind gjorde sin entré i A-laget. I seriespelet gick sedan MIK fram som en ångvält, och förlorade bara en enda match. Serieepilogen mot Strömsbro vanns med hela 14-3, i en match där Rune Blomberg svarade för fyra av målen. De målen innebar att Rune vann skytteligan i den norra tvåan med 17 fullträffar på tio matcher.

GRUPPFINAL MOT W/Ö

I en ren gruppfinal om en plats i Allsvenskan kommande säsong ställdes MIK mot Wifsta/Östrand, som vunnit den södra Norrländskan i stor stil.

”Vi räknar med en god chans att kvalificera oss för Allsvenskan”, sade Gunnar Faleij. Och visst fick den gode Gunnar helt rätt. MIK vann bortamötet med 6-4 inför 2 265 personer, som var nytt publikrekord för W/Ö. MIK levde högt på rutinen i det ymniga snövädret som inramade matchen, och borde vunnit med större siffror. Med segern i ryggen väntade alla att publikrekordet på rinken hemma i Mora skulle ligga i fara. Men endast 1 563 åskådare kom för att se matchen, och den publiksiffran gjorde många Moraledare besvikna. Men gladare var dessa naturligtvis åt det faktum att MIK vann matchen med 9-6. Det var aldrig något snack om vart segern skulle gå. MIK ledde med hela 7-1 en bit in

på den sista perioden, innan man slappnade av och släppte in motståndarna i matchen, och W/Ö kunde hyfsa till resultatet. I SM, Anton Cup, blev Skellefteå för svårt. 9-1 fick MIK stryk med i matchen som betecknades som kattens lek med råttan.

I laget spelade: Ragnar Eriksson, Folke Gustafsson, Erik Granath, Kjell Eklind, Lennart Snæs, Rune Blomberg, Mats Lind, Arne Lång, ”Kuben” Jan-Erik Johansson, Sven Kristoffersson, Lennart Englund, Erik Pettersson, ”Mas-Åke” Larsson, Einar Granath, Bo Olsson, Stig Karlsson, Karl Erik Lundberg, Ingvar Mattsson och Åke Elfvendahl.

GRUPPFINAL, KVAL TILL ALLSVENSKAN:
Wifsta/Östrand – Mora IK 4-6 (1-2, 2-3, 1-1)

Moramålen: 0-1 Folke Gustafsson, 0-2 Einar Granath, 1-3 Folke Gustafsson, 3-4 Rune Blomberg, 3-5 Mas-Åke Larsson, 3-6 Mats Lind.

Publik: 2 265 (publikrekord)

Mora IK – Wifsta/Östrand 9-6 (4-1, 1-0, 4-5)

Moramålen: 1-0 Folke Gustafsson, 2-0 Mas-Åke Larsson, 3-1 Sven Kristoffersson, 4-1 Rune Blomberg, 5-1 Mats Lind, 6-1 Folke Gustafsson, 7-1 Mas-Åke Larsson, 8-3 Rune Blomberg, 9-4 Mas-Åke Larsson.

Publik: 1 563

Division II, Norra						
Mora IK	10	9	0	1	65-26	18
Ljusne AIK	10	6	1	3	37-30	13
Morgårdsh.	10	6	0	4	78-36	12
Alfta GIF	10	3	0	7	31-49	6
Strömsbro	10	2	2	6	34-74	6
Ludvika FFI	10	2	1	7	33-63	5

1956/57

2-17 MOT GÄVLE – MEN NYTT KONTRAKT

Tillbaka i Allsvenskan spelade Mora i den norra serien. Till slut blev det en hedrande sjätteplats i tabellen, vilket gav laget ett nytt kontrakt. Leksand vann serien närmast före Gävle. Gästrikelaget spöade Mora med hela 17-2 inför 4 374 åskådare och bland citaten i tidningarna dagen efter fanns följande att läsa: ”Över Mora återstod föga, mer än att dra en tystnads slöja”

I bortamötet med Leksand skakade Mora den stora seriesuveränen, men leksingarna vann ändå till slut med 4-2. I tabellbotten var det jämnt och i den 11:e omgången, av totalt 14, spelades den mest intressanta matchen mellan Mora och Hammarby. Inför 2 035 åskådare kunde Mora vinna med 6-3, och därmed kunde en liten ljusglimt i det tidigare botenmörka läget märkas. Säsongen 56/57 fanns det 83 förbundsanslutna klubbar, av vilka 77 utövade tävlingshockey. Tillsammans hann de under en säsong presentera 4 982 matcher, vilket innebär att varje klubb i genomsnitt haft sina respektive lag engagerade i 65 matcher under säsongen. Mora vann den här säsongen junior-DM också. I MIK:s representationslag spelade följande män: Jan-Erik Johansson, Erik Jäderström, Sven Kristoffersson, Karl-Erik Lundberg, Rune Blomberg, Folke Gustafsson, Mas-Åke Larsson, Mats Lind, Bo Olsson, Evert Tysk, Ingvar Mattsson, Erik Pettersson, Arne Bogg, Kjell Eklind, Lars Kristoffersson och Mats Lönn.

Allsvenskan, norra						
Leksand	14	12	0	2	62-39	24
Gävle	14	9	1	4	83-45	19
Skellefteå	14	7	3	4	58-41	17
Wifsta/Ö	14	6	1	7	53-58	13
Göte	14	5	1	8	55-70	11
Mora IK	14	5	1	8	57-81	11
Hammarby	14	4	1	9	52-66	9
Brynäs	14	4	0	10	41-61	8

1957/58

UNGT LAG NÅDDE FEMTEPLATS

Trots att Mora IK plockade färre poäng än säsongen före så nådde man en bättre placering! Den här gången blev man femma, och klarade sig naturligtvis kvar i landets högsta serie. MIK kom till spel med ett mycket ungt lag, där medelåldern låg på dryga 20 år. Ett framtidslag menade expertisen. Hemmamatchen mot Leksand inför storpublik (4 041) slutade oavgjort 2-2. Detta i en match där MIK enligt rapporterna kämpade som besatt, med ett helhjärtat stöd av hemmapubliken, som inte bättre begär mer än stryk för Leksand. Den poängen stärkte Moragrabbarna, som i nästa match överraskade på nytt genom att också pressa Gävle och därefter spelade oavgjort 3-3 mot Wifsta/Östrand. Poäng som naturligtvis glädde tränaren Sven ”Jana” Jansson. Moras lag: Jan-Erik Johansson, Arne Wallin, Arne Eriksson, Lars Kristoffersson, Kjell Eklind, Sven Kristoffersson, Rune Blomberg, Folke Gustafsson, Mas-Åke Larsson, Evert Tysk, Hans Westberg, Bo Olsson, Per-Erik Tysk, Mats ”Tuppen” Lönn, Arne Bogg och Ingvar Mattsson.

Allsvenskan, norra						
Skellefteå AIK	14	12	1	1	80-24	25
Gävle GIK	14	12	0	2	95-40	24
Leksand IF	14	10	1	3	68-42	21
Wifsta/Ö	14	7	2	5	59-53	16
Mora IK	14	4	2	8	57-76	10
Strömsbro IF	14	3	1	10	39-76	7
Rönnskärs IF	14	2	1	11	39-96	5
IK Göta	14	2	0	12	39-69	4

På ungdomssidan vann Dalarnas juniorlag Rikscupen efter finalseger mot Värmland, och Mora läroverk vann Prins Bertils Pokal efter seger med 3-1 mot Karlskoga. 14 lag ställde upp i Kämpecupen, där Mora i kvartsfinalen åkte på att möta Leksand, som vann.

1958/59

23 ÅR RÄCKTE FÖR FALEIJ

Inför säsongen undanbad sig Gunnar Faleij årterval efter 23 år som ordförande. Han utsågs dock till hedersordförande, och klubban överlämnades till Bror Abrahamsson. På grund av att tomten vid Hantverkargatan skulle bebyggas fick klubben se sig om efter en ny spelplats. Valet föll till slut på Smidjegrav vid Prästholmen, och den nya isstadion kom att invigas med pompa och ståt. Kanada (klubblaget Kelowna Packers) var gäster i invigningsmatchen och dessa slog tillbaka MIK med hela 11-1. Den här säsongen arrangerade också MIK JSM i konståkning, mycket beroende på att klubben hade en mängd skickliga konståkerskor i sina led. Hockeymässigt gick det inget vidare. MIK slutade sju, näst sist, och fick finna sig i att tillsammans med Alfredshem bli degraderat. Fyra segrar blev det, och en av dem kom borta mot Strömsbro, där MIK överraskande vann med 7-5. Mot Leksand gick det inget vidare. Två riktiga plumpar noterades. Hemma vann Leksand med 12-4, där Leksandskedjan med Ingemar och Göran Lysén tillsammans med Björn Lassas glänste. Mötet lagen emellan på Smidjegrav gällde mycket – för Mora. Seger och en chans att hänga kvar i serien skulle finnas, men Leksand tog hand om kommandot redan från början och vann med 10-3.

Detta inför 3 309 åskådare. Från matchen kan man läsa att ”om Mora spelat lite försiktigare i försvaret kunde en poäng ha ordnats”. Den här säsongen fanns följande spelare med: Jan-Erik Johansson, Arne Wallin, Hans Westberg, Kjell Eklind, Åke Larsson, Arne Eriksson, Rune Blomberg, Evert Tysk, Folke Gustafsson, Mats Lindh, Mats”Tuppen” Lönn, Ingvar Matsson, Per-Erik Tysk, Bo Olsson, Per-Erik Finn, Arne Bogg och Åke Elvendahl.

Allsvenskan, norra

Leksand	14	11	1	3	64-29	23
Gävle	14	10	1	3	83-51	21
Skellefteå	14	9	2	3	52-35	20
Strömsbro	14	7	1	6	58-60	15
Wifsta/Ö	14	4	4	6	47-50	12
Hammarby	14	4	2	8	42-62	10
Mora IK	14	4	1	9	62-80	9
Alfredshem	14	0	2	12	29-70	2

Vårvädret under mars ställde till det och till slut nödsakades man att ställa in distriktsmästerskapen. Även ungdomshockeyn drabbades av stora problem, och varken Dala Demokratens solturnering eller Kämpecupen för pojk-lag kunde slutföras.

1959/60

UTBRÄNT LAG I KVALSERIEN

Mora IK var stor favorit att ta hem seriesegen i division II Östra A, och man infriade också alla högt ställda förväntningar. Många hade väntat sig att Morgårdshammar skulle bli den främsta konkurrenten om seriesegen. Men istället blev det nykomlingen IK Warpen från Bollnäs som utmanade hårdast. Moras försprång var en poäng, när tre matcher återstod för Warpen och då MIK hade fyra matcher kvar att spela. Att släkten är värst fick Mora erfaras mot Morgårdshammar. Men när sedan Warpen föll i sitt Hälsingederby mot Alfta, samtidigt som MIK besegrade Ljusne var saken praktiskt taget klart. Definitivt blev seriesegen klar när MIK i omgången efter inför 3 000 personer besegrade Ludvika på bortaplan. Förlusten mot Morgårdshammar var för övrigt MIK:s enda nederlag i serien, och därför var förhoppningarna stora på laget i kvalet till Allsvenskan som följde. Men i kvalet föll, även om motståndarlagerna var bra, laget totalt ihop och slutade sist i kvaltabellen. Sex raka förluster blev den sorgesamma raden. Men tydligt var att Moraspelarna var utbrända när kvalspelet började. Någon annan förklaring fanns i alla fall inte. I samma vecka höjdes rösterna ytterligare för att få till en konstisbana, och det var nu som de riktiga krafterna för att fixa det kom igång. Så här såg MIK-laget ut: Torsten Bössfall, Jan-Erik Johansson, Folke Gustafsson, Taisto Lindström, Åke Elvendahl, Kjell Eklind, Per-Åke Tholander, Rune Blomberg, Mats Lind, Evert Tysk, Ingvar "Peva" Matsson, Bo Olsson, Mats "Tuppen" Lönn, Hans Böhlmark, Björn Johansson, Inge Fräas.

Division II Östra A						
Mora IK	14	11	2	1	101-43	24
IK Warpen	14	10	0	4	81-58	20
Ludvika FFI	14	8	1	5	55-49	17
Sandvikens IF	14	7	2	5	61-61	16
Morgårdsh.	14	6	3	5	65-56	15
Alfta GIF	14	6	1	7	48-64	13
IK Huga	14	2	1	11	49-89	5
Ljusne AIK	14	1	0	13	46-86	2

Kvalserien, norra						
AIK	6	4	1	1	35-19	9
Alfredshems IK	6	4	1	1	23-19	9
Skellefteå	6	3	0	3	28-27	6
Mora IK	6	0	0	6	15-36	0

I 1959 års DM-final kunde Leksand gå vinnande ur striden. Juniorlaget slutade tvåa efter Leksand i JDM, grupp IV, där man dock placerade sig före sådana storheter som Färnäs, Orsa och Skinnarna. I Kämpecupen för pojklag tog sig MIK inte ens till kvartsfinal. I kvalificeringen åkte man nämligen dit mot Färnäs.

1960/61

FÖRYNGRAT LAG I SERIEFINAL

Inför säsongen gjordes en kraftig föryngning av laget. Något som medförde att MIK resultatmässigt gjorde en sämre insats än säsongen före. Man blev endast trea i division II Östra A och hade både Morgårdshammar och Vansbro före sig i tabellen.

Morgårdshammar tog hem seriesegern efter en mycket hård slutstrid, där fyra lag hade segerchans när bara några omgångar återstod att spela. Slutomgången blev en riktig thriller, där MIK och Morgårdshammar möttes i en ren final. MIK förlorade, en seger hade räckt för seriesegern. Tabelljumbo blev Alfta som bara vann en enda match. Vilket motståndslaget var, kan ni säkert gissa.

I laget spelade: Jan-Erik Johansson, Bo Backlund, Kjell Eklind, Håkan Andersson, Bo Olsson, Åke Elvendahl, Mats "Tuppen" Lönn, Hans Böhlmark, Björn Johansson, Stig Norin, Hans Gunnerås och Bengt Johansson.

Division II Östra A						
Morgårdsh.	14	9	1	4	81-42	19
Vansbro	14	9	1	4	65-61	19
Mora IK	14	8	1	5	72-43	17
IK Warpen	14	7	2	5	76-57	16
Ludvika	14	7	0	7	60-67	14
Sandviken	14	6	1	7	64-74	13
Avesta BK	14	5	2	7	51-67	12
Alfta	14	1	0	13	43-101	2

Dalarnas lag skötte sig bra i TV-cupen. Segrar mot Stockholm och Ångermanland, men förlust mot Värmland. Morakillar i laget var Björn Åberg, Leif Westerling och Bo Jonsson. Kämpecupen för pojklag kunde inte spelas på grund av vårvädret, och lika illa var det för skolishockeyn.

1961/62

SERIESEGRAR OCH AVANCEMANG

Bengt Grännsjö hade övertagit ordförandeklubban och representationslaget hade stabiliserat sig så kraftigt, att man gick igenom den östra tvåan obesekrat. Tolv segrar och två oavgjorda blev det snygga resultatet på 14 matcher. MIK var totalt överlägset, och vann serien med åtta poängs marginal till Ludvika FFI. Även i kvalserien gick det som på räls för Mora. Fem segrar på sex matcher, den enda förlusten kom mot Alfredshem, gjorde att man på nytt kvalificerade sig för allsvenskt spel. I laget spelade: Jan-Erik Johansson, Torsten Bössfall, Gösta Caris, Kjell Eklind, Åke Elvendahl, Börje Nordvall, Bo Olsson, Rune Blomberg, Folke Gustafsson, Mats "Tuppen" Lönn, Rolf Hjalte, Evert Tysk, Ingvar Mattsson, Lennart Cans, Hans Böhlmark och Mats Lind.

Division II Östra A						
Mora IK	14	12	2	0	96-34	26
Ludvika FFI	14	8	2	4	94-58	18
Bonäs IK	14	8	1	5	76-66	17
Falu BS	14	7	2	5	59-58	16
IK Warpen	14	6	2	6	75-72	14
Vansbro AIK	14	4	2	8	50-55	10
Sandvikens IF	14	4	1	9	44-95	9
IK Huga	14	1	0	13	44-100	2

Kvalserien, norra						
Mora	6	5	0	1	34-20	10
Alfredshem	6	3	1	2	29-20	7
Rönnskär	6	3	0	3	21-29	6
Sundbyberg	6	0	1	5	17-32	1

På juniorsidan slutade Mora tvåa efter Leksand i DM. I dalahockeyns pojklagsturnering, Kämpecupen, vann Noretpojarna finalen mot Nornan med 5-1.

1962/63

ÄNTLIGEN KONSTFRUSET

Lagom till återkomsten i Allsvenskan stod äntligen den konstfrusna anläggningen vid Smidjegrav klar. MIK slutade på en fin sjätteplats i den norra division I-serien, och borde normalt sett ha klarat kontraktet. Men istället kom den nu så olyckliga och orättvisa kvalserien in i bilden, och efter denna sållades klubben hårfint ur Allsvenskan. Detta på bekostnad av lag som efter alla matematiska beräkningar borde ha nedflyttats. Men går vi tillbaka till det allsvenska spelet så bjöd Mora på ett par riktiga hockeybomber. Mora förloerade premiären borta mot Skellefteå och hade efter de tre inledande matcherna inte tagit en enda poäng. I den fjärde omgången väntade så Leksand. Alla väntade sig att Leksand skulle vinna enkelt, men hemma i Smidjegrav ville Moraspelarna annat.

MIRAKELMATCH MOT LEKSAND

2 700 åskådare hade hakan långt ner på magen, när man vandrade hemåt, efter att MIK besegrat Leksand med hela 5-0! Ett Mora fyllt av geist och sisu attackerade lek-singarna, som nonchalerade sitt motstånd en aning. Mora gick snabbt från 1-0 till ledning 4-0, och "miraklet" var ett faktum. När resultatet tillkännagavs, trodde inte folk runt landet sina öron, utan många ringde upp tidningarna och frågade om radions resultatuppgift var felaktig! Målvakten Jan-Erik Johansson storspelade, liksom Evert Tysk. Av bara farten vann så Mora IK mot AIK på Johannes-hov med 7-5. Detta inför över 13 000 personer. Allan Fernström och Mats "Tuppen" Lönn var de stora segerorganisatörerna här. Men förlusterna kom också, och som avslutning på säsongen den hemska kvalserien. Spelarna den här säsongen var: Jan-Erik Johansson, Kjell Eklind, Gösta Caris, Börje Norvall, Torsten Hansson, Leif Westerling, Lennart Cans, Mats Lindh, Evert Tysk, Hans Böhlmark, Torsten Bössfall, Åke Elfvendahl, Mats Lönn och Rune Blomberg.

HELA PUCKEN MÅSTE VARA INNE

Ingvar "Peva" Nilsson, mannen som 1958 gjorde det första målet i Smidjegrav, och Mats "Tuppen" Lönn berättar hur det kunde gå till när ishockey spelades utomhus:

Mora IK var 1962 uppe i Rönnskär för att spela en kvalmatch. Den gick i bitande kyla på utomhusrink. På direktskott av Mats Lönn, efter tekning framför Rönnskärs mål, brast pucken i två bitar, den ena halvan for in i Rönnskärs mål och den andra hamnade utanför målet. Moraspelarna var på domaren och menade att det skulle räknas som mål. Domaren hävdade bestämt att enligt reglerna måste hela pucken vara i mål för att det ska räknas. "Man kan ju undra om de inte borde ha fortsatt spela med den andra halvan tills även den var i mål." Frågan hade väl då varit hur reglerna skulle tolkas om den hamnade i det andra målet? Mora vann matchen med 8-1.

Allsvenskan, norra

Skellefteå	13	9	1	3	58-32	19
Wifsta/Ö	13	9	1	3	48-40	19
Leksand	13	8	2	3	60-45	18
AIK	13	8	2	3	51-40	18
Alfredshem	13	7	1	5	60-37	15
Mora IK	13	4	1	8	55-76	9
Gävle	13	2	0	11	37-68	4
Morgårdsh.	13	1	0	12	33-64	2

Kvalserien

Alfredshem	7	6	0	1	36-16	12
Västerås	7	5	0	2	28-23	10
Bofors	7	4	0	3	28-27	8
Gävle	7	3	0	4	25-26	6
Almtuna	7	3	0	4	27-29	6
Mora IK	7	3	0	4	26-33	6
Morgårdsh.	7	2	0	5	25-29	4

Både juniorlaget och pojklaget försvann tidigt i de olika serierna och cuperna. I juniorserien blev MIK sist med noll poäng, efter Leksand, Orsa och Färnäs.

1963/64

KENNY BOOTH TRÄNARE

MIK fick alltså börja om på nytt. Henry Strömberg, bror till landslagstränaren Arne, tog vid som ordförande. Förberedelserna för att säsongen 63/64 skulle bli lyckosam var intensiva. Till att börja med anställdes den kanadensiske tränaren Kenny Booth, som också verkade som spelare. Ansträngningarna ledde till en helt överlägsen division II-seger, där MIK bara råkade ut för en enda förlust på 18 matcher. Målskillnaden fina 149-45!

MIK besegrade Morgårdshammar, likaledes nerflyttat från division I, i den andra omgången, och det var en klar fingervisning om hur serien skulle komma att gestalta sig. 17 raka segrar blev det innan förlusten kom i serieepilogen borta mot Ljusne AIK. I kvalserien placerade sig MIK närmast efter Umeå, och båda lagen kvalificerade sig därmed för allsvenskt spel. I Moralaget återfanns följande spelare: Jan-Erik Johansson, John Bergström, Kjell Eklind, Göran Swén, Nils Lindberg, Bo Olsson, Göran Abrahamsson, Åke Elvendahl, Mats "Tuppen" Lönn, Allan Fernström, Kenny Booth, Leif Westerling, Evert

Tysk, Ulf Nises, Lennart Cans, Jan-Erik Granath och Mats Eriksson.

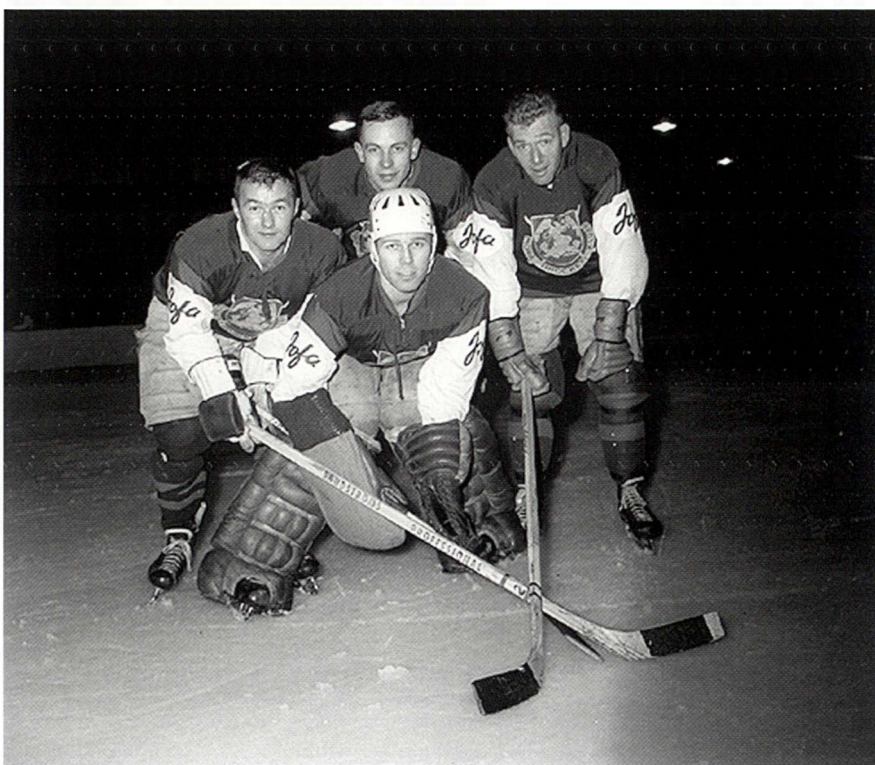
Division II Östra A

Mora IK	18	17	0	1	149-45	34
Morgårdsh.	18	13	2	3	98-47	28
IK Warpen	18	9	1	8	60-63	19
Ljusne	18	8	3	7	70-82	19
Falu BS	18	7	3	8	72-81	17
Ludvika	18	5	5	8	78-79	15
Sandv IF	18	7	1	10	58-74	15
Insjö	18	6	1	11	51-75	13
Alfta GIF	18	5	3	10	49-80	13
Häradsbygden	18	3	1	14	53-112	7

Kvalserien, norra

Umeå	6	3	1	2	31-19	7
Mora IK	6	3	1	2	23-27	7
Hammarby	6	3	0	3	21-26	6
Piteå	6	2	0	4	25-28	4

Även den här säsongen blev mindre framgångsrik på ungdomssidan. I JDM blev det inget slutspel och i Kämpecupen föll pojklaget i semifinalen mot Falu BS.

Trion Allan Fernström, Mats "Tuppen" Lönn och Kenny Booth tar skydd bakom målvakten Jan-Erik Johansson. Booth var en erfaren kanadensare, som hade spelat tio år i den engelska proffsligan med Earls Court Rangers och Wembley Lions. Han kom till Sverige 1959 och blev först spelande tränare för Tabergs SK. Efter fyra säsonger i Småland och två i Mora återvände han hem till Kanada. Totalt gjorde han 101 mål under sex säsongers seriespel i Sverige.

1964/65

BARA EN SEGER

Den nya allsvenska chansen för Mora är det säkert många som helst glömmer. Mora slutade sist i den norra division I-serien med bara en seger tagen på 14 försök. Segern kom i den andra omgången, där MIK bortasegrade AIK med 5-4, efter att Evert Tysk och Mats "Tuppen" Lönn firat stora triumfer. I övrigt fanns det inte mycket att glädja sig över från de allsvenska spelet. Inte heller i kvalserien nådde MIK några större framgångar. Även här slutade man sist, utan att vinna en enda match.

I Moralaget: Jan-Erik Johansson, John Bergström, Nils Lindberg, Björn Resare, Bengt Andersson, Kjell Eklind, Kjell Röstberg, Bengt Eriksson, Evert Tysk, Ulf Nises, Bo Olsson, Allan Fernström, Ove Fahlström, Mats Eriksson, Lennart Cans, Kenny Booth, Leif Grannas, Mats "Tuppen" Lönn, Bengt Gustafsson, Göran Andersson, Bengt Halvarsson, Åke Jakobsson, Bo Jonsson, Rolf Matshols, Leif Westerling, Lars Gustafson och Gösta Swén.

Allsvenskan, norra

Modo	14	9	2	3	80-45	20
Leksand	14	9	1	4	71-40	19
Skellefteå	14	9	1	4	57-40	19
AIK	14	8	2	4	59-52	18
Wifsta/Ö	14	4	3	7	50-56	11
Umeå	14	5	1	8	43-62	11
Strömsbro	14	3	3	8	38-61	9
Mora IK	14	1	3	10	50-92	5

Kvalserien, norra

Umeå	12	10	2	0	61-38	22
Wifsta/Ö	12	5	4	3	53-43	12
Strömsbro	12	4	2	6	52-54	10
Mora IK	12	0	2	10	40-71	2

Reservlaget vann division IV, grupp I, närmast före Rättvik och Evertsberg, så MIK blev inte helt utan framgångar den här säsongen. Juniorlaget vann sin grupp i grundserien före Bonäs, men föll sedan i slutspelet mot Vansbro. I Kämpcupen för pojklag åkte MIK ut i semifinalen mot Borlänge, som senare blev slutsegrare, med 2-5.

Bengt Gustafsson, ett ungt nyförvärv från Noretpojarna, och veteranen Evert Tysk kamperade ihop under säsongen 1966/67.

1965/66

"LILL- STRIMMA" KOM

I Moraledning var man inställd på att snart ta sig tillbaka till Allsvenskan. Sigge Bröms, Leksands mångårige landslagsman, engagerades som spelande tränare. Men den verkliga "bomben" kom när man hämtade backresen Lennart "Lill- Strimma" Svedberg från Brynäs. Duon gav tillsammans med lovande, unga äregiriga hockeygrabbar Mora-hockeyn ny vind i seglen. MIK imponerade stort i den östra tvåan som vanns i stor stil. Inget lag kunde rå på ovansiljansgänget, som vann samtliga 18 matcher. Ett mycket imponerande facit! Den väntade fighten om serie-segern skulle komma mot ex-allsvenska Strömsbro, men när lagen möttes i Smidjegrav för den första matchen vann Mora med hela 10-1, och sedan var det aldrig något snack om vart seriesegern skulle gå. Till slut vann MIK med en marginal på tio poäng till Strömsbro som slutade tvåa i tabellen, och efteråt kom frågorna om standarden på den östra tvåan var sämre än i de andra division II-serierna. Känns snacket igen?

HÅRD KVALSERIE

Men i kvalserien blev det hårdare för gänget från Ovansiljan. Mora inledde med att förlora mot Traneberg, och föll även mot Clemensnäs i omgången därpå. Sedan kom MIK in i ett stim av vinster, innan man föll mot Traneberg i den näst sista omgången. Förlusten gjorde att kvalserien fick en rafflande slutomgång, där Clemensnäs hade sitt på det torra. Men för övriga lag gällde slutomgångens matcher, Mora-Clemensnäs och Teg-Traneberg, mycket. När man ringde från Teg för att höra hur matchen i Mora stod, uppgavs det att gästerna ledde, fast det riktiga var att Mora hade en stor ledning! Mora vann med 7-3 mot Clemensnäs, och båda lagen tog därmed steget upp i Allsvenskan. Sigge Bröms gjorde två av målen, men bäst var som vanligt "Lill-Strimma". Följande spelare spelade upp Mora till Allsvenskan igen: Bengt-Åke Gustavsson, Jan-Erik Johansson, Kjell Eklind,

Bo Olsson, "Lill-Strimma" Svedberg, Sigge Bröms, Nils Lindberg, Bengt Gustavsson, Evert Tysk, Ulf Nises, Mats Eriksson, Mats Lönn, Leif Westerling, Nils Carlsson, Mats Lindh, Göte Hansson, "såja" Jacobsson, Leif Grannas och Tommy Edh.

Division II Östra A

Mora IK	18	18	0	0	133-31	36
Strömsbro	18	14	0	4	81-49	28
Ljusne	18	13	1	4	85-43	27
Gävle	18	12	1	5	66-39	25
Alfta	18	9	0	0	59-60	18
Hofors	18	7	2	9	58-66	16
Vansbro	18	6	1	11	54-85	13
IK Warpen	18	3	2	13	41-86	8
Falu BS	18	3	1	14	55-100	7
Hemsta	18	1	0	17	31-104	2

Kvalserien, norra

Clemensnäs	6	3	1	2	22-21	7
Mora IK	6	3	0	3	29-21	6
Tegs SK	6	3	0	3	19-22	6
Tranebergs IF	6	2	1	3	18-24	5

Juniörerna vann sin grupp, men i slutspelet föll man mot Leksand, som senare blev slutsegrare i JDM. Även för pojklagen tog det slut innan det var dags för final. I Kid Jofa Cup (pojkar 12-14 år) föll MIK i semifinalen mot Leksand med 4-1. I den äldre Kämpecupen blev det förlust mot Skinnarna (Malung) i kvartsfinalen med 2-4.

1966/67

DIREKT TILL SM-SLUTSPEL!

Direkt från spel i division II till SM-slutspel, det blev det strålande resultatet för MIK den här säsongen. Mora hamnade på andra plats i den norra ettan. Bara en ynka poäng efter MoDo som tog hem seriesegern. Glädjande för alla Morasupporters var naturligtvis också det faktum att den främsta antagonisten, Leksand, återfanns efter Mora i tabellen. MIK kunde den här säsongen på ett tidigt stadium inrikta sig på slutspelet, medan leksingarna fick arbeta hårt för att ta en slutspelsplats. Nykomlingen Mora överraskade alla genom att efter de två inledande omgångarna leda serien med full pott. I den tredje omgången väntade så leksand. En stor förväntansfull publik fanns på plats, och de fick till sin glädje se att Dalarnas för dagen bästa lag hette Mora! Mora vann matchen med 5-4 sedan man gått från underläge 2-3 till ledning 5-3 på sju ynka minuter.

VATTENPOLO MOT AIK

MIK:s första poängförlust i serien kom faktiskt först i den femte omgången, när man i hållande regn spelade 0-0 mot AIK. Detta i en match som enligt rapporterna mest liknade vattenpolo. "Lill-Strimma" fortsatte att storspela och var rent ut sagt gudomlig i flera av matcherna. Roligt att konstatera är också att MIK var ett av de mest publikdragande lagen i serien. Ovansiljansklubben toppade nämligen listan över bortalagen, så någon chans att missta sig på lagets popularitet fanns inte. I SM-slutspellet ställdes Mora mot Frölunda i kvartsfinal. Hemma i Smidjegrav blev det en 2-8 förlust och i bortamötet fick man stryk med 7-4. Därmed var det slutspelat för Mora den här säsongen. I Moralaget spelade: Bengt-Åke Gustavsson, Jan-Erik Johansson, Göran Johansson, "Lill-Strimma" Svedberg, Stig Östling, Kjell Eklind, Per Arne Hübinette, Mats Lönn, Bo Olsson, "Såja" Jacobsson, Evert Tysk, Bengt Gustavsson, Ulf Nises, Mats Lindh, Göte Hansson, Nils Carlsson, Bo Jonsson, Bengt Andersson, Bengt Eld, Lasse Mjöberg, Lennart Cans.

Allsvenskan, norra

MoDo AIK	21	12	3	6	92-67	27
Mora IK	21	11	4	6	82-78	26
IFK Umeå	21	11	3	7	85-51	25
Leksand IF	21	11	2	8	104-68	24
Timrå IK	21	9	5	7	89-88	23
AIK	21	10	2	9	75-51	22
Skellefteå	21	6	3	12	60-108	15
Clemensnäs	21	2	2	17	53-119	6

SM-kvartsfinal:

Mora-Frölunda 2-8 (0-2, 2-1, 0-5)

Moramålen: 1-3 Kjell Eklind (Mats Lönn), 2-3 Mats Lindh ("Lill-Strimma" Svedberg).

Frölunda-Mora 7-4 (3-1, 0-1, 4-2)

Moramålen: 1-1 Ulf Nises (Evert Tysk), 3-2 Mats Lind (Göte Hansson), 3-3 Göte Hansson (Mats Lönn), 5-4 "Lill-Strimma" Svedberg.

Mora IK:s B-lag vann division IV, grupp 1, på ett suveränt sätt. Laget förlorade bara en enda match och vann serien före NP. Juniorerna vann sin grupp i DM, men i semifinalen mot Leksand lämnade MIK av någon anledning WO. Leksand tog sedan JDM-titeln via seger mot Avesta i finalen. I Kämpecupen för pojklag tog Mora sig till kvartsfinal, där dock Leksand vann med hela 6-0. I Kid Jofa Cup segrade Mora, efter att man vunnit en rafflande final mot Avesta med 1-0. Dalarna vann det här året också TV-pucken.

1967/68

HASSE GÖR SIN ENTRÉ

Inför den här säsongen stod ishallen äntligen klar. Den första seriesegern i den nya ishallen kom i den tredje omgången, där Mora besegrade Timrå med 3-2, utan att som rapporterna understryker "ha funnit sin melodi från fjolåret, då det faktiskt gnistrade kring gänget". Ett av nyförvärven i MIK-laget kom från Morgårdshammar. En spelare, som senare kommit att bli "Mr Mora" mer än någon annan. Hasse Hansson är spelaren vi talar om. Mora vann också hemmamötet med Leksand med 4-2, där kedjan med Ulf Nises, Evert Tysk och Mats Lönn var den effektivaste. Annars tillhörde "Lill-Strimma", som vanligt, de mer tongivande i laget, liksom Stig Östling. Stig som efter säsongens slut blev vald till Sveriges bästa junior. Stig var tillsammans med Hasse och målvakten Göran Johansson MIK:s representanter i juniorlandslaget den här säsongen. Mora gick för andra säsongen till SM-slutspel genom att bli trea i norra gruppen, efter Leksand och AIK. Efter att de senaste säsongernas SM-slutspel avgjorts enligt "play-off-modellen", så hade man beslutat sig för att återgå till att avgöra SM-slutspelet i serieform, enkelserie. Mora vann två av sina matcher. Borta besegrades Djurgården med 4-2, och på bortais besegrades även MoDo med 7-2. Poäng tog MIK även i hemmamötet med Södertälje, som slutade 2-2. Efter de fyra inledande omgångarna låg faktiskt MIK tvåa i SM-slutspelet. Men i den femte omgången var Leksand "ofina" nog att vinna med 7-0, i en match där Kjell Brus debuterade i LIF, och efter den förlusten blev det inga mer poäng. MIK slutade sju, och närmast före sig i tabellen hade man Leksand.

Följande spelare fanns med i det här årets lag: Bengt-Åke Gustavsson, Göran Johansson, Leif Pettersson, Stig Östling, Kjell Eklind, Per-Arne Hübinette, "Lill-Strimma" Svedberg, Ulf Nises, Bengt Gustavsson, Bo Olsson, Mats Lindh, Evert Tysk, Lars Berglund, Nils Carlsson, Göte Hansson, Mats Lönn, Börje Marcus, Hasse Hansson, "Såja" Jacobsson och Erling Sundblad.

Leksand vann den från 1967 uppskjutna DM-finalen över Mora. Men 1968 års upplaga gick till Mora, som i finalen besegrade Avesta med 3-2. Det här var för första gången på 16 år som Leksand inte var ena parten i en DM-final.

Allsvenskan, norra

Leksands IF	21	17	1	3	129-48	35
AIK	21	15	4	2	79-49	34
Mora IK	21	12	3	6	86-64	27
MoDo AIK	21	10	1	10	65-62	21
IFK Umeå	21	6	6	9	72-86	18
Timrå IK	21	5	4	12	61-77	14
Tegs SK	21	4	2	15	54-111	10
Strömsbro	21	3	3	15	63-112	9

SM-slutspelet

Brynäs IF	7	6	1	0	41-12	13
AIK	7	5	1	1	23-13	11
V Frölunda IF	7	3	1	3	22-23	7
Djurgårdens IF	7	3	0	4	29-28	6
Södertälje SK	7	2	2	3	16-27	6
Leksands IF	7	2	1	4	23-27	5
Mora IK	7	2	1	4	20-30	5
MoDo AIK	7	1	1	5	20-34	3

Juniorlaget slutade tvåa i DM efter Leksand, men före Vansbro. I Kid Jofa Cupen för pojklag blev MIK utslaget i semifinalen mot Malung, som vann med 6-2. I Kämpecupen fick MIK möta Leksand redan i "kvarten", och där blev det förlust med 5-1.

1968/69

SM-SLUTSPEL IGEN!

MIK slutade på en fin fjärdeplats i den norra ettan, och säkrade en slutspelplats med åtta poängs marginal. Det här var också den säsongen som Leksand kom att ta hem SM-guldet. I grundserien möttes Leksand och Mora tre gånger. I det första mötet som spelades i Leksand imponerade leksingarna när man vann med hela 8-1. I de övriga två matcherna blev det dock betydligt jämnare matcher. I den 14:e omgången drabbade lagen samman i ishallen i Mora, i en match som slutade oavgjort 3-3. Det var en match som för övrigt blev mycket hetsig och där Leksands båda landslagsspelare, Dan Söderström och Lars-Erik Sjöberg, skadades. Även Kjell Eklind i Moralaget tvingades uppsöka sjukhuset. Fyra omgångar senare var det dags för lagen att mötas igen, med Mora åter som hemmalag. MIK vann med 4-3 mot ett Leksand som saknade bröderna Abrahamsson. I grundseriens sista omgång slog MIK Hammarby med 11-3, i en match där "Lill-Strimma" skadade axeln så illa att han sedan inte återkom förrän i den sjätte slutspelsomgången. Hasse Hansson var poängbäst av Moraspelarna i gruppserien med 27 poäng via tolv mål och 15 assists. I slutspelet firade Mora inga större triumfer. Bara en seger innebar att Ovansiljansgänget slutade åtta och sist. Leksand tog sin första seger på Morais på tre år genom att vinna med hela 7-1. Det efterhängsna Morakomplexet var tydligen borta.

I Moralaget spelade: Bengt-Åke Gustavsson, Göran Johansson, Stig Östling, Kjell Eklind, Per-Arne Hübinette, "Lill-Strimma" Svedberg, Ulf Nises, Mats Lindh, Evert Tysk, Anders Jonsson, Nils Carlsson, Göte Hansson, Mats Lönn, Börje Marcus, Hasse Hansson, "Såja" Jacobsson, Erling Sundblad, Börje Skoog, Bengt Gustavsson och Bo Olsson. I DM-finalen fick Mora se sig utklassat av Leksand, som vann med hela 13-4.

Allsvenskan, norra

AIK	21	14	3	4	98-45	31
MoDo AIK	21	14	2	5	95-61	30
Leksand IF	21	13	3	5	142-57	29
Mora IK	21	11	5	5	92-74	27
Timrå IK	21	8	3	10	80-98	19
IFK Umeå	21	9	0	12	98-81	18
Skellefteå	21	4	3	14	63-133	11
Hammarby IF	21	1	1	19	53-172	3

SM-slutspelet

Leksands IF	7	4	2	1	30-20	10
Brynäs IF	7	4	1	2	29-14	9
V Frölunda IF	7	4	1	2	34-20	9
AIK	7	4	0	3	27-24	8
Södertälje SK	7	3	2	2	27-24	8
MoDo AIK	7	1	3	3	15-22	5
Västerås IK	7	1	2	4	18-36	4
Mora IK	7	1	1	5	20-40	3

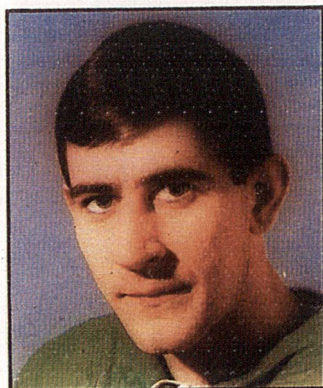
Den här säsongen slutade MIK först på tredje plats i junior-DM. Både Leksand och Falu IF placerade sig före. I Kämpecupen, pojk-DM, tog sig Mora ända fram till final, där man dock föll mot Tunabro med 4-2. I Kid Jofa Cupen föll MIK redan i kvartsfinalen mot Rättvik.

Mora IK debuterade i allsvenskan redan 1945 men det är först under 60-talet som laget skaffat sig en fast ankarplats i storserien. De två senaste åren har dalkarlarna dessutom överraskat både expertis och supportrar med att säkra en position i SM-slutspelet. Hittills har dock framgångarna uteblivit.

Dalaklubben har emellertid ett ungt och lovande manskap, som är en god garanti för ännu starkare insatser.

Lagets mest uppmärksammade spelare är Lennart "Lill-Strimma" Svedbfg. Han räknas till en av amatörvärldens bästa backar. Forwarden Ulf Nises, Stig Östling, Per-Arne Hübinette och Bengt-Åke Gustavsson är andra med blågula meriter.

MORA

NILS CARLSSON

25 år. Stud. Elektriker. Forward. En ökad dos styrketräning skulle förvandla honom till en stötspelare. Talang finns i stora mått.

MORA

KJELL "RÖVARN" EKLIND

33 år. Elektriker. Back. Lagets veteran med 15 års rutin bakom sig. Alltjämt värdefull tillgång.

Mora

LENNART "LILL-STRIMMA" SVEDBERG

MORA

BENGT GUSTAVSSON

24 år. Handelsbiträde. Forward. Egen produkt. Kvick och påpasslig. Nyttig länk trots sin litenhet.

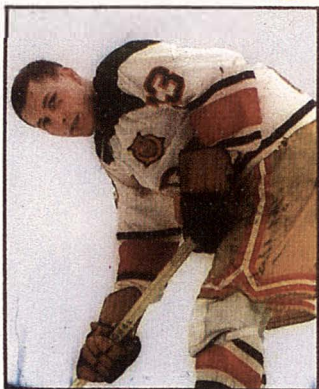
MORA

BENGT-ÅKE GUSTAVSSON

24 år. Målare. Målvakt. Gjorde en stark "andra halvlek" i fjolårets serie. En av "Honkens" kronprinsar. 9 landskamper.

MORA

GÖTE HANSSON

23 år. Elektriker. Forward. En pålitlig ytter, som fortfarande är utvecklingsbar. Hittades i Stockmora.

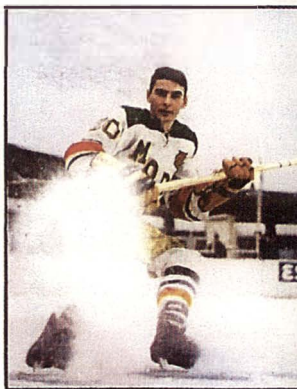
MORA

HANS HANSSON

20 år. Stud. Forward. Mycket lovande center, som ledde Moras effektivaste kedja förra säsongen. Bror till AIK:s Bo Hansson.

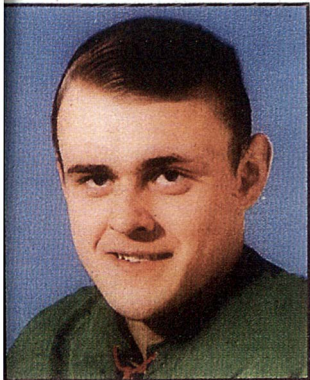
MORA

PER-ARNE HÜBINETTE

23, Stud. Back. Går i tungvikt. Fin tacklare. Deltog i Vikingarnas Kanada-turné. Kommer från Boden via Västerås.

MORA

**SVEN-ÅKE "SÅJA"
JAKOBSSON**

21 år. Stud. Forward. Befäste i vintras intrycket att vara ett av klubbens stora löften. Egen produkt.

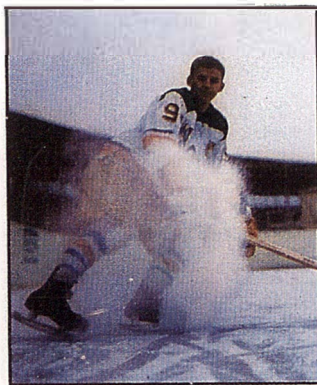
MORA

GÖRAN JOHANSSON

20 år. Stud. Målvakt. Egen produkt. Svarade för en rad fina matcher i början på fjolårets serie.

MORA

MATS LIND

22 år. Stud. Forward. Fin spel fördelning center som samtidigt är pricksäker skytt.

MORA

MATS "TUPPEN" LÖNN

28 år. Tekniker. Forward. I mitten på 60-talet högaktuell för Tre Kronor. Bra skridskoåkare. Bra skytt. 5 landskamper.

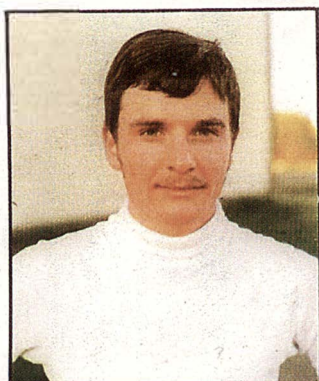
MORA

BÖRJE MARCUS

21 år. Stud. Forward. Värvad från Sollerön. Kom fram i rampljuset på allvar i vintras.

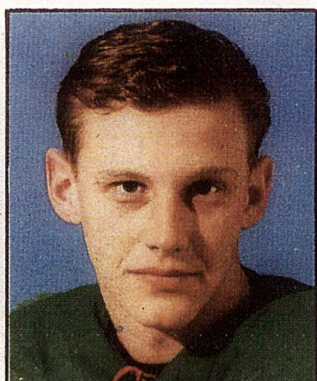
MORA

LARS MJÖBERG

20 år. Stud. Back. Egen produkt. Släpptes fram i A-laget i fjol och avslöjades ha stora förutsättningar.

MORA

ULF NISE

23 år. Verkstadsarbetare. Forward. Talangfull ytter, som är given i Vikingarna. Lagets största anfallslöfte.

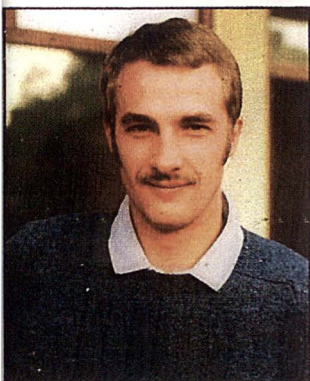
MORA

BO OLSSON

31 år. Köpman. Forward. Egen produkt med 17 säsonger bakom sig. Alltjämt oförbrukad kraft.

MORA

ERLING SUNDBLAD

23 år. Stud. Forward. Kommer från Svegs IF. En modern center, som gjorde en fin säsong i fjol

MORA

**LENNART "LILL-STRIMMA"
SVEDBERG**

25 år. Försäljare. Back. Given i Tre Kronor. Beundrad utomlands för sin snabbhet och teknik. Ca 80 landskamper.

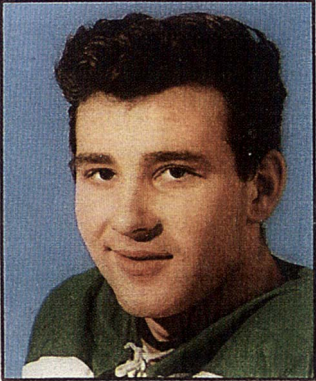
MORA

EVERT TYSK

31 år. Kontorist. Forward. Rutinerad efter nästan 15 säsonger i div. I. Har två landskamper bakom sig.

MORA

STIG ÖSTLING

21 år. Verkstadsarbetare. Back. Står med ena skridskon i Tre Kronor. Självskriven i Vikingarna.

1969/70

"LILL-STRIMMA" LÄMNAR KLUBBEN

En omplacering mellan lagen i norr- och södergruppen kom att göra säsongens division I-spel ytterst ovisst. MIK hamnade i den södra ettan med ett par nya bekantskaper. Även Leksand flyttades, varför de prestigefyllda derbyna kunde fortsätta. Tyvärr tappade Mora mycket kraft, då "Lill-Strimma" hade beslutat sig för att flytta hem till Timrå igen. Mora slutade dock trea i den södra gruppen, och tog sig därmed efter stort raffel på nytt till SM-slutspelet. I gruppserien besegrade man Leksand på hemmais med 5-2, och det var starten på en fin uppryckning av Moralaget. I den 9:e omgången svarade man för grundseriens verkliga kalasmatch, då Västerås slogs tillbaka med 5-1. Allt klaffade perfekt i både försvars- och anfallsspelet, och efter matchen undrade många, om MIK någonsin gjort en bättre match.

MATS LINDH – ETT CENTERFYND

Säsongens centerfynd som han kallades, Mats Lindh, visade sig från sin bästa sida, och hans båda kedjekompisar Göte Hansson och Ulf Nises svarade för ett perfekt understöd. Mora hade kunnat vinna med större siffror, men leklusten tog över det hela efter ett tag. Slutspelet i serieform även denna säsong, men denna gång med dubbelmöten. MIK hamnade på sjunde plats efter att ha tagit fyra segrar på 14 försök. Mora besegrade dock i slutspelet Brynäs, som till slut tog hem SM-guldet. Triumfen mot Brynäs räknas än i dag som en av MIK:s främsta segrar genom de 60 åren. Det här var Mats Lindhs stora säsong, och han blev bäste poängplockare med sina 34 poäng via 18 mål och 16 assists på 28 serie- och SM-matcher.

Moralaget den här säsongen såg ut enligt följande: Bengt-Åke Gustavsson, Lars Gustafsson, Rolf Ehlin, Tommy Andersson, Per-Arne Hübinette, Stig Östling, Lasse Mjöberg, Kjell Eklind, "Såja" Jacobsson, Hasse Hansson, Börje Marcus, Börje Skogs, Mats Lindh,

Göte Hansson, Mats Lönn, Jan "Bambis" Danielsson, Ulf Nises, Kent Sundqvist, Göran Bodén, Erling Sundblad och Lasse Munther.

Allsvenskan, södra

AIK	14	10	0	4	61-37	20
Leksands IF	14	8	1	5	68-42	17
Mora IK	14	8	1	5	68-49	17
V Frölunda IF	14	8	1	5	57-46	17
Tingsr AIF	14	8	0	6	46-50	16
Västerås IK	14	7	1	6	48-41	15
Nybro IF	14	4	0	10	45-60	8
Surah IF	14	1	0	13	27-95	2

SM-slutspelet

Brynäs IF	14	12	0	2	77-24	24
V Frölunda IF	14	8	2	4	62-39	18
MoDo AIK	14	8	0	6	58-42	16
Leksands IF	14	7	0	7	58-50	14
AIK	14	6	1	7	41-47	13
Södert SK	14	6	1	7	44-74	13
Mora IK	14	4	0	10	37-65	8
IFK Umeå	14	2	2	10	50-86	6

Juniörerna blev fyra i DM. Före sig hade man Leksand, Falu IF och Avesta BK.

1970/71

HASSE FIXADE NYTT KONTRAKT

Inför säsongen tappade Mora sådana förgrundsfigurer som backarna Stig Östling och Per-Arne Hübinette samt forwarden Mats Lindh, som var lagets främsta forward säsongen innan. Därför blev det inte något SM-slutspel. Istället hade MIK stora problem i serien, och laget slutade näst sist i den södra ettan. Näst sista plats i tabellen gjorde i alla fall att Mora hamnade i nedflyttningsserien. Man inledde med att vinna mot Fagersta med 8-4 i den första matchen, och följde upp den segern med att slå Västerås med 6-3. Den senare matchen var en nervig historia, där Ulf Nises båda mål var ytterst värdefulla liksom Börje Marcus och Tommy Anderssons uppoffrande försvarsspel. Nytt kontrakt med den högsta serien fixade MIK via att i den femte omgången spela oavgjort 2-2 mot Västerås. En poäng räckte precis för att det nya kontraktet skulle vara klart, och det var Hasse Hansson som via ett mål i slutminuten fixade det. I DM blev Mora sensationellt utslaget av Tunabro.

Följande spelare återfanns i laget den här säsongen: Bengt-Åke Gustavsson, Lars Gustafsson, Rolf Ehlin, Tommy Andersson, Hans-Olov Ernlund, Lasse Mjöberg, Ulf Nises, Börje Skogs, Kent Sundqvist, Anders Rosén, Erling Sundblad, Jan "Bambis" Danielsson, Göte Hansson, Mats Lönn, Börje Marcus, Hasse Hansson, "Såja" Jacobsson, Göran Bodén, Per-Erik Olsson, Lasse Munther och Tord Svensson.

Allsvenskan, södra

AIK	14	10	2	2	68-42	22
Leksands IF	14	8	3	3	79-38	19
Färjestad	14	9	1	4	67-41	19
V Frölunda IF	14	9	1	4	71-48	19
Västerås IK	14	7	0	7	42-54	14
Tingsryds AIF	14	5	2	7	52-65	12
Mora IK	14	2	1	11	48-73	5
Fagersta AIK	14	1	0	13	34-100	2

Nedflyttningsserien

Mora IK	6	4	1	1	31-14	9
Tingsryds AIF	6	4	0	2	28-14	8
Västerås IK	6	0	1	5	15-47	6
Fagersta AIK	6	0	1	5	15-47	1

Juniörerna slutade tvåa i DM, efter Leksand men före både Falu IF och Tunabro. På pojksidan kunde MIK vinna DM både för A- och B-pojkar, och därmed satte man stopp för Tunabros framfart. Borlängelaget hade nämligen dominerat pojkhockeyn säsongerna innan.

1971/72

SPEL I KVALSERIEN FÖR NYTT KONTRAKT

Nya spelarförluster gjorde att nedförsbacken blev allt brantare för klubben. Det kom att bli spel i kvalserien, innan kontrakten med den högsta serien kunde räddas. I den södra division I-serien slutade Mora näst sist, med sju tagna poäng med 14 matcher. En av de bättre grundseriematcherna gjorde man borta mot AIK, där laget nådde 2-2. I den matchen överglänste Bengt-Åke Gustavsson i Morakassen AIK-mållisen Leif "Honken" Holmqvist. Till sammans med storspelande backen Tommy Andersson såg Bengt-Åke till att en poäng kom med i bagaget hem. Inte heller den södra nedflyttningsserien skulle det visa sig att Mora riktigt räckt till. Laget slutade på tredjeplats, vilket innebar att MIK fick spela i kvalserien. Där såg det ett par gånger litet mörkt ut för "masarna", men till slut redde allting upp sig. Mora blev tvåa efter Västerås och kontraktet var räddat.

Moralaget den här säsongen: Bengt-Åke Gustavsson, Lars Gustafsson, Rolf Ehlin, Tommy Andersson, Hans Olov-Ernlund, Lasse Mjöberg, Sören Sundström, Tord Svensson, Kjell Eklind, Jan "Bambis" Danielsson, "Såja" Jacobsson, Mats Lönn, Lasse Munther, Ulf Nises, Kent Sundqvist, Hasse Hansson, Göte Hansson, Börje Marcus, Börje Skogs, Johnny Bergström, Erling Sundblad, Yngve "Flingan" Frost och Thomas Gunnarsson.

Allsvenskan, södra

VFrölunda	14	11	0	3	77-34	22
Färjestad	14	9	3	2	80-38	21
Leksand	14	8	4	2	68-41	20
AIK	14	8	4	2	49-28	20
Tingsryd	14	6	0	8	67-63	12
KB Karlskoga	14	4	0	10	45-78	8
Mora IK	14	2	3	9	49-69	7
Surahammar	14	0	2	12	38-122	2

Nedflyttningsserien, södra

KB Karlskoga	6	5	0	1	36-21	10
Tingsryd	6	4	0	2	37-22	8
Mora IK	6	3	0	3	26-26	6
Surahammar	6	0	0	6	17-47	0

Kvalserien, södra

Västerås IK	8	6	1	1	42-21	13
Mora IK	8	6	0	2	45-27	12
Nybro IF	7	3	1	3	25-17	7
Norrköping	8	2	0	6	33-55	4
Grums IK	7	1	0	6	20-45	2

Juniörerna slutade fyra i JDM, efter Leksand, Tunabro och Falu IF. Om det gick dåligt för Moras seniorer den här säsongen, så gick det desto bättre för pojklagen. Mora vann Kid Jofa Cup efter seger i finalen mot Leksand, och i Knatte-pucken blev det seger, efter att MIK besegrat Falu IF i finalen med 4-1. A-pojkarna fick dock nöja sig med en fjärdeplats i DM.

1972/73

"PROFESSORN" FICK SPARKEN

MIK fortsatte tyvärr nerförsbacken. I grundserien blev Mora snabbt avhängda, tillsammans med KB Karlskoga, Västerås och Tingsryd.

Mitt under säsongen "kickade" man också tränaren Åke "Professorn" Lundström, som inte motsvarade spelarnas önskemål. Efter den svaga insatsen i grundserien var det många som befarade att MIK inte skulle klara sig från sista platsen i nedflyttningsserien.

Det gjorde man dock efter att ha startat nedflyttningsserien med seger mot Tingsryd med 4-3.

Hasse Hansson blev poängbäst med 24 poäng via 14 mål och 10 assists.

I laget spelade: Bengt-Åke Gustavsson, Lars Gustafsson, Rolf Ehlin, Mats Landerstedt, Tord Svensson, Anders Lindgren, Hans Olov-Ernlund, Lars Mjöberg, Mats Lönn, Sören Sundström, Ulf Nises, Börje Skogs, Kent Sundkvist, Johnny Bergström, Lasse Munther, Jan "Bambis" Danielsson, Göte Hansson, Börje Marcus, Hans Pousette, Hasse Hansson, "Såja" Jacobsson, Håkan Östberg, Tommy Eriksson, Tomas Gunnarsson, Yngve Frost och Björn Bergius.

Tabell, div I södra

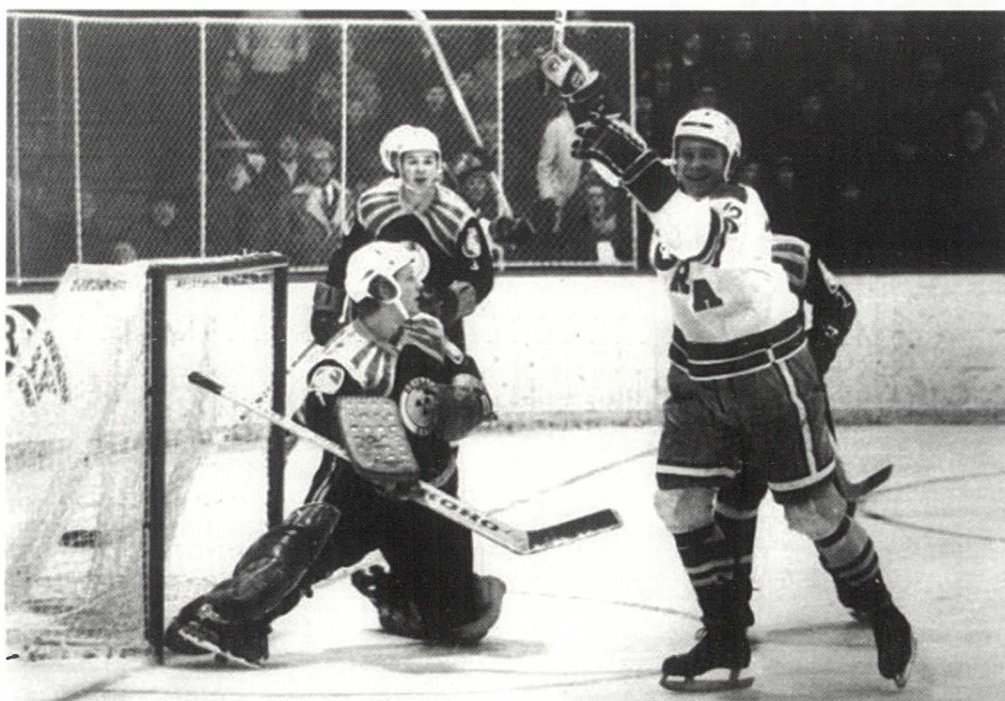
Färjestad	14	11	1	2	91-37	23
Leksands IF	14	11	1	2	85-32	23
AIK	14	8	4	2	63-48	20
VFrölunda IF	14	5	3	6	49-47	13
KB Karlskoga	14	4	2	8	46-71	10
Västerås IK	14	4	2	8	42-72	10
Tingsryds AIF	14	4	2	8	48-80	10
Mora IK	14	1	1	12	39-76	3

Tabell, södra nedflyttningsserien

Tingsryds AIF	6	4	0	2	24-21	8
Västerås IK	6	3	1	2	21-15	7
Mora IK	6	3	1	2	24-23	7
KB Karlskoga	6	1	0	5	26-36	2

Juniörerna slutade tvåa i DM efter Leksand. Juniorlaget deltog också i Allsvenska Juniorserien där man blev näst sist i den västra gruppen. A-pojkarna slutade tvåa i DM, och C-pojkarna var helt suveräna när de vann DM. Det här året var också Mora Gymnasieskola i final i Prins Bertils Pokal, där det dock blev stryk mot Fredrika Bremerskolan från Stockholm.

Jan "Bambis" Danielsson gör mål på Brynäs, och målvakten Wille Löfqvist tycker att det gick alldeles för enkelt. I bakgrunden backen Lasse Hedenström.

1973/74

DET VAR SOM TUSEN, "BAMBIS!"

Det stod på ett tidigt stadium klart att det inte skulle bli något SM-slutspel för MIK den här säsongen heller. Redan efter ett par omgångar var Mora tillsammans med Västerås, Tingsryd och Örebro avhängda av de andra lagen i den södra "ettan". Mora besegrade i alla fall Färjestad på hemmaplan med 5-1, där MIK hade matchens förgrundsfigur i den 17-årige målvaktsdebutanten Åke Andersson. "En framtidsman av stora mått som gjorde rader av räddningar med en hypersnabb plockning i den andra perioden." Omdömena om Åkes allsvenska premiär stod att läsa i Värmlands Folkblad.

I segermatchen mot Örebro, 7-3, inträffade också något historiskt för MIK:s del. Jan "Bambis" Danielsson gjorde i den matchen det 1000:e allsvenska målet för klubben. Mora slutade näst sist i grundserien och hamnade på nytt i kvalificeringsserien. Där var det aldrig någon fara på färde utan MIK slutade på en betryggande tredjeplats bakom Djurgården och MoDo. Poängbäst var Hasse Hansson med 34 poäng via 14 mål och 20 assists. Följande spelare återfanns i laget: Bengt-Åke Gustavsson, Åke Andersson, Mats Landerstedt, Rolf Ehlin, Tord Svensson, Anders Lindgren, Hans-Olov Ernlund, Lars Mjöberg, Tommie Lindgren, Sören Sundström, Rolf Pettersson, Kent Sundqvist, Ulf Nises, Lars Munther, Kjell Look, Jan "Bambis" Danielsson, Göte Hansson, Börje Marcus, Hasse Hansson, "Såja" Jacobsson, Tommy Eriksson, Nils-Göran Olsson, Mats Lönn och Yngve Frost.

Allsvenskan, södra

Leksands IF	14	14	0	0	86-26	28
V Frölunda IF	14	9	1	4	66-36	19
AIK	14	8	2	4	68-52	18
Färjestads BK	14	7	3	4	73-38	17
Västerås IK	14	7	0	7	50-59	14
Tingsryd AIF	14	4	1	9	44-73	9
Mora IK	14	2	1	11	36-52	5
Örebro IK	14	1	0	13	26-113	2

Kvalserien

Djurgårdens IF	14	11	1	2	78-57	23
MoDo AIK	14	9	3	2	91-41	21
Mora IK	14	10	0	4	59-42	20
Tingsryd AIF	14	7	0	7	64-67	14
Västerås IK	14	5	2	7	69-58	12
Örebro IK	14	5	1	8	42-67	11
IF Tunabro	14	3	1	10	51-75	7
Kiruna AIF	14	2	0	12	49-96	4

Leksand tog för 17:e gången hem junior DM-titeln. MIK slutade trea efter att också Falu IF placerat sig före. I den allsvenska juniorserien, västra gruppen, som också vanns av Leksand slutade MIK sju. Mora hade i alla fall en mycket fin ungdomsverksamhet, där både A-pojkarna och B-pojkarna vann sina serier.

1974/75

SLUTET PÅ EN EPOK

Här tog Moras allsvenska sejour slut. Seriema-karna hade inför den här säsongen skapat en "storserie" som 16 lag, där tio lag skulle vas-kas fram till den nya Elitserien för 1975/76.

Mora IK satte upp som målsättning att för-söka nå den ena av de två kvalplatserna som stod till förfogande. Denna målsättning lycka-des inte klubben klara av, utan man slutade 12:a bland de 16 lagen, vilket gjorde att MIK nästa säsong förpassades till den nyinrättade division I-nivån. MIK förlorade många av de viktiga matcherna mot de sämre lagen i serien. Förlus-ter mot Örebro, Karlskoga och Västerås var en bidragande orsak till att kvalplatsen missades.

POÄNG MOT BÄTTRE LAG

MIK tog istället poäng av många av de bätt-re lagen. Oavgjort borta mot Timrå var en av de bättre insatserna, liksom naturligtvis segern hemma i Smidjegrav mot Leksand.

I premiären möttes de båda lagen och då vann Leksand ganska programenligt med 6-1.

I den 21:a omgången var det dags för lagen att mötas i Mora. Leksand ledde med 2-0 efter den första perioden, och många i storpubli-ken trodde nog att det skulle bli en ny Lek-sandsseger.

Men Mora-spelarna ville annat. Tränaren Stig Påvels ändrade taktiken, och MIK vann den andra perioden med hela 5-1, efter en här-lig målexplosion. Och inte nog med det. MIK vann den sista perioden med 1-0 och såg allt-så till att leksingarna besegrades med 6-3! Detta mycket tack vare Åke Andersson som agerade som en levande vägg i målet. Målen gjordes av Kent Sundqvist, "Såja" Jacobsson, Kjell Look, Hans-Olov Ernlund, Göran Ols-son och Malte Steen. Den senare för övrigt nyförvärv från Grums den här säsongen. Hasse Hansson var poängbäst med 41 poäng via 17 mål och 24 assists.

MORASPELARE I OS-LANDSLAG

Den här säsongen satsade Svenska Ishockey-förbundet på ett speciellt OS-landslag, där

spelare, med något undantag, från de sex lagen i Allsvenskan som inte skulle finnas med i Elitserien ingick. Hans "Virus" Lindberg var coach för laget som spelade fyra matcher med sikte på OS 1976 i Innsbruck. På våren 1975 beslöt dock förbundet att lägga ned hela pro-jektet. Sex spelare från MIK fanns i alla fall med i det här speciella landslaget. Det var målvakterna Åke Andersson och Mats Lan-derstedt, backen Hans-Olov Ernlund samt for-wardstrion Hasse Hansson, Malte Steen och Kent Sundqvist. Hasse Hansson blev målbäst i OS-landslaget med fem "strutar".

Moras spelartrupp den sista säsongen i landets högsta serie: Åke Andersson, Mats Lander-stedt, Rolf Ehlin, Hans-Olov Ernlund, Tom-mie Lindgren, Tord Svensson, Lars Sundkvist, Anders Lindgren, Sören Sundström, Tommy Karlsson, Rolf Pettersson, Börje Marcus, Ove Marcus, Anders Palm, Yngve Frost, "Såja" Jacobsson, Kent Sundkvist, Hasse Hansson, Lasse Munther, Jan "Bambis" Danielsson, Malte Steen, Kjell Look, Bernt Arnesson, Ben-ny Smångs, Ulf Nises, Thomas Gunnarsson, Mikael Westerling, Jan-Olov Cederlund, Nils-Göran Olsson, Per-Erik Danielsson.

Allsvenskan						
Brynäs	30	25	2	3	179-89	52
Leksand	30	23	1	4	196-101	51
Skellefteå	30	17	8	5	119-96	42
Timrå	30	18	5	7	156-95	41
MoDo	30	18	1	11	175-122	37
Färjestad	30	17	3	10	134-109	37
Frölunda	30	16	3	11	134-118	35
AIK	30	16	2	12	139-118	34
Södertälje	30	15	3	12	143-118	33
Djurgården	30	13	3	12	134-145	33
Björklöven	30	9	4	17	109-152	22
Mora IK	30	8	4	18	114-143	20
Örebro	30	6	1	23	95-167	13
Tingsryd	30	4	4	22	99-170	12
Västerås	30	5	2	23	83-163	12
Karlskoga	30	2	2	26	94-188	6

Juniörerna slutade fyra i JDM, trots att man tog tre poäng av Leksand, som vann SM för juniorer den här säsongen. I den allsvenska juniorserien slutade MIK på en fin tredjeplats bakom Leksand och Brynäs.

Ungdomsserierna dominerades av Mora, som vann både Kid Jofa Cup för B-pojkar och Knattcupen för C-pojkar. I Mini-cupen för D-pojkar slutade Mora trea i sin grupp. Mora blev också Dalarnas representant i 70-iaden, där man blev tvåa efter Timrå IK.

IN MEMORIAM

PER-ERIK DANIELSSON

NILS-GÖRAN OLSSON

Två av Mora IK:s allsvenska spelare, Per-Erik Danielsson och Nils-Göran Olsson, omkom på morgonen den 11 februari 1975 i en svår trafikolycka på riksväg 80 mellan Falun och Rättvik.

Olyckan inträffade då spelarna var på väg till militärförläggningen i Falun efter att ha deltagit i Mora IK:s träning. Nils-Göran och Per-Erik var inte bara värdefulla tillgångar för sin klubb som spelare utan dessutom mycket skötsamma utanför rinken. Båda ansågs allmänt som föredömen för sina kamrater.

Svensk ishockey har med deras bortgång förlorat två lovande spelare som helhjärtat satsat på sin idrott. Deras minne skall bevaras (ur Dalarnas Ishockeyförbunds årsberättelse).

1975/76

TREA I KVALSERIEN RÄCKTE INTE

Trots degraderingen till nya division I klarade MIK sig ifrån en större brandskattning på spelare. Bara målvakten Åke Andersson (Södertälje) och Kent Sundqvist (Färjestad) valde att röra på sig. Sigge Bröms tog hand om tränaransvaret tillsammans med Kjell "Rövarn" Eklind. Innan serien startade var frågan om Mora IK eller KB Karlskoga skulle vinna. De båda lagen visade sig också på ett tidigt stadium vara seriens klart bästa lag.

Till skillnad mot Mora hade dock KB tappat hela elva spelare, men värmlänningarna plockade fram nya unga bra spelare. Mora tog tre poäng, av fyra möjliga, i mötena med KB. I matchen i Mora ledde MIK med 5-3, när bara 50 sekunder återstod. Men Jan-Carlo Bodini stänkte in två snabba mål för gästerna, och det blev delad pott. I bortamatchen hade MIK greppet, när man ledde med hela 8-4 inför den sista perioden, men KB kom igen på ett imponerande sätt. Men närmare än till 7-8 kom dock inte värmlänningarna.

Moras Hasse Hansson-Ivan Hansen-Malte Steen var seriens bästa anfallstrio, och även totalt sett hade MIK det mest kompletta laget av samtliga.

16 LAG I PLAY-OFF

16 lag var inblandade i play-off-spelet till Elitserien. Mora ställdes mot Luleå i den första omgången, och vann i två raka. Hemmamötet slutade 9-5, och bortamötet med en 6-2-seger.

I den andra omgången lottades MIK att möta Strömsbro. Ett lag som MIK hade förlorat mot i grundserien. Bortamötet med "Rallarbo" blev högdramatiskt. När sex minuter återstod ledde Strömsbro med 5-3. "Såja" Jacobsson ville inte veta av en seger för Strömsbro, utan reducerade först, innan han bara nio sekunder före slutet även smällde i kvitteringen.

I hemmamötet vann MIK säkert med 5-3. En seger som betydde att MIK tog sig till kvalserien tillsammans med Nacka, Örebro och Björklöven.

JÄMN KVALSERIE

Kvalserien kom att bli mycket jämn och spännande. Inför den sista omgången var dock läget så att MIK behövde besegra Björklöven med minst fyra mål för att ta steget upp i Elitserien. Och MIK startade också helt lysande. Ledde med härliga 3-0 efter den första perioden. Men "Löven" kom igen.

Man arbetade sig taktiskt in i matchen igen, och den andra perioden vanns av Umeålaget med 3-2. Men ledning 5-3 för Mora inför den sista perioden alltså. Mora fick chansen att göra 6-3, när Björklöven råkade ut för ett lagstraff. Mats Abrahamsson spikade igen kassen, och innan slutsignalen gick hade gästerna istället både reducerat och kvitterat.

HASSE POÄNGBÄST – IGEN

Hasse Hansson vann kvalseriens poängliga genom att noteras för 19 poäng genom tolv mål och sju assists. I grundserien hade den gode Hasse gjort 54 poäng via 33 mål och 21 assists!

Följande spelare återfanns i laget: Mats Landerstedt, Leif Pettersson, Mats Eriksson, Hans-Olov Ernlund, Rolf Pettersson, Tord Svensson, Sören Sundström, Tommy Karlsson, Anders Palm, Malte Steen, Hasse Hansson, Ivan Hansen, Lasse Munther, Jan "Bambis" Danielsson, Stig Nordin, "Såja" Jacobsson, Kjell Look, Yngve Frost, Benny Smångs, Anders Lindgren och Ulf Nises.

Division I, västra						
Mora IK	22	16	4	2	158-85	36
KB Karlskoga	22	15	4	3	115-72	34
Strömsbro IF	22	14	2	6	97-78	30
Grums IK	22	11	3	8	110-97	25
Hofors	22	11	0	11	92-77	22
Fagersta	22	8	5	9	105-111	21
Tunabro	22	7	4	11	70-88	18
Bollnäs	22	7	3	12	91-103	17
Falu IF	22	7	3	12	89-115	17
Malung	22	7	3	12	77-108	17
Tierp	22	7	1	14	84-128	15
Ludvika HC	22	5	2	15	69-95	12

Kvalserien

Matcherna: Mora-Nacka 3-2, Örebro-Björklöven 9-5, Nacka-Örebro 2-5, Björklöven-Mora 7-4, Mora-Örebro 6-4, Björklöven-Nacka 4-2, Nacka-Björklöven 0-5, Örebro-Mora 1-9, Björklöven-Örebro 7-1, Nacka-Mora 1-9, Mora-Björklöven 5-5, Örebro-Nacka 13-4.

IF Björklöven	6	4	1	1	33-21	9
Örebro IK	6	4	0	2	41-29	8
Mora IK	6	3	1	2	32-28	7
Nacka SK	6	0	0	6	11-39	0

Mora slutade på en fin tredjeplats i 70-iadens riksmästerskap för pojkar 13-14 år. Detta efter seger mot Södertälje med 4-3. I pojk-SM blev MIK också trea efter seger mot HV 71 i matchen om tredje pris med 4-2. I övrigt kan noteras att det var ett fint ungdomsår för MIK, där klubben vann tre av fyra möjliga klasser. Det var bara i den yngsta åldersgruppen som Leksand blev för svåra.

Mora (Strandens skola) vann skol-SM genom att i final slå Tyringe med 6-1, efter en ren uppvisning. Mora bjöd på fin propaganda. Målskyttar var Anders Eklund, Håkan Nordin, Lars-Erik Norin, Göran Ljudén och Rolf Andersson.

1976/77

HÅRDSATSANDE TIMRÅ BLEV FÖR SVÅRT

Även den här säsongen kom det att bli Mora IK och KB Karlskoga, som gjorde upp om den åtråvärda seriesegern. I den näst sista omgången möttes de båda lagen i Mora i en, som de flesta då trodde, direkt avgörande seriefinal. Mora vann den rafflande matchen med 9-7, efter det att gästerna haft ledningen med 6-4 i början på den sista perioden.

Inför den sista omgången ledde MIK med en poäng plus att man hade en överlägsen målskillnad att luta sig emot. I sista omgången ställdes KB mot bottenlaget Bollnäs hemma, medan MIK hade bortamatch mot Grums.

Där kom en herre vid namn Uno Johansson, som senare kom att spela i MIK, att se till att Grums vann matchen. Uno gjorde själv fyra mål när Grums vann med 6-4. KB vann som väntat mot Bollnäs och tog hem seriesegern.

Mora gjorde flest mål av lagen i serien, och inte många lär ha glömt MIK:s storseger mot Ljusne: 26-1! I en match där Malte Steen svarade för fem av målen. Hasse Hansson vann poängligan i grundserien med klar marginal. Hasse gjorde 25 mål, spelade fram till 29 och noterades för 54 poäng, vilket var elva fler än Malte Steen, som kom närmast efter.

I play-off I ställdes MIK mot IFK Kiruna i den första omgången. Första matchen vann MIK med 6-3, och följde upp den segern genom att vinna bortamötet med 4-0.

MOT HÅRDSATSANDE TIMRÅ

Segrarna, och andraplatsen i grundserien, gjorde att MIK ställdes mot Timrå i play-off-II. Timrå satsade hårt på att omgående ta sig tillbaka till eliten. Mora svarade för en bra insats mot Medelpadingarna. Visserligen förlorade man den första matchen på bortaplan med 8-4. Men hemma i Smidjegrav såg man till att Timrå åkte på sin första förlust för säsongen genom att vinna med 4-2. Den tredje och avgörande matchen kom att spelas uppe i Timrå och vanns av hemmalaget med hela 7-1.

Därmed var säsongen slut för MIK med det här laget: Mats Landerstedt, Mats Eriksson, Leif Pettersson, Tord Svensson, Hans-Olov Ernlund, Rolf Pettersson, Anders Lindgren, Bert Bäckman, George Tower, Tommy Karlsson, Malte Steen, Hasse Hansson, Ivan Hansen, Stig Nordin, Micke Westerling, Jan "Bambis" Danielsson, Yngve Frost, Kjell Look, Lasse Munther, Ove Olsson, "Såja" Jacobsson och Peder Målerin.

Division I, västra						
KB Karlskoga	22	18	2	2	181-70	38
Mora IK	22	18	1	3	196-66	37
Strömsbro	22	16	1	5	144-74	33
Hofors	22	14	2	6	115-93	30
Grums	22	10	3	9	101-98	23
Malungs IF	22	10	3	9	78-94	23
Falu IF	22	10	0	12	134-145	20
Fagersta	22	8	1	13	107-105	17
Avesta	22	7	1	14	87-140	15
Bollnäs	22	6	1	15	99-170	13
Tunabro	22	4	2	16	68-120	10
Ljusne AIK	22	2	1	19	58-193	5

LÄNETS BÄSTA UNGDOMSKLUBB

Den här säsongen hade MIK ett mycket bra juniorlag, som visserligen bara nådde en sjundeplats i den Allsvenska juniorserien. Men i SM väntade sig alla att laget skulle kunna gå långt med alla A-lagsaktuella spelare i laget. Oturligt nog fick man möta Brynäs, som sedan blev mästare, redan i kvartsfinalen. Gävlelaget vann en tuff drabbning med knappa 5-4. JDM-titeln gick dock till MIK. Annars var det den här säsongen som MIK definitivt tog steget och tog över rollen som länets bästa ungdomsklubb. MIK vann Kämpecupen (A-pojkar), efter 8-1 mot Frölunda i semifinal och hela 7-0 mot MoDo i finalen. I pojk-SM blev Fredrik Järudd vald till bäste målvakt, Stefan Hedlund till bäste back och Ove Olsson till bäste forward. Ove var redan ordinarie i A-laget. Stefan Hedlund kom tillsammans med Peter Elander till Mora från Tyringe, med föräldrarnas samtycke, för att utveckla sig som hockeyspelare. "Affären" blev dock riksbekant sedan en mängd tidningar dragit upp det hela stort. Strandens skola vann på nytt skol-SM, efter seger i finalen mot Stigslundskolan med hela 12-4. I laget återfanns bland andra Håkan Nordin, "Kacke" Larsson, Håkan Ljudén och Mats Bergius.

1977/78

Återigen stod Mora IK och KB Karlskoga i en fullkomlig särklass från början till slut. Redan när halva serien hade spelats stod det klart att de båda lagen skulle gå till playoff. MIK verkade ha ett mer homogent lag än säsongen före, då man snuvats på mållinjen av just KB. Men den här gången höll man undan för KB, och till slut tog man hem seriesegern med en marginal på 5 poäng till värmlänningarna. Strömsbro som slutade trea var hela 18 poäng efter MIK

Målet var naturligtvis Elitserien även den här säsongen, och MIK hade förstärkt med backarna Roland Bond från Leksand och Jan-Olov Svensson från Brynäs. Därför kom det lite överraskande att MIK skulle slås ut av IFK Kiruna, redan i play off-spelet.

Moras lag: Mats Eriksson, Fredrik Järudd, "Jos" Svensson, Leif Petersson, Bert Bäckman, Hans-Olov Emlund, Stefan Hedlund, Roland Bond, Tommy Carlsson, Mats Hansson, Jan O Cederlund, Ove Marcus, Rolf Pettersson, Håkan Nordin, Peter Elander, Hasse Hansson, Ove Olsson, Micke Westerling, Uno Johansson, Lasse Munther, Jan "Bambis" Danielsson, Yngve Frost, Benny Smångs, Kjell Look, Stig Nordin, Peder Målerin, Mikael Rasmusson, Anders Andersson.

Division I, västra

Mora IK	27	24	1	2	216-73	49
KB Karlskoga	27	21	2	4	160-76	44
Stömsbro	27	13	5	9	126-134	31
Fargesta	27	13	4	10	128-124	30
Malung	27	13	2	12	100-116	28
Grums	27	10	2	15	197-118	22
Ludvika	27	9	4	14	93-105	22
Falu IF	27	8	4	15	108-160	20
Hofors	27	7	2	18	87-143	16
Avesta BK	27	3	2	22	94-170	8

Juniorlaget vann sin grupp i den allsvenska juniorserien. I play off-spelet ställdes MIK mot Leksand i kvartsfinalen, och vann med 6-3, efter man gjort 4-0 i den sista perioden.

I semifinalen ställdes man borta mot Kiruna AIF, som vann med 5-4. Efter en protest mot Kiruna AIF fick MIK spela en omspelsmatch gällande semifinal mot MoDo i stället. Det var en jämn historia som MoDo till slut vann med 4-2. I junior-DM slutade Mora tvåa efter Leksand. MIK visade dock igen att man hade länets bästa ungdomsverksamhet genom att vinna samtliga pojklagsturneringar.

1978/79

TRANSPORTSTÄCKA FRAM TILL PLAY-OFF

– Det här får inte fortsätta. Serien är ju en enda lång transportsträcka fram till Kvalspelet.

Moratränaren Nisse Carlsson höjde rösten gång på gång under seriespelet, då de bästa lagen förstörde sitt tempo i matcherna mot de sämre lagen. MIK åkte fram till en ny serieseger, utan några större problem. Några förluster blev det dock, bland annat mot Bofors och Strömsbro, men också helt sensationellt mot Falu IF. Seriesegern var dock aldrig i fara. MIK vann de mest betydelsefulla matcherna, och drog på det sättet ändå ifrån. MIK tog hem seriesegern med en marginal på sju poäng till andraplacerade Bofors (fd KB Karlskoga). I den första playoff-omgången ställdes MIK mot Nybro, en motståndare som skulle visa sig bli en svårknäckt nöt för MIK. Visserligen vanns den första matchen i Smidjegrav med hela 10-0, efter att Stig Nordin svarat för fyra av målen, men sedan blev det tuffare. I returmatchen i Nybro kunde hemmalaget vinna med 6-5 efter sudden death. Förlusten innebar att det krävdes en tredje och avgörande match, med Mora som spelort. Även här kom matchen att gå till sudden death. Ställningen var 3-3 vid full tid, men efter bara 1.51 in på förlängningen, kunde ”Mr Mora” själv, Hasse Hansson, slå in segerpucken. I play off II ställdes MIK mot svårflörtade HV 71. Matchen i Smidjegrav förlorades med 5-7 och hemma i Jönköping vann HV 71 med 6-3. Ännu en gång var MIK:s drömmar om Elitserien spräckta. MIK:s bästa poängplockare i grundserien var nyförvärvet Mats Grötting med 49 poäng, 30 mål och 19 assists. Två poäng mer än Hasse.

Moras lag: Mats Eriksson, Fredrik Järud, Leif Petersson, Rolf Pettersson, Bert Bäckman, Håkan Nordin, Olle Matsson, Tord Svensson, Mats Hansson, Tommy Karlsson, ”Jos” Svensson, Stefan Hedlund, Mats Grötting, Hasse Hansson, Yngve Frost, Stig Nordin, Peter Elander, Jan Danielsson, Uno Johans-

son, Ove Olsson, Kjell Look, Micke Westerling, Lasse Munther, Benny Smångs, Peder Målerin, Peter Sörensson, Lars-Erik Norin.

Division I, västra						
Mora IK	27	22	1	4	207-93	45
Bofors IK	27	18	2	7	163-91	38
Fagersta	27	17	2	8	120-107	36
Strömsbro	27	16	3	8	146-114	35
Falu IF	27	13	2	12	106-114	28
IK Viking	27	9	3	15	95-122	21
Malungs IF	27	9	2	16	85-123	20
Rommehed	27	8	3	16	85-138	19
Ludvika HC	27	4	7	16	97-137	15
Grums IK	27	6	1	20	91-166	13

Juniorlaget slutade på en fin tredjeplats i den Allsvenska juniorseriens södra grupp. I 70-iaden tog sig Mora till match om tredje pris, där man dock fick stryk av Timrå med 3-0. Även den här säsongen hade MIK en av Sveriges bästa ungdomsverksamheter, och nya framgångar skördades inom länet.

1979/80

LEN LUNDE TRÄNARE

Ny tränare i Mora var den här säsongen den 43-årige kanadensaren Len Lunde. En herre som tidigare hade spelat i NHL med både Boston Bruins och Detroit Red Wings, där han haft sådana kedjekompisar som Bobby Hull och Gordie Howe. Len kom att bli mycket populär i Mora, där han började att arbeta med laget från grunden. I de första träningsmatcherna såg laguppställningen lite konstig ut och det grymtades, precis som fallet är idag, både här och där på läktarplats. Men Len hittade till slut ett mycket väl fungerande lag, som susade igenom serien fram till en ny serieseger. Därmed hade MIK placeringsraden 1-2-1-1-1 under de fem första säsongerna man spelade division I-hockey steget under Elitserien. I play off-spelets första omgång hade lotten fallit så att lagen från den västra gruppen skulle möta lagen från den södra. Mora ställdes mot Nybro, som inte blev någon svår uppgift för Mora. Hemmaseger med 2-1 och bortaseger med hela 8-1 kunde noteras. I play off II ställdes MIK mot Karlskrona, som skulle visa sig ställa till betydligt mer problem, än vad seriebrodern Nybro mäktade med. Visserligen vann MIK hemmamötet med säkra 4-1, men sedan blev det värre. Karlskrona chockade alla Morasupporters genom att vinna returen med hela 7-0, och därmed stod det klart att den tredje och avgörande matchen skulle avgöras i Karlskrona. Men Morasupportrarna behövde inte vara oroliga. MIK vann den första perioden med 3-0, och slutligen hela matchen med 6-0.

ÄNTLIGEN KVALSERIEN

Därmed var MIK framme vid kvalserien, som man de senaste säsongerna misslyckats med att nå. Kvalserien avgjordes mycket orättvist som en enkelserie. Att Skellefteå skulle ta en av elitserieplatserna var det inget snack om, och om den andra platsen skulle Mora IK och Södertälje göra upp. Så lät förhandstipsen. Skellefteå infriade också alla förväntningar

och kom att gå igenom kvalserien obesekrat. Men om platsen bakom blev striden hårdare

Södertälje och Mora kom att mötas i den fjärde spelomgången. Läget inför matchen var att SSK hade fyra poäng efter segrar mot Luleå (9-2) och Bofors (3-3), däremot hade man förlorat mot Skellefteå med 4-8. Mora hade startat upp med idel segrar på sina två inledande matcher. Första hade man besekrat Bofors med 7-4, och sedan Luleå med 6-4.

SEGER = ELITSERIEN

Nu var läget så, att om MIK besegrade Södertälje, så skulle en plats i nästa års Elitserie vara klar. Med en enkelserie hade lotten fallit så att matchen mellan Södertälje och Mora skulle spelas i Scaniarinken. 7 000 åskådare fanns på plats, och dessa fick se en mycket tuff match. Spänningen kom dock att ta slut i mitten av den andra perioden, då Södertälje inom loppet av tio minuter gick från 2-1 till 5-1. Men frågan kvarstår. Hur hade det gått om matchen spelats i Mora? I den sista matchen hade MIK chansen kvar, men var tvungen att på hemmais besegra Skellefteå med minst tre mål. Något som masarna tyvärr inte var i närheten av. Mora hade också skadeproblem under kvalserien. Hasse Hansson spelade halvskadad genom hela kvalserien, och Ove Olsson var avstängd under de två inledande matcherna. Dessa problem med lagets främsta centrar var en av anledningarna till att MIK inte riktigt nådde upp till den fina standard man haft i grundserien.

Följande spelare tog nästan MIK till eliten: (Noterbart är att Len Lunde själv hoppade in mot jumbon Fagersta och gjorde två mål!) Mats Eriksson, Mats Landerstedt, Fredrik Järud, Åke Lilljebjörn, Tord Svensson, Bert Bäckman, Rolf Pettersson, Håkan Ljudén, Hans Ekh, Håkan Nordin, Olle Matsson, Hans-Olov Ernlund, Benny Back, Mats Lusth, Mats Grötting, Malte Steen, Peter Elander, Hasse Hansson, Benny Smångs, Stig Nordin, Micke Westerling, Jan Danielsson, Ove Olsson, Yngve Frost, Mats Bergius, Peter Sörensson, Lars-Erik Norin, Len Lunde, Inge Olsson.

Division I, västra

Mora IK	27	24	0	3	234-73	48
Bofors IK	27	20	2	5	190-99	42
Strömsbro	27	16	4	7	157-130	36
Rommehed	27	15	3	9	149-119	33
Malungs IF	27	13	1	13	115-108	27
Falu IF	27	12	3	12	115-126	27
Avesta BK	27	9	2	16	98-152	20
Hofors IK	27	9	2	16	98-152	20
IK Viking	27	4	1	22	63-182	9
Fagersta	27	2	3	22	74-159	7

Kvalserien

Skellefteå	4	4	0	0	29-15	8
Södertälje	4	3	0	1	22-14	6
Mora IK	4	2	0	2	18-22	4
Bofors	3	0	0	3	11-16	0
Luleå	3	0	0	3	9-22	0

* Matchen Bofors–Luleå var betydelselös och ställdes in.

SM-SILVER TILL B-JUNIORER

A-juniörerna slutade på en sjundeplats i den allsvenska juniorseriens södra grupp. Men i JDM blev man tvåa efter förlust mot Leksand i den tredje och avgörande finalmatchen. Roligare var det då att konstatera att B-juniörerna vann DM och kom att ta hem silvermedaljerna i SM! SM-slutspelet avgjordes för övrigt i Mora Ishall, och i semifinalen ställdes MIK mot Kungälv/Ytterby, som besegrades med 6-4. I finalen blev Färjestad motståndare. Det blev en jämn match som inte kom att avgöras förrän i sudden death, där Inge Olsson avgjorde matchen till Färjestads fördel.

BJSM-final: Färjestad-Mora IK 3-2 (0-1, 1-1, 1-0, 1-0)

Målen: 0-1 "Kacke" Larsson, 1-1 Jan Andersson, 1-2 Mats Lusth, 2-2 Thomas Nilsson, 3-2 Inge Olsson (sudden death).

På ungdomssidan fortsatte framgångarna. MIK vann Kämpecupen (A-pojkar), Kid Jofa Cup (B-pojkar). Även seger i 70-iaden kunde noteras, efter finalseger mot Falu IF med 3-2.

1980/81

LEKSANDSSPELARE BLEV ETT KAP

Inför säsongen förlorade MIK flera tongivande spelare. Håkan Nordin gick till Färjestad, Peter Elander till Södertälje och Mats Bergius till Björklöven. Till råga på allt kom inte den kanadensiske tränaren Len Lunde tillbaka från sin semester. Istället fick Kjell Eklind ta hand om tränaransvaret. På nyförvärvssidan märktes Johnny Hansson. En spelare som inte Leksandsledningen ansåg höll måttet för att hålla en plats i deras A-trupp. Men för MIK blev Johnny rena kapet. Johnny motsvarade alla förväntningar och vann poängliga i division I västra på 52 poäng. 33 mål och 19 assists på 27 matcher blev Johnnys facit, och säkert var det någon i Leksandsledningen som ångrade sig.

I division I västra hade MIK den här säsongen fått sällskap av Västerås, och det skulle snart visa sig att de två klubbarna stod i en viss särklass. Västerås tog fem av sex möjliga poäng mot MIK.

1-13 MOT VÄSTERÅS

Hemma i Rocklunda vann Västerås med hela 13-1! Jodå ni läste helt rätt, det var en stjärnsmäll som sannerligen förvånade de flesta. Några veckor senare möttes de båda lagen i Rocklundahallen, och då hade MIK samlat sig och fick med sig en poäng i bagaget hem via 6-6. Ett tag var Västerås fem poäng före MIK i tabellen. Men efter en fin slutspurt stod ändå MIK som seriesegrare, en poäng före Västerås.

Noterbart från grundseriespelet är också att MIK föll med hela 3-8 i hemmamötet med Avesta. Ett Avesta som hela tiden fanns i boten av tabellen. I och med att MIK vann serien stod man över den första play-off-omgången. I play-off II blev Kiruna AIF motståndare. Efter en skranglig bussfärd för Kiruna till Mora under Vasaloppshelgen kunde MIK vinna mötet i Smidjegrav med klara 6-2, efter en jämn första period. Sedan var det alltså dags för MIK att ta sig till Kiruna. MIK chartade ett flygplan för att på ett smidigt sätt ta sig från Mora till Kiruna.

Även flygräddade Rolf Pettersson fanns med på planet. Han fick sitta längst fram i förarkabinen tillsammans med piloterna. Det brukar kunna lugna flygräddade personer, men stackars Rolf blev nog än mer uppskrämd. Rutan i förarkabinen kom nämligen att gå sönder under resans gång. Och tydligen var det flera Moraspelare som blivit skrämde, för returen vann Kiruna AIF med hela 11-2.

SHOW FÖR GRÖTTING

Detta innebar att MIK fick stanna i den stora kommunen i norr för en tredje och helt avgörande match. MIK tog sig dock samman på ett bra sätt och vann klart med 8-3, efter att bland annat Mats Grötting haft stor show. "G" gjorde nämligen fyra av målen. I play-off III ställdes MIK mot Hammarby. Mötet på "Hovet" slutade med en 3-1-seger för "Bajen". Mötet i Mora slutade även det med seger för "Bajen" (5-2), och därmed missade MIK en plats i Kvalserien, där Leksand fanns med denna säsong.

MIK:s lag: Åke Liljebjörn, Mats Landerstedt, Per-Erik Stais, Tord Svensson, Hans-Olov Ernlund, Hans Ekh, Mats Lusth, Bernt Beckman, Olle Matsson, Bengt-Arne Hinders, Christer Claesson, Rolf Pettersson, Mats Grötting, Hasse Hansson, Micke Västerlind, Johnny Hansson, Malte Steen, Benny Smångs, Rolf Andersson, Yngve Frost, Erik Hjort, Kent Sundqvist, Peter Sörensson, Lars-Erik Norin, "Kacke" Larsson, Inge Olsson och Robert Sandh.

Division I, västra

Mora IK	27	22	2	3	193-91	46
Västerås IK	27	21	3	3	183-71	45
Strömsbro IF	27	14	4	9	147-123	32
Malungs IF	27	12	1	14	99-110	25
Borlänge	27	7	10	10	95-105	24
Westmannia	27	8	6	13	98-146	22
Rommeled	27	9	3	15	107-142	21
Avesta	27	9	1	17	105-137	19
Bofors	27	8	3	16	99-165	19
Falu IF	27	7	3	17	109-145	17

JUNIORERNA FÖLL MOT FIF

I junior-DM fick MIK se sig bli utslaget av Falu IF i SM-finalen. I Allsvenska juniorserien slutade MIK sexa i den södra gruppen. Bland annat före Leksand, som vann JDM den här säsongen. B-juniörerna slutade trea i Dalaserien och gick vidare till regionspel utan någon större framgång. Annars var det här en säsong som varken Mora eller Leksand dominerade på ungdomssidan. Det visade sig när slutspelen för de fyra åldersgrupperna avgjordes. Dock vann MIK A-gruppen i Kid Jofa Cupen elit för B-pojkar, och även Sparbankscupens elitgrupp för C-pojkar.

1981/82

VÄSTRA ETTAN FICK ANSIKTSLYFTNING

Division I västra fick en fin ansiktslyftning genom att Örebro, Bofors och Skövde IK flyttades över från den östra gruppen. Med de nya lagen i serien, så kom också seriens publiksiffror att öka rejält. Totalt höjdes publiksnittet med 50 procent. Striden om seriesegern kom att stå mellan Mora IK och Örebro, som hade den s.k. miljonkedjan, Hardy Nilsson, "Krobbe" Lundberg och Martin Karlsson i laget. Mora vann tre av fyra matcher mot Närkingarna, men kom att förlora den sista och avgörande matchen. Före toppfighten ledde Örebro med en poäng, när tre omgångar återstod.

Matchen spelades i Örebro och MIK hade ledningen med 7-5, och syntes gå mot fjärde raka segern. Men Örebro ville annat och bara tretton sekunder före slutsignalen kunde Örebros Mikael Holmberg slå in seger-pucken till 8-7!

Nu vann Örebro serien till slut med tre poängs marginal till MIK. Noterbart är också att topplagen under seriens gång hade ett par riktiga formsvackor, där man kom att tappa poäng mot bottenlagen. Under säsongen gjorde Hasse Hansson sin 400:e match i Moratröjan, och Hasse bildade tillsammans med Malte Steen och Johnny Hansson MIK:s farligaste anfallsvapen. Trion gjorde tillsammans 70 av Moras 220 mål i grundserien! Poängbäst av Moraspelarna i grundserien var dock Mats Grötting, som noterades för 54 poäng, via 33 mål och 22 assists. Det var 2 poäng mer än Hasse Hansson.

JÄMNA MATCHER MOT TROJA

I play off-spelets andra omgång ställdes MIK mot Ljungbylaget Troja. Det blev två mycket jämna duster, som dock MIK kunde vinna. Hemma segern skrev till 6-4, medan MIK vann med 5-4 i Ljungby, efter att laget gjort en stark upphämtning. Inför den sista play off-omgången var det fri lottning, och MIK lottades att möta Södertälje SK. Ett lag som

MIK, skulle det visa sig, inte hade mycket att sätta emot. Södertälje vann hemma i Scania-rinken med klara 8-4, och ännu klarare i Smidjegrav. 1-9-förlust blev det då.

Moras lag hade denna säsong följade utseende: Fredrik Järudd, Mats Landerstedt, Håkan Larsson, Per-Erik Stais, Hans-Olov Ernlund, Bengt-Arne Hinders, Mats Lusth, Hans Ekh, Tord Svensson, Bert Beckman, Rolf Pettersson, Håkan Ljudén, Christer Claesson, Micke Westerling, Mats Grötting, Johnny Hansson, Benny Smångs, Yngve Frost, Hasse Hansson, Rolf Andersson, "Kacke" Larsson, Malte Steen, Erik Hjort, Peter Sörensson, Håkan Lundgren, Lars-Erik Norin, Robert Sandh, Inge Olsson och Kent Sundqvist.

Division I, västra						
Örebro	36	27	2	7	258-143	56
Mora IK	36	25	3	8	220-127	53
Västerås	36	25	0	11	196-123	50
Bofors	36	21	2	13	176-140	44
Skövde	36	21	2	13	182-152	44
Malungs IF	36	13	4	19	136-172	20
Dobel	36	12	3	21	139-192	27
Fagersta AIK	36	9	6	21	139-202	24
Westmannia	36	8	3	25	127-192	19
Ludvika	36	3	7	26	115-245	13

TUNGT FÖR A-JUNIORERNA

A-juniörerna hade det tungt. Laget slutade sist i den Allsvenska juniorseriens södra elitgrupp. 12 poäng på 18 matcher blev facit. I junior-DM slutade laget tvåa, efter att ha förlorat båda finalmatcherna mot Leksand. För B-juniörerna gick det bättre. Laget vann Gästrike/Dalaserien med klar marginal. Hela åtta poäng skilde ner till Brynäs som slutade tvåa, och Leksand som slutade trea. I Kämpecupen, elit, för A-pojkar blev det en tredjeplats, efter tuff strid med Dobel (1:a), och Leksand. B-pojkarna vann Kid Jofa Elit genom att gå igenom serien helt obesegrade. 18 raka segrar och den imponerande målskillnaden 179-18, var naturligtvis ett strålande facit.

C-pojkarna slutade trea i Sparbankscupens elitgrupp. D-pojkarna blev tvåa, efter att man bara förlorat mot de slutliga vinnarna Dobel.

1982/83

FÖRSTA SÄSONGEN FÖR
ALLSVENSKAN

Det här var första säsongen som Allsvenskan fanns för de bästa division I-lagen. Bakom den nya högtintressanta skapelsen låg Moras starke man Jan Simons, som naturligtvis hoppades på att MIK skulle återfinnas i den första historiska Allsvenskan. Nisse Carlsson/Jan "Bambis" Danielsson var de som skulle leda laget dit. Och division I-spelet såg ut som vanligt. MIK och Örebro stod i en viss särklass, och båda höll för trycket och avancerade till Allsvenskan. MIK kom inte att räcka till riktigt i Allsvenskan, utan redan efter de tre inledande omgångarna stod det klart, att det skulle bli en tuff Allsvenska för Ovansiljansgänget. Mora åkte på ett par riktiga smällkarameller, där ibland 3-14 borta mot Södertälje, och till slut stod det klart att MIK hamnat näst sist i tabellen, vilket innebar att säsongen var slut för MIK:s del.

MIK hade chansen till att få fortsätta kvalspela om man besegrade Örebro på bortaplan i en direkt avgörande match i den sista omgången. Det började också bra för MIK, men när slutsignalen ljöd stod Örebro som segrare med hela 11-2.

Laget den första Allsvenska säsongen, Fredrik Järud, Hans Ahlström, Håkan Larsson, Tommie Lundefors, Mats Lusth, Tord Svensson, Hans-Olov Ernlund, Håkan Ljudén, Seppo Virta, Leif Carlsson, Bengt-Arne Hinders, Hans Ekh, Mats Grötting, Hasse Hansson, Micke Westerling, Malte Steen, "Pola" Lundgren, Torgny Laggar, "Knacke" Larsson, Anders Eklund, Mikael Hindrika, Inge Olsson, Rolf Andersson, Johnny Hansson, Lars-Erik Norin och Göran Rengärde.

Division I, västra

Mora IK	18	15	1	2	156-58	31
Örebro	18	15	1	2	117-61	31
Skövde	18	13	1	4	99-91	27
Bofors	18	9	2	7	90-81	20
Westmannia	18	10	0	8	101-94	20
Surahammar	18	6	2	10	79-86	14
Mariestad	18	5	2	11	64-91	12
Malung	18	5	2	11	59-98	12
Dobel	18	4	1	13	74-124	9
Fagersta	18	2	0	16	83-113	4

Allsvenskan

Södertälje	14	1	1	2	97-51	23
Luleå	14	8	2	4	72-62	18
Timrå	14	7	3	4	65-38	17
Västerås	14	6	2	6	57-59	14
Örebro	14	6	1	7	63-67	13
HV71	14	6	0	8	57-49	12
Mora IK	14	5	1	8	41-81	11
Tingsryd	14	1	2	1	39-84	4

A-juniörerna slutade på näst sista plats i den Allsvenska juniorseriens södra elitgrupp. Efter sig hade man dock Leksand, vilket var en liten tröst. A-juniörerna vann också DM, och det här var en framgångsrik säsong för MIK:s junior- och ungdomslag. B-juniörerna vann DM, och även i distriktsserien slutade MIK i topp. C-pojkarna tog hem Sparbankscupen samt också regionsserien. D-pojkarna vann sin regionsgrupp, och MIK:s andra lag blev tvåa.

1983/84

"ABRIS" NY TRÄNARE

MIK sökte ny tränare, och till slut fick man napp. Förra Leksandsmålvakten Christer Abrahamsson accepterade nämligen tränareerbjudandet från klubben. Bland MIK:s nyförvärv märktes Peo Brasar från Leksand och Björn Bergius från Björklöven. Division I västra var något av en dalaserie den här säsongen. Fem av de tio lagen kom nämligen från Dalom, förutom Mora också Falu IF, HC Dobel, Malung och Ludvika HC. Mora och Örebro var seriens stora favoriter, men en varning var även utfärdad för Falu IF, som var nykomlingar. För MIK fungerade inte mycket under den första halvan av serien. Spelet stämde inte alls och tränare Abrahamsson hade mycket att fundera på. Ett tag var MIK faktiskt fem poäng från den allsvenska platsen, men trots detta höll "Abris" masken:

– *Det tar ett tag innan spelarna blir vana vid min träning. Det kommer att ge resultat så småningom menade "Abris"*. Den gamle landslagsmålvakten gjorde sin allra första säsong som tränare, men han kom att få rätt. Vändningen för MIK kom när man besegrade Falu IF på bortaplan i en s.k. "fyrapoängsmatch", eftersom FIF just då låg tvåa i tabellen.

Efter den matchen radade MIK upp segrarna och inför den sista omgången låg man tvåa i tabellen, och hade en allsvensk biljett inom räckhåll.

RAFFLANDE SLUTOMGÅNG

Seriemakarna hade dock fått till en rafflande slutomgång. Inför den sista omgången hade Örebro 26 poäng, MIK 25, Falu IF 24 och Mariestad 24. I den sista omgången möttes Mora–Mariestad och Örebro–Falu IF! Samtliga fyra kunde alltså gå till Allsvenskan av egen kraft. MIK besegrade Mariestad med säkra 6-1, och den vinsten räckte till serie-seger, då Falu IF samtidigt överraskade genom att besegra Örebro med hela 8-3. Något som betydde att de båda dalalagen tog sig till Allsvenskan. Poängbäst av Moraspelarna i grund-

serien blev Hasse Hansson, som nådde upp till 35 poäng via 16 mål och 19 assists. För andra säsongen på raken var alltså MIK klart för spel i Allsvenskan, och den här säsongen blev betydligt lyckosammare än säsongen innan.

Hela Allsvenskan var faktiskt en succé, och många menade att Allsvenskan gett svensk ishockey en ny dimension. MIK kom att sluta fyra i tabellen, bara två futtiga poäng från att man skulle tagit en plats i den allsvenska finalen. Hemma i Smidjegrav var MIK oslagbart. Sex segrar, och en oavgjord match mot tabelljumbon Timrå var det strålande resultatet.

Men MIK var också Allsvenskans sämsta bortalag. Bara en enda pinne kunde laget ta. Mot tabelljumbon Timrå. Men Luleå, som var det klart bästa laget i Allsvenskan, fick i alla fall inkassera en av sina två förluster mot masarna. Mats Grötting var poängbäst av Moraspelarna i Allsvenskan med 19 poäng via 9 mål och 10 assists. Grötting var för övrigt den ende Moraspelaren bland seriens 15 bästa poängplockare. I play off ställdes MIK mot Västerås, som lite överraskande hade missat en plats i Allsvenskan. Hemmamötet förlorade MIK med 0-4 och i Rocklundahallen blev det en ny förlust. Den här gången med 6-4. Därmed var säsongen slut med det här laget på isen: Mats Eriksson, Håkan Dahlbäck, Inge Olsson, Håkan Ljudén, Magnus Sundqvist, Seppo Virta, Bengt-Arne Hinders, Mauri Liikamaa, Hans Ekh, Mats Christoffersson, Hasse Hansson, Malte Steen, Björn Bergius, Micke Westerling, Mats Grötting, Torgny Laggår, "Kacke" Larsson, Mikael Hindrika, Peo Brasar, Lars-Åke Nilsson, Anders Eklund, Göran Ljudén, Björn Wiklund, Leif Boberg och Göran Rengärde.

Division I, västra						
Mora IK	18	13	1	4	133-54	27
Falu IF	18	13	0	5	119-56	26
Örebro IK	18	12	2	4	111-72	26
Mariestad	18	11	2	5	98-65	24
Skövde IK	18	11	0	7	86-85	22
Bofors IK	18	7	1	10	75-105	15
Westmannia	18	6	1	11	66-97	13
Ludvika HC	18	5	1	12	75-130	11
HC Dobel	18	4	2	12	68-106	10
Malungs IF	18	3	0	15	59-120	6

Allsvenskan						
Luleå HF	14	11	1	2	76-44	23
Hammarby	14	7	2	5	68-49	16
HV71	14	7	1	6	65-55	15
Mora IK	14	16	2	6	54-59	14
IF Troja	14	6	1	7	64-64	13
Huddinge	14	5	1	8	56-77	11
Falu IF	14	5	1	8	50-74	11
Timrå IK	14	3	3	8	52-63	9

SEGER I A-JDM

MIK vann som väntat DM för A-juniorer, medan Leksand hade de bästa B-juniörerna. A-juniörerna slutade också åtta i den Allsvenska juniorseriens södra elitgrupp. A-pojkarna slutade fyra i seriespelet, men slutspelet vann man efter finalseger mot Dobel med 6-3. Även seger i Kämpecupen kunde noteras. För B-pojkarna blev det förlust mot Leksand i semifinalen. C-pojkarna åkte på stryk i finalen mot FIF. Falun, som hade ett mycket starkt lag, vann med klara 6-1. D-pojkarna, region, fick stryk av Dobel i finalen med 7-0, men däremot vann MIK 70-iaden via en seger mot Falu IF i finalen.

1984/85

HASSE TACKADE FÖR SIG

Inför den här säsongen hade "Mr Mora IK", Hasse Hansson, tackat för sig. Slutade gjorde även Malte Steen och Peo Brasar, och dessutom flyttade "Kacka" Larsson till Leksand. Bland nyförvärven märktes målvakten Peter Åslin från AIK och forwarden Mikael Sandström från Brynäs. Det här var också säsongen som Pär Djoos och Johan Brummer gjorde sin entré i A-laget. Men det blev en tung säsong för MIK. Chansen att nå Allsvenskan försvann ganska omgående, och Malte Steen gjorde en mindre comeback, omfattande tre matcher, för att hjälpa de nya unga spelarna. Men tillslut var i alla fall MIK inte bättre än fyra i den västra ettan. Man var hela 14 poäng efter S/G 83, som tog hem seriesegern före Västerås. Även Vallentuna placerade sig före MIK. Efter jul blev det bättre fart på MIK och man tog i division I västras fortsättningsserie en säker andraplats bakom Vallentuna. Mats Grötting blev bäste poängplockare med 40 poäng, via 16 mål och 24 assists.

PLAY OFF MOT TIMRÅ

Mora ställdes i play off I mot Timrå. Bortamatchen vanns med 6-5, efter sudden death. Hemma i Smidjegrav gick det dock betydligt enklare. MIK vann nämligen med hela 14-0, efter att man gjort 7-0 redan i den första perioden på de stackars Medelpadingarna. I play off II ställdes MIK mot Frölunda. MIK överraskade alla genom att vinna den första matchen i Scandinavium. Sedan vann Frölunda två jämna matcher i Mora. Segersiffrorna skrevs till 5-4 och 3-2. Därmed var säsongen ånyo slut för MIK, som hade dessa mannar i laget: Peter Åslin, Thomas Melin, Mats Eriksson, Jonas Eriksson, Magnus Falk, Håkan Forsberg, Bengt-Arne Hinders, Urban Larsson, Håkan Ljudén, Magnus Sundquist, Mauri Liikamaa, Pär Djoos, Christer Hernström, Mats Grötting, Mikael Sandström, Björn Wiklund, Björn Bergius, Lars-Åke Nilsson, Micke Westerling, Mikael Hindrika, Göran Ljudén, Torgny Laggar, Peter Olsén, Inge Olsson, Mal-

te Steen, Roland Wikström, Johan Brummer, Anders Eklund, Jonas Hillerström, Örjan Karlsson, Kari Mäkitalo.

Grundserien, division I västra						
S/G83	18	16	0	2	130-66	32
Västerås	18	15	1	2	145-49	31
Vallentuna	18	13	1	4	104-74	27
Mora IK	18	8	2	8	76-66	18
Falun	18	9	0	9	76-76	18
Väsby	18	8	2	8	76-83	18
Malung	18	5	2	11	79-116	12
Sundsvall/T	18	5	1	12	73-101	11
Dobel	18	4	0	14	65-135	8
Ore	18	1	3	14	52-110	5

Fortsättningsserien, division I västra						
Vallentuna	32	22	3	7	182-117	47
Mora IK	32	21	2	9	156-92	44
Falun	32	17	2	13	163-130	36
Väsby	32	15	3	14	154-149	33
Sundsvall/T	32	10	3	19	134-197	26
Malung	32	10	3	19	134-197	23
Dobel	32	7	1	24	117-123	15
Ore	32	1	3	28	78-206	5

A-juniörerna slutade tia i den Allsvenska juniörseriens södra elitgrupp, och blev tvåa i JDM. B-juniörerna blev sju i flygvapencupen, Mellersta A-gruppen och tvåa i B-JDM. A-pojkarna slutade tvåa i kämpecupen, och försvann ur pojk-SM i den andra omgången. B-pojkarna vann slutspelet i Kid Jofa Cup, efter att första laget slutat fyra i gruppspelen, i andra laget sju. För C-pojkarna blev det seger i slutspelet efter en andraplats i Sparbankscupens gruppspel. C-pojkarnas lag I vann grupp I närmast före MIK:s andralag. Seger blev det också för D-pojkarna förstalag, medan andralaget slutade fyra.

JUBILEUMSLAGET

Mora IK firade sitt 50-årsjubileum den 20 april 1985. Gästerna fick rösta fram ett All Star Team. Stig Johansson tog målvaktsplat-

sen med 70 röster, före Bengt-Åke Gustavsson (53) och Åke Lilljebjörn (51). Bland backarna toppade Lennart "Lill-Strimma" Svedberg (223), före Stig Östling (106), Håkan Nordin (52) och Sven Kristoffersson (30). Hasse Hansson (201) fick flest röster bland forwards, före Fole Gustafsson (77), Mats Lindh (Orsa, 61) samt Allan Fernström och Erik Granath (50).

1985/86

PÄR DJOOS BÄST AV ALLA

Malte Steen tog ensam hand om tränarrodret efter Christer Abrahamsson, som lämnade Mora för Skellefteå. MIK tillhörde som vanligt aspiranterna till att knipa en av de två allsvenska biljetterna. Dit hörde även S/G Hockey och Hammarby. Det blev också den här trion som kom att dominera grundserien. I halvtid ledde S/G före Hammarby och Mora. MIK kom dock att tappa en del "onödiga" poäng under den andra halvan, och missade därigenom en plats i Allsvenskan. I fortsättningsserien gjorde MIK vad som väntades av laget och man höll säkert undan för Sundsvall/Tunadals IF. Många hade dock väntat sig mer av MIK den här säsongen. Men positivt var i alla fall att ungdomarna i laget klev fram på ett bra sätt. Pär Djoos var en av lagets genomgående bästa spelare, och blev också uttagen i det yngre juniorlandslaget.

I Grundserien blev återigen Mats Grötting MIK:s bästa poängplockare. Den här gången nådde "G" 51 poäng, via 21 mål och 30 assists. I play off I ställdes Mora mot Malmö IF. MIK såg länge ut att vinna hemmamatchen, hade ett exempelvis ledningen med både 3-1 och 4-2.

I den sista perioden vände dock Malmö till ledning 5-4. Strax efter kunde dock Magnus Sundquist kvittera, och matchen såg ut att gå till sudden death. Men bara 43 sekunder före slutsignalen smällde Krister Bergström in segermålet för skåningarna. Ett mål som etsade sig fast hos Moraspelarna, för i bortamatchen fick man stryk med hela 10-5, efter att skåningarna ett tag i mitten av den andra perioden haft ledningen med 8-1. Följande spelare figurerade i MIK-laget under säsongen: Thomas Melin, Mats Eriksson, Magnus Falk, Jonas Eriksson, Mauri Liikamaa, Håkan Ljudén, Björn Wiklund, Pär Djoos, Bengt-Arne Hinders, Magnus Sundquist, Urban Larsson, Christer Hernström, Mats Grötting, Micke Westerling, Mikael Sandström, Lars-Åke Nilsson, Göran Rengärde, Göran Ljudén, Torgny Laggar, Björn Wiklund, Mikael Hindrika,

Mikael Norman, Peter Olsén, Johan Brummer, Stig Henriksson, Örjan Karlsson, Roland Wikström

Grundserien, division I västra

S/G83	18	14	2	2	127-50	30
Hammarby IF	18	14	2	2	112-45	30
Mora IK	18	11	2	5	100-77	24
Sundsvall/T	18	10	2	6	82-65	22
Skutskärs SK	18	8	1	9	77-89	17
Väsby IK	18	7	2	9	74-76	16
Vallentuna BK	18	7	2	10	79-83	15
Falu IF	18	6	1	11	71-93	13
Hofors HC	18	3	2	13	51-113	8
Malungs IF	18	2	1	15	46-128	5

Fortsättningsserien, division I västra

Mora IK	32	22	3	7	184-118	47
Sundsvall/T	32	20	3	9	164-107	43
Vallentuna BK	32	19	1	13	152-123	39
Skutskärs SK	32	15	2	15	134-139	32
Väsby IK	32	13	2	17	142-128	28
Falu IF	32	6	2	21	129-168	20
Hofors HC	32	4	4	24	75-224	12
Malungs IF	32	4	3	25	93-210	11

A-juniörerna blev fyra i Trygg-Hansa series östra elitgrupp. I DM blev man dock utslagna i kvartsfinalen av Falu IF. Bättre gick det för B-juniörerna, som vann DM och slutade trea i FM Mattsson Cup. Seriesegrar kunde noteras både för B-pojkar och C-pojkar.

1986/87

MILJONSATSNINGEN SOM SPRACK

Inför säsongen gjorde MIK en verklig miljonsatsning. Under benämningen Mora Hockey Pool, ville man skapa ytterligare ett elitserielag kring Siljan. Två miljoner kronor skakades fram från villiga företag och privatpersoner. För dessa pengar skulle fyra elitspelare av hög klass köpas. Den kvartett som kom att gå under den benämningen var:

Arto Sirviö, landslagsmeriterad forward från Jokerit i Helsingfors.

Janne Lindholm, landslagsmeriterad back från Björklöven.

Björn Åkerblom, målfarlig forward från S/G Hockey med ett förflutet i Elitserien med Brynäs.

Per Hedenström, forward från Brynäs.

Dessutom värvade klubben också backarna Morgan Andersen (Stjernen i Oslo), Mattias Andersson (Falun IF) och Per Karlsson (Färjestad) samt Christer Gustafsson, forward från Svea.

Som tränare, för att föra upp MIK i Elitserien, anställdes Roger Lindqvist.

Tyvärr kom dock MIK att också tappa en handfull spelare som var tänkta att ingå i satsningen. Pär Djoos flyttade till Brynäs, Mikael Sandström till Örebro, Lars-Åke Nilsson till Malmö och Mauri Liikamaa till Vita Hästen.

OPTIMISMEN STOR

Men trots detta var ändå optimismen stor inom klubben. Frågan var bara om MIK skulle komma före eller efter AIK i Grundserien. AIK hade flyttats ner från Elitserien och hade målsättningen att genast ta sig tillbaka. En intressant match spelades på "Hovet" redan i den första omgången, då AIK tog emot Mora. AIK visade att man var starkare än miljonsatsande MIK, och vann med 6-2. Just bortamatcherna var MIK:s stora dilemma. Exempelvis blev det stryk mot Skutskär, som vann med 6-3.

ROGER FICK SPARKEN

Efter elva omgångar fick Roger Lindqvist sparken. Och han ersattes av Nisse Carlsson, något som innebar en tillfällig uppryckning i Moralaget. Men något spel i Allsvenskan blev det inte. I Fortsättningsserien efter jul var det den här säsongen bara seriesegraren som skulle gå vidare till play off. Något som de flesta räknade med att MIK i alla fall skulle klara av. Men i den första omgången ställde Hofors till med den stora skrällen, när man besegrade MIK med 6-2. För övrigt Hofors enda seger i fortsättningsserien.

LUFTEN GICK UR

Med den förlusten gick luften ur miljonsatsningen, även om MIK till sist slutade tvåa i tabellen efter Väsby, som sedan via "bakvägen" tog sig till Elitserien. En angenäm bekant-skap var dock Arto Sirviö, som infriade de förväntningar man hade på honom att plocka poäng. I grundserien noterades han för 36 poäng, efter att ha gjort 30 (!) av Moras totalt 100 gjorda mål. I fortsättningsserien blev det ytterligare 19 poäng, efter att den gode Arto gjort ytterligare 14 mål. 55 poäng för Arto alltså, men det fanns en spelare i MIK som var ännu värre. Nämligen Mats Grötting, som noterades för 59 poäng via 17 mål och hela 42 assists. Inget play off-spel för MIK den här säsongen. Under miljonsatsningens säsong spelade följande spelare i laget: Thomas Melin, Mats Eriksson, Jonas Eriksson, Jan Lindholm, Håkan Ljudén, Mattias Andersson, Magnus Sundquist, Christer Hernström, Per Karlsson, Morgan Andersen, Hans Abrahamsson, Jörgen Toms, Arto Sirviö, Mats Grötting, Micke Westerling, Björn Åkerblom, Mikael Hindrika, Torgny Lagar, Per Hedenström, Peter Olsén, Johan Brummer, Göran Ljudén, Jonas Hillerström, Örjan Karlsson, Lasse Dahlström, Christer Gustafsson och Patrik Ljung.

Grundserien, division I västra						
AIK	18	18	0	0	140-33	36
Hammarby IF	18	13	1	4	113-47	27
Väsby IK	18	12	0	6	90-60	24
Mora IK	18	11	1	6	100-71	23
Vallentuna BK	18	8	0	10	60-68	16
S/G83	18	7	0	11	61-78	14
Skutskär	18	6	1	11	63-84	13
R/A73	18	6	1	11	69-99	13
Falu IF	18	5	0	13	58-122	10
Hofors	18	2	0	16	48-140	4

Fortsättningsserien, division I västra						
Väsby IK	14	11	2	1	88-49	31
Mora IK	14	9	0	5	84-50	24
S/G83	14	7	2	5	55-49	20
Skutskär	14	8	1	5	52-54	20
Vallentuna	14	6	2	6	62-58	19
R/A73	14	5	1	8	63-74	13
Falu IF	14	2	4	8	60-71	9
Hofors HC	14	1	2	11	37-96	4

DOMINANS PÅ U-SIDAN

Junior- och ungdomshockeyn dominerades som vanligt av Mora och Leksand. Leksand vann A-juniorens DM och ordningen bland B-juniorena blev den omvända med seger för Mora. I den Allsvenska juniorserien för A-juniorena slutade MIK på en femte plats. I Flygvapenserien för B-juniorena slutade MIK fyra. Så här blev resultaten för MIK i de olika ungdomsserierna: A-pojkar elit: tvåa, A-pojkar region: tvåa, B-pojkar elit: tvåa, B-pojkar elit (födda -74): etta, B-pojkar, region: fyra, C-pojkar, elit: tvåa, C-pojkar region: trea, D-pojkar, grupp åtta: etta och trea.

1987/88

LEIF BOORK GÖR ENTRÉ

Efter den misslyckade miljonsatsningen lämnade ett flertal spelare MIK-skutan. Nämnas kan Johan Brummer, som gick till Brynäs, Björn Åkerblom, som försvann till Björklöven, Janne Lindholm, som flyttade hem till Umeå, Mattias Andersson som stack till Färjestad, och Micke Westerling, som beslutade sig för att varva ner. Istället valde MIK att börja bygga upp ett lag kring unga, talangfulla spelare från de egna leden. Som tränare engagerades den förre förbundskaptenen Leif Boork, som till sin hjälp fick Kjell Eklind. MIK fick dock klara sig utan "Boorken" under större delen av februari, då denne under OS i Calgary var bisittare i radion. Med alla nya och unga spelare ställdes inga högre förväntningar på laget. I Grundserien nådde man till sist en sätteplats, 13 poäng från en allsvensk biljett. När Fortsättningsserien startade efter juluppehållet hade MIK alltså tre lag före sig i tabellen.

För de två bäst placerade lagen i tabellen vankandes det play off-biljetter.

TILL PLAY-OFF

Efter en del problem under färden kunde i alla fall MIK ta den andra play off-platsen bakom omöjliga Västerås. Stor pådrivare i det unga MIK-laget var veteranen Mats Grötting, som i mitten av februari dock skadades svårt i en match. Mats var MIK:s bäste poängplockare i grundserien, men genom skadan blev nu Arto Sirviö säsongens bäste poängplockare för MIK i division I-spelet. 24 mål och 22 assists blev resultatet för den forne landslagsmannen från Finland.

I play off-spelet ställdes MIK i den första omgången mot Timrå, som kom att bli för svåra.

I det "nya" Moralaget ingick följande spelare: Thomas Melin, Jonas Eriksson, Magnus Träff, Håkan Ljudén, Hans Abrahamsson, Anders Sundbye, Per Karlsson, Anders Viksten, Christer Hernström, Stefan Green, Jörgen Toms, Mats Grötting, Arto Sirviö, Jan-

Erik Karlsson, Göran Ljudén, Torgny Laggar, Lasse Dahlström, Peter Olsén, Mikael Hindrika, Patrik Ljung, Örjan Karlsson, Jonas Hillerström, Christer Gustafsson, Ulf Eriksson, Johan Pettersson.

Grundserien, division I västra

Örebro	18	17	0	1	120-38	34
Vita Hästen	18	15	0	3	115-55	30
Västerås	18	13	0	5	131-64	26
Falu IF	18	11	0	7	85-71	22
Grums IK	18	9	1	8	67-98	19
Mora IK	18	8	1	9	80-83	17
Mariestad	18	5	1	12	68-93	11
Bofors	18	5	1	12	65-109	11
IK Tälje	18	3	2	13	68-113	8
IK Viking	18	1	0	17	47-122	2

Fortsättningsserien, division I västra

Västerås	14	12	0	2	101-31	31
Mora IK	14	9	3	2	70-44	25
Falu IF	14	8	1	5	85-54	23
Mariestad	14	4	4	6	57-51	15
Bofors IK	14	5	1	8	61-85	13
IK Tälje	14	5	1	8	51-76	12
Grums IK	14	2	3	9	45-92	12
IK Viking	14	4	1	9	54-91	9

A-juniörerna slutade på en nionde plats i den Allsvenska juniorseriens mellangrupp. I DM slutade man tvåa efter Leksand. För B-juniörerna blev det en sjätteplats i Flyg vapenserien. På ungdomssidan var det bara B-pojkarnas regionlag som kunde vinna sin serie. I övrigt gick det så här: A-pojkar-72: fyra, A-pojkar-72/73: sexa, B-pojkar-74: tvåa, B-pojkar region: etta, C-pojkar: sexa, C-pojkar, region: fyra.

1988/89

STARK SPURT AV UNGT LAG

MIK kom till spel med ett ungt lag, där medelåldern endast var 20,5 år. Med Leif Boork i spetsen ansågs MIK ha det intressantaste laget av alla i division I västra. Men åt Örebro och Vita Hästen fanns det inte mycket att göra i Grundserien. "Boorkens" lag var inte riktigt flygfärdigt, utan Vita Hästen och Örebro kunde bekvämt hämta hem de allsvenska biljetterna. Övriga lag var distanserade med nästan tio poäng.

"Boorken" styrketränade MIK-spelarna under hela säsongen, och i vissa matcher kom flera av dem att nästan gå på knäna, med högst varierande spelstandard som följd. Men den gode Boork planerade för de säsonger som skulle komma och höjde klubbens målsättning på sikt. MIK vann Fortsättningsserien med en marginal på två poäng till Grums och gick till play off.

COME BACK AV GRÖTTING

I fortsättningsserien gjorde också Mats Grötting comeback efter sin lårbensskada. Det tog nästan ett år, men när han äntligen var tillbaka så var det i sin vanliga roll: Skyttekungens. Många hade trott att "G":s karriär var över, men han bevisade motsatsen rejält. Det gick inte lika fort på skridskorna, men han blev ändå MIK:s bästa poängplockare i seriespelet efter jul!

I den första play off-omgången ställdes MIK mot Mölndal. Den första hemmamatchen vann MIK med 7-5 i en match där just Mats Grötting tillhörde segerorganisatorerna. I returen vann sedan Mölndal klart med 8-2, efter att ha gjort 6-1 på stackars MIK i den första perioden. Mora hade dock favören av att ha den tredje och avgörande matchen på hemmaplan, och MIK gavs stora chanser att ta sig vidare till den andra play off-omgången. Det såg också mycket bra ut för Ovansiljanslaget, när Anders Sundbye gjorde 5-2, när 2,40 hade spelats av den sista perioden. Men Mölndalingarna gav inte upp. Innan den ordinarie match tiden var över hade laget hämtat upp underläget till 5-5.

Sudden death fick lov att tillgripas, och här kunde Jan Sävström slå in den avgörande pucken för Mölndal, efter 6,49.

”DAHLIS” POÄNGBÄST

Med det unga laget MIK hade ställt på benen menade de flesta att grabbarna gjort en klart godkänd säsong. Att man var långt från en allsvensk-biljett var ganska väntat, och Boork var bara i början på sin skapelse. Lasse Dahlström vann den interna poängligan i Grundserien medan Mats Grötting tog hem poängligan i Försättningsserien. MIK:s bästa poängplockare i serien och play off-spelet blev Lasse Dahlström. Följande spelare fanns med i laget den här säsongen: Jonas Eriksson, Thomas Melin, Johan Allringer, Håkan Ljudén, Hans Abrahamsson, Anders Sundbye, Ronnie Sundin, Sören Andersson, Per Karlsson, Jörgen Toms, Stefan Nordin, Per Nyström, Björn Berggren, Örjan Karlsson, Lasse Dahlström, Jan-Erik Karlsson, Mats Hjalmarsson, Johan Pettersson, Dick Abrahamsson, Andreas Olsson, Torgny Laggår, Per Artursson, Göran Ljudén, Christer Gustafsson, Johan Eriksson, Anders Lönn, Kenneth Collin, Mikael Persson och Mats Grötting.

Grundserien, division I västra						
Örebro	18	16	0	2	127-48	32
Vita Hästen	18	14	2	2	97-54	30
Falu IF	18	10	2	6	81-64	22
Mora IK	18	10	0	8	57-55	20
Linköping	18	9	1	8	87-84	19
Mariestad	18	6	2	10	68-80	14
Grums IK	18	5	0	12	73-99	12
Surahammar	18	5	2	11	59-87	12
Bofors	18	5	1	12	77-104	11
Arvika	18	4	0	14	62-113	8

Försättningsserien, division I västra						
Mora IK	14	9	1	4	63-42	25
Grums IK	14	9	2	3	78-60	23
Mariestad	14	7	1	6	58-65	19
Falu IF	14	5	1	8	53-63	18
Linköping	14	5	1	8	70-70	16
Bofors	14	7	0	7	62-68	15
Arvika	14	7	1	6	59-65	15
Surahammar	14	13	1	10	54-64	9

A-juniörerna blev utslagna i DM-semifinalen av Falu IF, men vann matchen om tredje pris mot Dobel med 7-2. I Trygg Hansa-serien slutade laget på en femte plats. B-juniörerna tog sig till final i DM, där man förlorade en jämn match mot Leksand med udda målet, 6-5. I Flygvapenserien slutade MIK trea efter en hård kamp med Falu IF och S/G hockey. På ungdomssidan slutade A-pojkarna-73, på fjärdeplats i sin serie, som också gällde som DM. A-pojkar-73/74 slutade tvåa i sin serie. I övrigt var det bara ett av pojklagen som kunde vinna sin serie. Det var B-pojkar-76, som vann region.

1989/90

MÅLFARLIG TRIO GJORDE SIN ANTRÉ

Boork och MIK hade sett om sitt hus, och ett flertal spelare gjorde sin entré i laget. Christer Olsson, Stefan Ketola, Johan Rosén och Anders Öberg var en kvartett ur den nya skaran. Boork hade letat efter utpräglade målskyttar och den sistnämnda trion bestod av sådana. I division I västra tippades det allmänt att Vita Hästen och Örebro, med Mora IK som outsiders, skulle komma att göra upp om de två allsvenska biljetter som stod på spel. Vita Hästen kom att i stor stil dra ifrån i toppen av serien, och därmed stod det på ett tidigt stadium klart att MIK och Örebro skulle få göra upp om den andra platsen. Vita Hästen tappade bara fyra poäng i Grundserien. Två av dem förlorades i bortamötet med MIK en match där masarna vann med 3-2, efter att ha haft ledningen med 3-0 efter den första perioden. Något som fattades i det unga Moralaget var dock stabilitet. Efter segern mot seriesuveränen Vita Hästen åkte laget till Nobelhallen i Karlskoga, och fick stryk av Bofors som vann med 3-2. Även en hemmaförlust mot Arvika (1-4) kunde noteras.

KLART ALLSVENSKAN

Men MIK kom ändå att fixa en allsvensk-biljett, men först efter stort raffel. Efter att MIK i den näst sista omgången i Grundserien åkte på en ny förlust mot Arvika, låg bara Örebro en enda poäng efter maslaget inför den sista omgången. I den sista omgången hade MIK att möta tabelljumbon Avesta, och för Örebros del väntade Arvika i hemmahallen. Av någon anledning spelades Moras match en timme tidigare än närkingarnas match. MIK vann dock sin match mot Avesta, och en plats i Allsvenskan var klar!

Nykomlingen Anders Öberg blev MIK:s främste poängplockare i grundserien genom att noteras för 27 poäng via 15 mål och 12 assists. Ende Moraspelare för övrigt bland seriens 15 bästa poängplockare!

TUFFT I ALLSVENSKAN

I Allsvenskan kom det att bli mycket tufft för Boorkens unga lag. Tre segrar blev det efter att man besegrat tabelljumbon Tälje i båda matcherna. Däremot överraskade MIK stort genom att hemma i Smidjegrav besegra Röggle med 6-4. Ett lag som man också knep en poäng av borta genom att spela 2-2. Till slut hamnade MIK under det nedre strecket i tabellen och med den placeringen var säsongen slut för MIK.

Alla var dock överens om att Dalalaget hade framtiden för sig, och att den allsvenska sejouren kunde bli lyckosammare ett annat år. MIK:s främste poängplockare i Allsvenskan var Johan Rosén med 13 poäng via 8 mål och 5 assists. Bäste poängplockare totalt i serie-spelet var Anders Öberg med 37 poäng, efter att Anders gjort 17 mål och 20 assists på 25 matcher. Spelarna i laget den här säsongen var: Jonas Eriksson, Thomas Melin, Johan Allringer, Hans Abrahamsson, Sören Andersson, Ulf Jöransson, Tommy Jacobsson, Stefan Nordin, Christer Olsson, Anders Sundbye, Ronnie Sundin, Johan Hansson, Dick Abrahamsson, Björn Berggren, Lasse Dahlström, Mats Hjalmarsson, Jan-Erik Karlsson, Örjan Karlsson, Stefan Ketola, Torgny Laggar, Göran Ljudén, Andreas Olsson, Anders Öberg, Johan Rosén, Fredrik Johnsson, Mikael Persson.

Grundserien, division I västra

Vita Hästen	18	16	0	2	118-38	32
Mora IK	18	12	2	4	77-52	26
Örebro	18	12	1	5	116-67	25
Falu IF	18	8	3	7	81-83	19
S/G hockey	18	9	0	9	95-91	18
Arvika	18	8	1	9	67-77	17
Bofors	18	7	0	11	76-95	14
Linköping	18	6	0	12	92-94	12
Grums	18	5	1	12	62-97	11
Avesta	18	2	2	14	45-135	6

Allsvenskan						
Malmö	18	15	3	0	83-37	33
MoDo HK	18	12	2	4	92-53	26
Skellefteå HC	18	10	1	7	76-59	21
Björklöven	18	9	2	7	78-72	20
Vita Hästen	18	9	2	7	63-62	20
Rögle	18	9	1	8	81-65	19
Boden	18	7	1	10	78-80	15
Huddinge	18	7	1	10	63-69	15
Mora IK	18	3	1	14	47-93	7
IK Tälje	18	1	2	15	35-106	4

JUNIORERNA FRAMGÅNGSRIKA

Det här var en framgångsrik säsong för klubbens juniorer. A-juniörerna blev distriktsmästare genom att besegra Leksand med 5-4 i finalen. I Trygg Hansa-serien missade MIK att gå till Juniorallsvenskan, men slutade på en fin tredjeplats i fortsättningsserien. B-juniörerna vann inte DM, utan fick se sig bli besegrade i finalen mot Leksand, som vann en jämn match med 6-5. I Flygvapenserien kom B-juniörerna på en sjätte plats. För A-pojkar-75 blev det fjärde plats i distriktsserien, och A-pojkar-74/75 slutade fyra i sin serie. A-pojkar-75 tog en tredje plats. Annars var det C-pojkarna som stod för framgångarna på U-sidan den här säsongen. Man vann både distriktsserien och den norra regionserien.

1990/91

DERBYN MOT LEKSAND!

Coachen Leif Boork fortsatte att bygga vidare på sin skapelse. Bland de nya spelarna återfanns Mattias Norström, Bengt Åkerblom och Johnny Pavasson. Även den här säsongen kom det att bli Vita Hästen och Mora IK, som tog hem de två allsvenska platserna i division I västra. Åt Vita Hästen fanns det inte mycket att göra. Norrköpingslaget kom att vinna 17 raka matcher innan man föll i den sista grundserieomgången, då IK Västmannia från Köping blev för svåra.

MIK förlorade tre matcher i Grundserien, båda matcherna mot Vita Hästen samt lite överraskande även mot Tälje på bortaplan, även om den förlusten kom när den allsvenska biljetten var klar. MIK gjorde 103 mål på de 18 matcherna i Grundserien, vilket bara var sex färre än "Hästen". Stefan Ketola klev fram och visade sin oerhörda talang genom att vinna poängligan i Grundserien. Detta genom att notera 29 poäng via 14 mål och 15 assists. I Allsvenskan kom MIK att få möta Leksand. För första gången sedan 1974/75 återfanns de båda dalaklubbarna i samma serie! Något som förstås togs emot med stor munterhet av Moras supportere. MIK kom till spel i Allsvenskan med det yngsta laget, och överraskade stort. Med i stort det roligaste manskapet kunde MIK under Boorkens fjärde säsong ta en toppplacering i tabellen. MIK slutade femma i serien med 19 poäng, och det var ett betydligt finare facit än vad många hade väntat sig av det begåvade Moralaget.

Leksand inledde serien dåligt, Christer Abrahamsson fick sparken. Bengt "fisken" Ohlson klev in som tränare och lyckades hålla laget kvar i Elitserien.

LADDADE DERBYN

Men mötena mellan Mora och Leksand blev naturligtvis något alldeles extra. Den 13 januari, i Allsvenskans fjärde omgång, var det äntligen dags för matchen. En match som många längtat efter under 16 långa säsonger, där lagen varit separerade från varandra i serie-

spel. Redan timmar före matchstart började Smidjegrav fyllas på ståplats. Folk försökte hitta en sådan bra plats som möjligt, och det kom att bli trångt om utrymmet. Den officiella publiksiffran noterades till 4 350, vilket var precis så mycket som brandmyndigheterna tillät. Men alla som var på plats i Smidjegrav kunde konstatera att något ytterligare tusental fans var på plats när matchen startade. Leksand var naturligtvis stora favoriter, och kunde också planenligt ta ledningen. Redan efter 2.49 kunde Niklas Eriksson göra 1-0. Men Mora IK kom igen. Stefan Ketola kvitterade till 1-1, fem minuter senare, och efter den första perioden var MIK i ledningen med 2-1, efter att också Anders Öberg hittat rätt. Den andra perioden vanns av gästerna med 2-0. Tomas Forslund kvitterade och Mattias Andersson såg till att leksingarna kunde ta ledningen. När sedan Ricard Persson i den sista periodens inledning gjorde 4-2, såg det sannerligen tungt ut för MIK att få någon poäng i Derbyt.

Men de unga talangfulla Mora-spelarna gav inte upp, man jobbade vidare och kämpade och slet så det stod härliga till. I mitten av perioden reducerade Anders Sundbye till 3-4 och tre minuter senare hade MIK kvitterat genom Lasse Dahlström. Avslutningen blev hur spännande som helst.

Båda lagen hade ett par farliga chanser, men 4-4 stod sig matchtiden ut. Men det är en match som gått till hockeyhistorien. Och säkert är ni många som kommer ihåg Lasse Dahlströms härliga uppsnurrning av Leksands landslagsback Tomas Jonsson.

OAVGJORT DERBY – IGEN

I den 13:e omgången, som spelades den 17 februari, var det dags för returmatch i Leksand. Hela 6270 åskådare trängde sig in i Isstadion i Leksand, och de fick vara med om ännu en härlig drabbning. MIK chockade genom att leda med 2-0 en bit in på den första perioden efter mål av Ronnie Sundin och Lasse Dahlström. Innan den första perioden var över kunde dock Leksand få till ett reduceringsmål. Ett mycket psykologiskt mål i det

läget. Jens Nielsen kvitterade till 2-2 i den andra perioden innan Göran Ljudén kunde ge MIK ledningen igen. Även i den här perioden fick Leksand ett psykologiskt mycket viktigt mål, då Tomas Forslund kvitterade till 3-3, när klockan visade 19.44 ...

Den sista perioden kom att bjuda på ett riktigt ställningskrig. Men så kom Moras viktiga ledningsmål. Johan Rosén smällde in 4-3 efter fint samspel med Anders Öberg och Mats Hjalmarsson, när klockan visade på 15.36. MIK syntes kunna gå mot en efterlängtd seger. Moras supporters började så smått att jubla, men när bara dryga minuten återstod av matchen utmärkte sig en besviken Leksands-supporter på ett mindre trevligt sätt.

PLEXIGLASET SPLITTRADES

Han kastade en spritflaska rakt på rinkens plexiglasskydd, som splittrades och spred sig över isen. Domaren Thomas Andersson från Gävle hade inget annat att göra än att beordra omspolning av isen. Därmed blev det en paus, och leksingarna fick tillfälle att återhämta sig, för i det läget var det MIK som hade segern i sin hand. Efter spolpausen blev det nedsläpp. Mora supporters följde intensivt match klockan, som tickade på. 19.10, 19.11, 19.12, 19.13, 19.14 mål!

Tomas Jonsson hittade rätt med ett skott som letade sig in bakom Jonas Eriksson i Morakassen, och kvitteringen var ett faktum. Resultatet stod sig matchen ut, och efter slutsignalen sågs Moraspelarna deppa. Även i Allsvenskan var Stefan Ketola MIK:s bäste poängplockare med 22 poäng (7 mål plus 15 assists).

RÖGLE – TUFF LOTTNING

I play off-spelet ställdes MIK mot Rögle i den andra omgången. En tuff lottning menade många, och de skulle också få rätt. Ängelholmslaget vann två raka matcher. För övrigt den sista matchen som Leif Boork coachade MIK, trots att han vid juletid lovat att stanna i klubben.

MIK-spelarna den här säsongen: Jonas Eriksson, Thomas Melin, Johan Allringer, Hans

Abrahamsson, Ronnie Sundin, Stefan Nordin, Christer Olsson, Anders Sundbye, Johan Hansson, Tommy Jacobsson, Ulf Göransson, Sören Andersson, Mattias Norström, Anders Öberg, Lasse Dahlström, Bengt Åkerblom, Stefan Ketola, Mats Hjalmarsson, Örjan Karlsson, Andreas Olsson, Johnny Pavasson, Johan Rosén, Björn Berggren, Mikael Persson, Göran Ljudén, Anders Lönn, Kenneth Collin, Ulf Konradsson och Johan Eriksson.

Grundserien, division I västra

Vita Hästen	18	17	0	1	109-37	34
Mora IK	18	13	2	3	103-43	28
Örebro	18	11	1	6	83-45	23
Grums IK	18	8	2	8	75-80	18
IK Västmanna	18	7	3	8	73-75	17
S/G hockey	18	6	4	8	72-62	16
IK Tälje	18	7	2	9	63-75	16
Arvika HC	18	6	4	8	63-85	16
Falu IF	18	3	1	14	47-119	7
Avesta	18	1	3	14	41-108	5

Allsvenskan

V. Frölunda HC	18	13	2	3	82-51	28
Leksands IF	18	10	6	2	67-44	26
Huddinge	18	10	3	5	78-64	23
Björklöven	18	9	3	6	66-50	21
Mora IK	18	8	3	7	80-60	19
Vita Hästen	18	7	4	7	59-64	18
Mölnadal	18	7	3	8	60-67	17
Temaboro	18	4	4	10	49-66	12
Skellefteå HC	18	2	7	9	44-57	11
RA73	18	2	1	15	52-114	5

DE "HISTORISKA"

LEKSANDSMATCHERNA:

13 Januari

MORA-LEKSAND 4-4 (2-1, 0-2, 2-1)

Första per: 0-1 Niklas Eriksson (Rickard Persson) 2.26, 1-1 Stefan Ketola (Anders Öberg, Johan Rosén) 7.49, 2-1 Anders Öberg (Johan Hansson) 10.36.

Andra per: 2-2 Tomas Forslund (Markus Åkerblom, Tomas Jonsson) 1.47, 2-3 Mattias Andersson (Peter Lundmark, Tomas Forslund) 15.45.

Tredje per: 2-4 Rickard Persson (Markus Åkerblom, Tomas Forslund) 2.49, 3-4 Anders Sundbye (Lars Dahlström) 9.31, 4-4 Andreas Olsson (Lars Dahlström, Jonny Pavasson) 13.36.

Utvisningar. Mora: Stefan Ketola 7, Andreas Olsson 2, Anders Öberg 2, Hans Abrahamsson 2, Johan Rosén 2. Leksand: Tomas Jonsson 2, Per Lundell 2, Per-Olov Carlsson 2, Markus Åkerblom 2, Tomas Forslund 2.

Skott på mål: 20-38.

Domare: Bo Lundqvist, Örnsköldsvik.

Publik: 4 350.

17 februari

LEKSAND-MORA 4-4 (1-2, 2-1, 1-1)

Första per: 0-1 Ronny Sundin (Stefan Ketola) 9.49, 0-2 Lars Dahlström (Ronny Sundin) 16.14, 1-2 Ronny Reichenberg (Markus Åkerblom) 17.55.

Andra per: 2-2 Jens Nielsen 5.16, 2-3 Göran Ljudén (Christer Olsson, Stefan Ketola) 16.38, 3-3 Tomas Forslund (Tomas Jonsson) 19.44.

Tredje per: 3-4 Johan Rosén (Anders Öberg, Mats Hjalmarsson) 15.36, 4-4 Tomas Jonsson (Tomas Forslund) 19.14.

Utvisningar. Leksand: Tomas Jonsson 4, Marcus Thuresson 4, Rickard Persson 2. Mora: Johan Rosén, 4 Anders Sundby 2, Andreas Olsson 2, Christer Olsson 2.

Skott på mål: 34-20

Domare: Thomas Andersson.

Publik: 6 270.

1991/92

”BOORKEN” BRYTER KONTRAKTET

Den 26/3 1991 skickade Leif Boork ut ett pressmeddelande, där han förklarade att han bryter kontraktet med MIK. Anledningen var att han inte ansåg det möjligt att fullfölja satsningen mot Elitserien med de förutsättningar klubben kunde erbjuda. Försvann gjorde också poängkungen Stefan Ketola, som flyttade till Djurgården, Anders Sundbye, som försvann till Örebro, och Mattias Norström, som flyttade hem till AIK igen.

SÖRENSEN NY TRÄNARE

Men MIK jobbade vidare mot den säsong som stundade. Anders Sörensen anställdes som tränare och även på spelarfronten fyllde MIK delvis upp luckorna. Janne Karlsson plockades tillbaka från Tyringe och Arto Sirviö köptes hem från Frölunda. Från Polen hämtades landslagsspelaren Wojciech Tkacz. MIK och Örebro skulle rusa ifrån de andra lagen på ett enkelt sätt i den västra ettan, och därmed bärga en plats i Allsvenskan, så lät snacket inför seriestarten. MIK gick dit, men inte Örebro. Istället blev det Uppsala som följde maslaget till Allsvenskan. Nyckeln till Moras avancemang var försvarsspelet. MIK släppte bara in 37 mål på 18 matcher, vilket var 20 färre än näst bästa lag. Ett strålande facit, naturligtvis. Anders Öberg blev MIK:s bästa poängplockare i Grundserien. Anders noterades för 25 poäng via 10 mål och 15 assists, vilket var en poäng mer än vad Andreas Olsson måktade med.

SERIENS ”JÄTTEDÖDARE”

I Allsvenskan fick MIK åter sällskap av – Leksand! Till ny stor munterhet för alla Mora-supporters, naturligtvis. MIK kom att bli seriens verkliga ”jättedödare”. Speciellt fin var inledningen, där man började med att ta en poäng av Leksand i hemmapremiären samt även besegra Södertälje hemma och seriens verkliga favoritlag, Rögle, på bortaplan. Efter de inledande åtta omgångarna ledde faktiskt MIK serien. Men sedan väntade ett dubbel-

möte med Björklöven, och där blev det två raka förluster, och chansen att fightas om en finalplats i serien försvann. Till slut blev det en fin hedrande femteplats för klubben, efter att MIK varit en frisk fläkt i serien med en storspelande målvakt i Jonas Eriksson. Även Andreas Olsson och Johan Rosén var förgrundsfigurer.

5 039 SÅG HEMMADERBYT

Men visst var det även den här säsongen matcherna mot Leksand i Allsvenskan som var de stora händelserna. MIK och Leksand kom att mötas i premiäromgången med Mora som spelort. Återigen kom Smidjegrav att fyllas till brädden av folk som ville se matchen. Köerna ringlade långa flera timmar före matchstart och det blev trångt om utrymmet. Denna gång blev den officiella publiksiffran 5 039, och frågan är väl om det ändå inte var mer folk i ”ladan” än så. Det blev en mycket jämn match. Magnus Svensson gav leksingarna ledningen efter 8.09 i den första perioden, men Andreas Olsson replikerade omgående. I den andra perioden kunde MIK ta ledningen genom Bengt Åkerblom efter 6.44. En ledning som höll i sig i sju minuter innan Joakim Backlund satte kvitteringen. Leksand fick sedan en riktig smakstart på den sista perioden, då Cenneth Söderlund gjorde 3-2 för leksingarna redan efter 1.40. Ett resultat som stod sig väldigt länge. Storpubliken började så smått fundera om båda poängen skulle hamna i nedansiljans domäner.

PAVASSON KVITTERADE

Men Jonny Pavasson ville annat, och tryckte när dryga tre minuter återstod att spela av matchen in kvitteringen till 3-3. Resultatet höll dock i sig, och MIK var fortfarande obesegrat i mötena med ”storebror” Leksand i det allsvenska spelet. Hela 6 479 personer (publikrekord för Leksandshallen) hade bänkat sig för att se det prestigefyllda returmötet i seriens sista omgång. Leksand gjorde 3-0 redan i den första perioden men MIK-spelarna gav inte tappt. I den andra periodens mitt låg man under med 4-3, och det var åter nerv

i matchen. Men knappt två minuter senare gjorde Magnus Svensson 5-3 för leksingarna och sedan kunde inte MIK resa sig en gång till, trots ett intensivt kämpande. Johan Rosén blev bäste poängplockare i det allsvenska spelet med 20 poäng via 12 mål och 8 assists. Även Anders Öberg nådde 20 poäng, men gjorde sex mål färre än kedjekompisen Johan. Efter avslutat spel i allsvenskan var det bara för MIK-spelarna att ladda om för play off. I den andra omgången ställdes laget mot Vita Hästen. Norrköpingslaget vann med 5-2 dubbelt upp, och säsongen var därmed till ända. Spelare som figurerade i A-laget: Jonas Eriksson, Thomas Melin, Johan Allringer, Björn Karlsson, Peter Olsson, Stefan Nordin, Tommy Jacobsson, Johan Hansson, Hans Abrahamsson, Christer Olsson, Ronnie Sundin, Mikael Ehlis, Fredrik Silwerplats, Örjan Karlsson, Anders Öberg, Jonny Pavasson, Björn Berggren, Wojciech Tkacz, Bengt Åkerblom, Johan Rosén, Andreas Olsson, Anders Lönn, Jan-Erik Karlsson, Arto Sirviö, Jonas Holmström, Magnus Holm, Johan Eriksson, Erik Persson, Tomas Karlsson.

Grundserien, division I västra						
Mora IK	18	10	5	3	73-37	25
Uppsala	18	10	3	5	84-57	23
Örebro	18	9	4	5	79-57	22
Team Gävle	18	9	4	5	80-63	22
Väsby IK	18	9	3	6	89-57	21
Grums IK	18	8	3	7	77-69	19
Arvika HC	18	7	1	10	61-68	15
Arlanda HC	18	6	3	9	70-80	15
HC Dobel	18	5	1	12	54-91	11
Bofors	18	3	1	14	53-121	7

Allsvenskan						
Rögle	18	13	2	3	87-41	28
Leksands IF	18	11	3	4	77-50	25
Björklöven	18	11	1	6	75-53	23
Södertälje SK	18	9	4	5	68-42	22
Mora IK	18	9	3	6	66-53	21
Huddinge	18	7	3	8	55-69	17
Hammarby IF	18	7	0	11	58-73	14
Troja-Ljungby	18	5	3	10	54-68	13
Sundsvall/T	18	5	3	10	57-78	13
Uppsala/A	18	2	0	16	38-108	4

LEKSANDSMATCHERNA:

2 januari

MORA-LEKSAND 3-3 (1-1, 1-1, 1-1)

Första per: 0-1 Magnus Svensson (Markus Åkerblom, Jonas Bergkvist) 8.09, 1-1 Andreas Olsson 9.25.

Andra per: 2-1 Bengt Åkerblom (Anders Öberg, Andreas Olsson) 6.44, 2-2 Joakim Backlund (Jonas Bergkvist, Niklas Eriksson) 13.03.

Tredje per: 2-3 Cenneth Söderlund (Jens Nielsen, Markus Åkerblom) 1.40, 3-3 Jonny Pavasson 16.57.

Utvisningar. Mora: Björn Berggren 4, Johan Hansson 2, Andreas Olsson 2, Arto Sirviö 2. Leksand: Rickard Persson 4, Tomas Jonsson 2, Cenneth Söderlund 2, Roger Johansson 2.

Skott på mål: 22-31

Domare: Håkan Hammarberg, Enköping.
Publik: 5 039

18 Mars

LEKSAND-MORA 6-3

Första per: 1-0 Jonas Bergkvist (Örjan Lindmark, Mattias Lööf) 3.48, 2-0 Niklas Eriksson (Marcus Thuresson, Örjan Lindmark) 15.56, 3-0 Tomas Jonsson (Örjan Lindmark) 17.50

Andra per: 3-1 Andreas Olsson (Anders Lönn, Jonny Pavasson) 6.28, 3-2 Andreas Olsson (straffslag) 7.29, 4-2 Roger Johansson

(Mattias Lööf, Hannu Järvenpää) 8.00, 4-3
 Johan Hansson (Anders Lönn) 13.26, 5-3
 Magnus Svensson (Roger Johansson, Mattias Lööf) 15.13.

Tredje per: 6-3 Per-Olof Carlsson (Tomas Jonsson) 12.19

Utvisningar. Leksand: Magnus Svensson 2, Jonas Bergkvist 2, Hannu Järvenpää 2, Fredrik Jax 2. Mora: Anders Öberg 4, Andreas Olsson 4, Christer Olsson 2, lagstraff 2.

Skott på mål: 24-23

Domare: Håkan Björkman, Stockholm.

Publik: 6 479

VILKEN SMÄLL!

A-juniörerna kom att åka på en riktig smäll i DM-finalen mot Leksand. Det blev en 0-10-förlust. I den allsvenska juniorserien, västra elitgruppen, kom MIK på en fin tredjeplats. Laget var bara en enda poäng ifrån att kvalificera sig till Juniorallsvenskan. I stället blev det spel i fortsättningsserien, där MIK slutade tvåa och tog sig till SM-kvalet. Där blev dock Skellefteå för svåra.

B-juniörerna fick se sig bli utslagna i DM-semifinalen av Leksand, som vann med 4-0. I flygvapenserien, elit västra A, slutade Mora fyra. I A-pojkar distrikt -76 (DM) slutade MIK sexa och nästsist. I distrikt norra -76/77 blev det en andra plats efter Dobel, och i det följande slutspelet vann Mora före Team S/L. Även B-pojkarna noterade fina framgångar. Första seger i den norra gruppen och sedan seger även i det efterföljande slutspelet. Även B-pojkar -79 vanns sin seger.

1992/93

HÄRLIG SVIT I GRUNDSERIEN

Inför säsongen valde målvakten Jonas Eriksson, som storspelat sig igenom förgående säsong, att flytta på sig. Färjestad blev den nya klubbadressen. Backen Christer Olsson valde också att röra på sig med Elitseriespel i sikte. Här blev Brynäs ny klubbadress, och sedan kunde inte Leif Boork hålla fingrarna borta utan plockade Ronnie Sundin till Frölunda. Dessutom flyttade Arto Sirviö hem till Finland. Bland de nya spelarna märktes den kanadensiske landslagsbacken Ken Lovsin och Johan Roséns bror, Roger, som hämtades från Arboga. Ny tränare var Mikael Tisell. Mora IK hade för första gången sedan man ramlade ner i division I hamnat i den östra gruppen. En grupp där MIK skulle visa sig vara helt överlägset. Seriesegern bärgades med en marginal på elva poäng till Team Gävle, som placerade sig tvåa. MIK tappade bara fyra poäng under hela grundserien genom att förlora en match och spela två oavgjorda.

FÖRLUST I SISTA OMGÅNGEN

Förlusten kom på hemmaplan i den sista omgången mot Uppsala, där ett inte allt för inspirerat Moralag föll med 2-5. Ett stort vinnarpapen i MIK var förstafemman, då och då även kallad för "elitseriefemman", med backarna Hans Abrahamsson och Johan Hansson bakom kedjetriön Anders Öberg, Anders Lönn och Johan Rosén. Anders Öberg vann poängligans grundserie genom att notera 33 poäng via 11 mål och 22 assists. Johan Rosén kom upp i 27 poäng via 18 mål och 9 assists, och tredje bäste poängplockare i MIK var faktiskt backen Hans Abrahamsson med 19 poäng (8+11).

FEM RAKA SEGRAR

MIK startade Allsvenskan med två raka förluster mot Björklöven och Huddinge. Sedan följde man upp med fem raka segrar mot i tur och ordning: Vita Hästen (b, 5-1), Boden (h, 6-3), Team Gävle (h, 6-1), Örebro (b, 3-2) och Troja (h, 6-3). En svit som förde MIK uppåt i

tabellen. I den 8:e omgången var det så dags för match mot Frölunda med Leif Boork som coach. Boorks första framträdande i ishallen sedan det uppmärksammade avhoppet. Matchen tilldrog sig ett stort intresse och hela 3 318 personer såg matchen. Frölunda vann dock med 7-4 sedan man en bit in på den andra perioden varit i ledningen med klara 6-1. MIK gav inte tappt utan fortsatte med att spela oavgjort borta mot AIK i Globen och besegra Björklöven hemma. Men i och med förlusten borta mot Huddinge i den 11:e omgången följde en dyster period för MIK, med ytterligare tre förluster. Bland de som besegrade MIK återfanns bottenlagen Team Gävle och Boden, som sannerligen inte visade framfötterna annars. Här försvann också MIK:s chans till att kunna nå en riktigt framskjuten placering i Allsvenskan. Anders Öberg blev MIK:s bästa poängplockare i Allsvenskan med 24 poäng (8+16).

MATCH MOT S/T

MIK började hemma mot Sundsvall/Timrå i play off-spelet. Och det blev inte precis den lättaste öppningen, när ett flertal av spelarna inskjuknade. MIK fick också se sig besegrat med hela 8-2. En av de största hemmaförlusterna för MIK i ett play off. Men MIK repade mod inför returen. Matchen uppe i Sundsvall blev en riktigt spännande historia som MIK vann med 4-3 efter att Roger Rosén avgjort 15.55 inpå sudden death. Resultatet innebar att den tredje och avgörande matchen skulle spelas i Sundsvall. MIK stannade kvar i Sundsvall, och vann den tredje och avgörande matchen säkert med 5-3, sedan A-femman visat vägen. Segern betydde att MIK äntligen nådde play off III. Motståndare här blev Troja/Ljungby. MIK började hemma och låg i början av den andra perioden under med 0-2. Men Björn Berggren och Jonny Pavasson såg till att kvittera innan perioden var över. I den sista perioden kunde dock Troja avgöra med två mål under matchens sista fem minuter. Bortamatchen förlorade MIK sedan med 4-0, och därmed var säsongen slut. Följande spelare figurerande i A-laget: Tho-

mas Melin, Johan Allringer, Ken Lovsin, Stefan Nordin, Niclas Linnér, Tommy Jacobsson, Johan Hansson, Sören Andersson, Hans Abrahamsson, Thomas Ring, Mattias Pihlström, Johan Eriksson, Mikael Persson, Örjan Karlsson, Anders Öberg, Jonny Pavasson, Jonas Holmström, Björn Berggren, Bengt Åkerblom, Johan Rosén, Roger Rosén, Andreas Olsson, Anders Lönn, Jan-Erik Karlsson.

Grundserien, division I östra

Mora IK	18	15	2	1	97-36	32
Team Gävle	18	9	3	6	73-76	21
Avesta BK	18	9	2	7	71-67	20
Roma IF	18	9	2	7	76-72	20
Danderyd/T	18	7	5	6	62-57	19
Vallentuna	18	7	4	7	71-72	18
Arlanda	18	7	4	7	49-61	18
Väsby	18	6	4	8	63-66	16
Uppsala	18	5	4	9	56-62	14
Östervåla	18	0	2	16	29-87	2

Allsvenskan

V. Frölunda	18	14	2	2	91-40	30
Huddinge IK	18	12	3	3	74-42	27
Björklöven	18	12	2	4	75-41	26
AIK	18	10	4	4	77-57	24
Troja/Ljungby	18	8	3	7	79-70	19
Mora IK	18	7	2	9	64-65	16
Örebro IK	18	3	8	7	63-60	14
Vita Hästen	18	4	3	11	61-87	11
Team Gävle	18	3	1	14	42-105	7
Boden	18	3	0	15	41-100	6

UTSLAGNA I DM-SEMIFINALEN

A-juniörerna blev utslagna i DM-semifinalen, där Falu IF blev för svåra motståndare. FIF vann med uddamålet 4-3 i en jämn match. I den allsvenska juniorserien, västra grundseriens elitgrupp, slutade MIK sju, och missade därmed juniorallsvenskan. Istället fick man fortsätta i fortsättningsserien, som man vann före Färjestad. I SM-kvalet ställdes man mot Malmö i den första kvalomgången, en match som vanns med 4-3! Ett Skåne-lag blev även

motståndare i den andra omgången. Nämligen Rögle som på hemmais säkert kunde vinna med 7-1. B-juniorerna vann DM på ett imponerande sätt. Slog först ut Malung i kvartsfinalen med hela 16-0, besegrade Säter i semifinalen med 14-2, och följde upp detta med att besegra Leksand i finalen med 16-0! I flygvapenserien slutade MIK tvåa i mellanelitserien, efter serie suveränen Färjestad. Därmed gick MIK till SM-slutspelet där man ställdes mot Team Kiruna i kvartsfinalen. Det blev en jämn match, där Kiruna till slut kunde gå vinnande ur striden. Efter straffar vann Kiruna med 6-5. Till slut blev MIK sju. A-pojkar-77 vann sin "elitserie". Det betydde att man gick till en utbyttserie mot lag från Gästrikland, Helsingland och Västmanland. Där slutade man trea efter hård strid med Hovfors och Avesta. I slutspelet för dalalagen blev det ingen final efter förlust mot Leksand och seger mot Team S/L. A-pojkar elit-77/78 vann sin serie och fick möta Team FSH(Fors, Skogsbo, Horndal) i en finalmatch. MIK-grabbarna vann den matchen med 5-2. I övrigt vann B-pojkarna-79 den norra elit gruppen.

1993/94

Mora IK fortsatte att exportera spelare till Elitserien. En slagkraftig trio valde nämligen att söka sig till landets högsta serie. Backen Hans Abrahamsson gick till HV 71, Johan Rosén till Luleå och Anders Öberg valde att flytta hem till Värmland för spel i Färjestads BK. Lägg därtill att den kanadensiske backen Ken Lovsin gärna ville spela OS i Lillehammer, och därför beslöt sig för att spela för Kanadas OS-lag. Med de här tunga förlusterna så sattes naturligtvis vissa frågetecken efter MIK:s slagstyrka. För att till en del försöka fylla upp luckorna värvades Borås skyttekung Joakim Backlund och de båda backarna Mojmir Bozik och Örjan Nilsson. Även världsmästarforwarden Jiri Sejba testades, men ansågs inte hålla måttet. Och visst var man spänd inför säsongstarten. Vilken standard skulle MIK komma att hålla? Frågetecknen fanns kvar över försäsongen, där MIK i den egna supercupen bland annat förlorade med 2-9 mot Leksand och 3-14 mot Brynäs.

I premiären i division I västra väntade för MIK:s del match borta mot Grums. Någon seger blev det inte, men väl en poäng efter att matchen slutat oavgjort 4-4.

LÅNG SEGERRAD

Men sedan kom segrarna slag i slag. I 14 seriematcher på raken vägrade MIK förlora. Hemma i semifinalen mot Örebro blev det 4-4, och även storsegrar mot Kumla (12-0), Grums (10-4) och Uppsala (9-0) kunde noteras. I den 15:e omgången var det dags att möta Örebro på bortaplan i en ren seriefinal. Det blev en ganska ruffig match, där utvisningsminuterna uppgick till hela 60 minuter!

Vann matchen gjorde Örebro med 6-4, och därmed var alltså MIK:s nolla i förlustkolumnen spräckt. I omgången efter väntade Gävle, som också i hög grad var med i kampen om en allsvensk biljett. Den matchen slutade oavgjord 1-1, och inför de två sista omgångarna hade MIK ett trepoängsförspång. Kumla svarade för motståndet i den näst sista omgången, och här vann MIK med 6-3, vilket alltså

innebar att den allsvenska biljetten var uthämatad. Under Grundserien var Andreas "Abbe" Olsson MIK:s främste poängplockare. Målvakten Peter Olsson och forwarden Roger Rosén blev båda uttagna i det landslag som skulle representera Sverige i JVM. Peter gjorde en mycket fin turnering, fick av förbundskaptenen Tommy Tomth förtroendet att stå i alla matcher, och även Roger tillhörde lagets förgrundsfigurer. En fin silvermedalj blev det efter att kanadickerna visat sig vara för svåra. Peter och Roger flög direkt från JVM i Tjeckoslovakien för att ansluta sig med resten av MIK-spelarna på Arlanda, för vidare färd till den första matchen i Allsvenskan borta mot Team Kiruna. Ett Kirunalag som överraskat stort i den norra division I-serien genom att kvalificera sig före både Skellefteå och Sundsvall/Timrå.

KOMPRIMERAT SPELPROGRAM

Allsvenskan kom den här säsongen att ha ett komprimerat spelprogram i två omgångar med en paus däremellan för OS i Lillehammer. Ett program som starkt ifrågasattes av många klubbledare runt om i Sverige. MIK började matchen mot Kiruna borta på bästa sätt, då Jonny Pavasson gav laget ledningen redan efter 42 sekunder. Men tillslut blev det ändå stryk för MIK i öppningsmatchen i Allsvenskan. Igor Vlasov blev stor matchhjälte för Kiruna, och det var säkert en herre som Mora-spelarna drömde mardrömmar om efteråt. Förlusten mot Kiruna skulle visa sig vara ganska dyrbar då laget sedan bara vann ytterligare en match under hela Allsvenskan. MIK reste sig på ett bra sätt efter premiärförlusten. Det blev fyra raka matcher utan förlust, där Örebro var det enda laget som kunde nagga MIK på poäng. I den matchen var förövrigt Roger Rosén tremålsskytt, där kvitteringen spelades in i slutminuten. I den femte omgången skrällde MIK till genom att besegra hård-satsande Huddinge med 5-4. Efter de fem inledande matcherna låg MIK tvåa i serien med sju poäng, lika många som ledande AIK som dock hade bättre målskillnad. Boden på bortaplan väntade i ett toppmöte i Allsvenskans

sjätte omgång. MIK tog flyget till Boden och kom att bli helt utspelat. Det började bra med Joakim Backlunds tidiga ledningsmål, och efter den första perioden ledde Boden visserligen med 3-2, men MIK var bra med i matchen. Så långt.

Den andra perioden vanns av Boden med hela 5-0, och till slut blev det 11-2. En av MIK:s största förluster under alla säsonger i Allsvenskan. Stryk blev det även mot AIK, Färjestad och Björklöven innan MIK kunde vända den negativa trenden i den 10:e omgången mot Kiruna i en match där skyttekungens Andreas Olsson firade stora triumfer.

VILA SLUTSEKUNDER

Det kom att bli fler segrar för MIK, där bortamatchen mot Huddinge är värd några extra rader. MIK låg under med 1-0, när mindre än en och en halv minut återstod att spela. Men då kom den stora MIK-explosionen. Jonny Pavasson skickade in kvitteringen efter 18.44, och inte nog med det. Björn Berggren blev stor matchhjälte när klockan visade 19.38. MIK gjorde dock en snygg avslutning av Allsvenskan genom att spela 1-1 hemma mot Färjestad som så småningom tog steget upp i Elitserien igen. I Allsvenskan blev Joakim Backlund poängkung med sina 16 poäng. Två mer än Andreas Olsson, som dock blev MIK:s främste poängplockare den här säsongen.

HAMMARBY SEDAN

Efter bara några få dagars vila väntade play off-spel, och MIK lottades att möta Hammarby i den andra omgången. I en stökig match i Smidjegrav kunde MIK klart vinna med 8-2. Det var dock en match som präglades av utvisningar och slagsmål. Totalt utdömdes 61 utvisningsminuter och tre matchstraff. I MIK åkte Tomas Ring på matchstraffet och värste busen i "Bajen" var Randy Maxwell, en hetlevrad transatlant. I returen vann Hammarby med 5-3, där matchen enligt pressutlåtande präglades av "raggarhockey". MIK hade dock favören av att ha den tredje och avgörande matchen på hemmaplan. Det blev en jämn

match som stod 3-3 vid fulltid. Sudden death fick lov att tillgripas, och först 17.50 inpå den första förlängningsperioden kunde Örjan Nilsson skicka in segerpucken bakom Hammarbymålvakten Jocke Persson. I play off III lottades MIK att möta Vita Hästen, och chansen att avancera till kvalserien ansågs som god. Vita Hästen vann dock den första matchen med 6-3 i en match där MIK-spelarna verkade en aning tröttkörda efter urladdningen mot Hammarby. I returen hemma i Smidjegrav ett par dagar senare blev det återigen förlust, den här gången med 5-1. En ny säsong var således till ända. Följande spelare figurerade i A-lagen: Johan Allringer, Peter Olsson, Thomas Melin, Dennis Munther, Stefan Nordin, Örjan Nilsson, Mojmir Bozik, Tomas Ring, Mattias Pihlström, Johan Hansson, Tommy Jacobsson, Roger Sjöström, Andreas Olsson, Joakim Backlund, Anders Lönn, Roger Rosén, Jonny Pavasson, Bengt Åkerblom, John-Erik Karlsson, Örjan Karlsson, Björn Berggren, Jonas Holmström, Robert Frost, Håkan Bogg, Johan Tjärnberg och Anders Back.

Grundserien, division I västra						
Örebro IK	18	14	2	2	112-45	30
Mora IK	18	12	5	1	102-42	29
Team Gävle	18	11	5	2	82-37	27
Uppsala	18	8	2	8	69-65	18
Grums	18	6	4	8	56-70	16
Kumla	18	6	2	10	56-80	14
Arvika HC	18	5	4	9	45-74	14
Sunne	18	4	4	10	57-91	12
Avesta BK	18	5	1	12	54-89	11
Hofors	18	4	1	13	47-87	9

Allsvenskan						
Färjestad BK	18	11	5	2	75-36	27
Boden	18	13	1	4	76-41	27
AIK	18	10	4	4	72-52	24
Huddinge	18	9	4	5	65-48	22
Mora IK	18	6	5	7	54-65	17
Troja/Ljungby	18	6	4	8	52-65	16
Björklöven	18	5	4	9	51-65	14
Vita Hästen	18	5	3	10	46-66	13
Örebro IK	18	5	2	11	57-71	12
Team Kiruna	18	2	4	12	40-79	8

SEGER I JDM

A-juniörerna i JDM, efter att man besegrat Leksand i finalen med 2-1. I J20, elit västra, slutade man trea i höst omgången, och missade därmed juniorallsvenskan. I fortsättningsserien efter jul blev det dock en klar serieseger närmast före Färjestads BK. I SM-slutspelet startade MIK med att besegra Rögle med 5-2 i den första omgången. HV 71 blev motståndare i den andra omgången och HV vann säkert med 7-2. B-juniörerna åkte på en riktig smällkaramell i DM-finalen. Leksand vann nämligen med hela 14-2. Inte heller i seriespelet gick det mycket bättre. Laget slutade näst sist i elit västra, och tvingades kvala för att vara kvar i den högsta serien. Det gick dock bra. Visserligen blev det stryk borta mot Arboga med 6-4, men hemmamötet vann MIK med 8-0.

A-pojkar vann U16 elit efter en jämn uppgörelse med Leksand. I det efterföljande slutspelet tog sig MIK till final mot Avesta. ”Rumpmasarna” var dock ofina nog att vinna med 9-8 efter att sudden death fick lov att tillgripas. U15/16-laget vann den norra elitgruppen. I final ställdes man mot Borlänge HF, som vann med 7-3. U16-laget slutade fyra i utbytes serien, och i SM-poolspelet blev det en andra plats bakom Västerås. I SM-slutspelet fick MIK möta MoDo i den första omgången. Det blev stryk med 8-2. MIK kom dock igen och besegrade Antjärn med 4-2 i den efterföljande matchen. Det betydde att MIK fick spela match om femte pris mot Linköping. MIK slutade sexa efter att ha förlorat matchen med 4-6.

1994/95

Skyttekungen från fjolårssäsongen, Andreas "Abbe" Olsson, valde att flytta på sig till elitserieklubben MoDo. En affär som löste sig ganska snabbt. MIK gick ut för att värva en kvartett i Valdimir Kramskoy, Kent Salfi, Anders Öberg och Mikael Lindh. Kramskoy och Salfi var spelklara i god tid till seriestart, men kring duon Öberg/Lindh blåste det hårda-re vindar. Anders Öberg, som flyttade tillbaka till Mora främst på grund av sociala skäl, skulle Färjestad ha bra betalt för. Och Brynäs krävde ännu mer för att släppa centern Mikael Lindh, som man ansåg vara en fullfjädrad elit-spelare, trots ringa framträdanden i elitserierinkarna. MIK drog sig till slut ur "affären Lindh", medan Anders Öberg blev spelklar för MIK, när serien redan hade kommit en bit på väg. MIK hade under försäsongen laddat upp för seriestarten med bland annat en turné till Ryssland och Moskva, där man spelade en cup mot bra motstånd. Att nå Allsvenskan för sjätte säsongen på raka var målsättningen, och den infriades utan några större problem. Visserligen blev det förlust borta mot Surahammar i elitspelet, och också några oavgjorda "tuvor", men motståndet var ändå av den kalibern att den allsvenska platsen inte var hotad på allvar. Roger Rosén blev poängbäst i serien genom att göra 24 poäng via 10 mål och 14 assists. Daniel Back och Mattias Pihlström blev uttagna i det Svenska juniorlandslaget som skulle spela JVM i Kanada. Duon var med och bidrog till att "småkronorna" kunde ta hem bronsmedaljerna. I Allsvenskan inledde MIK med att besegra seriefavoriten Frölunda borta. I övrigt gick dock MIK:s formkurvan mest som en bergochdalbana. I laget spelade: Thomas Melin, Johan Allringer, Örjan Nilsson, Stefan Nordin, Vladimir Kramskoy, Johan Hansson, Anders Back, Daniel Hedman, Mattias Pihlström, Tomas Ring, Örjan Karlsson, Håkan Bogg, Anders Lönn, Jonny Pavasson, Daniel Back, Bengt Åkerblom, Joakim Backlund, Roger Rosén, Johan Kärnberg, Jan-Erik Karlsson, Ander Öberg, Kent Salfi, Erik Hedlund, Roger Sjöström och Mattias Cederlund.

Grundserien, division I västra

Mora IK	18	11	6	1	93-43	28
Örebro	18	12	3	3	88-47	27
Sunne	18	9	4	5	66-53	22
Surahammar	18	8	4	6	70-61	20
Gävle	18	8	4	6	63-57	20
Grums	18	8	2	8	69-64	18
Avesta	18	7	4	7	63-63	18
Arvika	18	5	2	11	52-83	12
Munkfors	18	2	4	12	50-93	8
Kumla	18	3	1	14	45-95	7

Allsvenskan

Rögle	18	3	3	2	84-46	29
V:a Frölunda	18	12	2	4	106-50	26
Troja/Ljungby	18	11	2	5	70-51	24
Kiruna	18	7	6	5	54-54	20
Boden	18	8	1	9	71-65	17
Huddinge	18	5	5	8	57-73	15
Vita Hästen	18	6	2	10	54-61	14
Mora IK	18	5	4	9	55-81	14
Örebro	18	5	2	11	51-80	12
Hammarby	18	3	3	12	46-87	9

1995/96

Inför säsongen valde klubben att engagera kanadensaren Randy Edmonds. Vidare hämtades målvakten Jonas Eriksson hem från Färjestad och forwarden Andreas Olsson från Modo. Backresen Håkan Falkenhäll anslöt också från Södertälje. Lämnade laget gjorde bland annat Jocke Backlund, Luleå, Vladimir Kramskoy och Roger Rosén, Västerås. Den senare tog sig till elitserielaget under uppmärksammade former genom att först skriva på för moderklubben Arboga. Mora drabbades av en tuff smäll under försäsongen då forwarden Bengt Åkerblom tragiskt omkom i en träningsmatch mot Brynäs. Inför chockade lagkamrater och publik förblödde Bengt på isen, efter att olyckligt fått en skridskoskena rakt över halsen.

SERIEFAVORIT – IGEN

Division 1 Västra utmålades, som vanligt, som den sämsta division I-gruppen av hockeylexperterna runt om i landet, och Mora utpekades, som vanligt, till stor seriefavorit.

En kommunalstrejk satte käppar i hjulet och de 18 matcherna kom att spelas under bara två månader, då serien inte drog igång förrän den 25 oktober. Moragrabbarna infriade favoritskapet. På hemmaplan var laget obesekrat och plumparna i protokollet kom borta mot Grums och Surahammar. I och med seriesegern hade Mora kvalificerat sig för Allsvenskan för åttonde gången på raken. I Allsvenskan blev det som väntat betydligt tuffare.

Mora åkte på några riktiga smällar på bortaplan mot Troja (0-10!) och Rögle (2-9). Hemma i Smidjegrav vann elitserielaget Brynäs med hela 9-2.

Anders Öberg och Anders Lönn drog ett tungt lass under hela säsongen, men det här var också säsongen där en viss Håkan Bogg började att visa sin talang på allvar.

SKAKADE RÖGLE

Med en åttondeplats i Allsvenskan fick Mora kliva in i play-off 2, där laget ställdes mot Grums som tagit sig dit via segrar mot Väster-

vik. Mora började med att vinna hemma med 4-3, efter att Anders Öberg blivit segerskytt med dryga minuten kvar att spela. Den efterföljande returen blev en jämn historia även den. Efter 3-3 vid full tid kunde sedan Grums Mikael Olsson avgöra i sudden death. Den tredje och avgörande matchen vann Mora klart med 7-3, sedan Anders Öberg blivit tremålskytt.

I play-off 3 väntade Rögle. Mora förlorade den första matchen på bortaplan mycket knappt med 3-4. Mora laddade om och kunde vinna hemmareturen med klara 7-2 efter att ha spelat mycket disciplinerat matchen igenom. Men någon plats i Kvalserien blev det inte heller den här gången, då skåningarna vann den tredje och avgörande matchen hemma med 8-4.

I A-laget spelade: Thomas Melin, Jonas Eriksson, Jan Wikstrand – Örjan Nilsson, Håkan Falkenhäll, Johan Svahn, Johan Hansson (C), Daniel Hedman, Anders Back, Martin Klintberg, Thomas Ring, Anders Sundbye, Johan Westäng – Håkan Bogg, Andreas Olsson, Anders Lönn, Erik Hedlund, Jonny Pavasson, Daniel Back, Jan-Erik Karlsson, Marcus Kristoffersson, Erik Andersson, Joakim Riml, Jonas Rosborg, Mikael Simons, Jyrki Poikolainen, Johan Tjärnberg, Anders Öberg.

Grundserien, division I västra

Mora IK	18	16	0	2	106-49	32
Surahammar	18	12	1	5	83-52	25
Team Falun	18	11	2	5	81-62	24
Grums	18	11	1	6	80-58	23
Sunne	18	9	2	7	54-58	20
Team Gävle	18	7	2	9	71-55	16
Fagersta	18	4	4	10	62-75	12
Arvika	18	5	1	12	61-87	11
Örebro IK	18	4	2	12	45-90	10
Munkfors	18	3	1	14	52-100	7

Publiksnitt: 763.

Bästa poängplockare: Anders Öberg 31 (17+14), Anders Lönn 30 (15+15), Andreas Olsson 22 (10+12).

Allsvenskan						
Brynäs	18	17	0	1	95-37	34
Södertälje SK	18	9	4	5	68-42	22
Björklöven	18	10	2	6	69-56	22
Team Kiruna	18	10	1	7	56-56	21
Rögle BK	18	9	2	7	82-57	20
Troja-Ljungby	18	6	7	5	69-56	19
Huddinge	18	7	3	8	61-59	17
Mora IK	18	6	2	10	63-89	14
Tingsryd	18	3	3	12	45-67	9
Surahammar	18	1	0	17	43-132	2

Publiksnitt: 1 588.

Bästa poängplockare: Anders Öberg 24 (16+8), Andreas Olsson 15 (5+10), Håkan Falkenhäll 14 (5+9).

Play-off 2: Mora-Grums 4-3, Grums-Mora 4-3, Mora-Grums 7-4.

Play-off 3: Rögle-Mora 4-3, Mora-Rögle 7-2, Rögle-Mora 8-4.

Bästa poängplockare: Anders Öberg 11 (6+5), Anders Lönn 8 (4+4).

JUNIORLAGEN

J20-laget blev distriktsmästare efter att ha besegrat Team Falun i finalen med 4-1. I Superelitserien blev det en 13:e plats, vilket gjorde att laget tvingades kvala sig kvar. På bättre målskillnad än Gävle vann laget kvalserien och klarade nytt kontrakt.

J18-laget blev bäst i Dalarna genom att slå Leksand i DM-finalen med 6-4. I elit västra tog laget en fjärdeplats. Laget kvalificerade sig också för Flygvapencupens slutspel (inofficiellt SM), men tvingades där lämna w o i samtliga matcher.

Mikael Simons fanns med i yngre juniorlandslaget som slutade trea i JEM.

1996/97

En säsong som kom att bli ett stort sportsligt lyft för Mora och en språngbräda för framtiden mot det som komma skulle. För första gången sedan säsongen 1979/80 nådde klubben Kvalserien. Inför säsongen hade Johan Hansson försvunnit till Brynäs, Anders Öberg till Färjestad, Andreas Olsson till Tranås, och Anders Lönn, "Tuppens" son, valde att gå till Leksand.

Men Randy Edmonds hade hittat intressanta nyförvärv i Patrik Söderholm från Troja och Jonas Ohlsson från Södertälje. Alldeles före seriestart plockades också transatlanterna Jeremy Brown och Gerhard Tallaire in i truppen. Under säsongen kom också en viss Patrik Ross att ansluta ...

FEMTE RAKA SERIESEGERN

Mora gick och vann division 1 västras grundserie för femte gången under 1990-talet. Men allt gick inte på räls, utan Mora förlorade mot Örebro och spelade oavgjort mot Kumla under de inledande omgångarna. Största förlusten kom borta mot Grums, 1-6. Men hemma vann Mora alla sina matcher övertygande och den allsvenska biljetten var aldrig hotad.

När Allsvenskan inleddes för 15:e gången fanns för första gången inga lag från Elitserien med. Inte förrän i Kvalserien skulle nämligen lagen från eliten behöva befatta sig med lagen från ettan. Det var en nyordning som inte möttes av hejarop från alla håll, om man säger så.

Mora började Allsvenskan svagt och de åtta första matcherna gav bara en enda seger, Hammarby 3-2, och laget var i det läget parkerat i botten på tabellen. Men sedan hände något. Tränare Edmonds fick ordning på sitt unga lag och mycket av detta ska tillskrivas forwarden Patrik Ross, som snabbvärvades från finska Saipa. I sin första match för Mora, hemma mot Kumla, svarade han för ett äkta hat trick i en match som slutade 12-1.

Den andra halvan av serien gav elva poäng och en slutlig femteplats i tabellen. Enda plumpen var sista omgångens 0-5 borta mot Linköping.

ÄNTLIGEN I KVALSERIEN

Avslutningen av serien hade ändå tänt ett hopp om att Mora äntligen skulle nå Kvalserien, men först skulle också ett kvalfyllt play-off klaras av. I play-off 2 besegrades Tingsryd i två raka matcher, och Skellefteå blev motståndare i det följande play-off-spelet. Och det kom att bli tre riktiga rysarmatcher.

Skellefteå vann den första matchen med 3-2, där Mora hade ledningen med 2-0, efter att avgörandet fallit i sudden death. Mora vann sedan den andra matchen med 3-2, varför en tredje och avgörande match behövdes.

Den avgörande matchen spelades i Skellefteå, då Västerbottningarna placerat sig bättre i allsvenskan. Det blev en match som hemmalaget kom att dominera ganska kraftigt, vilket inte minst visar sig av att Skellefteå vann skotten med hela 45-22.

Men Thomas Melin gjorde en jättematch i målet, och fick se sin lagkompis Thomas Ring skicka in 3-2, fem minuter in i den femte perioden.

Mora var klart för Kvalserien för första gången sedan säsongen 1979/80. Stor glädje, förstås.

Men dalalaget fick en mardrömsstart och vann bara en av de fem första matcherna, och i det läget syntes Elitserien vara långt borta. Precis som i Allsvenskan hittade dock laget formen under den andra halvan och tre raka segrar mot Västerås, Troja och Linköping gjorde att laget åter var med i diskussionen.

Med två omgångar kvar fanns chansen, men 3-3 mot elitserielaget Södertälje i den näst sista omgången gjorde dock att elitserie-drömmarna åter gick i kras.

I A-laget spelade: Thomas Melin, Henrik Smångs, Jan Wikstrand, Ulf Trogen – Magnus Österby, Håkan Falkenhäll (C), Johan Svahn, Daniel Hedman, Martin Klintberg, Robert Olsson, Thomas Ring, Anders Sundbye, Örjan Nilsson, Anders Back – Martin Jansson, Mikael Simons, Håkan Bogg, Jonas Rosborg, Eric Hedlund, Patrik Söderholm, Jeremy Brown, Gerald Tallaire, Daniel Back, Markus Kristof-

fersson, Mikael Mattsson, Jyrki Poikolainen, Johan Tjärnberg, Jonas Ohlsson, Anders Hultdin, Daniel Karlsson, Patrik Ross.

Grundserien, division I västra

Mora IK	18	14	2	2	99-39	30
Kumla	18	12	3	3	87-52	27
Grums	18	10	3	5	88-61	23
Sunne	18	8	4	6	76-65	20
Surahammar	18	8	2	8	88-79	18
Team Falun	18	6	5	7	63-57	17
Örebro	18	6	4	8	74-71	16
Fagersta	18	5	2	11	58-103	12
Borlänge	18	4	4	10	53-99	12
Munkfors	18	2	1	15	49-109	5

Publiksnitt: 580.

Bästa poängplockare: Patrik Söderholm 30 (16+14), Håkan Bogg 29 (11+18), Jonas Ohlsson 27 (7+20).

Allsvenskan

Troja.Ljungby	14	10	2	2	55-32	22
Björklöven	14	9	2	3	66-41	20
Skellefteå	14	6	4	4	54-42	16
Linköping	14	6	3	5	53-42	15
Mora IK	14	6	2	6	49-45	14
Huddinge	14	3	6	5	42-39	12
Hammarby	14	4	2	8	34-60	10
Kumla	14	0	3	11	29-81	3

Publiksnitt: 1 090.

Bästa poängplockare: Johan Tjärnberg 13 (6+7), Jeremy Brown 13 (5+8), Patrik Söderholm 11 (5+6).

Play-off 2: Mora-Tingsryd 5-3, Tingsryd-Mora 2-3 e sudden.

Play-off 3: Skellefteå-Mora 3-2 e sudden, Mora-Skellefteå 3-2, Skellefteå-Mora 2-3 e sudden.

Kvalserien: Mora-Västerås 4-6, Troja-Mora 6-4, Mora-Linköping 3-1, Södertälje-Mora 5-1, Mora-Björklöven 1-4, Västerås-Mora

2-3, Mora-Troja 4-2, Linköping-Mora 2-3, Mora-Södertälje 3-3, Björklöven-Mora 6-3.

Kvalserien						
Södertälje	10	7	1	2	33-22	15
Västerås	10	6	2	2	31-25	14
Troja-Ljungby	10	5	1	4	30-26	11
Mora IK	10	4	1	5	29-37	9
Björklöven	10	3	0	7	30-36	6
Linköping	10	2	1	7	23-30	5

Publiksnitt: 1 460.

Bästa poängplockare (play off + kvalserien): Jonas Ohlsson 14 (1+13), Jeremy Brown 13 (5+8), Patrik Ross 12 (9+3).

JUNIORLAGEN

J20-laget fick se sig besegrat av Leksand i DM-finalen. Gänget från Nedansiljan vann med 5-4. I superelitserien blev det en tolfte plats för laget. J18-laget slutade på femte plats i J18-elit.

1997/98

Ett helt koppel av spelare valde att lämna klubben efter den gångna succésäsongen. Jonas Olsson gick till Västerås, Johan Tjärnberg till Lidingö och både Örjan Nilsson och Håkan Falkenhäll flyttade till den tyska ligan. Dessutom kom inte Gerhard Tallaire och Jeremy Brown tillbaka. Men Mora hittade intressanta ersättare. Hans Abrahamsson, som flyttade hem efter många år i HV 71, Markus Eriksson, Leksand, Andreas Pihl, Uppsala och Stefan Pöllä, Brynäs. Under säsongen skulle också Andreas Lilja från Malmö ansluta till laget. Torgny Löwgren och Fredrik Jonsson lånades dessutom in från Leksand för några matcher.

Randy Edmonds gjorde sin tredje säsong som tränare i klubben, och hade som vanligt satt upp höga sportsliga mål med sitt unga lag.

Mora infriade på nytt favoritskapet genom att vinna Division I västras grundserie, men hade en hård kamp med Grums och Örebro innan den allsvenska biljetten kunde fixas.

Grums var det enda laget som Mora inte mäktade med att besegra. Värt att notera i övrigt är lagets storsegrar mot Munkfors (17-0) och Surahammar (11-0).

YNGSTA LAGET I ALLSVENSKAN

I Allsvenskan hade Mora seriens yngsta lag med en medelålder på 22,5 år, men den ungdomliga entusiasmen och kunnandet bar riktigt långt. Nästan till en direktplats i Kvalserien.

Mora inledde det allsvenska spelet borta mot Arlanda och efter 37 sekunder in på den andra perioden hade man ledningen med 6-0. Hemmalaget vann skotten med 42-37 i en match som slutade 4-6. När två minuter återstod av det allsvenska spelet hade dalalaget en direktplats till Kvalserien i sin hand. Men Linköping kvitterade 18.05 in på den sista perioden (Martin Knold) och direktplatsen gick upp i rök.

Det blev i stället att ta vägen via play-off och efter att ha slagit ut Rögle i play-off 2,

fick Mora möta Björklöven i den tredje play-off-omgången.

Hemmamatchen slutade 2-2, men på bortaplan åkte ett sjukdomsdrabbat Mora på en riktig smäll och elitseriedrömmen sprack ännu en gång.

I A-laget spelade: Thomas Melin, Henrik Smångs – Andreas Pihl, Petter Nyrén, Magnus Österby, Hans Abrahamsson, Johan Svahn, Daniel Hedman (C), Anders Back, Martin Klintberg, Tomas Ring, Anders Sundby, Andreas Lilja – Mikael Simons, Håkan Bogg, Mikael Mattsson, Patrik Söderholm, Johan Bodin, Markus Eriksson, Daniel Back, Marcus Kristoffersson, Patrik Ross, Jyrki Poikolainen, Stefan Pöllä, Daniel Karlsson, Martin Jansson, Torgny Löwgren, Fredrik Jonsson.

Tränare: Randy Edmonds.

JEM AVGJORDES I MORA

Det här var också säsongen där Mora stod som värd för junior-EM, en riktig hockeyfest med flera av världens bästa 18-åringar på plats.

Anförda av bröderna Sedin kunde Sverige ta sitt tionde JEM-guld genom tiderna. I den avgörande matchen var Sverige tvunget att vinna med fyra mål för att ta hem guldet, det blev 5-1. I laget ingick också spelare som Henrik Zetterberg, Mattias Weinhandl, Tony Mårtensson och Niklas Kronwall för att nämna några av storspelarna.

Grundserien, division I västra

Mora IK	16	12	2	2	93-26	26
Grums	16	10	3	3	74-45	23
Örebro	16	10	1	5	56-42	21
Sunne	16	6	5	5	61-57	17
Bofors	16	6	5	5	52-49	17
Kumla	16	6	2	8	59-53	14
Surahammar	16	5	3	8	48-79	13
Arboga	16	3	2	11	45-65	11
Munkfors	16	1	3	12	34-106	5

(Team Falun utgick efter konkurs den 13 oktober)

Publiksnitt: 787.

Bästa poängplockare: Patrik Ross 32 (17+15), Mikael Simons 20 (11+9), Jyrki Poikolainen 19 (5+14).

Allsvenskan

Troja-Ljungby	14	8	3	3	52-37	19
Linköping	14	7	5	2	55-41	19
Björklöven	14	7	4	3	56-38	18
Mora IK	14	8	2	4	44-34	18
Timrå	14	6	2	6	50-43	14
Arlanda	14	3	5	6	51-59	11
Grums	14	3	1	10	41-75	7
Huddinge	14	1	4	9	34-56	6

Publiksnitt: 1 576.

Bästa poängplockare: Patrik Ross 14 (7+7), Daniel Karlsson 12 (5+7), Markus Eriksson 9 (5+4).

Play-off 2: Rögle-Mora 5-3, Mora-Rögle 7-0.

Play-off 3: Mora-Björklöven 2-2, Björklöven-Mora 9-1.

JUNIORLAGEN

J20-laget slutade på sjundeplats i Superelitserien. I DM-finalen föll laget mot Leksand, 4-5.

Mikael Simons spelade JVM, där det svenska laget åkte ut i kvartsfinalen mot Schweiz.

J18-laget slutade på andra plats i den västra grundserien, och tog sedan en sjätteplats i J18 allsvenskan. DM-finalen förlorades mot Leksand, 4-6.

1998/99

Den stora frågan var vem som skulle ta över som tränare efter succémannen Randy Edmonds, när han lämnade Mora för HV 71. Svaret blev Tommy Sandlin. Den förre förbundskaptenen, med sju SM-guld på meritlistan, hade säsongen innan tränat Brynäs juniorlag, men var sugen på betydligt större uppgifter än så. Och säsongen blev till en riktig succé för "hockeyprofessorn" och hans unga lag. Mora var nämligen in i det sista med i kampen om en elitserieplats.

På spelarsidan hade omsättningen som vanligt varit stor. Framträdande spelare som Stefan Pöllä, Timrå, Daniel Karlsson, Västerås och Marcus Kristoffersson, HV 71, hade hittat nya klubbar. Hans Abrahamsson slutade. Men Mora hade också hittat intressanta förstärkningar. Lasse Karlsson, Brynäs gamle reservmålvakt, kom från Östervåla och storspelade säsongen igenom. Från Boden hämtades Patrik Allvin och Jonas Nilsson och från Sunne Per Rosenqvist. Anders Öberg flyttade också hem efter ett par år i Tysklands tredjeliga. Under säsongen skulle också Stefan Lundqvist ansluta. Avestagrabben platsade inte i Brynäs, men i Mora blev poängproduktionen stor.

SERIESEGER IGEN

På vägen fram mot kvalserien såg Mora ännu en gång till att vinna division I västras grundserie. Den här gången möttes alla lag fyra gånger, men inget lag kunde hota Mora, även om bortaförlusten mot Kumla, 1-7, sved ordentligt.

– Vi visade bättre fart på träningarna än i många matcher, menade Tommy Sandlin.

I Allsvenskan visade Mora upp en bra defensiv och släppte bara in 28 mål på 14 matcher. Lasse Karlsson höll nollan i tre matcher och växte fram till seriens bästa målvakt.

Mora var till slut det enda laget som på allvar kunde hota toppduon Södertälje och Linköping. Mora och Timrå var de enda lagen som besegrade Linköping.

Till slut var Mora tre poäng ifrån att ta en direktplats till kvalserien. Laget förlorade bara tre matcher (Timrå, Linköping och

Södertälje) men spelade också oavgjort i båda matcherna mot jumbon Arboga. Noterbart är också att Mora var obesegrat på bortaplan.

För Mora blev det till att nå Kvalserien via play-off-spel. På ett stabilt och imponerande sätt slogs både Rögle och Timrå ut med 2-0 i matcher.

KVALSERIEN – VILKET DRAMA!

Kvalserien var nådd igen. Mora slutade trea i serien och svarade för en stark insats. Tommy Sandlins mannar förlorade bara tre matcher och var in i det sista med i kampen om en elitseriebiljett.

Onsdagen den 14 april mötte Mora Linköping i den nionde och näst sista omgången. I tabellen ståtade Linköping med 12 poäng, Mora och Västerås hade 10 poäng. Linköping vann med 4-2 och säkrade en elitseriebiljett inför 3 573 besvikna åskådare i Smidjegrav. Samtidigt vann Västerås mot Södertälje med 2-1. Resultaten innebar ändå att Mora i den sista omgången utmanade Västerås om en plats i Elitserien. En seger mot Södertälje plus en Trojaseger mot Västerås skulle ge dalalaget elitseriebiljetten.

Men Västerås avgjorde snabbt mot Troja och Mora spelade oavgjort mot Södertälje.

Elitserieplatsen var nära igen – och visst var det många Morasupporters som grämde sig lite över poängtapen mot Björklöven och Troja.

SKATTESMÄLL

Under hösten 1998 slog skattemyndigheten till mot Mora IK. Myndigheten ansåg att klubbens avtal med förre tränaren Randy Edmonds inte varit riktigt, och krävde klubben och tränaren på totalt 1.989.695 kronor i obetalda skatter. Klubben menade att man gjort rätt och överklagade beslutet. Det hela slutade dock med att klubben fick betala hela summan och under 1999 betalades den sista miljonen in.

– Det känns skönt att vi äntligen kan lägga det här bakom oss, sade ordförande Haldun Kadfalk till Dalatidningarna.

I A-laget spelade: Ulf Trogen, Lars Karlsson, Jan Lindholm, Andreas Andersson – Andreas Pihl,

Petter Nyrén, Magnus Österby, Johan Westäng, Johan Svahn, Jonas Lennartsson, Anders Noaksson, Magnus Hedlund, Tomas Ring, Mikael Johansson, Patrik Allvin, Roy Esplund – Mikael Simons, Håkan Bogg, Henrik Pettersson, Mikael Mattsson, Patrik Söderholm, Jonas Nilsson, Stefan Lundqvist, Patrik Ross, Per Rosenqvist, Andreas Albinsson, Anders Öberg, Jyrki Poikolainen (C), Martin Jansson, Anders Morin, Rickard Skött, Magnus Erlands.

Tränare: Tommy Sandlin.

Grundserien, division I västra						
Mora IK	28	19	5	4	137-61	43
Arboga	28	15	6	7	115-84	36
Kumla	28	15	3	10	108-87	33
Bofors	28	11	8	9	97-97	30
Grums	28	11	6	11	112-115	28
Örebro	28	8	7	13	93-112	23
Surahammar	28	10	0	18	87-127	20
Sunne	28	3	5	20	70-136	11

Publiksnitt: 656.

Bästa poängplockare: Patrik Ross 44 (19+25), Jonas Nilsson 26 (16+10), Markus Eriksson 22 (17+5).

Allsvenskan						
Södertälje	14	9	3	2	58-31	21
Linköping	14	9	3	2	52-36	21
Mora IK	14	7	4	3	46-28	18
Timrå	14	6	1	7	39-34	18
Troja-Ljungby	14	4	4	6	33-44	12
Sundsvall	14	3	5	6	35-46	11
Huddinge	14	3	3	8	27-35	9
Arboga	14	2	3	9	28-64	7

Publiksnitt: 1 460.

Bästa poängplockare: Martin Jansson 11 (7+4), Stefan Lundqvist 9 (7+2), Markus Eriksson 8 (3+5).

Play-off 2: Rögle-Mora 4-6, Mora-Rögle 6-4.

Play-off 3: Timrå-Mora 2-4, Mora-Timrå 3-1

Kvalserien: Troja-Mora 3-3, Mora-Västerås 7-4, Björklöven-Mora 3-2, Linköping-Mora 5-2, Mora-Södertälje 5-1, Mora-Troja 2-0, Västerås-Mora 4-4, Mora-Björklöven 4-0, Mora-Linköping 2-4, Södertälje-Mora 2-2.

Kvalserien						
Linköping	10	7	2	1	39-18	16
Västerås	10	6	2	2	36-23	14
Mora IK	10	4	3	3	33-26	11
Södertälje	10	3	3	4	16-23	9
Troja-Ljungby	10	2	2	7	20-28	5
Björklöven	10	2	1	7	19-45	5

Publiksnitt: 2 563.

Bästa poängplockare (play-off+kvalserien): Stefan Lundqvist 12 (5+7), Patrik Ross 11 (7+4), Patrik Söderholm 10 (8+2).

JUNIORLAGEN

J20-laget, tränat av Mats Grötting, nådde stora framgångar den här säsongen. Laget vann Superelitserien och tog sig till final i JSM. I kvartsfinalen slog Mora ut Södertälje efter att matcherna slutat 7-0 och 3-4. I semifinalen väntade Huddinge/Djurgården. Mora vann hemmamatchen med 7-0, men förlorade bortamatchen med 3-4. I finalen väntade Färjestad och det kom att bli två riktiga rysarmatcher. Första matchen i Smidjegrav slutade 2-2, och det var även ställningen efter 60 minuter i returmötet i Karlstad. Sudden death fick avgöra var guldets skulle hamna, och 17.51 in på förlängningen sköt Christian Berglund hem guldets till Färjestad. Ingen av spelarna i Moras silverlag finns i dag kvar i föreningen.

J18-laget slutade fyra i den västra höstserien, och tog sig därmed på nytt till J18-allsvenskan där laget också slutade fyra. I SM-slutspelet fick laget se sig bli utslaget i kvartsfinalen av Frölunda som vann två raka matcher: 3-2, 10-1. Andreas Albinsson och Magnus Hedlund fanns med i det svenska landslag som var med och tog en silvermedalj i det första världsmästerskapet för yngre juniorer.

1999/2000

Av laget som var ytterst nära att nå Elitserien fanns inte mycket kvar. Succélaget slogs praktiskt taget i spillror.

Lars Karlsson, Hammarby, Andreas Pihl, Modo, Magnus Österby, Rögle, Tomas Ring, Lyon, Patrik Allvin, Leksand, Roy Esplund, Sunne, Patrik Söderholm, Rögle, Stefan Lundqvist, Brynäs, Patrik Ross, Frisk Asker, Martin Jansson, Leksand, Per Rosenqvist, Tilburg och Anders Öberg, som slutade, lämnade alla klubben. Många av spelarna hade haft framträdande roller och var givetvis svåra att ersätta.

Tränare Sandlin valde att ge unga spelare som Magnus Hedlund, Jonas Lennartsson, Anders Noaksson och Calle Steen, Hammarby, chansen. Unga spelare, men med lite mera rutin, som Christoffer Norgren, Arboga, Emil Skoglund, Lidingsö, Patrik Ulin, Timrå, Johan Olsson, Stjernen och Andreas Olsson, Waldkraiburg värvades. Den senare hade varit borta från klubben i tre år, men klev fram som en stor och pålitlig poängplockare under hela säsongen.

Inför den här säsongen hade seriesystemet också gjorts om, så att det bara fanns två allsvenska serier under Elitserien. Mora hade placerats i den södra serien. Alla lag möttes två gånger, men med extra dubbelmöten regionsvis. Arboga, Bofors, Grums, Kumla och Sunne var motståndarna där, och sett till lagets kvalitet hade helt klart dalalaget en fördel av detta.

Nybygget Mora tog en fin andraplats och noterades bara för fem förluster under ordinarie speltid på 32 matcher: Bofors, Kumla, Tingsryd, Tranås och Oskarshamn.

TUFFT I SUPERALLSVENSKAN

Tuffare blev det i Superallsvenskan dit de åtta bästa allsvenska lagen kvalificerat sig. Mora fick strida hårt för att ta sig vidare till fortsatt play-off-spel. Laget var på tidigt stadium efterseglat i kampen om direktplatserna till kvalserien.

Fyra segrar blev det. Nyköping besegrades

två gånger och sedan blev det även segrar mot Tranås och mot seriesegrarna Timrå.

I den första play-off-omgången ställdes Mora mot Hammarby, där laget först vann bortamötet med 3-2 efter att Marcus Eriksson avgjort i sudden. I returen vann Mora klart med 3-1.

Nyköping blev motståndare i play-off 2. Lagen inledde med att ta varsin seger. Den tredje och avgörande matchen spelades i Nyköping och Fredrik Håkansson kom att bli hemmalagets hjälte med matchens enda mål i den första perioden.

Mora pressade på hårt i de två sista perioderna, vann skotten med klara 25-6, men lyckades inte få pucken i mål. Ineffektiviteten var alldeles för stor och säsongen var över.

I A-laget spelade: Thomas Melin, Ulf Trogen, Johan Asplund, Andreas Andersson, Anders Thynell, Jan Wikstrand – Jimmy Danielsson, Petter Nyrén, Johan Westäng, Johan Svahn, Daniel Hedman, Jonas Lennartsson, Anders Noaksson, Martin Klintberg, Magnus Hedlund, Christoffer Norgren, Anders Broberg – Andreas Olsson, Mikael Simons, Håkan Bogg, Henrik Pettersson, Mikael Mattsson, Emil Skoglund, Jonas Nilsson, Marcus Eriksson, Johan Olsson, Patrik Ulin, Andreas Albinsson, Jyrki Poikolainen, Calle Steen.

Allsvenskan, södra grundserien						
Rögle	32	20	7	5	142-70	72
Mora IK	32	20	7	5	111-74	69
Tranås	32	21	0	11	104-66	63
Troja-Ljungby	32	17	4	11	112-98	59
Tingsryd	32	17	4	11	126-98	58
Oskarshamn	32	13	7	12	98-95	48
Bofors	32	13	4	15	107-103	44
Kumla	32	11	4	17	94-116	39
Sunne	32	10	6	16	98-121	38
Arboga	32	11	1	20	96-129	35
Gislaved	32	9	2	21	85-135	29
Grums	32	6	2	24	90-158	22

Publiksnitt: 820

Bästa poängplockare: Andreas Olsson 27 (14+13), Håkan Bogg 20 (7+13), Marcus Eriksson 19 (6+13).

Superallsvenskan						
Timrå	14	10	1	3	58-27	32
Södertälje	14	7	5	2	43-24	29
Björklöven	14	8	3	3	44-29	29
Rögle	14	7	4	3	56-40	26
Nyköping	14	4	2	8	34-48	15
Mora IK	14	4	2	8	31-53	14
Tranås	14	3	3	8	34-49	13
Troja/Ljungby	14	2	2	10	41-71	10

Publiksnitt: 1 422.

Bästa poängplockare: Marcus Eriksson 8 (5+3), Andreas Olsson 7 (3+4), Mikael Mattsson 6 (4+2).

Play-off 1: Hammarby-Mora 2-3 e. sudden, Mora-Hammarby 3-1.

Play-off 2: Mora-Nyköping 5-1, Nyköping-Mora 4-2, Nyköping-Mora 1-0.

JUNIORLAGEN

J20-laget slutade på fjärdeplats i Superelitserien. I JSM-slutspelet åkte Mora ut mot Hammarby i kvartsfinalen, 3-6, 1-4.

Magnus Hedlund fanns med i Småkronorna som slutade femma i JVM.

J18-laget slutade fyra i J18-allsvenskan norra. I JSM-slutspelet åkte Mora ut mot Huddinge i kvartsfinalen, 2-5, 5-3.

Magnus Hedlund fanns med i det yngre juniorlandslaget som slutade trea i JVM.

2000/2001

Tommy Sandlin valde att lämna Mora efter två tränarår, för att i stället flytta till Nedansiljan och träna Leksand. Ny tränare blev den gamle spelaren Malte Steen, som redan 1985 hade gjort sin första tränarsejour i klubben.

Håkan Bogg tog ett sent beslut att fortsätta sin karriär i Linköping och dit fick han också sällskap av Christoffer Norgren.

Mora presenterade dock några riktigt intressanta nyförvärv. Efter 18 år i andra klubbar plockades 38-åriga Mats Lusth hem för att ge värdefull stadga och rutin åt försvaret. Johan Hansson återvände också för att ta en liknande roll. På forwardssidan värvades Anders Nilsson från Timrå och Magnus Sandberg från Oskarshamn. Två spelare som sedan skulle vara med under hela färden mot Elitserien. Under säsongen kom också Adam Andersson att lånas in från Brynäs. Martin Jansson och Patrik Allvin återvände mitt under säsongen från spel i Leksand.

BRA FÖRSÄSONG – BEDRÖVLIG SERIESTART

Mora svarade för en mycket bra försäsong och tippades allmänt att tillsammans med Skellefteå vara med och slåss i toppen av den norra Allsvenskan, dit Mora hade flyttats över.

Men starten på serien blev katastrofartad. Mora förlorade premiären borta mot Tierp och vann bara tre av de elva första matcherna. Laget hade otroligt svårt att göra mål på sina chanser och bakåt läckte det en hel del. Chansen att ta en plats i Superallsvenskan försvann snabbt, och försvann gjorde också Mats Lusth. En axelskada gjorde att det bara blev tolv matcher i Moracomebacken. Men ju längre säsongen gick, desto bättre började laget att spela. När det var dags för fortsättningsserien blev Mora till den segermaskin alla hade väntat sig. Mora tog en säker play-off-plats.

I den första play-off-omgången ställdes laget mot Tingsryd, som slutat fyra i Superallsvenskan. Mora vann den tredje och avgörande matchen på bortaplan med hela 5-0.

I play-off 3 blev Hammarby, trea i Superallsvenskan, motståndare. Mora inledde med en jobbig uddamålsförlust hemma, men vann sedan med uddamålet i returen.

I den tredje och avgörande matchen tröt dock lagets krafter och Hammarby vann med 4-0, efter att ha vunnit skotten med klara 33-15.

I A-laget spelade: Thomas Melin, Ulf Throgen, Jan Wikstrand, Peter Hamrén, Anders Thynell – Jan Öhman, Petter Nyrén, Johan Westäng, Jonas Lennartsson, Patrik Döl, Anders Noaksson, Patrik Allvin, Magnus Hedlund, Anders Broberg, Johan Hansson, Mats Lusth, Adam Andersson, Daniel Fernholm, Mattias Blomstrand, Fredrik Hallström – Andreas Olsson, Mikael Simons, Jonas Westerling, Henrik Pettersson, Mikael Mattsson, Emil Skoglund, Marcus Eriksson, Magnus Sandberg, Christoffer Eriksson, Gustav Gräsberg, Patrik Ulin, Johan Carlsson, Andreas Albinsson, Anders Nilsson, Martin Jansson.

Allsvenskan, norra grundserien						
Nyköping	26	17	4	5	119-66	56
Hammarby	26	16	4	6	122-83	53
Skellefteå	26	16	2	8	96-66	51
Södertälje	26	14	5	7	94-63	50
Boden	26	14	4	8	90-73	49
Sundsvall	26	14	3	9	86-66	47
Piteå	26	8	3	15	66-93	30
Mora IK	26	8	4	14	71-89	28
Tierp	26	5	6	15	75-110	25
Team Kiruna	26	6	3	17	64-103	22
Vallentuna	26	4	4	18	74-144	18

(Lidingö drog sig ur av ekonomiska skäl och serien avgjordes därför med elva lag.)

Publiksnitt: 738.

Bästa poängplockare: Andreas Olsson 18 (4+14), Marcus Eriksson 17 (10+7), Mikael Simons 17 (8+9).

Norra fortsättningsserien

Boden	12	9	0	3	59-29	34
Mora IK	12	9	1	2	48-24	32
Sundsvall	12	7	1	4	38-32	28
Piteå	12	3	3	6	31-45	19
Team Kiruna	12	4	2	6	41-40	17
Tierp	12	3	3	6	33-51	17
Vallentuna	12	1	2	9	30-59	7

Publiksnitt: 671.

Bästa poängplockare: Patrik Ulin 15 (7+8), Andreas Olsson 11 (2+9), Emil Skoglund 10 (5+5).

Play-off 1: Mora-Tingsryd 2-1, Tingsryd-Mora 5-2, Tingsryd-Mora 0-5.

Play-off 2: Mora-Hammarby 4-5, Hammarby-Mora 2-3, Hammarby-Mora 4-0.

JUNIORLAGEN

J20-laget slutade trea i JSM. Laget föll i semifinalen mot Leksand, 2-5, men besegrade AIK i matchen om tredje pris med 4-3. I Superelitserien norra slutade laget på en tredjeplats. Magnus Hedlund och Jonas Lennartsson spelade med Småkronorna som slutade fyra i JVM.

J18-laget gick och blev svenska mästare, efter att ha besegrat Modo i finalen. Två av Sveriges stora plantskolor fick alltså mötas i en finalserie som blev högdramatisk. Mora vann hemmamatchen med 4-3, efter att ha haft ledningen med 3-1 i den första perioden. I returen i Kempehallen började Mora bra och hade ledningen med 2-0 en bit in på den andra perioden, och såg ut att gå mot guld. Men Modo vände och vann med 4-3. Något som innebar att en förlängning fick avgöra hela finalen. 2.51 in på förlängningen kunde Mora avgöras. Magnus Lundell bokfördes för målet, men många menade att det hela var ett klockrent självmål av en Modoback. Oavsett – SM-guldet till Mora. På vägen fram till finalen hade Mora slagit ut Leksand i kvartsfinalen – 5-3, 5-0 – och Frölunda i semifinalen – 2-2, 2-1. Mora slutade på fjärde plats i J18-all-

svenskan. Gustaf Gräsberg och Adam Andersson återfanns i det yngre juniorlandslaget som slutade sju i JVM.

Moras svenska mästare: Anders Thynell, Pierre Wahlgren – Adam Andersson, Håkan Axelsson, Joel Brodd, Philip Gozzi, Johan Halvars, Marcus Sik, Thomas Skogs, Joakim Thuresson- Daniel Gran, Gustaf Gräsberg, Peter Halvarsson, Timmy Hedberg, Magnus Landell, Liam Lindström, Björn Odot Andersson, Jonathan Persson, Jim Sandvik, Misha Joukov, Fredrik Stenberg, Mattias Udd. Tränare: Mats Grötting och Jim Karlsson.

2001/02

Malte Steen ville inte fortsätta som tränare, trots att han hade kontrakt med klubben, och i stället blev det en annan gammal spelare som fick ta över: Mats Grötting.

Som vanligt var spelaromsättningen stor. Backtalangen Magnus Hedlund lämnade laget för spel i elitserien med Modo. Till Elitserien sökte sig också Mikael Simons, som fick kontrakt med Timrå. Rutinerade namn som Mats Lusth, Johan Hansson och Andreas Olsson valde att tacka för sig.

Nyförvärven var många och flera av spelarna kom att spela framträdande roller framöver. Håkan Bogg, Linköping, och Daniel Back, Södertälje, var två spelare som flyttade hem till moderklubben. Peter Nolander, Arvika, Bengt Höglund, Lillehammer och Patrik Nilson, Djurgården, var andra intressanta nyförvärv. En bit in på serien anslöt också backen Ismo Kuoppala, som fick lämna AIK.

LEKSAND I SAMMA SERIE

Mora hade åter igen hamnat i den södra Allsvenskan och hade den här säsongen fått sällskap av Leksand, som ramlat ur Elitserien. Något som bara det gjorde att hockeytemperaturen steg med flera grader i Mora.

Den första matchen spelades i Smidjegrav den 5 november. Hallen var fylld till sista plats och den officiella publiksiffran pekade på 4 500 åskådare. Många menar dock att betydligt fler fanns på plats.

Mora fick en härlig start och hade ledningen med 2-0, men Leksand vände och vann med 7-3.

Även den andra matchen mot Leksand spelades i Smidjegrav och den här gången fanns 2 712 åskådare på plats. Mora hade ledningen med 3-1 och hade ett gyllene läge att göra 4-1 på straff. Men Marcus Eriksson missade straffen, Leksand tog sig samman och vände på steken till 5-3. Matcherna i Leksand vanns båda av hemmalaget 6-2 och 4-2. Noterbart var att den första matchen sågs av 6 321 åskådare. Den gamla isstadion var knökfull.

Mora hade siktet inställt på att ta sig till Superallsvenskan men en svag inledning och en lika svag avslutning på serien förstörde de planerna.

PRESSADE SKELLEFTEÅ

I stället fick Mora åter se sig hamna i fortsättningsserien som laget tog hem i stor stil. Mycket beroende på den fina bredden på laget.

I play-off 1 ställdes Mora mot Skellefteå som slutat sexa i Superallsvenskan. Mora vann första matchen med klara 4-1 och pressade Västerbottningarna hårt i returen, innan Per Mikaelsson kunde avgöra för hemmalaget 18.41 in på sudden death. En kalldusch för Mora som dominerat förlängningen stort.

Den tredje och avgörande matchen vanns av Skellefteå med 2-1 i en jämn och tuff historia och därmed tog säsongen slut för Mora.

I A-laget spelade: Thomas Melin, Bengt Höglund, Anders Thynell – Carl-Johan Höök, Patrik Döl, Johan Westäng, Jussi Salminen, Jonas Lennartsson, Thomas Skogs, Anders Broberg, Johan Halvars, Ismo Kuoppala, Patrik Allvin, Peter Nolander – Daniel Back, Håkan Bogg, Jonas Westerling, Mikael Mattsson, Emil Skoglund, Jim Sandvik, Marcus Eriksson, Magnus Sandberg, Patrik Nilson, Gustav Gräsberg, Patrik Ulin, Johan Carlsson, Richard Hallgren, Anders Nilsson, Martin Jansson, Liam Lindström, Timmy Hedberg.

Allsvenskan, södra grundserien

Leksand	32	30	1	1	176-68	91
Rögle	32	20	1	11	106-87	62
Tingsryd	32	18	4	10	119-94	58
Bofors	32	18	4	10	108-87	58
Troja-Ljungby	32	16	2	14	109-109	52
Mora IK	32	15	3	14	110-92	49
Halmstad	32	12	4	16	86-105	43
Mörrum	32	11	3	18	109-124	39
Tranås	32	11	3	18	106-129	37
Oskarshamn	32	9	3	20	87-121	33
Gislaved	32	9	4	19	93-133	31
Örebro	32	5	4	23	92-152	23

Publiksnitt: 1 191.

Bästa poängplockare: Marcus Eriksson 26 (16+10), Håkan Bogg 26 (7+19), Daniel Back 24 (11+13).

Södra fortsättningsserien

Mora IK	14	8	3	3	46-28	36
Troja-Ljungby	14	8	2	4	48-40	33
Tranås	14	7	3	4	52-49	28
Örebro	14	7	2	5	50-48	25
Oskarshamn	14	6	4	4	42-48	24
Halmstad	14	5	1	8	45-41	22
Gislaved	14	4	1	9	47-56	15
Mörrum	14	2	2	10	41-61	13

Publiksnitt: 653.

Bästa poängplockare: Marcus Eriksson 12 (5+7), Magnus Sandberg 12 (4+8), Daniel Back 11 (8+3).

Play-off 1: Mora-Skellefteå 4-1, Skellefteå-Mora 4-3 e. sudden, Skellefteå-Mora 2-1.

JUNIORLAGEN

J20-laget slutade på sjunde plats i den norra superelitserien. I kvalet till JSM slutade laget på andra plats i sin grupp i poolspelet, och nådde inte slutspelet.

Gustav Gräsberg fanns med i Småkronorna som slutade sexa i JVM. Inför säsongen

blev han också förste Moraspelare på många år att bli draftad av en NHL-klubb, då Nashville Predators visade intresse.

J18-laget slutade på tredjeplats i den norra allsvenskan. I SM-slutspelet pressade laget slutvinnarna Frölunda hårt i kvartsfinalen. Mora vann hemmamötet med 3-2, men föll på bortaplan med 2-8.

Tomas Skogs ingick i Team 18-landslaget som slutade nia i VM. Sveriges sämsta placering någonsin.

2002/03

Mora hade två år på raken missat att nå Superallsvenskan. En klar missräkning för en klubb med höga ambitioner.

Nu tog Mora ny sats för att på allvar blanda sig i kampen om en plats i Elitserien. Mats Grötting i bäset fick sällskap av 30-åriga Petter Hägerbäck.

På spelarsidan tackade Thomas Melin för sig, och blev i stället målvaktstränare. Patrik Allvin valde också att sluta och Patrik Ulin gick till Västerås. Håkan Bogg funderade på högskolestudier och att varva ned i Noretpojarna, men tänkte om på hösten och kom tillbaka.

ROSS OCH SIMONS ÅTERVÄNDE

Det gjorde även Mikael Simons efter en misslyckad säsong i Timrå. Andra återvändare var Patrik Ross, Troja, och Thomas Ring, Frisk Asker. Från Tingsryd hämtades hårdskjutande Calle Bergström. Bland talangerna som plockades upp i A-truppen märktes Thomas Skogs och Pierre Johnsson. Under säsongen hämtades också Michael Henrich in från Edmonton Oilers organisation, men någon större succé gjorde han inte.

Moras blandning av unga och rutinerade spelare skördade stora framgångar i grundserien, och en plats i Superallsvenskan säkrades tidigt. Ett av säsongens stora mål var därmed nått.

Men i Superallsvenskan blev det betydligt tuffare.

TRÄNAREN FICK SPARKEN

Mora startade upp serien med tre raka förluster, vilket ledde till att tränaren Petter Hägerbäck fick sparken den 17 januari.

– Ibland fungerar inte relationen mellan spelare och ledare. Konsekvensen av det är att vi valt att gå skilda vägar, kommenterade Jan Simons, Mora IK:s klubbdirektör, agerandet.

Även från spelarhåll var kritiken kraftig:

– Det har egentligen inte varit bra på hela tiden sedan han kom. Till slut börjar det rinna

över, och nu var situationen ohållbar, menade lagkaptenen Emil Skoglund.

Mats Grötting fick sällskap i båset av målvaktstränaren Thomas Melin, men någon fart på laget gav inte förändringen. Faktum är att Mora bara tog en fullpoängare på de tio första matcherna, vilket naturligtvis var en alldeles för svag inledning. Det hjälpte inte att det blev seger i de fyra sista matcherna. Mora slutade näst sist i serien och säsongen var därmed över.

I A-laget spelade: Bengt Höglund, Pierre Wahlgren, Anders Ganér, Marcus Ernlund – Martin Westberg, Johan Westäng, Pierre Johnsson, Thomas Skogs, Mathias Pihlström, Calle Bergström, Anders Broberg, Ismo Kuoppala, Joakim Thuresson, Tomas Ring, Peter Nolan – Jens Jakobs, Daniel Back, Håkan Bogg, Jonas Westerling, Jonathan Persson, Björn Odot-Andersson, Emil Skoglund, Jim Sandvik, Marcus Eriksson, Magnus Sandberg, Patrik Nilson, Liam Lindström, Michael Henrich, Richard Hallgren, Patrik Ross, Anders Nilsson, Martin Jansson, Timmy Hedberg och Mikael Simons.

Allsvenskan, södra grundserien

Rögle	28	18	6	4	127-89	63
Mora IK	28	15	9	4	91-65	60
Bofors	28	15	7	6	107-75	55
Oskarshamn	28	15	6	7	83-62	52
Mörrum	28	12	5	11	104-114	42
Troja-Ljungby	28	10	7	11	80-84	41
Västerås	28	9	6	13	99-97	39
Nybro	28	9	5	14	93-94	35
Arboga	28	7	6	15	81-95	30
Halmstad	28	4	7	12	78-98	30
Örebro	28	9	2	17	71-96	29
Tranås	28	7	5	16	82-127	28

Publiksnitt: 979.

Bästa poängplockare: Patrik Ross 30 (12+18), Marcus Eriksson 19 (9+10), Daniel Back 17 (4+13).

Superallesvenskan 2003

Hammarby	14	8	3	3	50-38	29
Rögle	14	8	3	3	46-34	28
Bofors	14	6	4	4	40-36	25
Skellefteå	14	7	3	4	51-32	24
Björklöven	14	6	2	6	50-47	21
AIK	14	4	3	7	34-41	17
Mora IK	14	3	3	8	41-59	14
Oskarshamn	14	3	1	10	32-57	10

Publiksnitt: 1 201.

Bästa poängplockare: Patrik Ross 14 (7+7), Marcus Eriksson 13 (8+5), Håkan Bogg 10 (4+6).

JUNIORLAGEN

J20-laget slutade på 15:e och näst sista plats i Superelitserien, vilket gjorde att laget tvingades kvala för att klara sig kvar i den högsta serien. Mora vann sin kvalgrupp före Linköping, Örebro och Västerås.

J18-laget slutade tvåa i den västra elitserien, vilket innebar att laget därmed kvalificerade för Allsvenskan vår. Laget tog en tredjeplats och kvalificerade sig därmed för SM-slutspel. Mora ställdes mot Malmö och vann hemmamatchen med 3-1 och förlorade bortamatchen efter förlängning med 5-8.

Liam Lindström fanns med i Team 18-landslaget som slutade femma i JVM.

2003/04

Vem glömmer den 10 april 2004? Ingen av Mora IK:s anhängare i alla fall. Det var nämligen den dagen Mora IK tog steget upp i landets högsta serie igen, efter en mödosam vandring som pågick i mer än 30 år.

Mora slår Hammarby i Globen samtidigt som Leksand vinner hemma mot Skellefteå. Elitserieplatsen är Moras. När Moraspelarna kommer hem i bussen kantas vägarna av marschaller och över 4 000 fans möter upp i Smidjegrav. En historisk dag på många sätt.

Men egentligen börjar framgångssagan ett år tidigare.

Mora IK ville göra klart med en ny tränare tidigt efter att Mats Grötting tackat nej till en fortsättning, och den 20 mars 2003 kliver Harald Lückner ut på isen i slitna Smidjegrav och presenteras som ny Moratränare.

– Mora IK har en vision som jag vill vara med om. Det finns fina förutsättningar med bra spelare och en bra organisation. I Mora andas det hockey och luktar hockey, säger Harald.

– Vi gav oss fan på, vi bestämde oss tidigt, att den här gången skulle det gå. Vi skulle till elitserien, säger skyttekungen Patrik Ross ett år senare.

Inför säsongen tappade Mora spelare som Emil Skoglund, Björbo, Ismo Kuoppala, Esbjerg, Patrik Nilson, Djurgården och Mathias Pihlström, Frisk Asker.

NYFÖRVÄRVEN ÄR FÅ

Christian Magnusson, Mörrum, är det enda meriterade nyförvärvet vid starten, men redan under hösten väljer Adam Andersson, Brynäs och Johan Lindström, Dynamo Moskva att ansluta till truppen, där flera talanger blommar ut under säsongen.

När den södra Allsvenskan startar tippas Mora vara med i toppen, och laget infriar förväntningarna och slutar tvåa i serien. Rutinerade Patrik Ross spelar en viktig roll och öser in 18 mål och gör 39 poäng totalt.

I Superallsvenskan får Mora en riktig smakstart genom att ta två storsegrar mot

Västerås (5-0) och Hammarby (8-1). Sedan rullar det bara på. Mora visar upp en otrolig styrka i hemmahallen, vinner samtliga sju matcher, med målskillnaden 28-9. Även på bortaplan gör laget ifrån sig på ett bra sätt, vilket slutar med att Mora tar hem serien före Hammarby och Skellefteå.

I Kvalserien är det elitserielagen Leksand och Malmö som får förhandstipsen. Skellefteå anses vara den enda utmanaren. Mora, Hammarby och AIK ska inte kunna störa ritningarna nämnvärt. Malmö infriar favoritskapet genom att visa upp en härlig styrka och när serien summeras har laget klarat nytt elitseriekontrakt med nio poäng tillgodo.

PREMIÄRFÖRLUST I KVALSERIEN

För Moras del startar serien med förlust mot Skellefteå hemma och en seger borta mot AIK.

Sedan väntar ett hett hemmaderby mot Leksand, vi skriver den 23 mars 2004.

Mora vinner med 6-3 och för Marcus Eriksson är det en match han sent ska glömma. Han gör nämligen fyra mål och i det förlorande laget finns broder Niklas med.

I matchen efter orkar Mora inte stå emot Malmö på bortaplan, men sedan kommer en nödvändig seger på övertid hemma mot Hammarby. Skellefteå tar sedan andra raka segern mot Mora, som dock kommer igen och besegrar AIK hemma.

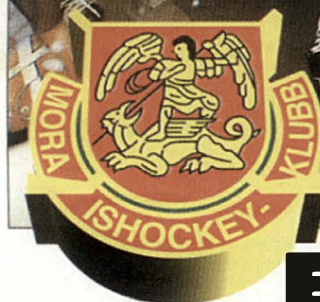
Den 6 april är det dags för returmöte mot Leksand. Mora vinner med 4-2 och i samma stund står det klart att Leksand ramlar ner i Allsvenskan. Mora är däremot fortfarande med i kampen om en plats i Elitserien, då Skellefteå överraskande förlorar hemma mot tabelljumbon Hammarby. Men Skellefteå ligger ändå i vinnarhållet inför den sista omgången, då laget ligger två poäng före Mora:

Matcherna i sista omgången avgör allt: Leksand–Skellefteå, Hammarby–Mora IK. Mora ångar på mot Hammarby och 32 sekunder in på den tredje perioden leder laget med hela 6-1. I Leksand står det 2-2. Nu krävs det en seger för Skellefteå, med oavgjort förlorar man på målskillnad.

AFTONBLADET

GRATTIS

MORA

Elitserien 04/05

CM K

Söndag 11 april 2004

DRAMA I GLOBEN

Men i Globen börjar Moraspelarna att tappa lite fokus, på elva sekunder gör Hammarby två mål vilket förändrar förutsättningarna.

I det läget räcker det för Skellefteå att spela oavgjort mot Leksand för att elitserieplatsen ska bli Västerbottningarnas. Men det är Leksand som har ledningen efter ett 3-2-mål av Niklas Eriksson.

Matchen i Globen slutar först och Mora vinner med 6-3. Moraspelarna samlas ute på isen, i Globen låter man Radiosportens rapportering från matchen i Leksand gå ut i högtalarna.

Moraspelarna, ledarna och lagets supporter är på helspänn, ska det antligen bli Elitserien?

Skellefteå trycker på hårt, men Leksands spelarna spelar uppoffrande, kastar sig för att täcka skott och vinner matchen.

Mora är i Elitserien!

I omklädningsrummet åker de snabbinköpta champagneflaskorna fram. Champagnen flödar och jublet vill aldrig ta slut. Bussresan hem går fort. Fansens mottagning blir något extra. Inne i Smidjegrav är det hockeyfest. Jan Simons går omkring i ett enda stort kramkallas, alla vill ta varandra i famn. Det är fem månader kvar till elitseriepremiären. Mora ska hinna med att bygga både ett nytt lag – och en ny arena.

I A-laget spelade: Bengt Höglund, Pierre Wahlgren, Marcus Ernlund, Anders Ganér – Adam Andersson, Calle Bergström, Anders Broberg, Hovard Boe-Mathiesen, Pierre Johnsson, Erik Jones, Peter Nolander, Henrik Petré, Tomas Ring, Tomas Skogs, Martin Westberg, Johan Westäng – Daniel Back, Håkan Bogg, Marcus

Eriksson, Jonathan Granström, Martin Gudmundsson, Timmy Hedberg, Jens Jakobs, Martin Jansson, Johan Lindström, Christian Magnusson, Anders Nilsson, Patrik Ross, Patrik Rönnqvist, Magnus Sandberg, Jim Sandvik, Mikael Simons, Jonas Westerling.

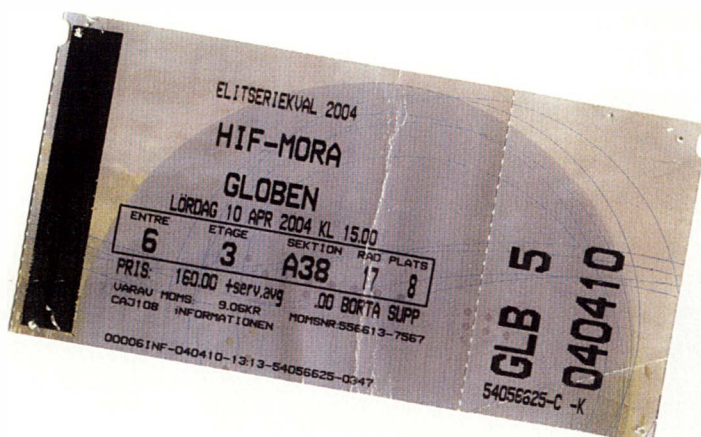
Tränare: Harald Lückner.

Allsvenskan, södra grundserien

Oskarshamn	32	19	7	6	116-70	67
Mora IK	32	17	7	8	119-76	63
Bofors	32	18	3	11	105-82	60
Västerås	32	17	5	10	104-81	59
Halmstad	32	17	5	10	91-83	58
Rögle	32	15	7	10	110-89	57
Växjö	32	16	8	8	107-95	57
Nybro	32	10	4	18	95-117	37
Arboga	32	9	5	17	85-100	35
Örebro	32	9	4	19	74-118	31
Troja-Ljungby	32	9	2	21	69-113	30
Mörrum	32	4	6	22	83-134	22

Publiksnitt: 1 044.

Bästa poängplockare: Patrik Ross 39 (18+21), Marcus Eriksson 25 (11+14), Mikael Simons 23 (13+10).

Superallsvenskan						
Mora IK	14	8	4	2	50-27	30
Hammarby	14	8	3	3	40-37	28
Skellefteå	14	7	2	5	50-35	25
Sundsvall	14	5	5	4	40-42	23
AIK	14	5	4	5	47-39	22
Bofors	14	5	4	5	38-37	21
Västerås	14	2	4	8	24-49	10
Oskarshamn	14	1	4	9	34-57	9

Publiksnitt: 2 466.

Bästa poängplockare: Patrik Ross 16 (9+7), Magnus Sandberg 14 (5+9), Håkan Bogg 13 (4+9).

Kvalserien: Mora-Skellefteå 1-4, AIK-Mora 3-4, Mora-Leksand 6-3, Malmö-Mora 4-1, Mora-Hammarby 4-3 ot, Skellefteå-Mora 3-2, Mora-AIK 5-2, Leksand-Mora 2-4, Hammarby-Mora 3-6.

Kvalserien						
Malmö	10	7	1	2	31-15	25
Mora IK	10	5	1	4	34-30	17
Skellefteå	10	3	4	3	24-19	16
Leksand	10	3	3	4	26-29	14
AIK	10	2	3	5	24-31	10
Hammarby	10	2	2	6	22-37	8

Publiksnitt: 2 881.

Bästa poängplockare: Marcus Eriksson 11 (7+4), Tomas Ring 7 (3+4), Håkan Bogg 7 (1+6), Patrik Ross 7 (1+6).

JUNIORLAGEN

J20-laget slutade på en åttonde plats i Superelitserien och kvalificerade sig därmed för SM-slutspelet, där laget försvann omgående.

Tomas Skogs och Pierre Johnsson fanns med i Småkronorna som slutade sju i JVM.

J18-laget slutade på femte plats i den västra elitserien, och på andra plats i vårens fortsättningsserie.

Martin Gudmundsson spelade med i yngre JVM, där Sverige slutade på femte plats.

2004/05

För Mora IK handlade det inte bara om att bygga ett slagkraftigt lag. Föreningen behövde också ha en ishall som höll måtten och kraven för elitseriespel. Efter långa beslutsprocesser och överklaganden kunde klubben köpa loss slitna Smidjegrav av kommunen för en krona.

På tre ynka månader byggdes ishallen om till FM Mattsson Arena, antalet sittplatser ökade från 783 till närmare 3 000.

När det gällde lagbygget meddelade Johan Lindström och Patrik Ross tidigt att de inte skulle följa med på elitserieresan. Några spelare med Christian Magnusson i spetsen fick beskedet att de inte ingick i planerna. Men hur slagkraftigt skulle laget bli?

PETRÉ FÖRSTA NYFÖRVÄRVET

Inledningsvis gick det trögt för Mora att hitta nya spelare. Backen Henrik Petré från Brynäs blev det första nyförvärvet. Sedan anslöt Pavel Skrbek, som Luleå inte ville ha kvar, Kenneth Bergquist från Djurgården och finländarna Tero Leinonen, Marko Kauppinen och Niko Mikkola.

Men den stora lyckan för Mora blev förstås NHL-lockouten, som öppnade oändliga möjligheter för den lilla elitseriedebuterande klubben vid Siljans strand.

Tidigt gjorde Mora klart med den kanadensiska forwardsduon Shawn Horcoff, Edmonton, och Dan Cleary, Phoenix.

– Det var inte en jävel i Sverige som visste vem Horcoff var, men jag hade sett honom i två VM och kände till hans kapacitet. Cleary var gammal kompis med Horcoff och honom ville vi också ha, berättar klubbdirektören Jan Simons.

Herrar Horcoff och Cleary blev två tunga forwardsförstärkningar och tog hand om första- och andraplatsen i den interna poängligan.

HOSSA OCH HOSSA

Men Mora skulle plocka fler spelare från NHL med Marian Hossa, Ottawa, som den

mest lysande stjärnan. Han noterades för 32 poäng på 24 matcher och skapade en riktig Hossa-feber i Mora och Dalarna. I Mora spelade också broder Marcel, från Montreal. Ladislav Nagy, Phoenix och Andreas Lilja, Florida, var två andra NHL-spelare som anslöt. Viktigt nyförvärv var också Rastislav Pavlikovsky som kom från Leksand. Han höll en hög klass under hela säsongen, och var en bidragande orsak till att fler slovaker valde att spela i Mora.

Den 20 september 2004 spelades den historiska elitseriepremiären i FM Mattsson Arena: Mora–Färjestad. Arenan var fylld till sista plats och det var rekordvarmt. Isen ”svettades”, likaså gjorde publiken. En förklaring var att ventilationsanläggningen låg kvar ute på parkeringen, den hade inte hunnits med att sättas upp.

Det var dock inget av de namnkunniga nyförvärven som gjorde Moras första mål i Elitserien, utan det gjorde en egen produkt. Efter 9.48 i den första perioden kunde nämligen Martin Jansson göra 1-0 på pass från Marko Kauppinen och Håkan Bogg. Stort jubel utbröt förstås.

Premiärmatchen slutade 1-1 och Ovansiljanslaget hade därmed bärgat sin första elitseriepoäng någonsin. Det skulle bli betydligt fler.

FÖRSTA SEGERN KOM MOT MALMÖ

Första segern kom i den fjärde omgången, där Mora lyckades bortabesegra Malmö efter att avgörande fallit i sudden death. Marcel Hossa var lycklig matchvinnare.

Första trepoängaren bärgade Mora i omgången efter när Timrå besegrades med 3-2 i FM Mattsson Arena. Anders Nilsson, Adam Andersson och Andreas Lilja var målskyttarna.

Sedan började poängen rulla in i en jämn ström och Mora låg länge och väl på en slutspelsplats.

Men en rejäl formsvacka skulle drabba laget i seriens slutdel.

En enda trepoängare i de nio sista omgångarna gjorde att den till synes säkra slutspelsplatsen försvann. Visserligen föll själva avgö-

randet inte förrän i den sista omgången, där Södertälje tog en nödvändig poäng för att hålla undan för dalalaget på bättre målskillnad. Men utan formsvackan hade nykomlingen varit i slutspel. En slutlig niondeplats var ändå ett bra facit för ett lag som av expertisen var tippat att sluta dyngsist.

I A-laget spelade: Tero Leinonen, Bengt Höglund – Adam Andersson, Calle Bergström, Pierre Johnsson, Marko Kauppinen, Andreas Lilja, Angel Nikolov, Peter Nolander, Henrik Petré, Tomas Skogs, Pavel Skrbek – Daniel Back, Kenneth Bergquist, Håkan Bogg, Dan Cleary, Marcus Eriksson, Jonathan Granström, Shawn Horcoff, Marcel Hossa, Marian Hossa, Martin Jansson, Niko Mikkola, Ladislav Nagy, Anders Nilsson, Peter Nylander, Rastislav Pavlikovsky, Magnus Sandberg, Mikael Simons, Jonas Westerling.

JUNIORLAGEN

J20-laget slutade på sjunde plats i Superelitserien och laget kvalificerade sig därmed på nytt för SM-slutspelet. Jens Jakobs slutade trea i seriens poängliga med 42 poäng (20+22). Föresig hade han Anze Kopitar, Södertälje 49 och Daniel Åhsberg, Frölunda 45. Men efter Moragrabben i poängligan placerade sig spelare som Niklas Bäckström och Niklas Bergfors. I SM-slutspelet åkte Mora ut mot Frölunda i kvartsfinalen, efter att ha förlorat två jämna matcher, där den ena avgjordes i förlängning.

J18-laget slutade på fjärde plats i den västra elitserien, för att sedan sluta sexa i den efterföljande allsvenskan. Laget missade därmed att ta sig till SM-slutspel.

Elitserien:

Rk	Team	GP	W	T	L	GF:GA	TP	OTW	OTL	PSW	PSL
1	Frölunda HC	50	33	9	8	180:96	112	4	2	0	0
2	Linköpings HC	50	30	5	15	162:110	97	2	1	0	0
3	Timrå IK	50	26	11	13	159:118	93	4	2	0	0
4	Färjestads BK	50	26	11	13	137:108	92	3	1	0	0
5	Djurgårdens IF	50	23	7	20	131:135	78	2	2	0	0
6	MODO Hockey	50	21	12	17	143:139	77	2	5	0	0
7	Luleå HF	50	19	6	25	152:161	64	1	2	0	0
8	Södertälje SK	50	16	9	25	127:144	61	4	2	0	0
9	Mora IK	50	16	10	24	151:172	61	3	4	0	0
10	HV 71	50	15	10	25	123:163	57	2	6	0	0
11	Brynäs IF	50	12	9	29	123:182	47	2	2	0	0
12	IF Malmö Redhawks	50	10	7	33	111:171	39	2	2	0	0

Publiksnitt: 4 306.

Bästa poängplockare: Shawn Horcoff 46 (19+27), Dan Cleary 37 (11+26), Rastislav Pavlikovsky 34 (12+22), Marian Hossa 32 (18+14), Marcel Hossa 24 (18+6).

2005/06

Mora var än en gång oerhört nederlagstippat av experterna.

Många var det som placerade Elitseriens ”fula ankunge” sist i sina tips och något annat än en plats i Kvalserien kunde det inte bli. Men det blev slutspel för första gången i klubbens historia.

Spelaromsättningen var stor inför säsongen. NHL-stjärnorna Marian Hossa, Shawn Horcoff, Daniel Cleary, Andreas Lilja, Ladislav Nagy och Marcel Hossa återvände alla till proffsspel på andra sidan Atlanten. Mora lyckades heller inte behålla Rastislav Pavlikovsky, Pavel Skrbek eller någon av de lyckosamma finländarna.

RINDELL PLOCKADE FINLÄNDARE

Den nye tränaren Harri Rindell från IFK Helsingfors ställdes därför inför en tuff utmaning.

Mora plockade in nya spelare, långtifrån lika namnkunniga som de som lämnade klubben.

Med goda kontakter i Finland fick Harri landsmännen Petri Vehanen, Jarno Kultanen, Marco Tuokko, Kalle Kerman och Teemu Elomo att flytta till Sverige och Dalarna. Spelare som skulle spela viktiga roller. Kalle Kerman klev fram som skyttekung och Jarno Kultanen växte till en jätte och pådrivare i försvaret. Men de verkliga succésnyförvärven blev kanadensaren Ross Lupaschuk och svenskkanadensaren Eric Johansson. Spelare som Mora hittade i AHL-laget Wilkes Barre-Scranton Penguins och i ECHL-laget Augusta Lynx. De båda transatlanterna blev Moras främsta poängplockare under säsongen. Eric Johansson fick också chansen i Tre Kronor innan säsongen var över. På baksidan plockades också den slovakiske landslagsspelaren Peter Smrek in.

NYFÖRVÄRV FLOPPADE

På forwardssidan fanns också nyförvärv som Peter Fabus och Jordan Krestanovich. Båda spelarna kom att floppa ordentligt och fick efter 18 spelade omgångar lämna laget.

I deras ställe kom Anders Bastiansen, Almutuna, och Eric Beaudoin, HPK, in och lagets slagstyrka växte ordentligt.

Mora kom att visa upp en ordentlig stabilitet under hela säsongen. Det kom aldrig någon riktig svacka som fallet var säsongen före. Delar man upp serien i fem tiomatchersperioder såg lagets poängintag ut så här: 10+10+17+12+17.

Sex segrar på de tio sista matcherna bådade för att Mora för första gången sedan Elitserien infördes tog sig till ett SM-slutspel.

Mora var den här säsongen också bra på att vinna rätt matcher. Laget tog 66 poäng i serien och hela 48 av dem kom mot lag på den nedre halvan av tabellen: 16 av Djurgården, 12 av Timrå, 11 av Södertälje och 9 mot tabelljumbon Leksand som kom att ramla ur Elitserien.

Det första historiska daladerbyt i Elitserien spelades den 17 oktober 2005. Mora vann med 2-0.

Förutom segrarna mot Leksand glömmer man inte bort 6-0-segern mot HV 71 på bortais i första taget.

Mikael Simons fick en härlig nytändning när Harri Rindell gav honom ett stort förtroende, och gjorde sin bästa säsong på mycket länge.

HV VALDE MORA

I SM-slutspelet valde seriesegrande HV 71 att möta Mora i kvartsfinalen, trots att smålänningarna förlorat två av fyra matcher mot dalalaget i grundserien. En av anledningarna till detta var, enligt tränaren Pär Mårts, att laget ville ha revansch för den försmädliga 0-6-förlusten på hemmais. Och visst fick HV sin revansch. Laget gick vidare till semifinal genom att vinna matchserien med 4-1. Men Mora bjöd verkligen upp till kamp och skakade verkligen om favoritlaget.

Den första matchen i Mora vann HV efter att Lars Jonsson avgjort i sudden death. Även den andra matchen gick till sudden death, och där kunde Stefan Pettersson avgöra för HV.

Den tredje matchen spelades i Mora och

hemmalaget bjöd upp till en riktig hockeyfest och vann matchen med hela 7-1, efter att Peter Smrek gjort tre av målen.

Men i de två efterföljande matcherna var det inget snack. På hemmaplan vann HV med klara 5-1 och 6-1, efter att laget hittat spelet samtidigt som magsjuka grasserade i Mora.

SM-SLUTSPEL, KVARTSFINALER:

10/3, match 1:

Mora IK-HV 71

2-3 (2-1, 0-1, 0-0, 0-1) e. sudden death

Målen: 1-0 Kalle Kerman (Kenneth Bergquist/Ross Lupaschuk), PPG, 2-0 Kalle Kerman (Mikael Simons), 2-1 Mika Hannula, SHG, 2-2 Stefan Pettersson, 2-3 Lars Jonsson, PPG

Skott: 28-34.

Utvisningar, Mora: 12x2, 1x10, HV: 12x2.

Domare: Patrik Sjöberg, Gävle.

Publik: 4 211.

12/3, match 2:

HV 71-Mora IK

3-2 (1-1, 1-1, 0-0, 1-0) e. sudden.

Målen: 0-1 Ross Lupaschuk (Eric Johansson/Marco Tuokko) PPG, 1-1 Stefan Pettersson, 2-1 Stefan Pettersson, PPG, 2-2 Kalle Kerman (Håkan Bogg/Eric Johansson), PPG, 3-2 Stefan Pettersson.

Skott: 45-34.

Domare: Patrik Sjöberg, Gävle.

Utvisningar, HV: 11x2, Mora: 8x2, 1x10.

Publik: 6 979.

14/3, match 3:

Mora IK-HV 71

7-1 (3-0, 3-0, 1-1)

Målen: 1-0 Ross Lupashuk (Mikael Simons/Kalle Kerman), 2-0 Peter Smrek, 3-0 Håkan Bogg (Anders Nilsson), 4-0 Tomas Skogs (Håkan Bogg/Eric Johansson), PPG, 5-0 Peter Smrek (Teemu Elomo), PPG, 6-0 Håkan Bogg (Anders Nilsson/Kenneth Bergquist), 6-1

Jens Karlsson, 7-1 Peter Smrek (Teemu Elomo/Ross Lupaschuk), PPG.

Skott: 27-25.

Utvisningar, Mora: 8x2, HV: 11x1, 1x10.

Domare: Pehr Claesson, Alvesta.

Publik: 4 039.

16/3, match 4:

HV 71-Mora IK

5-1 (4-1, 0-0, 1-0)

Målen: 0-1 Calle Bergström (Peter Smrek/Teemu Elomo), PPG, 1-1 Martin Törnberg, SHG, 2-1 Andreas Jämtin, 3-1 Andreas Karlsson, 4-1 Daniel Grillfors, 5-1 Stefan Pettersson.

Skott: 39-24.

Utvisningar, HV: 7x2, 1x10, Mora: 8x2.

Domare: Marcus Vinnerborg, Ljungby.

Publik: 7 038.

18/3, match 5:

HV 71-Mora IK

6-1 (1-0, 4-1, 1-0)

Målen: 1-0 Andreas Jämtin, 2-0 Stefan Pettersson, 2-1 Eric Johansson (Håkan Bogg/Kenneth Bergquist), PPG, 3-1 David Petrasek, PPG, 4-1 Martin Törnberg, 5-1 Björn Melin, PPG, 6-1 Andreas Jämtin, PPG.

Skott: 39-17.

Utvisningar, HV: 8x2, 1x10, Mora: 14x2.

Domare: Christer Lärking, Solna.

Publik: 6 861.

4-1 i matcher, HV vidare till semifinal.

I A-laget spelade: Daniel Sperrle, Petri Vehanen – Jesper Olsson, Peter Smrek, Atvars Tribuncovs, Ross Lupaschuk, Pierre Johnsson, Jarno Kultanen, Tomas Skogs, Calle Bergström, Peter Nolander – Håkan Bogg, Jordan Krestanovich, Anders Bastiansen, Marco Tuokko, Eric Johansson, Marcus Eriksson, Magnus Sandberg, Kalle Kerman, Jonathan Granström, Eric Beaudoin, Jens Jakobs, André Hult, Kenneth Bergquist, Anders Nilsson, Peter Fabus, Teemu Elomo, Martin Jansson, Mikael Simons.

Rk	Team	GP	W	T	L	GF:GA	TP	OTW	OTL	PSW	PSL
1	HV 71	50	29	10	11	164:107	102	5	4	0	0
2	Frölunda HC	50	28	8	14	169:130	96	4	2	0	0
3	Linköpings HC	50	25	14	11	150:117	92	3	5	0	0
4	Färjestads BK	50	23	11	16	134:116	84	4	4	0	0
5	Luleå HF	50	22	12	16	147:124	83	5	5	0	0
6	MODO Hockey	50	24	9	17	129:107	81	0	1	0	0
7	Brynäs IF	50	16	15	19	114:129	67	4	5	0	0
8	Mora IK	50	17	11	22	123:135	66	4	2	0	0
9	Timrå IK	50	16	10	24	104:128	59	1	3	0	0
10	Djurgårdens IF	50	13	13	24	124:160	58	6	3	0	0
11	Södertälje SK	50	11	10	29	110:161	44	1	4	0	0
12	Leksands IF	50	9	11	30	96:150	41	3	2	0	0

Publiksnitt: 3 918. Slutspel: 4125.

Bästa poängplockare, Elitserien: Eric Johansson 32 (13+19), Ross Lupaschuk 31 (13+18), Kalle Kerman 28 (19+9), Mikael Simons 19 (9+10), Teemu Elomo 19 (7+12), Peter Smrek 19 (6+13).

Bästa poängplockare, SM-slutspelet: Håkan Bogg 5 (2+3), Kalle Kerman 4 (3+1), Eric Johansson 4 (1+3). Anders Nilsson 3 (0+3), Teemu Elomo 3 (0+3).

JUNIORLAGEN

J20-laget tog en åttondeplats i den norra Superelitserien. I den norra vårserien blev det en andraplats.

I SM-slutspelet åkte laget ur i kvartsfinalspelet, där Björklöven vann med 2-1 i matcher.

Forwarden Jonathan Granström fanns med i Småkronorna som slutade femma i JVM.

J18-laget slutade fyra i den västra elitserien, höst. Laget kvalificerade sig därmed för allsvenskan, där laget slutade sexa i den norra serien. Laget missade SM-slutspelet.

2006/07

Ny säsong. Nya spelare. Petri Vehanen, Peter Smrek, Atvars Tribuncovs, Ross Lupaschuk och Kalle Kerman tillhörde alla skaran av tongivande spelare som valde att lämna klubben. Calle Bergström, Peter Nolander och Marcus Eriksson, spelare som varit med att ta upp klubben i Elitserien, försvann också.

För Harri Rindell var det bara att börja om med lagbygget för att samla ett så slagkraftigt lag som möjligt. Med sina kontakter i hemlandet Finland hämtade han ett koppel av spelare därifrån. Målvakten Juha Pitkämäki skulle svara för en riktig succésäsong och växa fram till en av seriens absolut bästa burväktare. På baksidan kom Tero Määttä, Mikko Kurvinen och Antti Bruun att ansluta liksom den tjeckiske landslagsbacken Miroslav Blatak. Under säsongen anslöt också den tjeckiske landslagsforwarden Ivan Huml.

MÅLSPRUTAN BRENDL

Men nyförvärvet alla skulle komma att prata om var Pavel Brendl. Det förra underbarnet som haft en avstannande karriär, men som i Moratröjan blev till Moras och Elitseriens främsta målspruta. 34 fullträffar svarade tjecken för, varav 16 kom i power play. Faktum är att Brendl gjorde mål i tio av Moras första tolv matcher.

– Jag tog Pavel till Mora utan att diskutera saken med någon annan i klubben, berättar klubbdirektören Jan Simons.

Givetvis var tjeckens framfart en stor bidragande orsak till att Mora för andra året på raken kvalificerade sig för slutspel. Men inför säsongen var laget mer nederlagstippat än vad fallet var året innan.

En fantastisk avslutning på grundserien, där laget tog poäng i elva av tolv matcher, gjorde att det blev slutspel igen. Storspelande målvakten Juha Pitkämäki var en stor bidragande orsak till det liksom Anders Bastiansen och Eric Beaudoin som fick dra ett tungt lass. Men det var flera gånger under säsongen där

en slutspelsplats syntes avlägsen. Mora hade också en tuff inledning på serien med fyra bortamatcher på de fem första omgångarna. Men sju tagna poäng gjorde att laget hängde på i alla fall.

TUNG JANUARISVACKA

I januari kom den djupaste svackan under säsongen där laget bara tog en enda poäng på sex matcher. Det blev enskilda samtal med spelarna och vändningen kom med en skön hemmaseger mot Timrå, 4-0. Efter det började laget att plocka viktiga poäng och hela tiden se till att vara med i kampen om en plats i slutspelet. Den 18 februari mötte Mora Djurgården borta i en viktig match och förlorade med 3-5. Det visade sig efteråt att Moras tre tjecker natten före matchen hade varit ute på en nattklubbsrunda och inte återvänt förrän framåt småtimmarna.

– De pissade på klubben och visade ingen respekt för sina lagkamrater, dundrade Mora-tränaren Rindell.

I nästa match, hemma mot Brynäs, ställdes de tre tjeckerna över. Ett beslut som väckte respekt hos många. Mora vann den viktiga matchen med 4-2, efter att både Jonathan Granström och Mikael Simons blivit tvåmålsskyttar. Mora avslutade seriespelet med att ta sex poäng av blivande svenska mästarerna Modo. Slutomgångarna blev riktiga rysare med många lag inblandande i kampen om slutspelsplatser. Mora blev klart för slutspel genom att besegra Modo, samtidigt som Linköping slog in segermålet mot Djurgården med 21 sekunder kvar att spela. Marginalerna var verkligen med Mora den här gången.

FÄRJESTAD FÖR STARKA

Seriesegrande Färjestad valde att möta Mora i SM-kvartsfinalspelet. Mora trodde sig ha en bra chans, men det visade sig att laget inte riktigt orkade att ladda om batterierna. Mentalt hade säsongen slitit hårt på spelare och ledare. Färjestad vann kvartsfinalserien i fyra raka matcher.

Den här säsongen arrangerade Mora och Leksand tillsammans junior-VM. Något som gjorde att det blev trångt om istiderna i FM Mattsson Arena. Mora valde därför att resa utomlands under jul- och nyårshelgen och delta i schweiziska Spengler Cup.

Dalalaget svarade för en bra insats i cupen, men det skulle visa sig att deltagandet slitit hårt på spelarna. Kanske fanns anledningen till svackan i januari i Spengler Cup-deltagandet. Många menade i alla fall att så var fallet.

SM-SLUTSPEL, KVARTSFINALER:

6/3, match 1:

Mora IK-Färjestad

0-4 (0-1, 0-2, 0-1)

Målen: 0-1 Thomas Rhodin, PPG, 0-2 Janne Niskala, 0-3 Jonas Höglund, 0-4 Per Ledin.

Skott: 24-47.

Utvisningar, Mora: 13x2, Färjestad: 16x2.

Domare: Robert Lahti, Västerås.

Publik: 4 377.

8/3, match 2:

Färjestad-Mora IK

5-3 (2-2, 2-0, 1-1)

Målen: 1-0 Jonas Höglund, PPG, 2-0 Jonas Frögren, 2-1 Mikko Kurvinen (Teemu Elomo), PPG, 2-2 Eric Johansson (Anders Bastiansen), 3-2 Pelle Prestberg, PPG, 4-2 Jonas Höglund, 4-3 Håkan Bogg (Teemu Elomo/Ivan Huml), 5-3 Jesper Mattsson.

Skott: 31-23.

Utvisningar, Färjestad: 5x2, 1x5, Mora: 10x2, 1x5.

Domare: Robert Lahti, Västerås.

Publik: 7 593.

10/3, match 3:

Mora IK-Färjestad

2-4 (1-1, 0-1, 1-2)

Målen: 0-1 Thomas Rhodin, 1-1 Pavel Brendl (Mikko Kurvinen/Håkan Bogg), PPG, 1-2 Janne Niskala, PPG, 2-2 Miroslav Blatak (Teemu Elomo/Mikael Simons), 2-3 Pelle Prestberg, 2-4 Christian Söderström.

Skott: 25-28.

Utvisningar, Mora: 9x2, Färjestad: 11x2.

Domare: Sören Persson, Lidköping.

Publik: 4 420.

12/3, match 4:

Färjestad-Mora IK

9-3 (1-1, 5-0, 3-2)

Målen: 0-1 Eric Beaudoin (Jarno Kultanen/Pavel Brendl), 1-1 Mikael Johansson, 2-1 Thomas Rhodin, 3-1 Per Ledin, PPG, 4-1 Janne Niskala, PPG, 5-1 Robin Jonsson, 6-1 Mathias Johansson, 7-1 Mikael Johansson, 7-2 Anders Bastiansen, SHG, 8-2 Peter Nordström, PPG, 9-2 Per Ledin, 9-3 Eric Beaudoin (Miroslav Blatak/Anders Bastiansen).

Skott: 38-22.

Utvisningar, Färjestad: 8x2, Mora: 11x2.

Domare: Sören Persson, Lidköping.

Publik: 7 993.

I A-laget spelade: Juha Pitkämäki, Mikko Rämö, Lars Johansson – Patrik Cedergren, Tomas Slovak, Pierre Johnsson, Jarno Kultanen, Tero Määttä, Tomas Skogs, Antti Bruun, Mikko Kurvinen, Miroslav Blatak, Anders Danielsson – Håkan Bogg, Anders Bastiansen, Marco Tuokko, Eric Johansson, Ryan Jardine, Eric Beaudoin, Pavel Brendl, Jonathan Granström, Ivan Huml, Kenneth Bergquist, Anders Nilsson, Teemu Elomo, Nicholas Phillips, Daniel Wessner, Martin Jansson, Mikael Simons, André Hult.

Elitserien

Rk	Team	GP	W	T	L	GF:GA	TP	OTW	OTL	PSW	PSL
1	Färjestads BK	55	26	16	13	197:145	99	5	4	0	0
2	HV 71	55	25	15	15	170:150	93	3	3	0	0
3	MODO Hockey	55	24	10	21	159:140	85	3	3	0	0
4	Linköpings HC	55	22	14	19	151:153	82	2	5	0	0
5	Timrå IK	55	22	12	21	129:136	82	4	3	0	0
6	Brynäs IF	55	18	20	17	146:137	80	6	2	0	0
7	Luleå HF	55	21	11	23	171:163	79	5	2	0	0
8	Mora IK	55	23	9	23	147:155	78	0	3	0	0
9	Frölunda HC	55	22	9	24	167:162	76	1	2	0	0
10	Djurgårdens IF	55	19	14	22	146:148	76	5	1	0	0
11	Skellefteå AIK	55	18	13	24	139:178	73	6	3	0	0
12	IF Malmö Redhawks	55	11	15	29	119:174	48	0	9	0	0

Publiksnitt: 3 799. Slutspelet: 4 399.

Bästa poängplockare, Elitserien: Pavel Brendl 57 (34+23), Teemu Elomo 36 (10+26), Håkan Bogg 31 (10+21), Anders Bastiansen 31 (7+24), Eric Beaudoin 26 (14+12).

Bästa poängplockare, SM-slutspelet: Anders Bastiansen 3 (1+2), Teemu Elomo 3 (0+3), Eric Beaudoin 2 (2+0).

JUNIORLAGEN

J20-laget slutade på fjärde plats i SuperElit, den norra höstserien, och kvalificerade sig därmed för deltagande i topp 8-serien. Där tog laget en sjundeplats.

I SM-slutspelet fick laget se sig bli besegrat i två raka matcher av Malmö i kvartsfinalspelet.

J18-laget placerade sig som femma i elitserien, västra höstserien. I den västra vårserien slutade laget tvåa. Laget tog sig inte till SM-slutspel.

2007/08

Det här var säsongen när Mora IK på allvar skulle etableras i Elitserien. I stället tog klubbens elitseriesaga slut – åtminstone tillfälligt.

Men låt oss ta det från början. Inför säsongen tappade Mora på nytt spelare som hade varit tongivande säsongen före. Klubben hade inte tillräckligt mycket pengar för att kunna bjuda emot Brynäs i kampen om skyttekungen Pavel Brendl. Jarno Kultanen, Miroslav Blatak och Eric Johansson var andra tunga förluster.

Men klubben hade också hittat intressanta nyförvärv i Martti Järventie, Johan Lindström, Yared Hagos och Toni Dahlman.

– Vi tyckte själva att vi hade det bästa laget under våra fyra år i Elitserien, säger Jan Simons.

TVÅ TRÄNARE FICK SPARKEN

På tränarsidan hade Harri Rindell ersatts av Magnus Arvedson, det förra NHL-proffset som inte hade några större tränarmeriter. Ett bra och nytänkande grepp tyckte många. Men Jan Simons skulle inte bara behöva sparka en tränare den här säsongen – utan två.

På juldagen fick Magnus Arvedson beskedet att han fått sparken. Pär Djoos fick ta över huvudansvaret. Men den 7 februari var även hans saga i klubben över. I stället fick finländaren Kari Eloranta förtroendet att leda laget säsongen ut. Magnus Arvedson ledde laget i 30 matcher, Pär Djoos i 14 och Kari i 11.

Med Kari i bäset gjorde laget en märkbar uppryckning. Mycket tack vare en ändring i spelidén, där laget flyttade upp spelet i banan betydligt samtidigt som försvarsspelet skärptes till. Sex segrar på de nio första matcherna var en tydlig Eloranta-effekt. Kanandensaren Rob Hisey kom också in som en frisk fläkt.

ALLT I EGNA HÄNDER

Mora hade så smått börjat få vittring på slutspel, även om det viktigaste var att säkra kontraktet utan kvalspel. Men laget tog inte chansen, trots att man ett tag hade allt i egna händer. Med tre omgångar kvar mötte man

kvalserieklara Brynäs på bortaplan. En Moraseger och allt skulle vara klart.

Men Brynäs var det bättre laget matchen igenom och vann med hela 7-2. Matchen var ett riktigt bottennapp för Mora, som bara hade att börja ladda upp för hemmamatchen mot Luleå i omgången därpå. Moraseger – och saken skulle vara klar. Moragrabbarna gjorde en mycket bra match och spelade stundtals ut norrbottningarna efter noter. Men hemmalaget hade förtvivlat svårt att göra mål samtidigt som Gusten Törnqvist i Luleåkasen gjorde sitt livs match, med en räddningsprocent på 96,55%. Mora vann skotten med 29-21. Luleå matchen med 2-1.

– Ska man peka på någon enskild match där vi förlorade elitserieplatsen måste det bli mot Luleå. Det var ju vår match, säger Jan Simons.

Inför den sista omgången hade Mora 65 poäng mot Luleås 63. Mora hade en tuff bortamatch kvar mot Linköping medan Luleå hade kvar att möta Timrå. Luleå vann sin match med 4-3 och säkrade tre poäng. I det läget behövde Mora ta två poäng mot Linköping för att säkra kontraktet. När matchen i Luleå var slut återstod tio minuter att spela i Linköping. Mora hade i den sista perioden hamnat i ett tvåmålsunderläge när bara 2.27 hade spelats. Men Mora gav sig inte. Toni Dahlman och Teemu Elomo såg till att laget hade 5-5 när tre perioder hade spelats.

Ett Moramål i sudden skulle räcka, men istället kunde hemmalagets Tomas Surovy avgöra.

Båda lagen slutade på 66 poäng, men Luleå klarade sig kvar i Elitserien på bättre målskillnad.

Ett tufft öde.

KVALSERIEN – EN CHOCK

Att hamna i Kvalserien blev en chock för spelarna och ledarna i Mora. Ingen hade räknat med att den fjärde elitseriesäsongen skulle sluta på det viset. Moraspelarna hade verkligen kniven på strupen och uppträdde också på det sättet. Det var spänt och krampaktigt i många matcher.

Inför slutspurten drabbades också laget av skador på viktiga spelare (Pierre Johnsson, Tero Määttä, Adam Andersson, Marco Tuokko och Yared Hagos), vilket spelade in.

I Kvalserien vann Mora fyra av sina fem hemmamatcher, men borta blev det bara en enda seger. Inför den sista omgången var ändå laget i högsta grad med i kampen om en elitserieplats. Fyra lag – Brynäs, Malmö, Rögle och Mora – stod alla på 16 poäng inför den sista omgången, och Moras målskillnad var den sämsta.

Brynäs fixade sin elitserieplats genom att enkelt slå Västerås, som var seriens sämsta lag. VIK vann bara en enda match. Rögle-Mora och Leksand-Malmö var de två andra matcherna i slutomgången.

Malmö skaffade sig en 3-0-ledning borta mot Leksand och var i det läget i Elitserien.

Men Leksand, som inte hade något att spela för, ska man aldrig räkna bort i en slutomgång i Kvalserien. Det vet Mora, om inte annat. Leksand närmade sig mål för mål och Kvalseriens slutminuter blev till säsongens drama, kanske Kvalseriehistoriens största drama någonsin.

VILKET DRAMATISKT SLUT

Klockan hade passerat 21.00 på kvällen och runt om i landet satt lagens supportrar och följde oroligt vad som hände:

21.04: 4-4 i Leksand. 1-0 till Rögle. Ängelholmslaget är i elitserien.

21.08: Mora kvitterat till 1-1. Nu är Malmö i elitserien.

21.15: Förlängning i Leksand. Hemmalaget avgör och tar bonuspoängen. Malmö stannar på 17 poäng och har elitserieplatsen i sin hand på bättre målskillnad än Rögle. Laget som vinner i Ängelholm är garanterat i elitserien.

21.17: Moras Håkan Bogg får chansen, Röglemålet är helt öppet, men pucken går utanför ...

21.18: Rögles Mattias Sjögren gör 2-1 när 19.34 har spelats. Rögle i elitserien.

21.20: Rögle gör 3-1 i tom kasse.

21.25: Mora gör 3-2 med två sekunder kvar att spela.

21.27: Matchen i Ängelholm är slut. Rögle tar steget upp i elitserien, Mora ramlar ner i Allsvenskan.

– Vi ska tillbaka, säger Jan Simons, som också är den förste att gratulera Rögles spelare och ledare till avancemanget.

I den stora Moraledarens ögon tränger sig samtidigt tårarna fram. Inne i omklädningsrummet har många av spelarna samma tårfyllda ögon. Elitseriesejouren har fått det mest brutala avslut man kan tänka sig.

Matcherna i kvalseriern: Mora-Rögle 2-1, Västerås-Mora 1-3, Malmö-Mora 4-1, Mora-Brynäs 2-2, Leksand-Mora 2-0, Mora-Leksand 4-3, Brynäs-Mora 6-2, Mora-Malmö 5-4, Mora-Västerås 5-0, Rögle-Mora 3-2.

I A-laget spelade: Juha Pitkämäki, Lars Johansson, Daniel Hansen – Patrik Cedergren, Tomas Harant, Pierre Johnsson, Viktor Amnér, Tero Määttä, Tomas Skogs, Mattias Ekholm, Antti Bruun, Anders Danielsson, Adam Andersson, Mikko Kurvinen, Martti Järventie – Johan Lindström, Daniel Viksten, Håkan Bogg, Anders Bastiansen, Marco Tuokko, Toni Dahlman, Yared Hagos, Eric Beaudoin, Jonathan Granström, Lucas Sandström, Ivan Huml, Kenneth Bergquist, Anders Nilsson, Teemu Elomo, Daniel Wessner, Rob Hisey, Martin Jansson, Mikael Simons.

Elitserien

Rk	Team	GP	W	T	L	GF:GA	TP	OTW	OTL	PSW	PSL
1	HV 71	55	31	11	13	178:132	107	3	4	0	0
2	Linköpings HC	55	21	20	14	166:153	92	9	4	0	0
3	MODO Hockey	55	26	7	22	153:150	90	5	1	0	0
4	Färjestads BK	55	25	11	19	169:147	89	3	3	0	0
5	Timrå IK	55	23	9	23	134:136	83	5	2	0	0
6	Frölunda HC	55	23	10	22	159:157	82	3	4	0	0
7	Djurgårdens IF	55	21	14	20	145:139	79	2	2	0	0
8	Skellefteå AIK	55	19	16	20	135:141	75	2	6	0	0
9	Södertälje SK	55	18	13	24	123:129	69	2	4	0	0
10	Luleå HF	55	17	13	25	139:164	66	2	6	0	0
11	Mora IK	55	17	13	25	133:160	66	2	4	0	0
12	Brynäs IF	55	16	9	30	152:178	61	4	2	0	0

Kvalserien

Rk	Team	GP	W	T	L	GF:GA	TP	OTW	OTL
1	Brynäs IF	10	6	1	3	40:23	19	0	0
2	Rögle BK	10	6	1	3	39:34	19	0	0
3	IF Malmö Redhawks	10	5	2	3	35:30	17	0	1
4	Mora IK	10	5	1	4	26:26	16	0	0
5	Leksands IF	10	4	1	5	34:30	14	1	0
6	VIK Västerås HK	10	1	0	9	15:46	3	0	0

Publiksnitt: 3 988. Kvalserien: 4 014.

Bästa poängplockare, Elitserien: Anders Bastiansen 30 (7+23), Eric Beaudoin 27 (11+16), Teemu Elomo 25 (11+14), Toni Dahlman 24 (8+16), Ivan Huml 23 (13+10), Yared Hagos 21 (8+13).

Bästa poängplockare, Kvalserien: Eric Beaudoin 7 (3+4), Ivan Huml 7 (2+5), Anders Bastiansen 7 (0+7), Anders Nilsson 5 (2+3).

JUNIORLAGEN

J20-laget slutar nia i Superelit, den södra höstserien och blir trea i den norra vårserien. Inget SM-slutspel.

J18-laget slutar femma i elitserien, den västra höstserien. Laget missar därmed att kvalificera sig för Allsvenskan, vår. I stället blir det en andraplats i den västra vårserien.

Backen Mattias Ekholm och forwarden Lukas Sandström finns båda med i Team 18-landslaget som slutar fyra i VM för yngre juniorer.

2008/09

Efter fyra raka säsonger i Elitserien var det dags för klubben att ikläda sig en helt annan kostym – både sportsligt och ekonomiskt. I och med degraderingen från Elitserien försvann stora sponsorintäkter i mångmiljonklassen. Dessutom gjorde lågkonjunktur och finanskris sitt till.

Rekordmånga spelare valde också att flytta på sig. Dit hörde framträdande spelare som Anders Bastiansen, Eric Beaudoin, Yared Hagos, Ivan Huml, Martti Järventie, Tomas Skogs och Jonathan Granström. Listan kunde göras hur lång som helst.

I början på maj bestod A-lagstruppen av inte mer än en handfull spelare, som tillkommit eller bestämt sig för att vara kvar.

Klart var det också med ny tränare, eller nygammal om man så vill, då Harald Lückner hade bestämt sig för att komma tillbaka till klubben efter tre år i Modo, där han blivit svensk mästare.

HITTA NYA SPELARE SNABBT

Han fick inleda arbetet i den nya klubben med att snabbt hitta nya spelare, för att fylla luckorna efter alla som försvunnit, och för att få till ett slagkraftigt lag.

Klubben satte snabbt upp målsättningen att nå Kvalserien.

– Jag tror det var 19 spelare som försvann. I och med att Kvalserien hållit på så länge, var vi väldigt sent ute i jakten på spelare. Men till slut fick vi ihop en slagkraftig trupp, även om vi kom att sakna viktiga rollspelare, säger Harald Lückner.

Mora bestämde sig tidigt för att ge unga spelare ur de egna leden chansen i A-lagstruppen. Dit hörde spelare som Daniel Viksten, Mattias Ekholm, Viktor Amnér, Alexander Hilmersson och Patrik Eklund.

Men mera rutinerade spelare som backen Greger Artursson, Salzburg, Stefan Mann, Augsburg, Marcus Eriksson, Frisk Asker, Eric Healey, Lake Erie Monsters, Colby Genoway, Manitoba, och målvakten Robert Kristan, Jesenice, hämtades också in.

RUBRIKERNAS MÄN

Framförallt kom backklippan Greger Artursson och storspelande målvakten Robert Kristan att spela framträdande roller. De skulle också skapa rubriker under säsongen – men på de mest skilda sätt.

Säsongens upplaga av Hockeyallsvenskan räknades ur flera aspekter som den bästa någonsin.

Mora var hela tiden med i kampen om att ta en direktplats till Kvalserien. Enda egentliga svackan kom i november, då laget bara lyckades ta fyra poäng på fem matcher. En svacka som i slutändan blev ganska kostsam. Liksom förlusterna mot tabelljumbon Mariestad. Faktum är att Mora missade direktplatsen till kvalserien med bara två poängs marginal. Västerås stannade på 82 poäng mot Moras 80.

Frågan är hur kampen hade slutat om inte Greger Artursson i seriens slutskede skadat benet i hemmamatchen mot Västerås. Backveteranen täckte ett skott och ådrog sig en spricka i vadbenet, vilket gjorde att säsongen tog slut. Utan Gregers medverkan blev Moras spel helt klart sämre.

– Hade Greger hållit sig hel, då hade vi nått Kvalserien. Så betydelsefull var han, säger Harald Lückner.

POÄNGKUNGEN FÖRSVANN

Noterbart i övrigt kring laget var att Mora i slutet av november gjorde sig av med amerikanen Eric Healey. Trots att denne då ledde den interna poängligan överlägset.

Men desto större rubriker skapade målvakten Robert Kristan, när denne helt sonika förklarade att han tänkte återvända hem till Slovenien. Kristan hade först storspelat i bortaderbyt mot Leksand den 23 januari, en match som Mora för övrigt vann, men kom sedan med sitt chockbesked.

– Jag mår inte bra. Jag har psykiska problem och måste få hjälp med mina besvär, var 25-åringens förklaring till chockbeskedet.

Med bara några dagar kvar till att transferfönstret skulle stänga gick sportchefen Arto

Sirviö, sportchefstjänsten var ny för säsongen, ut på målvaktsjakt. En snabb jakt skulle det visa sig, för snart stod det klart att en viss Juha Pitkämäki bestämt sig för att återkomma. Men denne kom aldrig upp i den klass han visat tidigare i Moradressen och det samma gällde backen Ross Lupaschuk, som genom projektet "Supporterliraren" värvades inför Allsvenskans slutspurt. Företag och privatpersoner fick möjlighet att skänka pengar till en spelarförstärkning.

ALMTUNA FÖR TUFFA

I play-off-spelet fick Mora som tabellfyra välja motståndare. Valet föll på tabellsexan Almtuna IS från Uppsala. Ett felval skulle det visa sig, för Almtuna vann två av tre matcher och gick vidare till nästa play-off-omgång. Mora inledde med att förlora borta med 4-3, men vann sedan en jämn hemmamatch med 1-0. I den tredje och avgörande matchen, som även den spelades i FM Mattsson Arena, vann Alm-

tuna med klara 3-0. Mora var utslaget och säsongen var ännu en gång över.

– Vårt spel mot Almtuna i play-off var inte godkänt. Vi borde ha presterat bättre, menade också Moratränaren Harald Lückner.

Matcherna i play-off: Almtuna-Mora 4-3, Mora-Almtuna 1-0, Mora-Almtuna 0-3.

I A-laget spelade: Robert Kristan, Juha Pitkämäki, Lars Johansson, Daniel Hansen – Greger Artursson, Adam Andersson, Mattias Ekholm, Markus Lilja, Ross Lupaschuk, Viktor Amné, Juha Alén, Patrik Cedergren, Patrik Eklund, Anders Danielsson – Teemu Elo, Daniel Viksten, Stefan Mann, Colby Genoway, Tony Lagerström, Mikael Simons, Marcus Eriksson, Eric Healey, Niklas Fogström, Jens Jakobs, Mario Kempe, Lucas Sandström, Martin Johansson, Toni Dahlman, Alexander Hilmersson, Philip Sandberg, Johan Persson, Markus Tomt, Anders Lövdahl.

Greger Artursson, lagkapten som bidrog med fyra mål och hela 27 målpass.

Allsvenskan

Rk	Team	GP	W	T	L	GF:GA	TP	OTW	OTL	PSW	PSL
1	Leksands IF	45	30	6	9	216:94	101	3	0	2	1
2	AIK IF	45	29	4	12	152:88	94	1	1	2	0
3	VIK Västerås HK	45	24	8	13	172:128	82	1	2	1	4
4	Mora IK	45	22	9	14	170:118	80	1	1	4	3
5	Växjö Lakers HC	45	22	8	15	155:123	79	2	1	3	2
6	Almtuna IS	45	23	8	14	124:105	78	0	6	1	1
7	IF Troja/Ljungby	45	22	5	18	143:162	73	1	2	1	1
8	IF Malmö Redhawks	45	17	12	16	145:108	72	1	1	8	2
9	IF Björklöven	45	16	12	17	109:118	66	2	3	4	3
10	Bofors IK	45	16	9	20	125:145	62	4	3	1	1
11	Borås HC	45	16	9	20	125:138	61	3	2	1	3
12	IF Sundsvall Hockey	45	16	8	21	104:165	60	3	3	1	1
13	IK Oskarshamn	45	17	4	24	128:160	56	1	2	0	1
14	Huddinge IK	45	9	11	25	114:169	44	4	2	2	3
15	Nybro Vikings IF	45	7	15	23	111:164	42	3	3	3	6
16	Mariestad BoIS HC	45	5	10	30	97:205	30	3	1	2	4

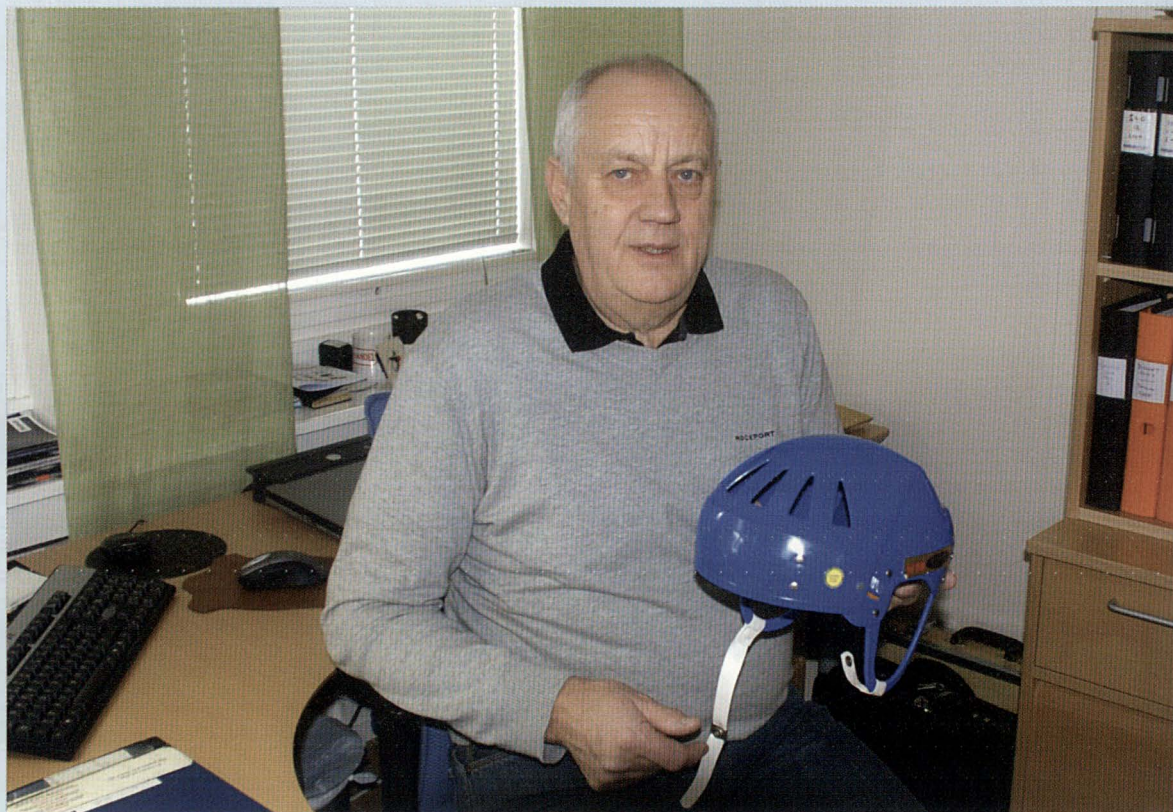
Publiksnitt: 2 290.

Bästa poängplockare, Allsvenskan: Teemu Elomo 42 (12+30), Daniel Viksten 38 (20+18), Stefan Mann 31 (16+15), Greger Artursson 31 (4+27), Colby Genoway 30 (13+17), Tony Lagerström 30 (12+18).

JUNIORLAGEN

J20-laget slutade på sjundeplats i Superelit, den norra höstserien. Laget kvalificerade sig därför inte till nya topp 8-serien, utan fick spela i den norra fortsättningsserien där det blev en tredjeplats.

J18-laget gjorde en mycket bra höstsäsong genom att sluta trea i den västra höstelitserien. Laget hade bara Brynäs och Färjestad framför sig i tabellen. Placeringen gjorde att laget kvalificerade sig för J18-allsvenskan. Men den fina höstformen var som bortblåst och laget slutade sist med en enda trepoängare tagen.

1970 startade numera pensionerade Johnny Martinsson sin anställning på JOFA AB i Malung. Då hade redan det klassiska företaget sedan bra många år tillbaka ett nära samarbete med Mora IK.

– Det är kul att kunna gratulera en så vital och målmedveten förening som Mora till 75 år, säger den förre Europachefen på JOFA.

Johnny Martinsson har hjärtat hos både Mora och rivalen Leksand.

Men hans första favoriter bland spelare fanns i Mora.

– Jag gick i skolan i Mora på 60-talet och då var det bara Hasse Hansson och Mats "Tuppen" Lönn som gällde. Det var två av de spelare som var oerhört duktiga och hörde till landets bästa.

Spelare som spelade i JOFA-hjälmarna och annan JOFA-utrustning.

– När jag sedan blev VD för JOFA på 80-talet tog jag bara över ett samarbete som företaget och föreningen haft. Det har varit intressant och givande att följa Moras utveckling genom åren, säger Johnny Martinsson.

Reebok JOFA är marknadsledande i världen på kroppsskydd och hjälmarna för ishockeyspelare. Till exempel använder 99 procent av alla spelare i NHL någon form av kroppsskydd från Reebok JOFA.

Företaget, som grundades som JOFA AB 1926, föddes och har fortfarande sin verksamhet i Malung. Det var den legendariske industrimannen Niss Oskar Jonsson som startade tillverkningen av sport- och fritidsartiklar i det av skinnindustrin präglade Malung. Bland det första han tillverkade och sålde med framgång var skidstavar.

JOFA AB kom småningom att ägna sig allt mer åt ishockey och det var här som företaget blev en aktör också på den globala marknaden.

1974 såldes JOFA AB till Volvo och därefter har ägar constellationerna varit både finska och nordamerikanska.

1992 köpte amerikanska Mancuso-gruppen i New York upp finska Karhu Canada Hockey Division, som då ägde JOFA AB. Sju år senare hamnade JOFA i samma koncern som ägde CCM och då bildades The Hockey Company med huvudkontor i Kanada.

2003 köptes detta bolag upp av Reebok i Boston, som i sin tur köptes upp av sportjätten Adidas. Ett övertagande som skedde den 1 januari 2006.

Reebok JOFA är alltså en del av ett gigantiskt imperium – men storleken på verksamheten i Malung har varit i stort sett oförändrad.

– I dag sker tillverkning av hjälmarna och ansiktsskydd samt annan sportutrustning i Malung, där också Reebok JOFA:s stora centrallager för Europa finns, säger Johnny Martinsson.

Med utgångspunkt från Malung bedrivs också en betydande del av den forskning och produktutveckling som gjort Reebok JOFA så framgångsrikt i hela världen.

Så, 75-åringen Mora IK har en stark samarbetspartner i snart 85-åriga Reebok JOFA i Malung.

OLOF WIGREN
Tidningen Hockey

2009/10

Vid årsmötet i augusti framkom det att klubbkoncernen under det senaste verksamhetsåret (1/5 2008-30/4 2009) gått med en rejäl förlust: 6 618 000 kronor. Det ekonomiska resultatet förklarades med minskade sponsorintäkter och publikintäkter i förhållande till budget.

– Sammanfattningsvis kan vi konstatera att åka ur Elitserien och ”över en natt” anpassa den ekonomiska kostymen till allsvenskt spel var en uppgift som kunnat vara lättare att lösa, sa klubbdirektören Jan Simons i en kommentar.

Men klubbens mål är fortsatt höga.

– Mora IK ska tillhöra de 15–20 bästa lagen i Sverige. En tuff utmaning, men vi ska tillbaka till Elitserien, sa ordförande Torsten Kjellgren.

ETT MER HEMMABETONAT LAG

Med tuffare ekonomiska förutsättningar bestämde sig klubben för att ställa upp med ett mer hemmabetonat lag. De stora inslagen av utländska spelare var ett minne blott, utan i stället skulle det satsas på en mix av hemvävt, unga spelare som ”vill uppåt” och några rutinerade kuggar.

– Det känns som vi börjar på en högre nivå nu. Vi har både ett mer arbetsvilligt lag och ett mer åkvilligt lag. Våra utvecklingsmöjligheter är stora, sa tränaren Harald Lückner inför säsongen.

Under sommaren hade ett nytt lag byggts upp. Spelare som Teemu Elomo, Stefan Mann, Colby Genoway, Adam Andersson och Mario Kempe lämnade laget.

Nyförvärven var inte så många, men Mikael Zettegren hade hämtats i Mariestad, Martin Johansson i Färjestad. Sedan hade också veteranen Håkan Bogg valt att återvända till sin moderklubb. Ett annat nyförvärv var backen Mikael Owilli vars säsong bara blev tio seriematcher lång. Han bröt nämligen lårbenet och fick se resten av säsongen från sidan.

SERIEN BLIR TUFF

– Serien kommer att bli tuff, det är många lag som satsar, sa Harald Lückner inför starten.

Hur skulle det gå för det nya och unga Moralaget? var det många som undrade.

Mora inledde med att besegra Björklöven hemma i premiären, för att i nästa omgång ta en ordentlig skalp via en bortaseger mot Malmö. En bra start för det unga laget, som sedan åkte på tre raka förluster.

Men efterhand stabiliserade laget sitt spel och såg till att befinna sig på den övre halvan av tabellen. En svidande 0-8-förlust borta mot Växjö i den 19:e omgången blev starten för en riktig framgångssaga. Mora tog tio raka segrar i de följande omgångarna (Västerås, Troja, Sundsvall, Örebro, AIK, Malmö, Björklöven, Björklöven, Malmö och AIK) och var plötsligt uppe på en direktplats till Kvalserien. Men lika fort som en topp kan komma, lika fort kan det gå åt andra hållet. Något som Mora blev varse.

BARA FYRA TREPOÄNGARE

Under de 18 sista omgångarna av Allsvenskan mäktade Mora bara med att ta fyra trepoängare. Något som gjorde att laget dalade i tabellen till en slutlig sjundeplats.

– Bensinen hos vissa spelare tog helt enkelt slut, menade assisterande tränaren Göran Tärnlund.

Direktplatsen till Kvalserien hade farit sin kos, men via ett lyckosamt play-off-spel skulle ändå en kvalserieplats kunna nås. Den här gången var det Moras tur att bli valt, och tabellfyran Almtuna valde dalalaget som sin motståndare. Mora inledde play-off-spelet hemma och hade ledningen med både 2-0 och 4-2 i den första matchen. Men Almtuna kom hela tiden tillbaka och kunde avgöra i sudden death. I returen några dagar senare var Almtuna det bättre laget och kunde vinna med säkra 5-2.

LÜCKNERS SAMMANFATTNING

Så här sammanfattade Moratränaren Harald Lückner säsongen:

– Jag är inte nöjd med alla poängmissar efter jul. Visserligen visste vi att vi har ett ungt lag och att det skulle vara en hel del både upp

och ner. Men jag hoppades och trodde ändå att vi skulle kunna ha mer självförtroende efter jul och visa upp en högre lägstanivå.

– Vi har visat att vi kan slå vem som helst och att vi har en hög högstanivå. Nu gäller det att komma underfund med hur vi kan höja vår lägstanivå och varför vi tappade så pass mycket poäng mot bottenlag under säsongen. Dessutom måste vi förbättra hemmaspelet. Under säsongen förlorade vi tio hemmamatcher, förlängningsspelet inräknat. Tittar man på Leksand, AIK, Almtuna och Växjö så förlorade de bra tre, fyra matcher. Bortaspelet har däremot varit helt okej.

Under 2010 vankas också ett stort jubileumsfirande. Mora IK fyller 75 år!

I A-laget spelade: Lars Johansson, Daniel Hansen, Mark Owuya, Andreas Ollikainen, Mantas Armalis – Greger Artursson, Mattias Ekholm, Alexander Deilert, Viktor Amné, Robin Gartner, Markus Lilja, Magnus Nygren, Patrik Eklund, Mikael Owilli, Simon Friberg, Johan Eriksson, Tobias Dahlin – Niklas Fogström, Daniel Viksten, Mikael Zettergren, Jens Jakobs, Martin Johansson, Alexander

Hilmersson, Tony Lagerström, Mikael Simons, Marcus Eriksson, Håkan Bogg, Victor Enmalm, Henrik Eriksson, Johan Persson, Anton Rödin, Thomas Enström, Viktor Jörnevik, Henrik Olsén, Lars Jinghage.

Publiksnitt: 2 367.

Bästa poängplockare, Allsvenskan: Greger Artursson 42 (13+29), Niklas Fogström 41 (8+33), Daniel Viksten 38 (17+21), Mikael Zettergren 36 (23+13), Jens Jakobs 33 (15+18), Martin Johansson 30 (16+14).

JUNIORLAGEN

J20: Laget slutade på nionde plats i Super elit norra, och gick därmed inte vidare till topp 8-serien. I stället blev det spel i Superelit, norra vår, där laget tog en fjärdeplats.

Backen Mattias Ekholm spelade med Småkronorna under JVM och kom hem med en bronsmedalj. Sverige slutade trea efter seger med 11-4 mot Schweiz i bronsmatchen.

J18: Det blev en fin femteplats i J18 elit västra, vilket gjorde att laget kvalificerade sig till J18-allsvenskan norra. Där blev det dock en tionde och sista plats i tabellen.

Allsvenskan

Rk	Team	GP	W	T	L	GF:GA	TP	OTW	OTL	PSW	PSL
1	Leksands IF	52	31	10	11	185:133	107	1	3	3	3
2	AIK IF	52	31	8	13	174:123	104	1	2	2	3
3	Växjö Lakers HC	52	29	11	12	177:140	102	2	2	2	5
4	Almtuna IS	52	29	5	18	136:108	95	2	0	1	2
5	IF Malmö Redhawks	52	25	11	16	165:146	92	2	3	4	2
6	Bofors IK	52	20	18	14	160:155	85	2	5	5	6
7	Mora IK	52	24	9	19	170:151	84	2	4	1	2
8	VIK Västerås HK	52	21	8	23	138:138	74	1	1	2	4
9	Borås HC	52	18	12	22	146:156	74	2	2	6	2
10	Örebro HK	52	13	16	23	171:193	63	5	2	3	6
11	IF Troja/Ljungby	52	14	12	26	138:167	63	2	1	7	2
12	IF Björklöven	52	15	9	28	114:145	58	2	1	2	4
13	IF Sundsvall Hockey	52	12	12	28	115:170	55	3	3	4	2
14	IK Oskarshamn	52	8	7	37	104:168	36	2	0	3	2

Mora IK 2009/10. Övre raden fr.v. Tony Lagerström, Alexander Holmberg, Niklas Fogström, Olle Ericson, Robin Gartner, Daniel Viksten, Alexander Hilmersson, Johan Persson och Victor Enmalm. Tredje raden Johan Legranäs (materialförvaltare), Henrik Olsén, Mikael Zettergren, Jani Mielonen (Naprapat), Viktor Annér, Jens Jakobs och Stefan Lövgren (materialförvaltare). Andra raden Daniel Hansen, Stefan Henriksson (fystränare), Martin Johansson, Markus lilja, Mattias Ekholm, Mikael Owilli,

Thomas Marneus (läkare) och Lars Johansson. Främst Mikael Simons, Harald Lückner (tränare), Greger Artursson, Torsten Kjellgren (ordförande), Håkan Bogg, Göran Tärnlund (assisterande tränare) och Marcus Eriksson. Erik Lindström, Magnus Nygren, Alexander Deilert, Anton Rödin, Henrik Eriksson, Lars Jinghage, Mark Owuya, Mantas Armalis och Patrik Eklund saknas på bilden.

Däck för allt och alla

Kom in så hjälper
vi dig hitta de bästa
hjulen för dina behov.
Vi har däckservice för
alla fordon. Dessutom
erbjuder vi däckförvarig.

Välkommen till
Däckia i Mora!

Vi bryr oss
bara om däck
för att vi tänker på dig.

 Däckia

Mora | Brudtallsvägen 18 | 0250-169 00 | www.dackia.se

 KONTORS
produkter

Friska upp ditt kontor

 edsbyn
KONTORSMÖBLER

Kassasystem/kassaregister | Faxar/skrivare | Toner/bläck
Kopieringsmaskiner | Möbler/kontorstolar | Kontorsmaterial

MAFI
CLOTHES

VI KLÄR DIG RÄTT

Både i ditt arbets- & friluftsliv

FRISTADS

 Sievi

HESTRA JOB

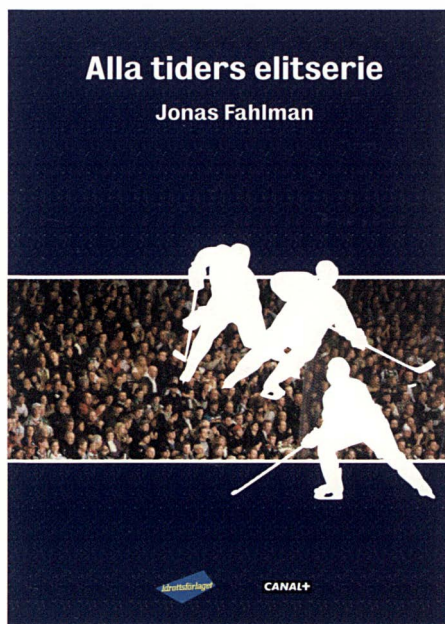
 A
ACTIVE WEAR

NI HITTAR OSS PÅ ÖRJASVÄGEN 4 I MORA
Tel 0250-944 60

75ÅR

Några tidigare utgivningar som du kanske är intresserad av...

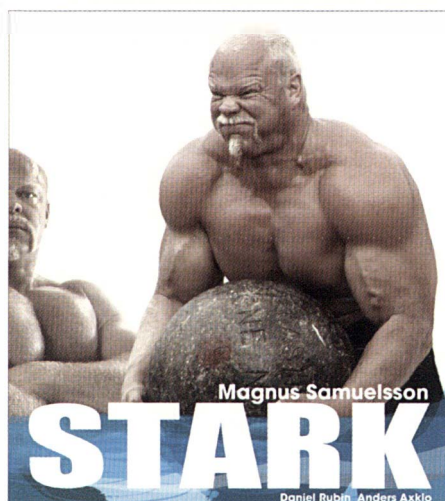

ALLA TIDERS ELITSERIE – Jonas Fahlman

Säg elitserien – och de flesta förknippar ordet med Sveriges högsta serie i ishockey. Ingen annan svensk serie följs varje år av lika många åskådare totalt sett, och ingen annan svensk serie snackas det lika mycket om land och rike runt som ishockeyns elitserie.

Boken bjuder bland annat på intressanta anekdoter, nostalgiska tillbakablickar och fyllig statistik. Allt berättas i hockeyspråkets karaktäristiska stil – rappt, roligt och resultatintrikt. Det bjuds på exklusiva intervjuer med över 30 av de mest färgstarka spelarprofilerna som bidragit till showen – från gamla hjältar som Börje Salming och Håkan Loob till moderna superstjärnor som Peter Forsberg och Henrik Zetterberg.

Alla 21 klubbarna som spelat i elitserien behandlas dessutom i separata avsnitt om sina respektive år i eliten – uppifrån den vinnarvana maktfaktorn Färjestad ner till den vilda uppstickaren Väsby.

STARK – Magnus Samuelsson

Gör det du älskar och du kommer att formas därefter. Genom att finna det roliga i träning kommer glädjen att stå i centrum och en vältränad kropp blir en trevlig bonus.

Skivstången Magnus bror fick av deras mormor väckte pojkarernas dröm om att bli starkare än alla andra. Den avlånga järnbiten kom att bli grundstenen till både en livsfilosofi och en träningsmetod som räckte hela vägen fram till drömmen.

STARK vänder sig till dig som vill motionsträna, till dig som har träning som livsstil och till alla som vill försöka släppa ut de urkrafter som finns allra längst in i hjärtat.

Ta del av en hel livsåskådning, övningsbeskrivningar, kostråd, skadeundvikanden, hur man tar i och mycket mera, varvat med anekdoter ur Magnus liv och tävlande. Låt dig inspireras och motiveras till att bli, och fortsätta vara, stark livet ut!

EN KRAMGO KNALLE – Mikael Hjerpe

En fotbollsmatch kan svänga snabbt. Ett tvåmålsunderläge ett par minuter före slutet behöver inte betyda att spelet är förlorat. Elfsborg lyckades i en tidig vårmatch 2006 hämta in ett sådant försprång på 45 rappa sekunder. Ett halvår senare var den poängen guld värd. IF Elfsborg har under 2000-talet hämtat in det försprånget på alla fronter.

I EN KRAMGO KNALLE får du en bild av vad som hände i IF Elfsborg under åren då klubben reste sig ur både den sportsliga och ekonomiska bryggan och blev en het medaljkandidat varenda säsong.

Det här är historien inifrån – hur man tänkte och varför man agerade som man gjorde. Det är en ocensurerad version om Elfsborgs resa mot att bli ständig utmanare till de så kallade storklubbarna i svensk fotboll. Tio av 2000-talets största stjärnor berättar om sin del i förvandlingen – samt om kärleken till IF Elfsborg.

Några tidigare utgivningar som du kanske är intresserad av ...

ALLA TIDERS ELITSERIE – Jonas Fahlman

Säg elitserien – och de flesta förknippar ordet med Sveriges högsta serie i ishockey. Ingen annan svensk serie följs varje år av lika många åskådare totalt sett, och ingen annan svensk serie snackas det lika mycket om land och rike runt som ishockeyns elitserie.

Boken bjuder bland annat på intressanta anekdoter, nostalgiska tillbakablickar och fyllig statistik. Allt berättas i hockeyspråkets karaktäristiska stil – rappt, roligt och resultatnriktat. Det bjuds på exklusiva intervjuer med över 30 av de mest färgstarka spelarprofilerna som bidragit till showen – från gamla hjältar som Börje Salming och Håkan Loob till moderna superstjärnor som Peter Forsberg och Henrik Zetterberg.

Alla 21 klubbarna som spelat i elitserien behandlas dessutom i separata avsnitt om sina respektive år i eliten – uppifrån den vinnarvana maktfaktorn Färjestad ner till den vilda uppstickaren Väsby.

STARK – Magnus Samuelsson

Gör det du älskar och du kommer att formas därefter. Genom att finna det roliga i träning kommer glädjen att stå i centrum och en vältränad kropp blir en trevlig bonus.

Skivstången Magnus bror fick av deras mormor väckte pojkarnas dröm om att bli starkare än alla andra. Den avlånga järnbiten kom att bli grundstenen till både en livsfilosofi och en träningsmetod som räckte hela vägen fram till drömmen.

STARK vänder sig till dig som vill motionsträna, till dig som har träning som livsstil och till alla som vill försöka släppa ut de urkrafter som finns allra längst in i hjärtat.

Ta del av en hel livsåskådning, övningsbeskrivningar, kostråd, skadeundvikanden, hur man tar i och mycket mera, varvat med anekdoter ur Magnus liv och tävlande. Låt dig inspireras och motiveras till att bli, och fortsätta vara, stark livet ut!

EN KRAMGO KNALLE – Mikael Hjerpe

En fotbollsmatch kan svänga snabbt. Ett tvåmålsunderläge ett par minuter före slutet behöver inte betyda att spelet är förlorat. Elfsborg lyckades i en tidig vårmatch 2006 hämta in ett sådant försprång på 45 rappa sekunder. Ett halvår senare var den poängen guld värd. IF Elfsborg har under 2000-talet hämtat in det försprånget på alla fronter.

I EN KRAMGO KNALLE får du en bild av vad som hände i IF Elfsborg under åren då klubben reste sig ur både den sportsliga och ekonomiska bryggan och blev en het medaljkandidat varenda säsong.

Det här är historien inifrån – hur man tänkte och varför man agerade som man gjorde. Det är en ocensurerad version om Elfsborgs resa mot att bli ständig utmanare till de så kallade storklubbarna i svensk fotboll. Tio av 2000-talets största stjärnor berättar om sin del i förvandlingen – samt om kärleken till IF Elfsborg.

Läs mer på www.idrottsforlaget.se

INGENTING ÄR OMÖJLIGT är historien om Mora Ishockeyklubbs 75-åriga tillvaro.

INGENTING ÄR OMÖJLIGT berättar om hur det började, när stockholmaren Gunnar Faleij satte ishockeyklubb i händerna på Moras bandyspelande ungdom.

INGENTING ÄR OMÖJLIGT skildrar resan från Dalarnas distriktserier till Allsvenskan, SM-finalen 1950 och framgångarna i slutet av 1960- talet. Namn som Mas-Åke Larsson, Mats "Tuppen" Lönn, Lennart "Lill- Strimma" Svedberg, Stig Östling och Hasse Hansson gav Mora ett respekterat namn i svensk elithockey.

INGENTING ÄR OMÖJLIGT ger också en inträngande skildring av hur Mora IK (äntligen) nådde Elitserien. Tränarna som byggde upp klubben och laget med sikte på eliten – Leif Boork, Randy Edmonds, Tommy Sandlin och Harald Lückner – porträtteras liksom Harri Rindell, mannen som tog Mora till två raka SM-slutspel. Klubbdirektören Janne Simons berättar om hur arbetet bakom kulisserna gick till, hur Smidjegrav på rekordtid förvandlade till FM Mattsson Arena och hur laget kom att förstärkas med NHL-profiler som Marian Hossa, Pavel Brendl, Shawn Horcoff och Dan Cleary. De fyra åren betecknar den sportliga toppen i Mora IK:s långa historia.

Självklart skall Mora IK tillbaka till Elitserien. För ingenting är omöjligt – och vi ger oss aldrig!